

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΜΩΡΑΪΤΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ

21144

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: κ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΜΕΛΗ: κ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

κ. ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΛΙΟΣ 2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	13
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ	17
1.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ	17
1.2 ΤΑ ΔΥΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ	18
1.2.1 ΤΟ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ	18
1.2.2 ΤΟ ΑΓΓΛΟΣΑΞΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ	18
1.3 Η ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ	19
1.4 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	20
1.4.1 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ FASB	20
1.4.2 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ IASB	21
1.4.3 ΟΔΗΓΙΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ	22
1.5 ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ (IOSCO)	23
1.6 ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΛΠ	23
1.6.1 ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ	23
1.6.2 ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ (SAC)	24
1.6.3 ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΙΞΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΣΗΣ (IFRIC)	24
1.6.4 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (STAFF)	24
1.7 ΕΚΔΟΣΗ IFRS	25
1.8 CHRISTMAS TREE APPROACH	26
1.8.1 ΔΟΜΗ ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ	27
1.8.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ	27
1.8.2.1 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ	27
1.8.2.2 ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ	27
1.8.2.3 ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	28
1.8.2.4 ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ	29

1.8.2.5	ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ.....	30
1.8.2.6	ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ.....	30
1.8.2.7	ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ.....	30
1.9	Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΛΠ.....	30
1.10	ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ.....	31
1.11	ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ (ΔΛΠ) / ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΤΥΠΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (ΔΠΧΑ).....	32
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ.....	35
2.1	ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	35
2.1.1	ΔΛΠ 1.....	35
2.2	ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ.....	41
2.2.1	ΔΛΠ 2.....	41
2.2.2	ΣΥΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 2 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	44
2.3	ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ (CASH FLOW STATEMENTS).....	45
2.3.1	ΔΛΠ 7.....	45
2.4	ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΑΘΗ.....	47
2.4.1	ΔΛΠ 8.....	47
2.4.2	ΣΥΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 8 ΜΕ ΕΓΛΣ.....	50
2.5	ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΟΥ.....	51
2.5.1	ΔΛΠ 10.....	51
2.5.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 10 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	53
2.6	ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ.....	53
2.6.1	ΔΛΠ 11.....	53
2.6.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 11 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	59
2.7	ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ.....	60
2.7.1	ΔΛΠ 12.....	60
2.7.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 12 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	63

2.8	ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΜΕΑ.....	64
2.8.1	ΔΛΠ 14.....	64
2.9	ΥΛΙΚΑ ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	69
2.9.1	ΔΛΠ 16.....	69
2.9.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 16 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	73
2.10	ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ.....	74
2.10.1	ΔΛΠ 17.....	74
2.10.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ17 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	79
2.11	ΕΣΟΔΑ.....	80
2.11.1	ΔΛΠ 18.....	80
2.11.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 18 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	82
2.12	ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ.....	82
2.12.1	ΔΛΠ 19.....	82
2.13	ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ.....	87
2.13.1	ΔΛΠ 20.....	87
2.13.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 20 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	90
2.14	ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΞΕΝΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.....	91
2.14.1	ΔΛΠ 21.....	91
2.15	ΚΟΣΤΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ.....	94
2.15.1	ΔΛΠ 23.....	94
2.15.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 23 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	96
2.16	ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΥΝΔΕΜΕΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ.....	96
2.16.1	ΔΛΠ 24.....	96
2.17	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.....	98
2.17.1	ΔΛΠ 26.....	98
2.18	ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.....	100
2.18.1	ΔΛΠ 27.....	100

2.19	ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.....	103
2.19.1	ΔΛΠ 28.....	103
2.20	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΜΕ ΥΠΕΡΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ.....	106
2.20.1	ΔΛΠ 29.....	106
2.21	ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ.....	109
2.21.1	ΔΛΠ 30.....	109
2.22	ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΕ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΕΣ.....	113
2.22.1	ΔΛΠ 31.....	113
2.22.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 31 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	116
2.23	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	117
2.23.1	ΔΛΠ 32.....	117
2.24	ΚΕΡΔΗ ΑΝΑ ΜΕΤΟΧΗ.....	120
2.24.1	ΔΛΠ 33.....	120
2.25	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ.....	123
2.25.1	ΔΛΠ 34.....	123
2.26	ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΑΞΙΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	125
2.26.1	ΔΛΠ 36.....	125
2.27	ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ, ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	132
2.27.1	ΔΛΠ 37.....	132
2.27.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 37 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	134
2.28	ΑΥΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	135
2.28.1	ΔΛΠ 38.....	135
2.29	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.....	138
2.29.1	ΔΛΠ 39.....	138
2.29.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 39 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	141
2.30	ΑΚΙΝΗΤΑ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΗ.....	141
2.30.1	ΔΛΠ 40.....	141
2.30.2	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 40 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ.....	145

2.31	ΓΕΩΡΓΙΑ.....	145
2.31.1	ΔΛΠ 41.....	145
2.32	ΠΡΩΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ Δ.Π.Χ.Π.....	148
2.32.1	ΔΠΧΠ 1.....	148
2.33	ΠΛΗΡΩΜΗ ΣΕ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΜΕ ΜΕΤΟΧΕΣ.....	150
2.33.1	ΔΠΧΠ 2.....	150
2.34	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ.....	152
2.34.1	ΔΠΧΠ 3.....	152
2.35	ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ.....	155
2.35.1	ΔΠΧΠ 4.....	155
2.36	ΜΗ – ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ.....	158
2.36.1	ΔΠΧΠ 5.....	158
2.37	ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΗΓΩΝ ΟΡΥΚΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ.....	161
2.37.1	ΔΠΧΠ 6.....	161
2.38	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ: ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.....	162
2.38.1	ΔΠΧΠ 7.....	162
	ΚΕΦΑΦΑΙΟ ΤΡΙΤΟ.....	164
3.1	ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ.....	164
3.2	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.....	165
3.3	ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....	165
3.4	ΟΜΙΛΟΣ.....	167
3.5	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ.....	167
3.6	ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2004.....	168
3.6.1	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2004.....	169
3.7	ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2005.....	171
3.7.1	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2005.....	172
3.8	ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ.....	174
3.8.1	ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΟΜΗΣ.....	174
3.8.1.1	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2005.....	174
3.8.1.2	ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2004.....	174

3.8.2 ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ.....	176
3.9 ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	177
3.10 ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ.....	178
3.11 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ.....	178
3.12 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ.....	179
3.12.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ.....	179
3.12.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ.....	180
3.12.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.....	181
3.12.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	181
3.12.5 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	182
3.12.6 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	182
3.12.7 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	182
3.13 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	183
3.13.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	183
3.13.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	183
3.13.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	184
3.14 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	184
3.14.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΥ	184
3.14.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ	185
3.14.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ.....	185
3.14.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	185
3.15 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....	186
3.15.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ.....	186

3.15.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	187
3.15.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	187
3.15.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ.....	188
3.16 Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.....	188
3.16.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.....	188
3.16.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.....	188
3.16.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.....	189
3.16.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.....	189
3.17 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2004.....	190
3.17.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ.....	190
3.17.1.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ.....	190
3.17.1.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ.....	191
3.17.1.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.....	191
3.17.1.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	192
3.17.1.5 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	192
3.17.1.6 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	192
3.17.1.7 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	192

3.17.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	193
3.17.2.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	193
3.17.2.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	193
3.17.2.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	193
3.17.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	194
3.17.3.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	194
3.17.3.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	194
3.17.3.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	194
3.17.3.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	194
3.17.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....	195
3.17.4.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ.....	195
3.17.4.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	195
3.17.4.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	195
3.17.4.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ.....	196
3.18 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2005.....	196
3.18.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ.....	196
3.18.1.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ.....	196
3.18.1.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ.....	196
3.18.1.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.....	197
3.18.1.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	197

3.18.1.5 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	198
3.18.1.6 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	198
3.18.1.8 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	198
3.18.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	199
3.18.2.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	199
3.18.2.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	199
3.18.2.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	199
3.18.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	200
3.18.3.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	200
3.18.3.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	200
3.18.3.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	200
3.18.3.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	200
3.18.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....	201
3.18.4.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ.....	201
3.18.4.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	201
3.18.4.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	201
3.18.4.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ.....	202
3.19 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	202
3.19.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ.....	202
3.19.1.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ.....	202

3.19.1.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ	202
3.19.1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.....	203
3.19.1.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	203
3.19.1.5 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ.....	204
3.19.1.6 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	204
3.19.1.7 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	204
3.19.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	205
3.19.2.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ.....	205
3.19.2.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	205
3.19.2.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ.....	206
3.19.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	206
3.19.3.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	206
3.19.3.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	206
3.19.3.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.....	207
3.19.3.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ.....	207
3.19.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΙΑΡΘΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....	207

3.19.4.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ.....	207
3.19.4.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	208
3.19.4.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.....	208
3.19.4.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ.....	208
3.20 ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.....	209
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	210

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τη σήμερον ημέρα, λόγω της παγκοσμιοποίησης και της ανοιχτής αγοράς δημιουργήθηκε η επιθυμία για την παρουσίαση ισολογισμών με κοινούς κανόνες, πρότυπα και μορφή. Αυτή η επιθυμία δεν εμφανίζεται μόνο στις ιδιωτικές οικονομικές οντότητες αλλά και στις δημόσιες σε εθνική και διεθνές κλίμακα. Η ομοιομορφία των ισολογισμών και των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων διαξάγονται με την ακολούθηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, όπου οι ενδιαφερόμενοι λαμβάνουν οικονομικές αποφάσεις στηριζόμενοι σε αυτά.

Η χώρα μας επηρεασμένη από την οικονομική κρίση και αδύνατη να παίζει καθοριστικό ρόλο στις παγκόσμιες ραγδαίες εξελίξεις είναι υποχρεωμένη να υπακούσει. Με αποτέλεσμα, το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο να θεωρείται ελλιπές ως προς τις επενδυτικές πληροφορίες που προσφέρει και να αντικαθίσταται με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα λόγω σαφήνειας απέναντι στους χρήστες.

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εκπονήθηκε στα πλαίσια της ολοκλήρωσης του πτυχικού τίτλου Οικική Οικονομία και Οικολογία του ομώνυμου τμήματος, στο Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο. Το θέμα της πτυχιακής εργασίας είναι: «Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, σύγκριση με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο». Τα ΔΛΠ αποτελούν τη χρυσή τομή για τη σύγκριση ομοιόμορφων ισολογισμών μεταξύ επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου και κατά συνέπεια διευκολύνουν προσωπικά και αγοραία κίνητρα.

Με την ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας επιθυμώ να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε ορισμένους ανθρώπους που ο καθένας με το δικό του τρόπο βοήθησαν καθοριστικά. Αρχικά, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την επιβλέποντα καθηγήτρια κ. Θεοδωροπούλου Ελένη που δέχτηκε να συνεργαστούμε και ήταν πρόθυμη από τη πρώτη στιγμή να συζητήσουμε για το θέμα της πτυχιακής και να μου μεταδώσει τη γνώση. Έπειτα, θα ήθελα να ευχαριστήσω το καθηγητή που μου δίδαξε Λογιστική κ. Κωστάκη Ιωάννη, ο οποίος με τη διδασκαλία του μου κίνησε το ενδιαφέρον για το συγκεκριμένο μάθημα και τον συμβουλευόμουν για οποιαδήποτε απορία.

Στη συνέχεια, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στη συνεπιβλέποντα καθηγήτρια κ. Σαρδιανού Ελένη. Θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη μνεία στο λογιστή κ. Μπισμπίκο Παναγιώτη, τον οποίο γνώρισα στο Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδος και με καθοδήγησε στο πρακτικό

μέρος της πτυχιακής. Η πραγματοποίηση της πτυχιακής μελέτης χωρίς την βοήθειά τους θα ήταν ανέφικτη. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Παπαϊωάννου Γεώργιο και την οικογένειά μου για την αμέριστη ηθική και υλική συμπαράσταση.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι αναλυτές, οι μέτοχοι και οι επενδυτές είναι κάποιοι από τους άμεσα ενδιαφερόμενους οι οποίοι επιθυμούν να λαμβάνουν σαφείς πληροφορίες για την οικονομική εξέλιξη μιας εταιρείας. Οι πληροφορίες αποκτούν νόημα σε ένα πολυδιάστατο περιβάλλον με διαφορετικά επενδυτικά κίνητρα. Με απόρροια, η μοναδική απόδειξη για την εξασφάλιση των επενδυτικών κεφαλαίων να είναι η πληρότητα των πληροφοριών.

Η επενδυτική κινητικότητα εμποδίζεται παγκοσμίως εξαιτίας των λογιστικών οικονομικών καταστάσεων, καθώς οι πληροφορίες είναι παραπλανητικές ή ελλιπείς. Συνεπώς, η επιχειρησιακή ανάπτυξη μπορεί να ολοκληρωθεί με ομοιομορφία των λογιστικών καταστάσεων και ακολουθία των ενιαίων προτύπων, συγκεκριμένα των διεθνών λογιστικών προτύπων.

Η εφαρμογή των ΔΛΠ τόσο σε εθνικό όσο και διεθνές επίπεδο προδιαθέτει ένα θετικό οικονομικό κλίμα των επιχειρήσεων. Γύρω από το καινούριο περιβάλλον που προσπαθούν να ενταχθούν οι οντότητες, ένα ερώτημα τίθεται για τις ελληνικές: αν μπορούν να ξεφύγουν από το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και να προσαρμοστούν στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ).

Οι παραπάνω παράγοντες συντέλεσαν στη σύνταξη της παρούσας πτυχιακής εργασίας, με σκοπό την ανάλυση των διεθνών προτύπων και τη διαφοροποίησή τους με τα ελληνικά και στην εξέταση μιας εταιρείας που σε δύο διαδοχικές λογιστικές περιόδους εφαρμόζει διαφορετικά λογιστικά συστήματα.

Στο πρώτο εισαγωγικό κεφάλαιο αναλύεται ο ορισμός και η προέλευση των ΔΛΠ, η ιστορική αναδρομή από τη δημιουργία ως τη καθιέρωση και την ομαλή εξέλιξή τους, τα όργανα που την πλαισιώνουν και οι κύριες αρχές.

Στο δεύτερο κεφάλαιο περιγράφονται τα διεθνή πρότυπα μαζί με τα ΔΠΧΑ, διεξάγοντας γενικά σχόλια, σκοπούς, ορισμούς, κατηγορίες, μεθόδους, προϋποθέσεις και γνωστοποιήσεις. Επιπρόσθετα, στο τέλος κάθε προτύπου αναγράφονται οι διαφορές ανάμεσα σε αυτό και το αντίστοιχο ελληνικό, εάν υπάρχουν,

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε., η οποία το 2004 κατέθεσε Ισολογισμό στηριζόμενο στα ελληνικά πρότυπα και το 2005 στα διεθνή. Η σύγκριση μεταξύ των λογιστικών καταστάσεων πραγματοποιείται με τη χρήση αριθμοδεικτών δραστηριότητας, ρευστότητας, αποδοτικότητας, διάρθρωσης και βιωσιμότητας.

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Λογιστική είναι ο επιστημονικός κλάδος που ασχολείται με την παροχή οικονομικών πληροφοριών οι οποίες αναφέρονται στις οικονομικές μονάδες και αποσκοπεί στο να βοηθήσει τους ενδιαφερόμενους για τις μονάδες αυτές να λάβουν ορθές οικονομικές αποφάσεις. (Κωττής & Πετράκη, 2010)

Οι ενδιαφερόμενοι αυτοί μπορεί να είναι είτε πρόσωπα μέσα από την επιχείρηση (ο πρόεδρος, ο γενικός διευθυντής, στελέχη σε χαμηλότερες βαθμίδες) οι λεγόμενοι εσωτερικοί χρήστες όπου λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την αποτελεσματική λειτουργία, τον έλεγχο και την ορθή διαχείριση των μονάδων και ονομάζεται Διοικητική Λογιστική. Είτε πρόσωπα εκτός της επιχείρησης (προμηθευτές, τράπεζες, πιστωτές, ομολογιούχοι σημερινοί και μελλοντικοί, εργατικές και επαγγελματικές οργανώσεις, πελάτες, χρηματοοικονομικοί αναλυτές, κρατικές υπηρεσίες, δημόσιοι οργανισμοί και άλλοι ενδιαφερόμενοι) όπου ονομάζονται εξωτερικοί χρήστες, οι οποίοι παρακολουθούν τις πληροφορίες αυτές για λόγους επενδύσεων, χορηγήσεων πιστώσεων, κρατικής πολιτικής και ονομάζεται Χρηματοοικονομική Λογιστική. (Ratliff et. Al, 1996)

Η λογιστική υπήρχε από τα αρχαία χρόνια και μέχρι σήμερα έχει εξελιχθεί πολύ λόγω της διαφορετικής οικονομίας κάθε χώρας, το επίπεδο και ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης και τη φύση των οικονομικών δραστηριοτήτων. Συχνό ήταν το φαινόμενο όπου επιχειρήσεις από τον ίδιο κλάδο, λόγω έλλειψης παρακολούθησης, παρουσίαζαν διαφορές στον ισολογισμό με αποτέλεσμα αδυναμία της συγκρισιμότητας. (Walton et. Al, 2003)

1.2 ΤΑ ΔΥΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

1.2.1 ΤΟ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Το Γαλλογερμανικό ή Νοτιοευρωπαϊκό μοντέλο που εμφανίστηκε το 17ο αιώνα στη Γαλλία και έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- σκοπός του είναι η ρύθμιση σχέσης μεταξύ των επιχειρήσεων και του κράτους με βάση την αρχή συντηρητισμού
- το κεφάλαιο παρέχεται κυρίως από τον τραπεζικό τομέα
- η οικονομία επηρεάζεται από την κρατική παρέμβαση
- το νομικό σύστημα κυριαρχείται από κωδικοποιημένους νόμους που παρουσιάζουν λεπτομερείς κανόνες λογιστικής και η μη εφαρμογή τους αποτελεί ποινικό αδίκημα
- η χρηματοοικονομική λογιστική και η φορολογία είναι άμεσα συνδεδεμένες
- προσπάθεια μικρότερης έκτασης της αποκάλυψης των λογιστικών στόχων
- περιορισμός στην κατανομή του εισοδήματος
- τάση προς υψηλότερη αφάνεια αποθεμάτων
- αμοιβαία επίδραση του φόρου και της χρηματοοικονομικής λογιστικής
- οι οικονομικές καταστάσεις γίνονται για την πληρωμή φόρων

Χώρες που ακολουθούν αυτό το μοντέλο είναι η Γαλλία, Γερμανία Βέλγιο, Ελλάδα, Ιταλία, Πορτογαλία, Ελβετία. (Walton et. Al, 2003)

1.2.2 ΤΟ ΑΓΓΛΟΣΑΞΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Το αγγλοσαξονικό μοντέλο άρχισε το 19ο αιώνα στη Μεγάλη Βρετανία και τα ακόλουθα είναι τα κύρια χαρακτηριστικά που εμφανίζει:

- κύριος στόχος είναι η ρύθμιση σχέσης της επιχείρησης με τους επενδυτές
- το κεφάλαιο αυξάνεται μέσω του χρηματιστηρίου
- η οικονομία δεν επηρεάζεται από την κρατική παρέμβαση

- κυριαρχείται από την νομολογία, δηλαδή οι λογιστικοί κανονισμοί και πρότυπα αναπτύσσονται από ιδιωτικούς φορείς (μη- κυβερνητικά επαγγελματικά σώματα) και αν δεν εφαρμοστούν λαμβάνονται πειθαρχικά μέτρα από το σώμα
- η φορολογία δεν επηρεάζεται από την χρηματοοικονομική λογιστική και υπάρχουν δύο διαφορετικές χρηματοοικονομικές εκθέσεις: μία ακολουθώντας τα ΔΛΠ για τους ενδιαφερόμενους των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και η άλλη ακολουθεί τους φορολογικούς κανόνες για τις φορολογικές αρχές
- εύλογη παρουσίαση αληθινής και δίκαιης εικόνας
- τάση υψηλότερης αποκάλυψης
- κυριαρχεί η αρχή της αύξησης όπου δεν υπάρχει περιορισμός στην κατανομή του εισοδήματος
- καμία αμοιβαία επίδραση του φόρου και της χρηματοοικονομικής λογιστικής
- οι οικονομικές καταστάσεις γίνονται για την ενημέρωση στον επενδυτικό τομέα

Είναι φανερό πως αυτό το μοντέλο ακολουθείτε και εξαρτάται η εξέλιξη και το περιεχόμενο των προτύπων. Χώρες που ακολουθούν αυτό το μοντέλο είναι η Αγγλία, Αυστρία, Ιρλανδία, Καναδάς, Ν.Ζηλανδία, Ολλανδία, Σιγκαπούρη και ΗΠΑ. (Walton et. Al, 2003)

1.3 Η ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ

Καθώς οι λογιστικοί κανόνες και πρακτικές επηρεάζονται από το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον στο οποίο λειτουργούν με αυξανόμενη ταχύτητα έχει ως απόρροια την εξέλιξη της λογιστικής. Η λογιστική είχε να αντιμετωπίσει ένα νέο πρόβλημα: πώς θα επικοινωνεί πέρα από τα εθνικά σύνορα. Η λογιστική διαφορετικότητα εμπόδιζε αρχικά τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να συγκρίνουν τα δεδομένα τόσο της ίδιας της επιχείρησης όσο και μεταξύ άλλων επιχειρήσεων σε διαφορετικούς κλάδους της οικονομίας. Δεύτερον, δημιουργούσε προβλήματα στις πολυεθνικές εταιρείες διότι ήταν δύσκολο να προσαρμοστούν σε κάθε εθνικό λογιστικό σχέδιο. Με αποτέλεσμα, οδηγήθηκαν στην παραγωγή της λογιστικής εναρμόνισης. (Libby et. Al, 2013)

Η εναρμόνιση σημαίνει μείωση των διαφορών μεταξύ των χωρών και χρησιμοποιείται για την εφαρμογή των ίδιων ακριβώς κανόνων στα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Η IASC τώρα χρησιμοποιεί τον όρο “σύγκλιση”. Το πλεονέκτημα που έχει η εναρμόνιση είναι η αποτελεσματικότητα σε συναλλαγές παγκοσμίως λόγω της δυνατότητας σύγκρισης. Αντιθέτως, μειονεκτεί στο ότι αναστατώνει τις κοινωνικές ισορροπίες γιατί ενεργεί χωρίς να ενδιαφέρεται για τις χρηματοοικονομικές αναφορές κάθε κράτους. Επιπλέον, είναι αρκετά δαπανηρή που ωφελεί μόνο τις μεγάλες εταιρείες γιατί το κόστος είναι μεγάλο για τις μικρο-μεσσαιές. (Walton et. Al, 2003)

Φαινομενικά κάποιες εταιρείες δεν είναι υποχρεωμένες να ακολουθούν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα όμως για να αντιμετωπίσουν το περιβάλλον τους, δηλαδή από το διεθνές χρηματιστήριο τους επενδυτές, προμηθευτές, πελάτες, συμβούλους, πρέπει να δίνουν τις ορθές πληροφορίες ζήτησης στους ενδιαφερόμενους άλλων χωρών. Έτσι το εσωτερικό πρόβλημα που δημιουργείται είναι αν οι θυγατρικές πρέπει να ακολουθούν τους τοπικούς κανόνες ή τους διεθνείς. Η λύση δίνεται από τις πολυεθνικές οι οποίες τηρούν σε όλο τον όμιλο τους ίδιους κανόνες της μητρικής. Από την άλλη μεριά, η αλλοδαπή θυγατρική θέτει στο ελεγκτικό γραφείο την εφαρμογή τοπικών GAAP κρατώντας διπλά λογιστικά βιβλία. Με αυτόν εξασφαλίζει συγκρισιμότητα, αρμονία εσωτερικής διαχείρισης και φορολογική ωριμότητα σε κάθε χώρα. (Walton et. Al, 2003)

1.4 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1.4.1 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ FASB

Μετά την χρηματιστηριακή κρίση (1929) στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τη δεκαετία του 1930 ξεκίνησε η ανάγκη για δημιουργία λογιστικών προτύπων. Για την εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων δημιουργήθηκε το 1934 η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, όπου με το πέρασμα του χρόνου εξελίχθηκε σε μία πολύ ισχυρή επιτροπή την Securities and Exchange Commission. Η SEC ως κυβερνητικό όργανο ξεκινώντας να τυποποιήσει λογιστικούς κανόνες και αρχές αντιμετώπισε εμπόδια λόγω έλλειψης οικονομικών δυνατοτήτων για έρευνα και περιορισμού ανεξαρτησίας αποφάσεων. Με αποτέλεσμα το 1938 να

παραδώσει τις αρμοδιότητες στον ιδιωτικό τομέα όπου κράτησε μέχρι το 1973. Το 1972 δημιουργήθηκε η Financial Accounting Standards Board (FASB) λόγω αδυναμίας της SEC να διαχειριστεί διάφορα λογιστικά σχήματα. (Καζαντής, 2006)

1.4.2 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ IASB

Εκτός από τις ΗΠΑ, το 1973 η δημιουργία προτύπων σε παγκόσμιο επίπεδο άρχισε να συζητείται. Συγκροτήθηκε η Διεθνή Επιτροπή Λογιστικών Προτύπων (International Accounting Standards Committee IASC) με 16 αντιπροσωπευτικούς φορείς από εννέα (9) χώρες, Αυστραλία, Καναδά, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία, Μεξικό, Ολλανδία, Ηνωμένο Βασίλειο- Ιρλανδία και Ηνωμένες Πολιτείες με πρόεδρο τον Lord Benson. Τα πρότυπα που εξέδωσε λέγονταν Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα- ΔΛΠ. (Walton et. Al, 2003)

1977: εκδόθηκε το πρώτο ΔΛΠ κοιτάζοντας το λογιστικό πληθωρισμό

1981: δημιουργήθηκε μία Διεθνής συμβουλευτική ομάδα για να προετοιμάζει καλύτερα τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις

1989: το International Organisation of Securities Commissions (IOSCO) υποστήριξε τη διασυννοριακή εναρμόνιση και την εμπλοκή της IASC

1990: προσπάθεια να μειωθούν οι ασυνέπειες με τους εθνικούς κανόνες και καλυφθούν τα κενά

1995: το Standards Advisory Council αναλαμβάνει να κάνει πράξει τις αποφάσεις του IASC αφού συμφώνησαν με το Διεθνή Οργανισμό Επιτροπών Κεφαλαιαγοράς -ΔΟΕΚ σε μία σειρά βασικών λογιστικών προτύπων.

1997: το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και η Ομάδα των 7 υποστηρίζει τα ΔΛΠ

1999: - Standings Interpretation Committee (SIC) ιδρύεται για την επίλυση προβλημάτων που εμφανίζονται στην πράξη των ΔΛΠ.

- Μεγαλύτερη αποδοχή από την Securities and Exchange Commission (SEC)

- Αποδοχή από πολλά ευρωπαϊκά χρηματιστήρια

2000: ο ΔΟΕΚ επιθυμεί την εισαγωγή των ΔΛΠ σε παραπάνω από ένα χρηματιστήρια, συμφιλίωση των εθνικών GAAP και επιπλέον ερμηνεία

2001: - οι Επίτροποι ένα νέο όργανο που ορίζονται από τα μέλη των IASB, SAC και IFRIC

- αύξηση φόρτου εργασίας της IASC και ακολουθεί αναδιάρθρωση

- τα ΔΛΠ υιοθετήθηκαν από το IASB που είναι υπερεθνικό όργανο με έδρα την μεγάλη και στοχεύει στη γενική αποδοχή των λογιστικών αρχών

- το SIC έγινε International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) το οποίο εκδίδει οδηγίες, λύσεις και παραδείγματα εφαρμογής

- νέος πρόεδρος ο κύριος David Tweedie, ο οποίος ήταν πριν στο Accounting Standards Board

- μετονομάστηκαν σε International Financial Reporting Standards (IFRS)

2003: - ξεκίνησε ένα σχέδιο βελτίωσης

- εκδόθηκε το 1ο ΔΠΧΑ

2004: Έκδοση των πρώτων ΕΕΔΧΑ

2005: ευρωπαϊκές χώρες και άλλες παγκόσμια ακολούθησαν τα ΔΛΠ. (Walton et. Al, 2003)

1.4.3 ΟΔΗΓΙΕΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ

Κάθε κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την δική του οικονομία, κοινωνική διάταξη και ιστορία που επηρεάζουν τη δημιουργία εθνικών λογιστικών προτύπων. Με αποτέλεσμα η προσπάθεια διατήρησης της ατομικής ταυτότητας έρχεται σε σύγκρουση με την ανάπτυξη ενιαίας αγοράς. Για την ομοιομορφία υπάρχουν οι οδηγίες στις οποίες τροποποιείται η εθνική νομοθεσία κάθε κράτους. (Krimpmann, 2015)

Η 4η οδηγία ορίζει μορφές των οικονομικών καταστάσεων, σημειώσεις γνωστοποιήσεων και προβλέπει κανόνες σχετικά με την αποτίμηση, ενώ η 7η οδηγία ορίζει κανόνες για την κατάρτιση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων. Δεν ήταν όλες οι διαστάσεις των οδηγιών επιτυχημένες, όμως χρειάζονταν για την ομαλή επίλυση των διαφορών ανάμεσα στα κράτη- μέλη. (McLaney & Atrill, 2014)

1.5 ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ (IOSCO)

Ο Διεθνής Οργανισμός Επιτροπών Κεφαλαιαγοράς (IOSCO) είναι ο διεθνής οργανισμός που ασχολείται με την συμμόρφωση των διεθνών αρχών. Ιδρύθηκε τον Απρίλιο του 1983 και μέχρι το Νοέμβριο του 2014 υπήρχαν 200 μέλη. Όπως αναφέρεται στην επίσημη ιστοσελίδα του οργανισμού πρωταρχικός στόχος είναι η εφαρμογή των προτύπων, ακολούθως προστατεύει τους επενδυτές ανταλλάσσοντας πληροφορίες σε κάθε επίπεδο (εθνικό, περιφερειακό, παγκόσμιο). Επιπρόσθετα, διατηρεί την αγορά δίκαιη και αποτελεσματική και τέλος στοχεύει στην αποφυγή συστημικών κινδύνων. (Keller, 1999)

1.6 ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΛΠ

1.6.1 ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

Οι επίτροποι είναι 22, η θητεία τους διαρκεί 3 χρόνια και εκλέγονται από διάφορες χώρες και διαφορετικές επαγγελματικές κατευθύνσεις. Αυτή τη στιγμή πρόεδρος του ιδρύματος ΔΠΧΑ Trustees είναι ο Michel Prada από 1 Ιανουαρίου 2012 έως το Δεκέμβριο 2017. Διορίζονται από τα μέλη των IASB, SAC και IFRIC. Οι διαχειριστές είναι έξι (6) για κάθε ήπειρο (Β. Αμερική, Ν. Αμερική, Ευρώπη, Ασία και Ωκεανία). Είναι αδήριτη ανάγκη όλοι οι διαχειριστές ανεξαρτήτου να διέπονται από ευαισθησία για την ποιοτική και ομαλή εφαρμογή των λογιστικών αρχών σχετικά με την παγκόσμια κεφαλαιαγορά. Παρακολουθούν το έργο του IASB και ηγούνται στις διεθνείς υποδομές, αναζητώντας πόρους για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων και στοχεύοντας στην ολοκλήρωση του αντικειμενικού σκοπού. Επιπλέον,

εγκρίνουν τον ετήσιο προϋπολογισμό και τις διάφορες αλλαγές στο καταστατικό. Αρχικά, αξιολογούνταν από τις εκθέσεις του Εποπτικού Συμβουλίου, του προέδρου των επιτροπών και της δέουσας διαδικασίας επιτροπής επίβλεψης. Όμως, από το Νοέμβριο του 2006 ισχύει η έκθεση αποτελεσματικότητας που οι trustees λογοδοτούν σε αυτήν. (Kimmel et. Al, 2013)

1.6.2 ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ (SAC)

Αποτελείται πάνω από 30 μέλη και η θητεία ανανεώνεται κάθε τρία (3) χρόνια. Έχει ως σκοπό να λαμβάνει αποφάσεις για θέματα του IASB, να προτείνει θέματα που απασχολούν το Διοικητικό Συμβούλιο και να συμβουλεύει για την προτεραιότητά τους. Είναι ο βασικός συνδετικός κρίκος μεταξύ του συμβουλίου και των επιτροπών λογιστικής που ασχολούνται με χρηματοοικονομική πληροφόρηση. 31 Μαρτίου 2010 μετονομάστηκε σε γνωμοδοτικό συμβούλιο. (Kripmann, 2015)

1.6.3 ΕΠΙΡΟΠΗ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ (IFRIC)

Αποτελείται από 14 μέλη με δικαίωμα ψήφου και διαλέγονται από διαφορετικές χώρες και διαφορετικά επαγγέλματα. Διορίζονται από τους Trustees με στόχο την έκδοση οδηγιών για έγκυρη καθοδήγηση, λύσεις σε επίκαιρα ζητήματα, έγκυρη ενημέρωση σε θέματα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και παραδείγματα εφαρμογής. Τέλος, οι διερμηνείες παραδίδονται στο Συμβούλιο για οριστική έγκριση. (Keller, 1999)

1.6.4 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (STAFF)

Φυσικά υπάρχει και το υπόλοιπο προσωπικό (staff) που ανάλογα με το αξίωμά τους αναλαμβάνουν και τις αντίστοιχες αρμοδιότητες. Για παράδειγμα ο Διευθυντής Τεχνικών Θεμάτων (Director of Technical Activities) είναι υπεύθυνος για τις εκδόσεις οδηγιών, ο Διευθυντής Λειτουργιών (Director of Operations) διατηρεί την επικοινωνία άμεση και γρήγορη καθώς και αναλαμβάνει οργανωτικές δραστηριότητες, ο Εμπορικός Διευθυντής (Commercial Director) για την οικονομική λειτουργία του Ιδρύματος ακολουθώντας τους στρατηγικούς στόχους, το διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό. (Καφούσης, 1987)

1.7 ΕΚΔΟΣΗ IFRS

Η διαδικασία για την έκδοση ενός IFRS είναι πολύ συγκεκριμένη. Όπως αναφέρεται στο βιβλίο Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα γίνεται μία συζήτηση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή λογιστές, χρηματοοικονομικούς αναλυτές, που ενδιαφέρονται για τις οικονομικές καταστάσεις, την επιχειρηματική κοινότητα, το χρηματιστήριο και άλλων ενδιαφερόμενων οργανισμών. Αρχικά, αναφέρεται το ζήτημα- θέμα που τους απασχολεί με λογιστικό χαρακτήρα. Στη συνέχεια, ανατρέχουν σε παγκόσμιες λογιστικές αρχές προκειμένου να έχουν μία σφαιρική άποψη για το συγκεκριμένο θέμα. Το SAC αξιολογεί αν το υπό συζήτηση θέμα μπορεί να συμπεριληφθεί στην ημερήσια διάταξη. Όμως, για να τεθεί ως θέμα συζήτησης χρειάζεται η σύνταξη ενός κειμένου αναφοράς σε σκοπό να σχολιαστεί δημόσια από τους συμμετέχοντες. Επόμενο στάδιο είναι η παρακολούθηση από το staff αν αντικρούει πλαίσιο αρχών. Αν η απόφαση επικρατεί 8/14 των μελών ακολουθεί σχέδιο προτύπων (Exposure Draft- ED). Δίνεται χρονική περίοδος 4 μηνών στους ενδιαφερομένους να μελετήσουν το σχέδιο προτύπου και στο πέρας του χρόνου ολοκληρώνεται με τις κατάλληλες τροποποιήσεις. Τέλος, με πλειοψηφία 8/14 εκδίδεται το τελικό πρότυπο που έχει την ακόλουθη μορφή:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΤΕΛΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ

A/A	ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ENGLISH
1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	(IN) INTRODUCTION
2	ΒΑΣΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ	(IFRS) MAIN TEXT
3	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α- ΟΡΙΣΜΟΙ	(A) APPENDIX A- DEFINED TERMS
4	ΛΟΙΠΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	(B,C) APPENDIX B,C...
5	ΒΑΣΗ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ	(BC) BASIC FOR CONCLUSIONS
6	ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ	(DO) DISSENTING OPINIONS

7	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ	(IE) ILLUSTRATIVE EXAMPLES
8	ΟΔΗΓΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	(IG) IMPLEMENTATION GUIDANCE

1. Η εισαγωγή προϋδεάζει τον αναγνώστη για τα βασικά χαρακτηριστικά του προτύπου, την ιστορική εξέλιξη και γιατί να εκδοθεί.
2. Ακολουθεί το βασικό κείμενο λεπτομερώς, διασαφηνίζοντας όλες τις μεριές
3. Στο Παράρτημα Α- Ορισμοί αναλύεται το εννοιολογικό περιεχόμενο των όρων
4. Στα Λοιπά παραρτήματα αναγράφονται περισσότερες διευκρινήσεις για την εφαρμογή προτύπου και τροποποιήσεις σε άλλα IFRS
5. Η Βάση συμπερασμάτων αναφέρει όλους τους παράγοντες που ήταν καταλυτικοί για τα συμπεράσματα στο κείμενο προτύπων. Επίσης, αναγράφει όλη τη διαδικασία του Συμβουλίου με τα σχόλια για την τελική αποδοχή των προτύπων.
6. Οι διαφορετικές απόψεις των μελών του Συμβουλίου που διαμορφώνονται σε όλη τη διαδικασία παρουσιάζονται εδώ για να είναι καταγεγραμμένες οι απόψεις πάνω στο θέμα.
7. Με τα Χαρακτηριστικά παραδείγματα αντιλαμβάνονται καλύτερα τα θέματα.
8. Οι οδηγίες εφαρμογής στοχεύουν στην σωστή κατανόηση των προτύπων, την αποφυγή παρερμηνειών και την εγγυημένη εφαρμογή από όλους.

Προσοχή: τα τέσσερα τελευταία μέρη του προτύπου δεν είναι υποχρεωτικά, αλλά προαιρετικά.
(Καφούσης, 1987)

1.8. CHRISTMAS TREE APPROACH

Κατά την περίοδο των Χριστουγέννων κοιτάμε συνολικά το δέντρο που διακοσμείται με πολύχρωμα στολίδια και λαμπάκια χωρίς όμως να αναρωτιόμαστε μεμονωμένα για τα κλαδιά

που ολοκληρώνουν το συνολικό αποτέλεσμα. Το ίδιο χαρακτηριστικό παρατηρείται και στο εννοιολογικό πλαίσιο δηλαδή, σχεδόν ποτέ δεν αναλύεται ένα σημείο παρά συνολικά. (Walton et. Al, 2003)

1.8.1 ΔΟΜΗ ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Η δομή του εννοιολογικού πλαισίου είναι η ακόλουθη:

1. Αντικείμενο οικονομικής κατάστασης
2. Βασική παραδοχή
3. Ποιοτικά χαρακτηριστικά της οικονομικής κατάστασης
4. Τα στοιχεία της οικονομικής κατάστασης
5. Αναγνώριση των στοιχείων της οικονομικής κατάστασης
6. Μετρήσεις των στοιχείων της οικονομικής κατάστασης
7. Έννοιες του κεφαλαίου και της διατήρησης κεφαλαίου (Walton et. Al, 2003)

1.8.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

1.8.2.1 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Πληροφόρηση των ενδιαφερομένων για την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης προκειμένου να διεξάγουν ορθές οικονομικές αποφάσεις. Επηρεάζεται από την αρχή της επιχειρηματικής οντότητας που διασαφηνίζει ότι μεταξύ της επιχείρησης και των επιχειρηματιών υπάρχει ανεξαρτησία. (Kimmel et. Al, 2010)

1.8.2.2 ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

Τα δεδουλευμένα έξοδα βάση των λογιστικών: αναπτύσσονται με βάση το αξίωμα της λογιστικής χρήσης (the time period postulate) όπου υπήρχε από την Αναγέννηση λόγω του επικίνδυνου εμπορίου σε μακρινές χώρες π.χ. Κίνα και γινόταν η καταγραφή κάθε 3-5 χρόνια,

ύστερα έγινε πιο επιτακτική η ανάγκη κάθε χρόνο. Πρωταρχικός σκοπός είναι η ρεαλιστική και ολοκληρωμένη εμφάνιση της οικονομικής κατάστασης κατά τη σύνταξη για δεδομένη χρονική στιγμή. Κάποιοι θεωρητικοί ενστερνίζονται την άποψη ότι ακριβής σύνταξη μπορεί να καταμετρηθεί μόνο κατά τη διάρκεια όλης της λειτουργίας της επιχείρησης και όχι για μία συγκεκριμένη στιγμή. Μόνο έτσι θα αποφευχθούν ανακρίβειες. (Οικονομίδης, 2007)

Τα ετήσια αποτελέσματα υπολογίζονται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο και αντιμετωπίζουν δυσκολίες όπως και η σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων. Η μεγαλύτερη δυσκολία ήταν η αναγνώριση των συναλλαγών (έσοδα- έξοδα) κατά την ολοκλήρωσή τους, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται αντιπαράθεση με τις ταμειακές ροές. Τελικά, επιλύθηκε με τη μέθοδο των δεδουλευμένων (accrual accounting) που η σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων περιλαμβάνει τα πραγματικά έσοδα και έξοδα, αδιαφορώντας για τη χρονική περίοδο πληρωμής. (Παλαιολόγος, 2009)

Βάση της συνεχιζόμενης δραστηριότητας: στηρίζεται στο αξίωμα της συνέχειας (the going concern postulate). Η επιχείρηση είναι μία δρώσα συνεπώς θεωρείται δεδομένη. Για να συμβεί αυτό υπάρχουν δύο περιπτώσεις. Η μη ρευστοποίηση βραχυπρόθεσμα και η δράσή της μακροπρόθεσμα. Αρμόδιο όργανο που την ελέγχει είναι οι υπεύθυνοι της σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων. (Gore, 1992)

1.8.2.3 ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

α) Κατανόηση (understandability): η πληροφορία πρέπει να είναι κατανοητή στους ενδιαφερόμενους χρήστες. Οι ενδιαφερόμενοι με τη σειρά τους έχοντας το κατάλληλο λογιστικό υπόβαθρο και μελετώντας τις πληροφορίες θα αξιολογήσουν τη δραστηριότητα της επιχείρησης. Βασικός στόχος είναι η πληροφορία να μην παρουσιάζεται περίπλοκα και να είναι προσβάσιμη. (Καζαντζής & Σώρρος, 2009)

β) Συνάφεια (relevance): η πληροφορία καθοδηγεί τους ενδιαφερόμενους να εκτιμήσουν τα γεγονότα, να διορθώσουν παλιές αντιλήψεις και να ενημερωθούν για ιστορικές εξελίξεις σε διάφορες χρονικές περιόδους. (Slack, 2010)

γ) Σημαντικότητα (materiality): η φύση και η σημαντικότητα της πληροφορίας παίζουν ρόλο στο συμπέρασμα που θα καταλήξουν οι χρήστες. Μερικές φορές η φύση είναι αρκετή από μόνη της, κάποιες φορές όμως όχι. (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

δ) Αξιοπιστία (reliability): η οικονομική κατάσταση είναι αδήριτη ανάγκη να χαρακτηρίζεται από αξιοπιστία, το πιο βασικό ποιοτικό χαρακτηριστικό. Βασικός στόχος είναι η αποφυγή λαθών, η αμερόληπτη και μη επιτρεπτή λανθασμένη εκτίμηση. Σε αντίθετη περίπτωση η πληροφορία θα οδηγήσει σε παραπλανητικά αποτελέσματα και όχι στην επιθυμητή συμπεριφορά. (Marrewijk, 2007)

ε) Πληρότητα (completeness): υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ πλήρης και αμερόληπτης πληροφόρησης. (Μπιτζένης, 2014)

στ) Συγκρισιμότητα (comparability): μεγάλο προτέρημα των χρηστών είναι η πρόσβαση σε οικονομικά στοιχεία του παρελθόντος τόσο της ίδιας της επιχείρησης όσο και των άλλων από τον ίδιο οικονομικό κλάδο προκειμένου να κατανοεί ομοιότητες και διαφορές. Τους δίνεται η ευκαιρία να αναγνωρίσουν δυνατά, αδύνατα σημεία, κινδύνους και προοπτικές που θα παρουσιαστούν. Για να ολοκληρωθεί η διαδικασία της σύγκρισης χρειάζεται ομοιομορφία στη σύνταξη της οικονομικής κατάστασης. (Gore, 1992)

1.8.2.4 ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Στοιχεία όπως η καταγραφή συναλλαγών, η επεξεργασία δεδομένων, η παρουσίαση των στοιχείων εμφανίζονται με ομοιομορφία. Σχετικά με το αξίωμα της νομισματικής μονάδας (the monetary unit postulate): τα δεδομένα της λογιστικής έχουν κοινή μονάδα μέτρησης, τη νομισματική. (Καφούσης, 1987)

- Κεφάλαιο: είναι είτε ένα περιουσιακό στοιχείο (κτήριο) είτε ένα χρηματικό ποσό. Ελέγχεται από την επιχείρηση αφού χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν για να αποφέρει οικονομικά οφέλη στο μέλλον. Με την αποταμίευση και την επένδυση αυξάνεται. (Λιανού et. Al, 2009)

- Εισόδημα: αύξηση των οικονομικών ως αποτέλεσμα εσόδων, εκροών ή περιουσιακού στοιχείου.
- Έξοδα: μείωση της καθαρής θέσης κατά τη διάρκεια της λογιστικής περιόδου που διατίθεται ή χρησιμοποιείται για την πραγμάτωση των στόχων.
- Ευθύνη: μία υποχρέωση της επιχείρησης που αναφέρεται σε παρελθοντικές δραστηριότητες που συνεπάγεται εκροή πόρων.
- Δικαιосύννη: το δικαίωμα της επιχείρησης με τη τακτοποίηση των υποχρεώσεων (Καφούσης, 1987)

1.8.2.5 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Τα αξιόπιστα περιουσιακά στοιχεία αναγνωρίζονται όταν η επιχείρηση ωφεληθεί στο μέλλον. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

1.8.2.6 ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Μετρήσεις οι οποίες προσδιορίζουν το ιστορικό κόστος, το τρέχον κόστος, τη ρευστοποιημένη αξία και την παρούσα αξία. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

1.8.2.7 ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

Διατήρηση του οικονομικού κεφαλαίου: το κεφάλαιο ισοδυναμεί με την καθαρή περιουσία

Φυσική διατήρηση του κεφαλαίου: το κεφάλαιο ισοδυναμεί με την παραγωγική ικανότητα. (Καφούσης, 1987)

1.9 Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΛΠ

Τα ΔΠΧΠ δεν επιτρέπονται στη Δημοκρατία της Γκάνα και στο Πακιστάν, επιτρέπονται στο Γιβραλτάρ και υποχρεούνται στο Περού και Νότιο Αφρική. (Walton et. Al, 2003)

Το 2005, 25 Νοεμβρίου ο David Tweedie υπέγραψε μνημόνιο με τα Κινέζικα Λογιστικά Πρότυπα (CAS) καθώς πίστεψαν στην παγκόσμια ιδέα λογιστικών προτύπων. Ένα χρόνο μετά, άρχισαν οι αλλαγές και το 2009 ανακοινώθηκε η πλήρης ταύτιση με τα ΔΠΧΠ δίνοντας προθεσμία ολοκλήρωσης δύο χρόνια. Η επίτευξη του τελευταίου στόχου ήταν ακατόρθωτη. Αλλά ο Tweedie ήταν ικανοποιημένος για τις κινέζικες εταιρείες που ήταν εισηγμένες στο Χονγκ Κονγκ. (Gilis, 2015)

1.10 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Η δημιουργική λογιστική (creative accounting) σημαίνει αλλοίωση των λογιστικών καταστάσεων. Τη χρησιμοποιούν για εσκεμμένη αποφυγή αρχών ή στην έλλειψη κανονισμών προκειμένου να έχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα δηλαδή να παραποιήσουν την χρηματοοικονομική εικόνα μιας επιχείρησης. Αναφέρεται πώς είναι το μεγαλύτερο κόλπο μετά τον Δούρειο Ίππο. (Φίλιος, 2000)

Ονομάζεται και Λογιστική Κάθαρση (Big Bath Accounting) μολονότι η διοίκηση παρεμβαίνει στη διεξαγωγή των τρέχων αποτελεσμάτων. Από την άλλη μεριά οι ορκωτοί λογιστές αδυνατούν να εμποδίσουν τέτοιες ενέργειες, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται τεχνάσματα παραποίησης. (Καζαντής, 2006)

Δεν συνδέεται αναγκαστικά με την παρανομία. Δύο είναι οι πιο διαδεδομένες μορφές:

- Χρηματοδότηση εκτός Ισολογισμού

Σε κάποιες χώρες οι νόμοι δεν σε υποχρεώνουν να παρουσιάζεις κάποιες χρηματοδοτήσεις στον Ισολογισμό καθώς επίσης για το συγκεκριμένο ζήτημα υπάρχει έλλειψη στα ΔΠΧΠ. Συνεπώς, εκμεταλλεύονται την κατάσταση και δεν εμφανίζουν δάνεια και κονδύλια. (Φίλιος, 2000)

- Εξωραϊσμός των Χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Κατά την ολοκλήρωση της λογιστικής περιόδου παρουσιάζουν ωραιοποιημένη την χρηματοοικονομική κατάσταση. (Φίλιος, 2000)

Η λογιστική απάτη (fraud) αναφέρεται στην αλλοίωση στοιχείων, απόκρυψη επιπτώσεων και λανθασμένη χρήση λογιστικών αρχών. Τα λογιστικά λάθη με τη σειρά τους μπορεί αν είναι λάθη παρερμηνεύσης, αρχών, αριθμητικά, αποτελέσματος ή ελλιπή λάθη. (Φίλιος, 2000)

Το 2002 εμφανίστηκαν πολλά λογιστικά σκάνδαλα και έμεινε ως “έτος των λογιστικών σκανδάλων”. Εταιρείες όπως η Enron, WorldCom, Xerox, PARMALAT, Global Crossing, AIG, Tyco, Elan, Kmart, Halliburton, AOL Time Warner, Rite Aid, Adelphia, Vivendi Universal εφάρμοσαν παράνομες λογιστικές με σκοπό να διογκώσουν τα κέρδη και να κρύψουν δάνεια. (Φίλιος, 2000)

1.11 ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ (ΔΛΠ) / ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΤΥΠΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (ΔΠΧΑ)

ΔΠΛ 1 Παρουσίαση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

ΔΛΠ 2 Αποθέματα

ΔΛΠ 7 Καταστάσεις Ταμειακών Ροών

ΔΛΠ 8 Λογιστικές Πολιτικές Μεταβολές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη

ΔΛΠ 10 Γεγονότα Μεταγενέστερα της Ημερομηνίας του Ισολογισμού

ΔΛΠ 11 Κατασκευαστικά Συμβόλαια

ΔΛΠ 12 Φόροι Εισοδήματος

ΔΛΠ 14 Αναφορά κατά Τομέα

ΔΛΠ 16 Υλικά Πάγια Στοιχεία Ενεργητικού

ΔΛΠ 17 Μισθώσεις

ΔΛΠ 18 Έσοδα

ΔΛΠ 19 Ωφελήματα Προσωπικού

ΔΛΠ 20 Λογιστικός Χειρισμός Κυβερνητικών Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίησης Κυβερνητικής Υποστήριξης

ΔΛΠ 21 Οι επιδράσεις των μεταβολών στις Τιμές Ξένου Συναλλάγματος

ΔΛΠ 23 Κόστος δανεισμού

ΔΛΠ 24 Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων Μερών

ΔΛΠ 27 Ενοποιημένες και Ξεχωριστές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις

ΔΛΠ 28 Επενδύσεις σε Συνδεδεμένες

ΔΛΠ 29 Χρηματοοικονομική Παρουσίαση σε Οικονομίες με Υπερπληθωρισμό

ΔΛΠ 30 Γνωστοποιήσεις στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και Όμοιων Χρηματοοικονομικών Ιδρυμάτων

ΔΛΠ 31 Συμφέροντα σε Κοινοπραξίες

ΔΛΠ 32 Χρηματοοικονομικά εργαλεία: Παρουσίαση

ΔΛΠ 33 Κέρδη ανά μετοχή

ΔΛΠ 34 Ενδιάμεση Χρηματοοικονομική Αναφορά

ΔΛΠ 36 Απομείωση Αξίας Στοιχείων Ενεργητικού

ΔΛΠ 37 Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενα Στοιχεία Ενεργητικού

ΔΛΠ 38 Άυλα Στοιχεία Ενεργητικού

ΔΛΠ 39 Χρηματοοικονομικά εργαλεία: Αναγνώριση και Επιμέτρηση

ΔΛΠ 40 Ακίνητα για επένδυση

ΔΛΠ 41 Γεωργία

ΔΠΧΑ 1 Πρώτη Υιοθέτηση των ΔΠΧΑ

ΔΠΧΑ 2 Πληρωμή σε Συνάρτηση με Μετοχές

ΔΠΧΑ 3 Επιχειρηματικές Συνενώσεις

ΔΠΧΑ 4 Ασφαλιστήρια Συμβολαίου

ΔΠΧΑ 5 Μη- κυκλοφορούντα Στοιχεία Ενεργητικού Κατεχόμενα για Πώληση και Διακοπείσες Δραστηριότητες

ΔΠΧΑ 6 Εξερεύνηση και Αξιολόγηση Πηγών Ορυκτού Πλούτου

ΔΠΧΑ 7 Χρηματοοικονομικά εργαλεία: Γνωστοποιήσεις

(Βλάχος & Λουκάς, 2007)

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΔΛΠ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

2.1 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

2.1.1 ΔΛΠ 1

Αποτελείται από πέντε στοιχεία:

- Ισολογισμός (Balance sheet)
- Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως (income statement)
- Κατάσταση Ταμειακών Ροών (cash flow statement)
- Κατάσταση Μεταβολών Ίδιων Κεφαλαίων (statement of changes in equity)
- Προσάρτημα/ Σημειώσεις (Notes) (Νιάρχος et. Al, 2004)

Ισολογισμός

Ορισμοί

Ο Ισολογισμός (Balance sheet) σύμφωνα με τον καθηγητή Χρήστου είναι η λογιστική κατάσταση που εμφανίζει την χρηματοοικονομική κατάσταση (financial position) μιας επιχείρησης τη δεδομένη χρονική στιγμή. Ο ισολογισμός παρουσιάζει πληροφορίες για τους οικονομικούς πόρους που ελέγχει μία επιχείρηση (το ενεργητικό), τις υποχρεώσεις και τα Ίδια Κεφάλαια (Καθαρή Θέση) της επιχείρησης. Ακόμη, παίζει ρόλο στη ρευστότητα και στη φερεγγυότητα των επιχειρήσεων. (Χρήστου, 1994)

Λογιστική ταυτότητα:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ = ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ + ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

Το περιεχόμενο του ισολογισμού:

- ✓ Τα μέσα δράσεως - ενεργητικό (assets):

είναι τα υλικά και άυλα που έχει η επιχείρηση στην κυριαρχία της και επιπλέον οι απαιτήσεις που έχει απέναντι σε τρίτους.

Για παράδειγμα: τα κτίρια, οι εγκαταστάσεις, τα μηχανήματα, τα εμπορεύματα, οι καταθέσεις στις τράπεζες, οι μετοχές, τα ομόλογα, οι προκαταβολές προς το προσωπικό.

Ονομάζονται οικονομικά αγαθά διότι για την απόκτησή τους χρειάζεται ένα χρηματικό ποσό.

Σύμφωνα πάλι με τον καθηγητή Χρήστου: “ *Ενεργητικό είναι το σύνολο των οικονομικών αγαθών που ανήκουν κατά κυριότητα σε μία οικονομική μονάδα και των οποίων η τιμή μπορεί να προσδιοριστεί κατά αντικειμενικό τρόπο* ” (Χρήστου, 2012)

- ✓ Υποχρεώσεις μιας οικονομικής μονάδας προς τους τρίτους. - Παθητικό (liabilitie):

παρούσες οφειλές που χρωστούνται από δραστηριότητες του παρελθόντος.

Για παράδειγμα: οφειλές στους προμηθευτές, στις τράπεζες, στο προσωπικό από μισθούς.

Παθητικό είναι οι συνολικές υποχρεώσεις μιας επιχείρησης προς τρίτους. (Keller, 1999)

- ✓ Υποχρεώσεις μιας οικονομικής μονάδας προς τον φορέα- Καθαρή Θέση ή Καθαρή Περιουσία:

η οφειλή του φορέα στον ιδιοκτήτη δηλαδή το υπόλοιπο μετά την αφαίρεση των υποχρεώσεων από το Ενεργητικό. (Χρήστου, 2012)

Λογιστική Ταυτότητα

Ενεργητικό = Ίδια Κεφάλαια + Υποχρεώσεις

Μορφές

- Οριζόντια παράθεση (horizontal form) ή ισολογισμός παράπλευρης όπου ο ισολογισμός χωρίζεται σε δύο στήλες. Αριστερά τα στοιχεία των Ενεργητικών και δεξιά τα Παθητικά και Καθαρές Θέσης. Καταγράφεται με τη μορφή λογαριασμού “Τ” όπως και ονομάζεται account form. Είναι η πιο διαδεδομένη μορφή ισολογισμού.
- Κάθετης παράθεσης (vertical form) όπου τοποθετούνται το ένα κάτω από το άλλο. Ονομάζεται και μορφή έκθεσης (report form) καθώς καθίσταται δυνατή η σύγκριση των στοιχείων χρήσεως. Εμφανίζεται πρώτα το Ενεργητικό μέρος, ακολουθεί η άθροιση, ύστερα το Παθητικό και Καθαρή Θέση με την συνολική άθροιση επίσης. (Βασιλατου, 1996)

Ομάδες στοιχείων ενεργητικού

- Διαθέσιμο Ενεργητικό: βρίσκονται τα μετρητά (ταμείο) και οτιδήποτε μπορεί να μετατραπεί σε χρήματα, όπως οι καταθέσεις όψεως
- Κυκλοφορικό Ενεργητικό: τα στοιχεία που θα ρευστοποιηθούν με την ολοκλήρωση ενός λειτουργικού κυκλώματος, που εννοείται η χρονική περίοδος μεταξύ της αγοράς των πρώτων υλών και την είσπραξη χρημάτων από την πώληση των τελικών προϊόντων
- Πάγιο Ενεργητικό: τα στοιχεία του Ενεργητικού που δεν θα ρευστοποιηθούν κατά τη διάρκεια ενός λειτουργικού κυκλώματος. (Παπάς, 2011)

Ομαδοποίηση των υποχρεώσεων

- Βραχυπρόθεσμες: τακτοποιούνται μέσα σε ένα λειτουργικό κύκλωμα και μέσα σε ένα έτος της ημερομηνίας του Ισολογισμού. Για παράδειγμα: γραμμάτια πληρωτέα, οφειλόμενοι φόροι
- Μακροπρόθεσμες: υποχρεώσεις που ξεπερνούν ένα λειτουργικό κύκλωμα, όπως τα τραπεζικά δάνεια και οι αναβαλλόμενοι φόροι (McLaney & Atrill, 2014)

Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως (income statement)

Είναι η λογιστική κατάσταση που πληροφορεί τους ενδιαφερόμενους για την αποδοτικότητα της επιχείρησης σε μία χρονική περίοδο. Το αποτέλεσμά της είναι γνωστό ως λογιστικό αποτέλεσμα, το οποίο ανάλογα με το πρόσημα φανερώνει το κέρδος (θετικό) ή την ζημία (αρνητικό). Σύμφωνα με την κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης πηγάζουν μελλοντικά αποτελέσματα και στοιχεία βεβαιότητας. (Βασιλάτου, 1996)

Προσδιοριστικοί παράγοντες

Έσοδα: “είναι κάθε αύξηση που παρουσιάζουν τα οικονομικά στοιχεία μιας επιχείρησης στη διάρκεια της λογιστικής χρήσης είτε υπό τη μορφή αύξησης στοιχείων του Ενεργητικού είτε μείωση των Υποχρεώσεων”

Οι δραστηριότητες που παράγουν έσοδα είναι η πώληση εμπορευμάτων, η παροχή υπηρεσιών και η εκμίσθωση σε τρίτους στοιχείων του Ενεργητικού .

Τα έσοδα χωρίζονται σε κατηγορίες:

- Λειτουργικά: προκύπτουν από τις κύριες δραστηριότητες
- Μη Λειτουργικά: προκύπτουν από δευτερεύουσες δραστηριότητες
- Τακτικά: είναι τα προβλέψιμα έσοδα
- Έκτακτα: είναι τα ασυνήθιστα έσοδα
- Δεδουλευμένα: είναι τα πραγματικά έσοδα
- Μη δεδουλευμένα: είναι τα προπληρωμένα έσοδα
- Πραγματοποιημένα: προέρχονται από συναλλαγές
- Τεκμαρτά: δεν μεταβάλλουν την Καθαρή Θέση γιατί τεκμαίρονται
- Έξοδα: είναι κάθε μείωση των οικονομικών στοιχείων που συνεπάγεται είτε μείωση της Καθαρής Θέσης είτε αύξηση των Κερδών. (Παλαιολόγος, 2009)

Κάποιες από τις δραστηριότητες που οφείλονται για τα έξοδα είναι η χρησιμοποίηση στοιχείων

Ενεργητικού, Ενεργητικού τρίτων και υπηρεσιών τρίτων. Για παράδειγμα, διαφημιστικά έξοδα, αμοιβές προσωπικού, καύσιμα, ενοίκιο, τόκοι, αποσβέσεις.

Διακρίνονται σε Λειτουργικά- Μη Λειτουργικά, Τακτικά- Έκτακτα, Πραγματοποιημένα - Τεκμαρτά όπου προκύπτουν από τις αντίστοιχες ενέργειες που αναλύθηκαν παραπάνω στα έσοδα.

- Κέρδος είναι γεγονότα που αυξάνουν την Καθαρή Θέση αλλά δεν σχετίζονται με τις δραστηριότητες της επιχείρησης όπως τα κέρδη από λαχείο
- Ζημίες είναι ανεπιθύμητα γεγονότα που προκαλούν μείωση της Καθαρής Θέσης και δεν επηρεάζονται από τις δραστηριότητες της επιχείρησης, όπως η καταστροφή από πυρκαγιά, πλημμύρα, ή ζημιά από κλοπή εμπορευμάτων (Οικονομίδης, 2007)

Αποτελέσμα Χρήσεως (Ζημίας ή Κέρδους)= Έσοδα - Έξοδα + Κέρδη – Ζημίες

Κατάσταση Ταμειακών Ροών (cash flow statement)
--

Εμφανίζει την παραγωγή διαθέσιμων ταμειακών που προκύπτουν για μία λογιστική χρήση από εισροές - εκροές χρηματοδότησης, λειτουργικής και επενδυτικής δραστηριότητας.

Είναι υποχρεωτική η εφαρμογή από εταιρείες που ακολουθούν τα ΔΛΠ και από Ανώνυμες Εταιρείες με ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις. Εκτός από την παραγωγή διαθέσιμων ταμειακών, βοηθάει στην παραγωγή μελλοντικών ταμειακών ροών.

Η Επιχειρηματική δραστηριότητα είναι οι σύνηθες ενέργειες που προκαλούν έσοδα χωρίς να είναι επενδυτική ή χρηματοοικονομική. Δημιουργούν επαρκής ταμειακές ροές με σκοπό να καλύψουν τις υποχρεώσεις και ανάγκες αποφεύγοντας εξωγενείς πηγές χρηματοδότησης.

Η Επενδυτική δραστηριότητα είναι μελλοντικές ενέργειες που οι δαπάνες θα αποφέρουν στο μέλλον ταμειακές ροές, όπως οι αγοραπωλησίες παγίων στοιχείων.

Η Χρηματοοικονομική δραστηριότητα μεταβάλλει τα Ίδια Κεφάλαια της επιχείρησης, δηλαδή τις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου (δάνεια, leasing). (Κόντος, 2010)

Κατάσταση Μεταβολών Ίδιων Κεφαλαίων (statement of changes in equity)
--

Παρουσιάζει το Καθαρό Κέρδος ή ζημία, αναγράφοντας κάθε έσοδο και έξοδο που καταχωρείται αμέσως στα Ίδια Κεφάλαια. Αναλυτικότερα, αφαιρώντας τις μεταβολές συναλλαγής που πραγματοποιήθηκαν με τους μετόχους, οι υπόλοιπες που έγιναν στα Ίδια Κεφάλαια δείχνουν την αυξομείωση της Καθαρής Θέσης της επιχείρησης κατά τη λογιστική χρήση. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Τύπος

ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ (ή ΚΑΘΑΡΗ ΘΕΣΗ ή ΚΑΘΑΡΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ)= ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ - ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΡΙΤΟΥΣ

Προσάρτημα / Σημειώσεις (Notes)

Είναι ένα συμπληρωματικό εργαλείο για τους ενδιαφερόμενους των οικονομικών καταστάσεων. Βοηθάει στην παρουσίαση ακριβοδίκαιων και ρεαλιστικών αποτελεσμάτων καθώς επίσης επεξηγεί τυχόν ασάφειες. (Libby et. Al, 2013)

Γνωστοποιήσεις για τις οικονομικές καταστάσεις

- ✓ όλες οι πληροφορίες που δεν εμφανίζονται αλλού όπως η έδρα, οι εργασίες και ο αριθμός προσωπικού
- ✓ τα πληρωτέα ποσά να γνωστοποιούνται χωριστά στα διάφορα μέρη όπως η μητρική, οι θυγατρικές και οι συγγενικές επιχειρήσεις
- ✓ τα ταμειακά διαθέσιμα και η συμφωνία με την κατάσταση των ταμειακών ροών
- ✓ τα ταμειακά που δεν χρησιμοποιούνται από την επιχείρηση μαζί με αναφορά της διοίκησης
- ✓ τις κινήσεις απόκτησης ή πώλησης των αδελφών θυγατρικών, συγγενικών ή άλλων επιχειρήσεων. (Καραγιάννη, 2006)

2.2 ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

2.2.1 ΔΛΠ2

Ορισμός

Αποθέματα (inventories) είναι στοιχεία του ενεργητικού και εμφανίζονται στο κυκλοφοριακό ενεργητικό αφού δεν προσδιορίζονται για πάγια εκμετάλλευση και θα μετατραπούν σε διαθέσιμα κατά τη διάρκεια ενός λειτουργικού κύκλου. Είναι τα υλικά στοιχεία μιας οικονομικής μονάδας που προσδιορίζονται για πώληση, για χρήση παροχής υπηρεσιών, για ανάλωση αυτούσια ή άλλων αναγκών. (Λάιος, 1995)

Κατηγορίες

- Εμπορεύματα: υλικά αγαθά που αγοράστηκαν και θα μεταπωληθούν αυτούσια
- Πρώτες ύλες: υλικά αγαθά τα οποία επεξεργάζονται για την παραγωγή τελικών προϊόντων
- Βοηθητικές ύλες: σχετίζονται με τις πρώτες ύλες γιατί βοηθούν στην παραγωγή τελικών προϊόντων ύστερα από επεξεργασία. Η κύρια διαφορά είναι ότι αυτές δεν επιβαρύνουν τόσο το κόστος παραγωγής των προϊόντων.
- Αναλώσιμα υλικά: τα υλικά που αναλώνονται για να πραγματοποιηθούν οι κύριες λειτουργίες. Για παράδειγμα, καύσιμα, λιπάσματα, ανταλλακτικά, άλλα αναλώσιμα υλικά.
- Ημικατεργασμένα προϊόντα: υλικά αγαθά που δεν έχουν επεξεργαστεί συνολικά και είναι έτοιμα για πώληση
- Έτοιμα προϊόντα: παράγονται από τη λογιστική μονάδα με προορισμό την πώληση.
- Υποπροϊόντα: η αξία τους είναι μικρότερη παρόλο που έχουν παραχθεί μαζί με τα κύρια προϊόντα. Ή πωλούνται έτσι ή χρησιμοποιούνται ξανά για πρώτη ύλη.
- Υπολείμματα: αντιπροσωπεύουν τη βιομηχανική απώλεια δηλαδή τα άχρηστα κατάλοιπα που απορρίπτονται κατά τη παραγωγική διαδικασία.
- Υλικά συσκευασίας ή είδη συσκευασίας: τα υλικά που χρησιμοποιούνται για να συσκευαστούν τα τελικά προϊόντα με αποτέλεσμα να παραδοθούν στο πελάτη στην

επιθυμητή κατάσταση. (Harrison & Hoek, 2013)

Βασικά θέματα στη Λογιστική των Αποθεμάτων
--

Η Παρακολούθηση των Ποσοτήτων των Αποθεμάτων

Το πρώτο σύστημα είναι η διαρκή απογραφή, η οποία αποδίδεται με την συστηματική παρακολούθηση των μονάδων και των τιμών της αγοράς. Επιτυγχάνεται ο έλεγχος των ζημιών και απωλειών.

$$\text{Τελικό απόθεμα} = \text{Αρχικό Απόθεμα} + \text{Κόστος Αγορών} - \text{Κόστος Πωληθέντων}$$

Το δεύτερο σύστημα είναι η περιοδική απογραφή στην οποία δημιουργούνται διαφορετικοί λογαριασμοί αποθέματος και αγορών, ενώ αντίθετα δεν γίνεται καταγραφή του κόστους των πωληθέντων.

$$\text{Κόστος Πωληθέντων} = \text{Αρχικό Απόθεμα} + \text{Αγορές} - \text{Τελικό Απόθεμα}$$

Το κόστος υπολογίζεται μετά την φυσική απογραφή με αποτέλεσμα να εμποδίζεται ο έλεγχος λόγω έλλειψης υπολογισμού ζημιών. (Λάιος, 2010)

Τα Κόστη που Περιλαμβάνονται στα Αποθέματα

Περιλαμβάνει τα κόστη για την απόκτηση των υλικών και τα κόστη που οδηγούν στο τελικό προϊόν.

Κόστη μπορεί να είναι η τιμή αγοράς, κόστος μεταφοράς, κόστη αποθήκευσης, φόρος τιμής, κόστος συσκευασίας. Επιπλέον, ως κόστη υπολογίζονται τα έξοδα της διοίκησης.

$$\text{Κόστος προϊόντος} = \text{Κόστος άμεσων υλικών} + \text{Κόστος άμεσων εργατικών} + \text{Κόστος βιομηχανικών εξόδων} \quad (\text{Slack, 2010})$$

Μονάδες που Περιλαμβάνονται στα Αποθέματα

Η επιχείρηση έχει την κυριότητα στα αποθέματά της. Υπάρχει περίπτωση να έχει την κυριότητα σε αποθέματα που δεν κατέχει γιατί βρίσκονται σε τελωνειακούς χώρους, αποθήκες, χώρους αντιπροσωπειών ή να μεταφέρονται. Όμως, είναι δυνατόν να συμβεί και το αντίθετο. Δηλαδή, μία αντιπροσωπευτική επιχείρηση να παραλαμβάνει τα αποθέματα και την κυριότητα να την έχει η μητρική επιχείρηση. (Slack, 2010)

Οι Συνέπειες Σφαλμάτων κατά την Απογραφή των Αποθεμάτων

Οι Οικονομικές Καταστάσεις επηρεάζονται από τα σφάλματα που κυρίως εμφανίζεται στο τελικό προϊόν.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ

- ο Μέθοδος του κινητού σταθμικού μέσου κόστους

Η τελική τιμή του αποθέματος κοστολογείται επηρεαζόμενη από το αρχικό και από το κόστος αγοράς. Εάν ένα απόθεμα πωληθεί με άλλη τιμή από εκείνη της μέσης τιμής, ορίζεται μέση νέα τιμή. (Παπας,2011)

- ο Μέθοδος First In – First Out (FIFO)

Είναι μία υπόθεση ροής των κοστών όπου τα εμπορεύματα που φτάνουν πρώτα στην αποθήκη καθορίζουν την τιμή κοστολόγησης των αναλώσιμων.

Συγκεκριμένα, η τελική τιμή αποθέματος διαμορφώνεται με τα δεδομένα της αγοράς. Κύριο πλεονέκτημα είναι πως η ροή κόστους και αποθεμάτων συγχέονται. Αντίθετα, μειονεκτεί στα παρόντα έσοδα που συσχετίζονται με τα παλαιά κόστη εξαιτίας των αρχικών αποθεμάτων. (Κάντζου,2011)

- ο Εναλλακτική μέθοδος Last In - First Out (LIFO)

Τα εμπορεύματα που φτάνουν τελευταία καθορίζουν το κόστος των πωληθέντων, εν αντιθέσει η τιμή του τελικού αποθέματος διαμορφώνεται από το αρχικό απόθεμα. Η επιχείρηση που χρησιμοποιεί αυτή τη μέθοδο υπερτερεί γιατί συνδυάζει τα έσοδα με τα τρέχοντα κόστη αποθεμάτων. Όμως, η LIFO δεν την αποδέχεται το ΔΛΠ 2 υποστηρίζοντας ότι επισκιάζει τα αποτελέσματα. (Καζαντζής & Σώρρος, 2009)

- ο Μέθοδος του εξατομικευμένου κόστους

Είναι ανεξάρτητο από την τιμή του αρχικού αποθέματος και την αγορά. Χρησιμοποιείται σπάνια γιατί τα αγαθά χωρίζονται για εξατομικευμένους σκοπούς. (Καββαδίας, 2003)

- ο Μέθοδος του πρότυπου κόστους

Είναι ένα προκαθορισμένο κόστος που βοηθάει στην προσδιόριση των συντελεστών για τη διαμόρφωση της τιμής. Χρησιμοποιείται από επιχειρήσεις για να αντλήσουν σημαντικές πληροφορίες για τη διαχείριση των αποθεμάτων τους. (Παπάς, 2011)

- ο Μέθοδος του μεταβλητού κόστους

Δεν εφαρμόζεται για λογιστικές πληροφορίες αλλά για διοικητικές ανάγκες. Συνήθως, μεταβλητό κόστος είναι τα έξοδα όπως το ενοίκιο και οι αποσβέσεις. Δίνει το πλεονέκτημα στην επιχείρηση να προσαρμόζει τις τιμές των αποθεμάτων με βάση τις κοινωνικοοικονομικές επιδράσεις. (Παπάς, 2011)

2.2.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ2 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

Για τις ακόλουθες περιπτώσεις, στα ελληνικά λογιστικά πρότυπα είτε δεν γίνεται καμία αναφορά, είτε υπάρχουν διαφορετικές ρυθμίσεις :

- στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οικόπεδα, διαμερίσματα ή κτίρια προορίζονται για μεταπώληση, θεωρούνται αποθέματα

- στις περιπτώσεις των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, ως αποθέματα λογίζονται τα κόστη των υπηρεσιών των οποίων τα σχετικά κέρδη δεν έχουν ακόμη καταχωρηθεί

- ☛ στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το κόστος κτήσεων των αποθεμάτων απαιτεί σημαντική χρονική περίοδο προκειμένου να καταστούν κατάλληλα προς πώληση
- ☛ στις περιπτώσεις υποτίμησης του νομίσματος, όταν το κόστος αγοράς επιβαρύνεται με συναλλαγματικές διαφορές χωρίς πρακτικό αντιστάθμισμα της ζημίας
- ☛ όταν τα αποθέματα αποτιμώνται στην αξία ανάμεσα στο κόστος κτήσεως ή παραγωγής και στην καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία τους
- ☛ προκειμένου να υπολογιστεί η μέση τιμή κτήσεων ακολουθείται η μέθοδος FIFO ή η μέθοδος του μέσου σταθμικού κόστους. Κατά το ελληνικό Πρότυπο, ο υπολογισμός πραγματοποιείται με οποιαδήποτε παραδεδεγμένη μέθοδο (π.χ. μέθοδος LIFO). (Γρηγοράκος, 2005)

2.3 ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΑΜΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ (CASH FLOW STATEMENTS)

2.3.1 ΔΛΠ 7

Χρήση Προτύπου

Συνδέεται στενά με τις Οικονομικές Καταστάσεις καθώς οι ενδιαφερόμενοι επιθυμούν να γνωρίζουν τη φερεγγυότητα της επιχείρησης, πώς διαχειρίζεται τη καθαρή περιουσία (ρευστότητα) και πώς αντιδρά σε ευκαιρίες που της δίνονται και στις αλλαγές που πρέπει να αντιμετωπίσει. Η παρουσίαση της Κατάστασης Ταμειακών Ροών δεν ακολουθεί συγκεκριμένη δομή, μοναδική προϋπόθεση είναι να παρουσιάζονται τα οικονομικά στοιχεία για επιχειρηματικές, επενδυτικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. (McLaney & Atrill, 2014)

Ορισμοί

Ταμιακά διαθέσιμα: τα μετρητά του ταμείου που είναι διαθέσιμα άμεσα

Ταμιακά ισοδύναμα: επενδύσεις που εξαιτίας βραχυπρόθεσμων δεσμεύσεων μετατρέπονται γρήγορα σε ταμιακά διαθέσιμα

Ταμιακές ροές: αποτελεί τις εισροές και τις εκροές των ταμιακών (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

Ταμειακές ροές από επιχειρηματική δραστηριότητα

Οι συγκεκριμένες ροές επιβεβαιώνουν ότι η επιχείρηση είναι σε θέση να εξακολουθεί να δραστηριοποιείται, να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις σε σχέση με τα δάνεια και τους επενδυτές και να αναλαμβάνει νέες επενδύσεις. Νοούνται τα έσοδα που προσλαμβάνει η επιχείρηση από τις κύριες δραστηριότητες . Όπως, εισπράξεις από πώληση αγαθών, παροχή υπηρεσιών, δικαιωμάτων, έσοδα, προμήθειες, πληρωμές εργαζομένων και προμηθευτών, επιστροφή φόρων κλπ. (Καββαδίας, 2003)

Υπάρχει η άμεση μέθοδος που εμφανίζει τις ακαθάριστες πληρωμές και εισπράξεις, όμως δεν συνηθίζεται και η έμμεση που έχει καθιερωθεί δείχνοντας το κέρδος ή τη ζημία. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ταμειακές ροές από επενδυτική δραστηριότητα

Σχετίζονται με επενδύσεις μακροπρόθεσμες όπως οι πληρωμές από αγορά, οι εισπράξεις από εκποίηση, ο δανεισμός σε τρίτους, εισπράξεις από συμβόλαια (προθεσμιακά, ανταλλαγής, συναλλαγής). (Krimpmann, 2015)

Σύμφωνα με τον Καββαδία περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- Πώληση Ενσώματων Ακινητοποιήσεων
- Μείωση Μακροπρόθεσμων Απαιτήσεων
- Μερίσματα
- Πιστωτικοί Τόκοι
- Αγορά Ασώματων Ακινητοποιήσεων
- Αγορά Συμμετοχών

(Καββαδίας, 2003)

Ταμειακές ροές από χρηματοοικονομικές δραστηριότητες

Σε αυτή την κατηγορία κατατάσσονται δραστηριότητες που αλλάζουν το μέγεθος, το δανεισμό και τη σύνθεση των Ιδίων Κεφαλαίων. Όμως, το ΔΛΠ 7 δε συγκεκριμενοποιεί ποιές ακριβώς δραστηριότητες υπάγονται εδώ. Με αποτέλεσμα έχει το ελεύθερο η επιχείρηση να διαλέγει αυτόβουλα τις δραστηριότητες που συνδέονται με τις χρηματοοικονομικές. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Είναι στενά συνδεδεμένες με τους χρηματοδότες και ορισμένα παραδείγματα είναι οι εισπράξεις από έκδοση μετοχών, από εισπρακτέα δάνεια, η εξόφλησή τους και η πληρωμή οφειλούμενης μίσθωσης. Αναλυτικότερα, αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, κέρδη στο προσωπικό, αμοιβές ΔΣ, εισπράξεις επιχορήγησης παγίων. (Καββαδίας, 2003)

2.4 ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΑΘΗ

2.4.1 ΔΛΠ 8

Ορισμοί

Λογιστικές πολιτικές: είναι οι καθορισμένοι λογιστικοί κανόνες, αρχές και εφαρμογές που ακολουθεί μία οικονομική επιχείρηση στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

Λογιστικές εκτιμήσεις: είναι η μέθοδος μέτρησης ποσών που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις (Σακέλλης, 2002)

Λογιστικές Πολιτικές

Εφαρμογή στις Λογιστικές Πολιτικές

Είναι δυνατόν μία συναλλαγή να μην μπορεί να καταταχθεί σε κάποιο Πρότυπο ή Ερμηνεία διότι αρκετά στοιχεία του ενεργητικού δεν είναι ξεκάθαρα. Με αποτέλεσμα, οι αρμόδιοι

οφείλουν να ακολουθήσουν μία Λογιστική Πολιτική κατά προσέγγιση που κρίνουν οι ίδιοι ότι πληρεί τα κριτήρια. Τα κριτήρια αυτά είναι η αξιοπιστία, η φερεγγυότητα των δραστηριοτήτων της οντότητας, καθώς επίσης η παρουσίαση μιας ολοκληρωμένης εικόνας για τους ενδιαφερόμενους που λαμβάνουν χρηματοοικονομικές αποφάσεις. Επιπλέον, οι αρμόδιοι είναι απαραίτητο να ψάχνουν επίκαιρα Πρότυπα και Ερμηνείες από διαφορετικά λογιστικά σώματα που ακολουθούν παρεμφερές εννοιολογικό πλαίσιο. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Μεταβολές στις Λογιστικές Πολιτικές

Νοείται μία καινούρια λογιστική πολιτική που επιλέγει να ακολουθήσει η οντότητα, η οποία έχει μεταβληθεί από την προηγούμενη, όμως είναι εξίσου αποδεκτές και οι δύο. Αίτιο αυτής, είναι ο καθορισμός οποιουδήποτε Προτύπου, με αποτέλεσμα τα αληθή και σαφή στοιχεία συναλλαγών που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις. Παραδειγματικά κάποιες από αυτές είναι:

- η μεταβολή πολιτικής αποτίμησης αποθεμάτων (LIFO, FIFO)
- η μεταβολή πολιτικής στη διαχείριση δαπανών (δαπάνες ερευνών, δαπάνες διαφήμισης, δαπάνες προσωπικού. (Keller, 1999)

Από την άλλη μεριά, δεν μεταβάλλονται οι ΛΠ όταν είναι εντελώς διαφορετικές από τις προγενέστερες (π.χ. τα έξοδα για επισκευή κτιρίων εξαιτίας πυρκαγιάς συγκριτικά με τα συνηθισμένα έξοδα συντήρησης κτιρίων) και όταν ξεκινάει καινούρια ΛΠ που δεν υπήρχε πριν ή είχε ανούσιο αποτέλεσμα. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Αναδρομική εφαρμογή

Πραγματοποιείται όταν η επιχείρηση προσδιορίζει ξανά τα οικονομικά στοιχεία προηγούμενων παρουσιάσεων. Στο Καθαρό Κέρδος ή Ζημία κατατάσσονται οι αναδρομικές εφαρμογές και εμφανίζονται στις καταστάσεις με τη συγκριτική πληροφόρηση. Θεωρητικά μία επιπλέον πληροφόρηση χρειάζεται, όμως στην πράξη πολλές φορές είναι μή υλοποιήσιμο. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Η οντότητα που αλλάζει τη λογιστική πολιτική έχοντας αντίκτυπο στο παρόν ή στο μέλλον οφείλει να γνωστοποιεί τα αίτια, το νόημα, το επίπεδο προσαρμογής και τις συνθήκες της μεταβολής. (Σακέλλη, 2002)

Λογιστικές Εκτιμήσεις

Μεταβολές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις

Εξαιτίας της αδυναμίας να προσδιοριστούν ορισμένες συναλλαγές με σαφήνεια, οδηγούνται στην εκτίμηση. Άξονας της εκτίμησης είναι οι τρέχουσες και έγκυρες πληροφορίες, με συνέπεια μελλοντικά να μεταβληθεί γιατί έτσι είναι η φύση της. Επιπρόσθετα, κανείς δεν αναφέρει την εκτίμηση ως λάθος και δεν ισχύει για προγενέστερο χρονικό διάστημα. Ορισμένα παραδείγματα είναι η εκτίμηση για αναξιόπιστους πελάτες, τη διάρκεια ζωής στοιχείων του Ενεργητικού, τα ανεκμετάλλευτα αποθέματα. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Σε μία επιχείρηση γνωστοποιείται η προέλευση και το ύψος της μεταβολής που επηρεάζει το υπάρχων ή το μελλοντικό χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση που η μελλοντική εκτίμηση είναι αδύνατη να καταμετρηθεί, το στοιχείο αυτό χρειάζεται να γνωστοποιείται. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Λάθη

Γενικά

Μπορούν να συμβούν λάθη παρουσίασης, λάθη υπολογισμού, λάθη γνωστοποίησης στις οικονομικές καταστάσεις. Σοβαρό λάθος αναφέρεται εκείνο που διαστρεβλώνει τις οικονομικές καταστάσεις και παρέχει μη έγκυρα στοιχεία. (Σακέλλης, 2002)

Διόρθωση λαθών

- Αναδρομική Διόρθωση: Τα σοβαρά λάθη είναι αδήριτη ανάγκη να αλλάζουν την στιγμή που εντοπίζονται ακόμη και αν είναι αναδρομικά. Η διόρθωση ολοκληρώνεται με τη σωστή καταχώρηση του ποσού.
- Ανέφικτη Διόρθωση: Σε περίπτωση που η επιχείρηση υστερεί να εντοπίσει τις συνέπειες του λάθους ή την συσσωρευμένη επίπτωση σε παλαιότερο χρονικό διάστημα πρέπει να εφαρμόσει μία εφικτή διόρθωση χρησιμοποιώντας τις συγκριτικές πληροφορίες. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Πρέπει να γνωστοποιείται η προέλευση του λάθους, πότε εμφανίζεται και σε τί μέγεθος και η περιγραφή της διόρθωσης που υπέστη. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

2.4.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 8 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

- ☛ μικροδιαφορές εντοπίζονται κυρίως στις έννοιες των έκτακτων εσόδων – εξόδων και αποτελεσμάτων, καθότι διαφέρουν από εκείνες των ελληνικών προτύπων.
- ☛ διαφορά εντοπίζεται και στον χειρισμό των διαφορών φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων, κάτι το οποίο αντιμετωπίζεται μόνο από το ελληνικό πρότυπο
- ☛ επιπλέον ρυθμίσεις που προβλέπονται από το Πρότυπο αφορούν α. στις μεταβολές των λογιστικών εκτιμήσεων, β. στις διορθώσεις των βασικών λογιστικών λαθών προηγούμενων ετών και γ. στις μεταβολές των λογιστικών μεθόδων.
- ☛ το Πρότυπο προβλέπει ότι το σύνολο των κονδυλίων εσόδων και εξόδων σχετικά με μία χρήση θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο να προσδιοριστεί το καθαρό κέρδος ή ζημία της χρήσεως και ως εκ τούτου δεν εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα από το ελληνικό πρότυπο κατά την καταχώρηση κονδυλίων εξόδων στην κατηγορία έξοδα εγκαταστάσεως και την απόσβεση αυτών σε τμηματικά και ισόποσα σε μία πενταετία. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.5 ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΟΥ

2.5.1 ΔΛΠ 10

Χρήση Προτύπου

Πρώτον, κάτω από ποιές συνθήκες η οντότητα οφείλει να αναδιαμορφώσει τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις για γεγονότα έπειτα το Ημερολόγιο Ισολογισμού (Η.Ι.). Καθώς επίσης και τις ανάλογες γνωστοποιήσεις που συνέβησαν αντίστοιχα μεταγενέστερα. Δεύτερον, το πρότυπο 10 ενημερώνει αυστηρά την επιχείρηση να μην πράττει σύμφωνα με την αρχή βιωματικότητας/ συνεχιζόμενης δραστηριότητας (going concern), αν είναι φανερό πως μετά την Ημερομηνία του Ισολογισμού δεν είναι ενεργή. Δηλαδή, βλέποντας οι ενδιαφερόμενοι την κατάσταση να αντιλαμβάνονται το ενδεχόμενο διάλυσης ή λήξης των δραστηριοτήτων. (Σακέλλης, 2002)

Ορισμοί

Γεγονότα μετά την Ημερομηνία του Ισολογισμού: είναι τα γεγονότα που εμφανίζονται μεταξύ της Ημερομηνίας Ισολογισμού και της Ημερομηνίας Έκδοσης.

Διαχωρίζονται σε:

α) Διαρθρωτικά γεγονότα: είναι τεκμήρια για τις ενέργειες που ολοκληρώθηκαν την Ημερομηνία του Ισολογισμού, για παράδειγμα η πτώχευση ενός συνεργάτη

β) Μη Διαρθρωτικά γεγονότα: είναι πηγές ενεργειών που πραγματοποιήθηκαν μετά την Ημερομηνία Ισολογισμού, για παράδειγμα η καταστροφή αποθηκών από πλημμύρα

Συχνά, δεν είναι ευδιάκριτος ο διαχωρισμός στις δύο παραπάνω κατηγορίες. (Καββαδίας, 2003)

Ημερομηνία έγκρισης

Την ακριβή "ημερομηνία έγκρισης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων προς έκδοση" την ορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο γιατί δεν είναι συγκεκριμένη σε όλες τις χώρες. (Σινανιώτη & Μαρούλη, 2010)

Διαρθρωτικά γεγονότα μεταγενέστερα της ημερομηνίας ισολογισμού
--

Μία οικονομική οντότητα είναι αναγκαίο να μεταβάλλει τα παλιά πόσα, μετά την Η.Ι. και να τα συσχετίζει με τα διαρθρωτικά γεγονότα. Παραδειγματικά:

- η διόρθωση ενός δικαστικού ζητήματος, δηλαδή η επιχείρηση έχει μία υποχρέωση κατά την Η.Ι. και χρειάζεται να τη διαμορφώσει με βάση τις τρέχοντες δεσμεύσεις
- όταν χάνεται η αξία από κάποιο περιουσιακό στοιχείο κατά τη διάρκεια της Η.Ι. και πρέπει να προσαρμοστεί ξανά μεταγενέστερα. Όπως, η μεταγενέστερη πώληση αποθεμάτων σύμφωνα με τον Καββαδία είναι τεκμήριο σχετικά με την καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία κατά την Ημερομηνία (Καββαδίας, 2003)
- η διασαφήνιση της αξίας περιουσιακών στοιχείων μετά την Η.Ι. που αγοραπωλήθηκαν πριν
- η ανακάλυψη λαθών/ απάτης που δημιουργούν εσφαλμένες οικονομικές καταστάσεις. Π.χ. οι εκτοφείς χοίρων πωλούν τα αποθέματά τους χαμηλότερα του κόστους λόγω της γρίπης κι η ζημία αυτή πρέπει να εμφανιστεί μεταγενέστερα στις καταστάσεις. (Σακέλλη, 2002)

Μη διαρθρωτικά γεγονότα μεταγενέστερα της ημερομηνίας ισολογισμού

Σε αυτή την κατηγορία τα γεγονότα εμφανίζονται μετά την Η.Ι. και δεν έχει καμία σχέση με το διάστημα έως το κλείσιμο του Ισολογισμού. Δεν γίνεται λόγος για αναδιαμόρφωση των καταχωρημένων ποσών. Επεξηγηματικά, η υποτίμηση του εγχώριου νομίσματος δεν είναι γεγονός που έγινε κατά την Η.Ι., όμως επιδρά μεταγενέστερα. Συνεπώς, η επιχείρηση δεν θα αλλάξει τα ποσά των καταστάσεων, παρά μόνο να γνωστοποιήσει την προέλευση του γεγονότος και θα κάνει μία οικονομική πρόβλεψη αναφερόμενη στο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το Σάκελλη, στο Πρότυπο 10 ανήκουν τα ακόλουθα γεγονότα:

“η αρχή μεγάλης δικαστικής αμφισβήτησης, μεγάλες αγοραπωλησίες περιουσιακών στοιχείων, καταστροφή παραγωγικής εγκατάστασης, μεταβολές σε τιμές ξένου συναλλάγματος και μεταβολές στη φορολογική νομοθεσία”, όλα αυτά μετά την Η.Ι. (Σάκελλη, 2002)

Μερίσματα

Αν τα μερίσματα αναφερθούν πριν την Η.Ι. τότε οριστικοποιούνται ως υποχρέωση, αν όμως αναφερθούν μετά τότε οριστικοποιούνται ως σύνθετο στοιχείο καθαρής θέσης. (Καββαδίας, 2003)

2.5.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 10 ΜΕ ΤΟ Ε.Γ.Λ.Σ.

☛ Το ΕΛΓΣ περιλαμβάνει, αναφορικά με τα γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού, τους μεταβατικούς λογαριασμούς ενεργητικού και παθητικού, ενώ, παράλληλα, υποδεικνύει τη διενέργεια των κατάλληλων λογιστικών εγγραφών.

☛ Το Πρότυπο περιλαμβάνει ρυθμίσεις αναφορικά με τα οψιγενή γεγονότα, ήτοι γεγονότα ευνοϊκά ή μη, τα οποία λαμβάνουν χώρα ανάμεσα στην ημερομηνία κλεισίματος του Ισολογισμού και εγκρίσεως των οικονομικών καταστάσεων από το Δ.Σ. Τα οψιγενή γεγονότα διακρίνονται, αφενός σε διορθωτικά γεγονότα, τα οποία γνωστοποιήθηκαν ή οριστικοποιήθηκαν μετά το πέρας του κλεισίματος του Ισολογισμού αλλά πριν την έγκριση από το Δ.Σ. και αναφέρονται σε δραστηριότητες της κλειόμενης χρήσης και αποδεικνύουν τις υπάρχουσες συνθήκες κατά το χρόνο κλεισίματος του Ισολογισμού. Αφετέρου, με τη διάκριση σε μη διορθωτικά γεγονότα, παρέχονται πληροφορίες αναφορικά με τις συνθήκες δημιουργίας αυτών των γεγονότων μετά το πέρας της ημερομηνίας κλεισίματος του Ισολογισμού έως την έγκριση αυτού από το Δ.Σ. (Γρηγοράκος, 2005)

2.6 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ**2.6.1 ΔΛΠ 11**Σκοπός Προτύπου

Οι κατασκευαστικές συμβάσεις έχουν την ιδιαιτερότητα να εκτείνονται σε χρονικό ορίζοντα που υπερβαίνει το έτος και ως εκ τούτου ολοκληρώνονται σε μεταγενέστερη χρήση από εκείνη κατά την οποία συνάπτονται. Με βάση αυτή την ιδιαιτερότητα αλλά και με βάση τα κριτήρια αναγνώρισης που υπαγορεύει το “Πλαίσιο Κατάρτισης και Παρουσίασης των Οικονομικών Καταστάσεων” καθορίζονται :

✓ Τα κριτήρια με τα οποία κατανέμονται τα συμβατικά έσοδα και το συμβατικό κόστος στις χρήσεις κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου

✓ Ο λογιστικός χειρισμός, από την πλευρά κατασκευαστών, που αναλογεί στις χρήσεις αποτελεσμάτων (εσόδων και εξόδων) αλλά και τις σχετικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις σχετικά με το έργο.

Επομένως, το ΔΛΠ 11 έχει ως στόχο *“να καθορίσει τον λογιστικό χειρισμό εσόδων και εξόδων στις συμβάσεις κατασκευής έργων, οι οποίες ορίζονται σε χρονικό ορίζοντα που υπερβαίνει το έτος”*. (Thornton, 2004)

Εφαρμογή

Εφαρμόζεται από τις επιχειρήσεις κατασκευής έργων προκειμένου να υπάρξει λογιστική αντιμετώπιση των εκτελεσθεισών συμβάσεων έργου.

Το ΔΛΠ 11 μπορεί να αφορά :

- ☛ την κατασκευή ενός μεμονωμένου στοιχείου του ενεργητικού (π.χ.δρόμος, γέφυρα,κτίριο,πλοίο)

- ☛ την κατασκευή περισσότερων στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ως προς τον σχεδιασμό, τη λειτουργία ή τη χρήση τους

- ☛ την παροχή υπηρεσιών σχετικά με την κατασκευή στοιχείου του ενεργητικού (π.χ.υπηρεσίες διεύθυνσης και επίβλεψης των έργων)

- ☛ την κατεδάφιση ή αποκατάσταση στοιχείων του ενεργητικού, καθώς και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος χώρου. (Libby et. Al, 2013)

Ορισμοί

Ως σύμβαση κατασκευής έργου ορίζεται *“η σύμβαση η οποία έχει συναφθεί ειδικά για την κατασκευή ενός στοιχείου του ενεργητικού ή ενός συνδυασμού στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία είναι στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους ως προς τον σχεδιασμό, την τεχνολογία και τη λειτουργία τους ή τον τελικό σκοπό ή τη χρήση τους”*.

Οι συμβάσεις κατασκευής έργου διακρίνονται σε:

- ✓ Συμβάσεις σταθερής τιμής : Ο κατασκευαστής συμφωνεί σε μία συμβατική σταθερή τιμή ή μία σταθερή τιμή ανά κατασκευαζόμενη μονάδα, ενώ η τιμή αυτή ενδέχεται να υπόκειται σε ρήτρες αναπροσαρμογής του κόστους.

- ✓ Συμβάσεις προστιθέμενης αμοιβής : Ο κατασκευαστής εισπράττει το συμφωνημένο ή με άλλο τρόπο καθορισμένο κόστος, συν ένα ποσοστό πάνω από το κόστος αυτό ή μία σταθερή αμοιβή. (Βλάχος, 2007)

Ως τροποποίηση του συμβατικού έργου ορίζεται “μία οδηγία από τον πελάτη για μεταβολή στην έκταση του έργου που εκτελείται βάσει της σύμβασης”. (Thornton, 2004)

Συμβατικά Έσοδα

Το Συμβατικό έσοδο αποτελείται :

- ✓ από το αρχικό ποσό που έχει καθοριστεί στη σύμβαση
- ✓ από τις τροποποιήσεις της αρχικής σύμβασης, τις αποζημιώσεις (για έξοδα που δεν έγιναν και δεν προβλέπονταν στην αρχική σύμβαση) και τα κίνητρα που σχετίζονται με την εκπλήρωση ορισμένων στόχων (π.χ. χρόνος ολοκλήρωσης του έργου). (Οικονομίδης, 2007)

Οι προϋποθέσεις αναγνώρισης των τροποποιήσεων είναι :

- ☛ Να υπάρχει πιθανότητα να αποφέρουν έσοδα
- ☛ Να υπάρχει δυνατότητα αξιόπιστης αποτίμησης των εσόδων που θα προκύψουν από την τροποποίηση.

Οι προϋποθέσεις να περιληφθεί στο συμβατικό έσοδο τυχόν αξίωση για αποζημίωση είναι :

- ☛ Η εξέλιξη των διαπραγματεύσεων να υποδεικνύει την πιθανότητα ο πελάτης να αποδεχθεί την αποζημίωση
- ☛ Το ποσό της αποζημίωσης να μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα. (Σακέλλης, 2002)

Οι προϋποθέσεις αναγνώρισης των κινήτρων είναι :
--

- ☛ Το έργο να βρίσκεται σε αρκετά προχωρημένο στάδιο ώστε να θεωρείται πιθανό ότι τα καθορισμένα πρότυπα εκτέλεσης θα επιτευχθούν
- ☛ Το έσοδο που προκύπτει από την είσπραξη των κινήτρων θα πρέπει να μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα (Σακέλλης, 2002)

Συμβατικό Κόστος

Το συμβατικό κόστος περιλαμβάνει :

- ✓ το άμεσο κόστος της σύμβασης (αποτελείται από τα άμεσα εργατικά συμπεριλαμβανομένου του κόστους επίβλεψης, το κόστος των χρησιμοποιηθέντων υλικών, τις αποσβέσεις μηχανημάτων και εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτέλεση του έργου, το κόστος μετακίνησης μηχανημάτων και μεταφοράς εξοπλισμού και υλικών προς και από τον τόπο εργασίας, το κόστος των μισθωμένων μηχανημάτων και εξοπλισμού, το κόστος

σχεδιασμού και τεχνικής βοήθειας σχετικά με τη σύμβαση, το εκτιμώμενο κόστος εργασιών αποκατάστασης και εγγυήσεων και τις αξιώσεις αποζημίωσης από τρίτους)

✓ το έμμεσο κόστος της σύμβασης (περιλαμβάνει και αναλογία των ασφαλίσεων, του κόστους σχεδιασμού και τεχνικής βοήθειας που δεν αφορά συγκεκριμένη σύμβαση, τα γενικά έξοδα κατασκευών (κόστος σύνταξης μισθοδοτικών καταστάσεων προσωπικού έργων, κόστος δανεισμού το οποίο διαθέτει εναλλακτικό χειρισμό που προτείνεται από το ΔΛΠ 23).

✓ κάθε άλλο κόστος που επιβαρύνει ειδικά τον πελάτη, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης κατασκευής (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Αναγνώριση Εσόδων και Εξόδων

Ο χειρισμός των εσόδων και εξόδων σε μία σύμβαση εξαρτάται από το εάν το τελικό αποτέλεσμα από την εκτέλεση του έργου μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα και εάν η εκτέλεση της σύμβασης πρόκειται να επιφέρει κέρδος στον κατασκευαστή ή ζημία. (Thornton, 2004)

Στις περιπτώσεις που το αποτέλεσμα μίας σύμβασης μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα τότε :

✓ Εάν το αποτέλεσμα της υπό εξέταση σύμβασης είναι κερδοφόρο, τα έσοδα και τα έξοδα που σχετίζονται με τη σύμβαση αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα ανάλογα με το στάδιο ολοκλήρωσης της συμβατικής δραστηριότητας κατά την ημερομηνία ισολογισμού

✓ Εάν το αποτέλεσμα αναμένεται ζημιολόγο, η εκτιμώμενη ζημία που θα προκύψει από την ολοκλήρωση του έργου θα αναγνωριστεί άμεσα και στο σύνολό της στα αποτελέσματα της χρήσης κατά την οποία εκτιμήθηκε ότι το έργο θα είναι ζημιολόγο, ανεξάρτητα από το εάν η κατασκευή έχει αρχίσει, από το στάδιο που βρίσκεται και από το αναμενόμενο αποτέλεσμα άλλων συμβάσεων. (Thornton, 2004)

Συμβάσεις Σταθερής Τιμής

Προϋποθέσεις αξιόπιστης εκτίμησης του αποτελέσματος στις συμβάσεις σταθερής τιμής :

1. Το συνολικό συμβατικό έσοδο να μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα
2. Τα οικονομικά οφέλη της σύμβασης να εισρεύσουν πιθανότατα στην επιχείρηση
3. Να μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα το συμβατικό κόστος για την ολοκλήρωση του έργου και το στάδιο ολοκλήρωσης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού
4. Το συμβατικό κόστος που θα επιρριφθεί στο έργο θα πρέπει να μπορεί να προσδιοριστεί με σαφήνεια και να αποτιμηθεί αξιόπιστα, προκειμένου το πραγματικό συμβατικό κόστος να μπορεί να συγκριθεί με προηγούμενες εκτιμήσεις. (Thornton, 2004)

Συμβάσεις Προστιθέμενης Αξίας

Προϋποθέσεις αξιόπιστης εκτίμησης του αποτελέματος :

1. Τα οικονομικά οφέλη που θα απορρέουν από τη σύμβαση θα εισρεύσουν πιθανότατα στην επιχείρηση
2. Το συμβατικό κόστος που θα επιρριφθεί στο έργο θα πρέπει να μπορεί να προσδιοριστεί με σαφήνεια και να αποτιμηθεί αξιόπιστα, ανεξάρτητα από το εάν το κόστος είναι ειδικά ανακτήσιμο ή όχι. (Thornton, 2004)

→ Τόσο στις Συμβάσεις Σταθερής Τιμής, όσο και στις Συμβάσεις Προστιθέμενης Αξίας, για να μπορεί η επιχείρηση να προβεί σε αξιόπιστες εκτιμήσεις θα πρέπει στους όρους τις σύμβαισεις να αναφέρονται :

1. Τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων σχετικά με το στοιχείο του ενεργητικού που θα κατασκευαστεί
2. Το τίμημα που θα καταβάλει ο πελάτης στον κατασκευαστή
3. Ο τρόπος εξόφλησης του τιμήματος (Thornton, 2004)

Μέθοδος Ποσοστιαίας Ολοκλήρωσης

Ονομάζεται η μέθοδος κατά την οποία *“το συμβατικό έσοδο αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα των περιόδων συσχετιζόμενο με τα συμβατικά κόστη που έχουν πραγματοποιηθεί για να επιτευχθεί το συγκεκριμένο ποσοστό ολοκλήρωσης”*.

Μέθοδοι προσδιορισμού του σταδίου ολοκλήρωσης :

1η : Ως η αναλογία του συμβατικού κόστους που εκτελέστηκε μέχρι μία συγκεκριμένη ημερομηνία, σε σχέση με το εκτιμώμενο συνολικό κόστος

2η : Με βάση επιμετρήσεις του εκτελεσθέντος έργου που πιστοποιήθηκαν από κατάλληλους εκτιμητές

3η : Με βάση την ολοκλήρωση αυτοτελούς τμήματος του συμβατικού έργου. (Thornton, 2004)

Στάδια προσδιορισμού του (ανά έργο) συμβατικού εσόδου και του συμβατικού κόστους που θα αναγνωρίσουν τα αποτελέσματα της υπό εξέταση χρήσης :

1ο : Υπολογισμός συνολικού συμβατικού εσόδου και αναμενόμενου συνολικού συμβατικού κόστους

2ο : Υπολογισμός ποσοστού ολοκλήρωσης

3ο : Υπολογισμός εσόδου που θα αναγνωριστεί στα αποτελέσματα της χρήσης

4ο : Υπολογισμός κόστους που θα αναγνωριστεί στα αποτελέσματα της χρήσης

5ο : Υπολογισμός παραγωγής σε εξέλιξη

6ο : Υπολογισμός υπολοίπου απαιτήσεων από πελάτες ή υπολοίπου προκαταβολών πελατών. (Thornton, 2004)

Στις περιπτώσεις που το αποτέλεσμα μίας σύμβασης δεν μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα τότε:

- ☛ Το έσοδο αναγνωρίζεται μόνο στην έκταση που πιθανολογείται ότι θα ανακτηθεί το αναληφθέν συμβατικό κόστος
 - ☛ Το συμβατικό κόστος αναγνωρίζεται στα έξοδα της χρήσης στην οποία αναλήφθηκε
- Εάν δεν υπάρχουν αβεβαιότητες σχετικά με την έκβαση της σύμβασης, τότε :
- ☛ Εάν η σύμβαση θεωρηθεί κερδοφόρα τότε ο χειρισμός θα γίνει κατά τη Μέθοδο Ποσοστιαίας Ολοκλήρωσης
 - ☛ Εάν το αποτέλεσμα της σύμβασης κριθεί ζημιογόνο, τότε αναγνωρίζεται άμεσα στα αποτελέσματα της χρήσης. (Σάκελλης, 2002)

Κατηγορίες Κατασκευαστικών Συμβάσεων

Όταν μία σύμβαση καλύπτει την κατασκευή πλήθους στοιχείων του ενεργητικού, η κατασκευή κάθε στοιχείου θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ξεχωριστή σύμβαση υπό τις κάτωθι προϋποθέσεις :

- ◆ Να έχουν υποβληθεί ξεχωριστές προσφορές για κάθε στοιχείο του ενεργητικού
- ◆ Κάθε στοιχείο του ενεργητικού να αποτελεί στοιχείο διαφορετικής διαπραγμάτευσης και οι συμβαλλόμενοι να μπορούν είτε να αποδεχτούν είτε να απορρίψουν το τμήμα της σύμβασης που αφορά καθένα στοιχείο του ενεργητικού
- ◆ Να υπάρχει δυνατότητα εξατομίκευσης του συμβατικού κόστους και των συμβατικών εσόδων

Μια ομάδα συμβάσεων θα πρέπει να θεωρείται ενιαία σύμβαση (ανεξάρτητα από τον αριθμό πελατών που αφορούν) όταν :

- ◆ Η ομάδα συμβάσεων συνήφθη ως ενιαίο σύνολο
- ◆ Οι συμβάσεις μεταξύ τους είναι σε τέτοιο βαθμό αλληλένδετες ώστε να θεωρούνται τμήμα ενιαίου έργου επί του οποίου υπολογίζεται ένα συνολικό περιθώριο κέρδους
- ◆ Οι συμβάσεις εκτελούνται είτε ταυτόχρονα είτε σε συνεχή διαδοχή. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν το ΔΛΠ 11 πρέπει να αναφέρουν στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις τα εξής :

- ☛ Τα συνολικά κόστη που αναλήφθηκαν
- ☛ Τα αναγνωρισμένα κέρδη (χωρίς τις ζημιές)
- ☛ Το ποσό από τις προκαταβολές που εισπράχθηκαν
- ☛ Το ποσό των παρακρατήσεων
- ☛ Το μικτό, οφειλόμενο ποσό από τους πελάτες για συμβατική εργασία, με τη μορφή απαίτησης (Μικτό ποσό που οφείλεται από τους πελάτες = Κόστος που αναλήφθηκε + Αναγνωρισμένα Κέρδη – Ζημιές που αναγνωρίστηκαν)
- ☛ Το μικτό, οφειλόμενο ποσό στους πελάτες για συμβατική εργασία, με τη μορφή υποχρέωσης (Μικτό ποσό που οφείλεται στους πελάτες = Κόστος που αναλήφθηκε + Αναγνωρισθέντα Κέρδη – Ζημιές που αναγνωρίστηκαν – Τμηματικές τιμολογήσεις)
- ☛ Γνωστοποίηση όλων των ενδεχόμενων απαιτήσεων και υποχρεώσεων που μπορεί να προκύψουν από κατάπτωση εγγυήσεων ή ρητρών, πιθανές ζημιές ή αποζημιώσεις. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

2.6.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 11 ΜΕ ΤΟ Ε.Γ.Α.Σ.

- ☛ το ΔΛΠ.11 ορίζει τη Μέθοδο της Ποσοστιαίας Ολοκλήρωσης ως τη μέθοδο λογιστικής αναγνώρισης και παρακολούθησης των κατασκευαστικών έργων, η κατανομή συμβατικών εσόδων και εξόδων με βάση τις λογιστικές χρήσεις, αλλά και ο προσδιορισμός του λογιστικού αποτελέσματος στις λογιστικές χρήσεις κατά τη διάρκεια της κατασκευής του έργου.
- ☛ με την ψήφιση του ν.4308/14, το ΕΛΠ συμπίπτει απόλυτα με την εφαρμογή του ΔΛΠ, αναφορικά με τα έσοδα των κατασκευαστικών συμβάσεων, ενώ, ενθαρρύνεται η χρήση της ποσοστιαίας ολοκλήρωσης προκειμένου να υπάρξει πλήρης απεικόνιση των εσόδων και εξόδων κάθε χρήσης. Επιπλέον, με το ΔΛΠ η επιχείρηση αποκτά τη δυνατότητα να συμπεριλάβει στον προϋπολογισμό της μη οριστικές απαιτήσεις της εταιρείας, οι οποίες δύναται να τεθούν υπό αμφισβήτηση από τον εργοδότη. Η προγενέστερη πρόβλεψη στο ΕΛΠ δεν είχε σχετική αναφορά, όπως επίσης δεν υπήρχε επαρκές λογιστικό πλαίσιο για τις οικονομικές περιπτώσεις που ορίζει το ΔΛΠ. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.7 ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

2.7.1 ΔΛΠ 12

Χρήση Προτύπου

Κύριος σκοπός είναι η λογιστικοποίηση των φόρων εισοδήματος που είναι έξοδο χρήσεως, τόσο για γεγονότα που θα πραγματοποιηθούν μελλοντικά όσο και για τρέχοντα. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν οι εσωτερικοί, οι εξωτερικοί φόροι που στηρίζονται στα φορολογητέα κέρδη και οι παρακρατούμενοι φόροι. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Εφαρμογή

Πρώτον, με την παραδοχή του στοιχείου στο Ενεργητικό προμηνύεται ο διακανονισμός της λογιστικής αξίας από την επιχείρηση. Η αυξομείωση μελλοντικών φορολογικών πληρωμών, δε θα προκαλέσει αλλαγή στα φορολογικά. Δεύτερον, οι φορολογικές συνέπειες των γεγονότων πρέπει να καταχωρούνται, να παρουσιάζονται και να αναγνωρίζονται στις ίδιες οικονομικές καταστάσεις. (Σταματόπουλος & Καραβοκύρης, 2007))

Ορισμοί

Παρακρατούμενοι φόροι: είναι πληρωτέοι φόροι μιας θυγατρικής προς την μητρική.

Αναβαλλόμενοι φόροι: είναι το ποσό του φόρου που θα ληφθεί στο μέλλον.

Αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις: είναι το πληρωτέο ποσό του φόρου σε μελλοντικά διαστήματα σχετικά με τις φορολογητέες προσωρινές διαφορές.

Αφαιρετέες προσωρινές διαφορές: η μελλοντική ανάκτηση της αξίας των αφαιρετέων ποσών προκαλεί προσωρινές διαφορές.

Φορολογητέο εισόδημα ή ζημία: είναι το προσδιοριστέο ποσό κέρδους ή ζημίας μέσω των φορολογικών κανόνων για την μέτρηση του φορολογικού εισοδήματος.

Φορολογητέες προσωρινές διαφορές: η μελλοντική ανάκτηση της αξίας του φορολογητέου ποσού προκαλεί προσωρινές διαφορές.

Προσωρινές διαφορές: είναι η σύγκριση της λογιστικής με την φορολογική βάση των περιουσιακών στοιχείων.

Λογιστική βάση περιουσιακού στοιχείου: είναι η αξία που καταγράφεται τον ισολογισμό.

Φορολογική βάση περιουσιακού στοιχείου: είναι η αξία που αποκτά το στοιχείο για φορολογικά ζητήματα. (Τότσης, 2003)

Φορολογία

Τρέχουσα φορολογία

Είναι το ποσό του φόρου εισοδήματος που καταβάλλεται στις αντίστοιχες αρχές από κερδοφόρες εμπορικές συναλλαγές την παρούσα χρονική στιγμή. Αναλυτικά, όλες τα απλήρωτα τρέχοντα ποσά φόρου (τωρινά και παρελθοντικά) αποτελούν υποχρέωση του τρέχοντος διαστήματος, όλα τα επιστρεπτέα ποσά φόρου (τωρινά και παρελθοντικά) αποτελούν στοιχείο του Ενεργητικού ενώ η απόκλιση της προβλεπόμενης παρελθοντικής φορολογίας σε σχέση με τη ρεαλιστική πληρωτέα κατατάσσεται στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Αναβαλλόμενη φορολογία

Είναι συχνό φαινόμενο, το λογιστικό κέρδος ή ζημία να μην συμπίπτει με το φορολογητέο κέρδος ή ζημία. Αυτό συμβαίνει γιατί άλλοι κανονισμοί ακολουθούνται για τη μέτρηση λογιστικού κέρδους ή ζημίας και άλλους νόμους ακολουθεί η κάθε χώρα για το φορολογικό πλαίσιο της. Συμπερασματικά, ορισμένα γεγονότα ή συναλλαγές που εμφανίζονται στις τρέχουσες οικονομικές καταστάσεις πιθανολογείται να έχουν μελλοντική φορολογική επίδραση. Τέλος, οι αρμόδιοι φτιάχνουν δύο οικονομικές καταστάσεις, μία που ακολουθεί τα ΔΛΠ και αφορά όλους τους ενδιαφερομένους και η άλλη ακολουθεί τους φορολογικούς νόμους και ενδιαφέρει τις αρμόδιες αρχές. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Λογιστική και φορολογική βάση

Αφού διασαφηνίστηκαν παραπάνω οι έννοιες της λογιστικής και της φορολογικής βάσης, με τη διαφορά που προκαλούν μεταξύ τους, είναι απαραίτητο να δοθούν παραδείγματα για την πρακτική κατανόηση.

- Εξοπλισμός κόστους 2000 έχει αποσβεστεί με βάση την ωφέλιμη ζωή του κατά 400, ενώ τη φορολογική κατά 600. Συνεπώς, το φορολογικό αναπόσβεστο είναι 1400 όπου θα πραγματοποιηθεί μελλοντικά με απόσβεση ή με πώληση του εξοπλισμού

Λογιστική βάση: $2000 - 400 = 1600$
Φορολογική βάση: $2000 - 600 = 1400$
Προσωρινή διαφορά: 200

- Εισπρακτέα μερίσματα από κοινοπραξία καταγράφηκαν στον Ισολογισμό με λογιστική αξία 500

Δεν χρωστάει φόρο διότι στην είσπραξη το μέρισμα φορολογήθηκε στην κοινοπραξία.

Λογιστική βάση: 500
Φορολογική βάση: 500
Προσωρινή διαφορά: 0

(Σακέλλη, 2002)

Εμφάνιση θεμελιώδους αρχής

Σε περίπτωση που δεν είναι ξεκάθαρη η φορολογική βάση του περιουσιακού στοιχείου, καλείται να εφαρμοστεί η καταγραφή μιας αναβαλλόμενης φορολογικής υποχρέωσης σαν αν μην είχε φορολογικές υποχρεώσεις. (Σακέλλη, 2002)

Καταχώρηση αναβαλλόμενων φορολογικών υποχρεώσεων και απαιτήσεων

Αποτελέσματα μιας λογιστικής χρήσης επιβαρύνουν αποτελέσματα άλλης φορολογικής χρήσης γιατί οι συναλλαγές που ανήκουν στη μία διαμορφώνουν την άλλη. Με σκοπό να αποφευχθεί το μπέρδεμα και να είναι πιο σαφή τα αποτελέσματα, ορίζονται τα ποσά φόρων λογαριασμού εισοδήματος ως δαπάνη με όμοια καταγραφή σε λογαριασμό αναβαλλόμενων υποχρεώσεων ή απαιτήσεων.

Ένα παράδειγμα υποχρέωσης είναι τα έσοδα τόκων που καταγράφονται τη τρέχουσα λογιστική περίοδο όμως φορολογούνται όταν εισπρακτούν.

Ένα παράδειγμα απαίτησης είναι οι δαπάνες παροχών αποζημίωσης που ανήκουν στο λογιστικό αποτέλεσμα μίας χρήσης, αλλά φορολογικά ορίζονται όταν καταβάλλονται. (Καββαδίας, 2003)

2.7.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 12 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ Σύμφωνα με ΔΛΠ 12 ο φόρος εισοδήματος της χρήσεως αποτελεί το συνολικό ποσό του φόρου το οποίο επιβαρύνει τα αποτελέσματα της χρήσεως και καταχωρείται ως δαπάνη στον λογαριασμό, ενώ στο αντίστοιχο ΕΛΠ ο εν λόγω φόρος δεν συνιστά έξοδα και δεν δύναται να διαμορφώσει το αποτέλεσμα χρήσεως, αλλά αποτελεί συμμετοχή του κράτους στο αποτέλεσμα αυτό και καταχωρείται στο λογαριασμό “αποτελέσματα χρήσεως”.

☛ Στο ΔΛΠ.12 προβλέπεται διάκριση φόρου εισοδήματος σε τρέχοντα (ήτοι το ποσό του φόρου σχετικά με το φορολογούμενο κέρδος της χρήσης) και αναβαλλόμενο (δηλαδή το ποσό του φόρου που θα πληρωθεί ή θα εισπραχθεί στο μέλλον), εν αντιθέσει με το ΕΛΠ κατά το οποίο η εν λόγω διάκριση δεν ισχύει, καθώς επίσης δεν καταχωρείται στα βιβλία και στον Ισολογισμό ο αναβαλλόμενος φόρος.

☛ Στο ΔΛΠ.12 προβλέπονται εκτεταμένες γνωστοποιήσεις, ενώ στο ΕΛΠ απαιτούνται ελάχιστες. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.8 ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΜΕΑ

2.8.1 ΔΛΠ 14

Χρήση Προτύπου

Η σύγχρονη μεγέθυνση των επιχειρήσεων και η επέκταση των δραστηριοτήτων τους κατέστησε επιτακτική την ανάγκη για κατάτμηση των παρεχόμενων πληροφοριών σε επίπεδο τμημάτων, επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και γεωγραφικών περιοχών.

Το εν λόγω πρότυπο καθορίζει τις αρχές παροχής οικονομικών πληροφοριών κατά τομέα προκειμένου να βοηθήσει τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων σχετικά με :

- ✓ Την μέγιστη δυνατή κατανόηση της απόδοσης της επιχείρησης κατά το παρελθόν
 - ✓ Την μέγιστη δυνατή εκτίμηση των κινδύνων και των αποδόσεων της επιχείρησης
 - ✓ Την διαμόρφωση εμπεριστατωμένων κρίσεων για την επιχείρηση, στο σύνολο.
- (Keller, 1999)

Ορισμοί

Ως “επιχειρηματικός τομέας” ορίζεται “*κάθε διακριτό μέρος της επιχείρησης που παρέχει ένα προϊόν ή μία υπηρεσία ή μία ομάδα σχετιζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, τα οποία υπόκεινται σε κινδύνους και αποδόσεις που διαφέρουν από αυτούς άλλων επιχειρηματικών τομέων*”.

Ως “παρουσιαζόμενος τομέας” νοείται “*κάθε επιχειρηματικός ή γεωγραφικός τομέας που οριοθετείται εφαρμόζοντας τα ανωτέρω κριτήρια και για τον οποίο απαιτείται η γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαιτεί το Δ.Λ.Π.14*”.

Ως “λογιστικές πολιτικές” ορίζονται “*οι λογιστικές αρχές που εφαρμόζονται για την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης (ή του ομίλου)*”. (Thornton, 2004)

Εφαρμογή

Το προτυπο εφαρμόζεται για τις πλήρεις σειρές των δημοσιευόμενων οικονομικών καταστάσεων, οι οποίες καταρτίζονται με βάση τις αρχές και τους κανόνες των Δ.Π.Χ.Π. Αυτές οι καταστάσεις περιλαμβάνουν :

- ✓ τον ισολογισμό
- ✓ την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης
- ✓ την Κατάσταση Μεταβολών των Ιδίων Κεφαλαίων

- ✓ την Κατάσταση Ταμειακών Ροών
- ✓ τις Επεξηγηματικές Σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης (Libby et. Al, 2013)

Το πρότυπο εφαρμόζεται :

- Υποχρεωτικά από τις επιχειρήσεις των οποίων οι μετοχές ή άλλα αξιόγραφα, είναι διαπραγματεύσιμα δημοσίως ή από τις επιχειρήσεις που είναι στη διαδικασία έκδοσης μετοχών ή άλλων αξιογράφων σε δημόσιες αγορές αξιογράφων.
- Από τις επιχειρήσεις των οποίων τα αξιόγραφα δεν είναι διαπραγματεύσιμα δημοσίως, και επιλέγουν να γνωστοποιήσουν οικειοθελώς πληροφορίες κατά τομέα με τις οικονομικές καταστάσεις που είναι σύμφωνες με τα Δ.Π.Χ.Π.
- Στις περιπτώσεις που οι οικονομικές καταστάσεις περιέχουν τόσο τις ενοποιημένες καταστάσεις μίας εισηγμένης επιχείρησης, όσο και τις ατομικές (της μητρικής και των θυγατρικών), τότε η κατά τομέα παρουσίαση γίνεται μόνο σε ενοποιημένη βάση.
- Στις περιπτώσεις που η θυγατρική είναι εισηγμένη, τότε θα πρέπει να παρουσιάζει πληροφορίες κατά τομέα στις δικές της οικονομικές καταστάσεις.
- Στις περιπτώσεις που συγγενείς επιχειρήσεις και τα μέλη κοινοπραξιών που παρουσιάζονται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις με τη μέθοδο της Καθαρής Θέσης, δε διενεργείται ξεχωριστή παρουσίαση των πληροφοριών κατά τομέα.
- Στις περιπτώσεις που οι μη εισηγμένες επιχειρήσεις που συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις με βάση τα Δ.Π.Χ.Π., δεν υποχρεούνται, αλλά προτρέπονται να παρέχουν πληροφορίες κατά τομέα. (Krimpmann, 2015)

Λογική Διαδικασία Προσδιορισμού των απαιτούμενων πληροφοριών σύμφωνα με το ΔΛΠ.14

1. Καθορισμός Πρωτεύοντος και Δευτερεύοντος Τομέα : Κάθε επιχείρηση πρέπει να αξιολογήσει και να αποφασίσει ποιός είναι ο Πρωτεύων τομέας της μεταξύ γεωγραφικού και επιχειρηματικού τομέα. Η πηγή και η φύση των κινδύνων και των αποδόσεων της επιχείρησης αποτελούν τους κατάλληλους καθοριστικούς δείκτες. Τη βάση για τον εντοπισμό της επικρατούσας πηγής, της φύσης των κινδύνων και των διαφορετικών ποσοστών απόδοσης, αποτελεί η εσωτερική οργανωτική και διοικητική δομή και το σύστημα εσωτερικής πληροφόρησης προς τη διοίκηση της επιχείρησης.

◆ Η επιχείρηση χρησιμοποιεί τον επιχειρηματικό τομέα ως πρωτεύοντα τύπο πληροφόρησης κατά τομέα και τον γεωγραφικό, ως δευτερεύοντα τύπο πληροφόρησης, αν :

→ Οι κίνδυνοι και οι αποδόσεις της επηρεάζονται ουσιωδώς από από διαφορές στα προϊόντα που παράγει και στις υπηρεσίες που παρέχει.

→ Οι κίνδυνοι και οι αποδόσεις της επηρεάζονται από διαφορές στις γεωγραφικές περιοχές όπου δραστηριοποιείται.

◆ Η διοίκηση πρέπει να επιλέξει για το σκοπό της τομεακής πληροφόρησης, είτε τον επιχειρηματικό τομέα ως πρωτεύοντα τύπο πληροφόρησης και τον γεωγραφικό ως δευτερεύοντα ή το αντίστροφο αν:

→ η εσωτερική οργάνωση, η διοικητική δομή της επιχείρησης και το σύστημα εσωτερικής πληροφόρησης δεν βασίζονται ούτε σε συγκεκριμένα προϊόντα και υπηρεσίες, ούτε στη γεωγραφία, τότε η διοίκηση πρέπει να προσδιορίσει αν οι κίνδυνοι και η απόδοση της επιχείρησης σχετίζονται με τα παραγόμενα προϊόντα και τις υπηρεσίες ή με τις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες δραστηριοποιείται. (Thornton, 2004)

2. Παρουσιαζόμενοι Τομείς : Μετά το διαχωρισμό σε πρωτεύοντες και δευτερεύοντες τομείς, ακολουθεί η οριοθέτησή τους η οποία γίνεται μέσω της εφαρμόγης των κριτηρίων του Δ.Λ.Π.14 και να γίνει ο καθορισμός των επιμέρους τομέων.

• Επιχειρηματικοί ή γεωγραφικοί τομείς που είναι όμοιοι, μπορεί να συνδυαστούν ως ένας απλός επιχειρηματικός ή γεωγραφικός τομέας. (Thornton, 2004)

Προκειμένου ένας επιχειρηματικός ή γεωγραφικός τομέας να αναγνωρίζεται ως παρουσιαζόμενος πρέπει η πλειονότητα των εσόδων του να προέρχεται από πωλήσεις σε εξωτερικούς πελάτες και να ισχύει ένα από τα κάτωθι:

◆ ή τα έσοδα του τομέα από πωλήσεις σε εξωτερικούς πελάτες και από συναλλαγές με άλλους τομείς της επιχείρησης να είναι τουλάχιστον 10% του συνόλου των εσόδων όλων των τομέων.

◆ ή το αποτέλεσμα του τομέα (κέρδος ή ζημιά) να είναι τουλάχιστον 10% του συνολικού αποτελέσματος όλων μαζί των κερδοφόρων ή όλων μαζί των ζημιογόνων τομέων (ανάλογα ποιό είναι το μεγαλύτερο σε απόλυτο ποσό).

◆ ή τα στοιχεία του ενεργητικού είναι τουλάχιστον 10% του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού όλων των τομέων. (Thornton, 2004)

Εάν κάποιος τομέας, για τον οποίο δίνεται εσωτερική πληροφόρηση, δεν πληροί κανένα από τα παραπάνω, τότε:

◆ ο τομέας αυτός μπορεί να οριστεί παρουσιαζόμενος παρά το μέγεθός του

◆ εάν δεν οριστεί παρουσιαζόμενος, μπορεί να συνενωθεί με παρόμοιο τόμεα που, επίσης, δεν θα πληροί το όριο του 10% και να δημιουργήσουν από κοινού ενιαίο παρουσιαζόμενο τομέα

◆ εάν δεν συμβεί κανένα από τα προηγούμενα, τότε πρέπει να συμπεριληφθεί στα μη καταναμημένα κονδύλια για λόγους συμφωνίας. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

3. Τύπος και Περιεχόμενο Παρουσιαζόμενων Τομέων : Το ΔΛΠ.14 καθορίζει τον τύπο και το περιεχόμενο των παρεχόμενων πληροφοριών, απαιτώντας για κάθε τομέα πληροφορίες όπως:

☛ Έσοδα : Τα έσοδα που παρουσιάζονται στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης της επιχείρησης και είναι άμεσα αποδοτέα σε κάθε τομέα, καθώς και το μερίδιο της επιχείρησης από τα κέρδη των συνδεδεμένων εταιρειών, κοινοπραξιών ή επενδύσεων (εκτός από έσοδα τόκων ή μερισμάτων και κέρδη από πωλήσεις επενδύσεων ή κέρδη από απόσβεση χρεών).

☛ Έξοδα : Τα έξοδα που προέρχονται από επιχειρηματικές δραστηριότητες ενός τομέα καθώς και η σχετική αναλογία ενός εξόδου (εκτός από τόκους, ζημίες από πωλήσεις επενδύσεων ή από απόσβεση χρεών, έξοδα που αντιστοιχούν στο μερίδιο της επιχείρησης, τον φόρο εισοδήματος, τα γενικά έξοδα διοίκησης και έξοδα που αφορούν την επιχείρηση συνολικά).

☛ τις απαιτήσεις και

☛ τις υποχρεώσεις του : Κάθε λειτουργικές υποχρεώσεις που προέρχονται από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες ενός τομέα. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Για τον πρωτεύοντα Τύπο Παρουσίασης των Τομέων :

✓ τα έσοδα του τομέα, διακρινόμενα σε έσοδα από πωλήσεις σε εξωτερικούς πελάτες και έσοδα από συναλλαγές με άλλους τομείς

- ✓ το μικτό αποτέλεσμα του τομέα, διακρίνοντας τις συνεχιζόμενες από τις διακοπείσες δραστηριότητες
- ✓ το σύνολο της λογιστικής αξίας του ενεργητικού του τομέα
- ✓ τις υποχρεώσεις του τομέα
- ✓ το σύνολο του κόστους που απαιτήθηκε κατά τη διάρκεια της χρήσης για την απόκτηση στοιχείων του ενεργητικού του τομέα
- ✓ το σύνολο αποσβέσεων των ενσώματων και άυλων στοιχείων του ενεργητικού που περιλαμβάνεται στο αποτέλεσμα του τομέα
- ✓ τα μη ταμειακά έξοδα ανά παρουσιαζόμενου τομέα που συμπεριλήφθησαν στα συνολικά έξοδα του τομέα
- ✓ το σύνολο του μεριδίου της επιχείρησης στο καθαρό κέρδος ή τη ζημιά των συγγενών επιχειρήσεων, των κοινοπραξιών ή άλλων συμμετόχων
- ✓ παρουσίαση συμφωνίας μεταξύ των γνωστοποιημένων και των συγκεντρωτικών πληροφοριών, σύμφωνα με την οποία τα έσοδα του τομέα πρέπει να συμφωνούν με τα έσοδα της επιχείρησης από τους εξωτερικούς πελάτες. (Σάκελλης, 2002)

Για τον δευτερεύοντα Τύπο Παρουσίασης των Τομέων διακρίνουμε :

A. Εάν ο πρωτεύων τύπος παρουσίασης είναι ο επιχειρηματικός τομέας και ο δευτερεύων ο γεωγραφικός, γνωστοποιούνται :

- ☛ τα έσοδα του τομέα από εξωτερικούς πελάτες κατά γεωγραφική περιοχή για κάθε γεωγραφικό τομέα με έσοδα σε εξωτερικούς πελάτες μεγαλύτερα ή ίσα με 10% του συνόλου των εσόδων
- ☛ η συνολική λογιστική αξία στοιχείων του ενεργητικού του τομέα κατά γεωγραφική τοποθεσία για κάθε γεωγραφικό τομέα με στοιχεία ενεργητικού μεγαλύτερα ή ίσα με 10%
- ☛ το συνολικό κόστος παγίων στοιχείων του ενεργητικού του τομέα, κατα γεωγραφική τοποθεσία, για κάθε γεωγραφικό τομέα με στοιχεία ενεργητικού μεγαλύτερα ή ίσα με 10% (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

B. Εάν ο πρωτεύων τύπος παρουσίασης είναι ο γεωγραφικός τομέας και ο δευτερεύων είναι ο επιχειρηματικός, γνωστοποιούνται :

- ☛ τα έσοδα του τομέα από εξωτερικούς πελάτες
- ☛ η συνολική λογιστική αξία στοιχείων του ενεργητικού του τομέα

☛ το συνολικό κόστος για τη χρήση απόκτησης παγίων στοιχείων του ενεργητικού (Thornton, 2004)

Λοιπές Γνωστοποιήσεις :

- ☛ εάν ο επιχειρηματικός ή ο γεωγραφικός τομέας δεν περιλαμβάνεται στους παρουσιαζόμενους τομείς καθώς το μέγιστο των εσόδων προέρχεται από πωλήσεις μεταξύ των τομέων, αλλά παρόλα αυτά οι πωλήσεις σε εξωτερικούς πελάτες είναι 10% ή και παραπάνω των συνολικών εταιρικών εσόδων
- ☛ έσοδα από πωλήσεις σε εξωτερικούς πελάτες
- ☛ έσοδα από εξωτερικές πωλήσεις σε άλλους τομείς της επιχείρησης
- ☛ η βάση τιμολόγησης συναλλαγών μεταξύ τομέων και κάθε αλλαγή
- ☛ μεταβολές στις λογιστικές πολιτικές για τους παρουσιαζόμενους τομείς
- ☛ αναμόρφωση συγκριτικών πληροφοριών συμπληρωματικά με μία περιγραφή της φύσης των αλλαγών, τις αιτίες και το γεγονός της αναμόρφωσης
- ☛ είδη των προϊόντων και των υπηρεσιών αλλά και τη σύνθεση κάθε παρουσιαζόμενου γεωγραφικού τομέα (Thornton, 2004)

2.9 ΥΛΙΚΑ ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

2.9.1 ΔΛΠ 16

Χρήση Προτύπου

Γίνεται αναφορά στα λειτουργικά πάγια στοιχεία και ως εκ τούτου και στα λειτουργικά ακίνητα. Στόχος, είναι να καθοριστούν οι προϋποθέσεις καταχώρησης των πάγιων στοιχείων και να οριοθετηθούν οι δαπάνες που συνιστούν το κόστος του παγίου. Ο βασικός κανόνας που τίθεται από το πρότυπο είναι ότι πρέπει να εφαρμόζεται για τη λογιστική αντιμετώπιση των ενσώματων ακινητοποιήσεων που χρησιμοποιούνται στην ανάπτυξη ή στη διατήρηση των δραστηριοτήτων ή των περιουσιακών στοιχείων. (McLaney & Atrill, 2014)

Ορισμοί

Ως “ενσώματες ακινητοποιήσεις” νοούνται “τα υλικά (ενσώματα) περιουσιακά στοιχεία, τα οποία α. κατέχονται από μια επιχείρηση για χρήση στην παραγωγή ή στην παροχή αγαθών ή υπηρεσιών,

για εκμίσθωση σε άλλους ή για διοικητικούς σκοπούς, β. αναμένεται να χρησιμοποιηθούν κατά τη διάρκεια περισσότερων της μιας χρήσεων.

Ως “υπολειμματική αξία” νοείται “το καθαρό ποσό που προσδοκά η επιχείρηση να λάβει για ένα περιουσιακό στοιχείο στο τέλος της ωφέλιμης ζωής του, μετά την αφαίρεση των αναμενόμενων εξόδων διάθεσης”. (Σακέλλης, 2002)

Εφαρμογή

Για την καταχώρηση των ενσώματων ακινητοποιήσεων στα βιβλία επιχείρησης θα πρέπει :

Α. να πιθανολογείται ότι τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη που συνδέονται με το στοιχείο αυτό θα εισρεύσουν στην επιχείρηση (πρέπει να εκτιμηθεί ο βαθμός βεβαιότητας ότι οι ωφέλειες θα εισρεύσουν στην επιχείρηση)

Β. το κόστος του στοιχείου αυτού για την επιχείρηση μπορεί να προσδιοριστεί βάσιμα (η προϋπόθεση πληρούται άμεσα , γιατί η συναλλαγή, στην οποία βασίζεται η απόκτηση του πάγιου στοιχείου, εξατομικεύει το κόστος του, αφού το κόστος αυτό είναι αντικείμενο μιας αμφοτεροβαρούς σύμβασης).

Εφόσον πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, τα ενσώματα πάγια στοιχεία καταχωρούνται στο κόστος κτήσης τους. Όπως :

- Κόστος κτήσης παγίων δι’ αγοράς “μετρητοίς” : το κόστος κτήσης ενός στοιχείου των ενσώματων ακινητοποιήσεων αποτελείται από την τιμή αγοράς του, στην οποία περιλαμβάνονται οι εισαγωγικοί δασμοί και οι μη επιστρεπτέοι φόροι αγοράς, καθώς και από κάθε άμεσα επιρριπτέο έξοδο για να φθάσει το στοιχείο σε κατάσταση λειτουργίας, ανάλογα με τη χρήση για την οποία προορίζεται.
- Κόστος κτήσης παγίων δι’ αγοράς “με πίστωση” : Στις περιπτώσεις που η αξία ενός πάγιου στοιχείου εκτείνεται πέραν των συνήθων πιστωτικών ορίων, το κόστος κτήσης έγκειται στην ισοδύναμη αξία μετρητοίς.
- Κόστος ιδιοκατασκευαζόμενων παγίων στοιχείων : Στο εν λόγω πρότυπο ορίζεται ότι το κόστος ενός ιδιοκατασκευασμένου πάγιου στοιχείου προσδιορίζεται με τη χρήση των ίδιων μεθόδων, όπως και για το αγορασμένο στοιχείο.
- Το αποκτώμενο πάγιο στοιχείο με Leasing : Το κόστος ενός πάγιου στοιχείου με τη μορφή σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης προσδιορίζεται με βάση τα δεδομένα του ΔΛΠ.17

- Ανταλλαγές πάγιων στοιχείων : Ένα στοιχείο ενσώματων ακινητοποιήσεων δύναται να αποκτηθεί με ανταλλαγή, ή μερική ανταλλαγή, με ένα διαφορετικό πάγιο ή άλλο στοιχείο και το κόστος ενός τέτοιου στοιχείου προσδιορίζεται με βάση την πραγματική αξία του στοιχείου που λήφθηκε, η οποία και ισοδυναμεί με την πραγματική αξία που δόθηκε στο στοιχείο, προσαυξημένη κατά το καταβληθέν ποσό των τυχόν μετρητών ή ταμιακών ισοδυνάμων. (Σάκελλης, 2002)

Δαπάνες Μεταγενέστερες του Χρόνου Κτήσης των ενσώματων πάγιων στοιχείων

- Διάκριση των δαπανών σε δαπάνες κεφαλαίου και δαπάνες εισοδήματος : *Οι δαπάνες κεφαλαίου* αφορούν την κτήση πάγιων στοιχείων, τα ωφέληματα των οποίων μπορεί να εκτείνονται πάνω σε μία ή περισσότερες χρήσεις. Αυτές οι δαπάνες θα πρέπει να καταχωρηθούν σε λογαριασμούς πάγιων στοιχείων και όσα από αυτά έχουν περιορισμένη διάρκεια ζωής πρέπει να κατανεμηθούν στις μελλοντικές περιόδους που ωφελούνται από τις δαπάνες αυτές. *Οι δαπάνες εισοδήματος* αφορούν την απόκτηση αγαθών, η ωφελιμότητα των οποίων δεν εκτείνεται πέρα από την τρέχουσα χρήση τους.
- Δαπάνες Προσθηκών και Βελτιώσεων : Οι δαπάνες για επεκτάσεις, προσθήκες, μεγεθύνσεις και συμπληρώσεις μπορεί να αφορούν υπάρχοντα πάγια στοιχεία, ενώ οι δαπάνες επέκτασης και προσθήκης αποτελούν κεφαλαιουχικές δαπάνες
- Δαπάνες επισκευών και συντήρησης : Οι δαπάνες επισκευών και συντήρησης πραγματοποιούνται προκειμένου να αποκαταστήσουν ή να διατηρήσουν τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη, τα οποία η επιχείρηση μπορεί να αναμένει από την αρχικώς προσδιορισμένη κανονική απόδοση του παγίου, ενώ αυτές οι δαπάνες καταχωρούνται συνήθως στα έξοδα όταν πραγματοποιούνται.
- Αντικατάσταση μερών σε ενσώματα πάγια στοιχεία : Οι δαπάνες των επί μέρους τμημάτων θα πρέπει να έχουν διαφορετική λογιστική μεταχείριση εφόσον έχουν διαφορετική διάρκεια ωφέλιμης ζωής από τα πάγια τμήματα. Συνεπώς, οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για αντικατάσταση ή ανανέωση των επί μέρους τμημάτων, λογιστικοποιούνται όπως η αγορά ενός ξεχωριστού παγίου στοιχείου. (Krimpmann, 2015)

Αποσβέσεις

Οι αποσβέσεις πραγματοποιούνται με βάση την ωφέλιμη ζωή του ενσώματου παγίου και τον προσδοκώμενο ρυθμό ανάλωσης των οικονομικών ωφελειών που απορρέουν από το στοιχείο. Η εκτίμηση της διάρκειας ζωής του στοιχείου γίνεται από την ίδια την επιχείρηση, λαμβάνοντας υπόψη την αναμενόμενη χρήση του στοιχείου, τη φυσιολογική φθορά, την τεχνική απαξίωση κλπ. Τόσο η ωφέλιμη ζωή του στοιχείου όσο και η μέθοδος απόσβεσης πρέπει να επανεξετάζονται περιοδικά, ενώ η υπολειμματική αξία του πάγιου στοιχείου θα πρέπει να επανεκτιμάται σε περίπτωση που εφαρμόζεται εναλλακτική μέθοδος αποτίμησής του στην πραγματική του αξία. (Kimmel et.al, 2013)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις στο ΔΛΠ.16 διακρίνονται σε τέσσερις κατηγορίες :

A. Στοιχεία που γνωστοποιούνται ανεξάρτητα από τη μέθοδο αποτίμησης των παγίων (στο κόστος κτήσης ή στην πραγματική αξία) :

- ✓ Βάσεις αποτίμησης που χρησιμοποιήθηκαν ώστε να προσδιοριστεί η προ αποσβέσεων λογιστική αξία
- ✓ Μέθοδοι απόσβεσης που χρησιμοποιήθηκαν
- ✓ Ωφέλιμες ζωές ή οι συντελεστές αποσβέσεων που χρησιμοποιήθηκαν
- ✓ Την προ αποσβέσεων λογιστική αξία και τη σωρευμένη απόσβεση
- ✓ Συμφωνία της λογιστικής αξίας έναρξης και του τέλους χρήσης που δείχνει τις προσθήκες, τις διαθέσεις, τις αποκτήσεις μέσω επιχειρηματικών ενοποιήσεων, τις αυξήσεις ή μειώσεις, τις ζημίες απομείωσης καταχωρούμενες στην Κατάσταση αποτελεσμάτων κατά τη διάρκεια χρήσης του ΔΛΠ.36, τις ζημίες απομείωσης αναστρεφόμενες στην Κατάσταση αποτελεσμάτων κατά τη διάρκεια της χρήσης του ΔΛΠ.36, την καθαρή συναλλαγματική διαφορά η οποία προκύπτει από τη μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων μιας αλλοδαπής οικονομικής μονάδας, αλλά και άλλες μεταβολές. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

B. Επιπρόσθετα στοιχεία προς γνωστοποίηση όταν τα πάγια αποτιμώνται στις αναπροσαρμοσμένες αξίες τους :

- ✓ Η βάση που χρησιμοποιήθηκε για την αναπροσαρμογή των στοιχείων
- ✓ Η ημερομηνία από την οποία ισχύει η αναπροσαρμογή

- ✓ Γνωστοποίηση της ενδεχόμενης χρήσης ανεξάρτητου εκτιμητή
- ✓ Τυχόν χρησιμοποιούμενοι δείκτες για τον προσδιορισμό του κόστους αντικατάστασης
- ✓ Η λογιστική αξία κάθε μιας κατηγορίας των ενσώματων ακινητοποιήσεων
- ✓ Οι διαφορές αναπροσαρμογής που δείχνουν την κίνησή τους μέσα στη χρήση και τυχόν περιορισμούς στη διανομή του υπολοίπου στους μετόχους. (Σακέλλης, 2002)

Γ. Επιπρόσθετα στοιχεία προς γνωστοποίηση σχετικά με τις απομειωμένες ενσώματες ακινητοποιήσεις :

- ✓ Λογιστική αξία των ενσώματων ακινητοποιήσεων που βρίσκονται σε πρόσκαιρη αδράνεια
- ✓ Την προ αποσβέσεων λογιστική αξία των ολοσχερώς αποσβεσμένων ενσώματων ακινητοποιήσεων, που παραμένουν σε χρήση
- ✓ Λογιστική αξία των ενσώματων ακινητοποιήσεων που βρίσκονται προς διάθεση
- ✓ Την πραγματική αξία των ενσώματων ακινητοποιήσεων, όταν είναι ουσιωδών διαφορετική από τη λογιστική αξία (Σακέλλης, 2002)

Δ.Επιπρόσθετα στοιχεία προς γνωστοποίηση λόγω μεταβολών σε λογιστικές εκτιμήσεις:

Η γνωστοποίηση γίνεται με βάση το ΔΛΠ.8 και αφορά στη φύση και το αποτέλεσμα της μεταβολής μίας λογιστικής εκτίμησης και μπορεί να προκύπτει από μεταβολές εν σχέσει με τις υπολειμματικές αξίες, το εκτιμώμενο κόστος αποσυναρμολογήσεως και απομάκρυνσης στοιχείων των ενσώματων ακινητοποιήσεων και αποκατάστασης του χώρου, τις ωφέλιμες ζωές και τη μέθοδο απόσβεσης. (Σακέλλης, 2002)

2.9.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 16 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

- ☛ στο Πρότυπο τα έξοδα κτήσεως ακινήτου (ήτοι φόρος μεταβιβάσεως, συμβολαιογραφικά έγγραφα, μεσιτικά έξοδα, έξοδα δικηγόρων) αναγνωρίζονται ως ειδικά έξοδα κτήσεως του ακινήτου και ως εκ τούτου προσαυξάνουν τα έξοδα του ακινήτου, ενώ σύμφωνα με το ΕΛΠ και το ν.2190/1920 τα εν λόγω έξοδα θεωρούνται έξοδα πολυετούς απόσβεσης
- ☛ στις περιπτώσεις που συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ΔΛΠ.23 σχετικά με το “κόστος δανεισμού”, οι τόκοι δανεισμού που χρησιμοποιήθηκαν για κτήσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων προσαυξάνουν το κόστος κτήσης του πάγιου στοιχείου, εν αντιθέσει με το ΕΛΠ το οποίο έχει διαφορετική αντιμετώπιση

☛ το Πρότυπο ακολουθεί δύο μεθόδους αποτίμησης των πάγιων στοιχείων μετά την αρχική καταχώρηση, οι οποίες είναι : α.είτε η βασική μέθοδος, η οποία αντιστοιχεί πλήρως και με εκείνη που προβλέπει το ελληνικό πρότυπο, ήτοι την αποτίμηση στο κόστος κτήσης μειωμένο με τις συσσωρευμένες αποσβέσεις και τις προβλέψεις που έχουν σχηματιστεί, β.είτε η εναλλακτική μέθοδος κατά την οποία γίνεται αναπροσαρμογή της λογιστικής αξίας ανά τρία έως πέντε έτη, στην πραγματική αξία, η οποία για τις εδαφικές εκτάσεις και τα κτίρια είναι η εκτιμώμενη από επαγγελματίες αγοραία αξία, ενώ για τα μηχανήματα και τις εγκαταστάσεις είναι η αγοραία αξία ή το αναπόσβεστο κόστος αντικατάστασής τους.

☛ το Πρότυπο προβλέπει ότι οι αποσβέσεις των ενσώματων πάγιων στοιχείων υπολογίζεται σύμφωνα με την ωφέλιμη ζωή κάθε πάγιου στοιχείου η οποία εκτιμάται από την επιχείρηση (Γρηγοράκος, 2005)

2.10 ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

2.10 ΔΛΠ 17

Χρήση Προτύπου

Το εν λόγω λογιστικό πρότυπο χρησιμοποιείται προκειμένου να περιγράψει τις λογιστικές πολιτικές που ακολουθούνται για τις χρηματοοικονομικές και λειτουργικές μισθώσεις, τόσο από την πλευρά του μισθωτή όσο και από την πλευρά του εκμισθωτή. (Libby et. Al, 2013)

Το ΔΛΠ.17 χρησιμοποιείται για συμβάσεις στις οποίες μεταβιβάζεται το δικαίωμα χρήσης στοιχείων του ενεργητικού, μεταξύ των συμβαλλομένων, ακόμη και όταν απαιτείται από την πλευρά του εκμισθωτή να συμβάλλει στην παροχή σημαντικών υπηρεσιών σχετικά με τη λειτουργία του. Το εν λόγω πρότυπο μπορεί να εφαρμοστεί σε *όλες τις μορφές μίσθωσης* εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις :

- Συμφωνίες μίσθωσης για περιπτώσεις που αφορούν σε εξερεύνηση ή εκμετάλλευση μεταλλευμάτων, πετρελαίου, φυσικού αερίου και παρόμοιων μη ανανεώσιμων πηγών
- Συμβάσεις για την παροχή άδειας για στοιχεία όπως οι κινηματογραφικές ταινίες, οι μαγνητοσκοπήσεις, οι θεατρικές παραστάσεις, τα συγγραφικά δικαιώματα, οι ευρεσιτεχνίες και τα δικαιώτα πνευματικής ιδιοκτησίας.

- Μισθώσεις που κατατάσσονται ως επενδύσεις σε ακίνητα από τον μισθωτή (ΔΛΠ.40 “επενδύσεις σε Ακίνητα”)
- Επενδύσεις επί ακινήτων που γίνονται από το εκμισθωτή ως λειτουργική μίσθωση (ΔΛΠ.40 “επενδύσεις σε Ακίνητα”)
- Βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού τα οποία κατέχονται από τον μισθωτή με χρηματοοικονομική μίσθωση (ΔΛΠ.41 “Γεωργία”)
- Βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού τα οποία δίνονται από τον εκμισθωτή ως λειτουργική μίσθωση (ΔΛΠ.41 “Γεωργία”). (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

Ορισμοί

Ως “χρηματοοικονομική μίσθωση” ορίζεται “μία μίσθωση με την οποία μεταβιβάζονται ουσιαστικά όλοι οι κίνδυνοι και τα οφέλη που έχουν σχέση με την κυριότητα ενός στοιχείου του ενεργητικού, ανεξάρτητα από την τελική μεταβίβαση ή μη του τίτλου κυριότητας του στοιχείου του ενεργητικού”

Ως “εγγυημένη υπολειμματική αξία” νοείται από την πλευρά του μισθωτή “το μέρος της υπολειμματικής αξίας το οποίο είναι εγγυημένο ή από τον ίδιο ή από τρίτο συνδεδεμένο με αυτόν” και από την πλευρά του εκμισθωτή “το μέρος της υπολειμματικής αξίας που είναι εγγυημένο από τον μισθωτή ή από τρίτο μέρος ανεξάρτητο από τον εκμισθωτή και το οποίο έχει την οικονομική δυνατότητα να εκπληρώσει τους όρους της εγγύησης”.

Ως “μη εγγυημένη υπολειμματική αξία” θεωρείται “το μέρος της υπολειμματικής αξίας του στοιχείου του ενεργητικού, η ρευστοποίηση του οποίου δεν είναι εξασφαλισμένη για τον εκμισθωτή ή είναι εγγυημένη μόνο από ένα τρίτο μέρος, συνδεδεμένο με τον εκμισθωτή”. (Σακέλλης, 2002)

Εφαρμογή

Ταξινόμηση Χρηματοοικονομικών και Λειτουργικών Συμβάσεων Μίσθωσης

Προκειμένου να γίνει εφαρμογή του προτύπου, σε πρώτο επίπεδο εργασίας θα πρέπει να γίνει ταξινόμηση ανάμεσα σε λειτουργικές και χρηματοοικονομικές μισθώσεις. Η ταξινόμηση γίνεται κατά την έναρξη της μισθωτικής σύμβασης, ενώ ενδεχόμενη αλλαγή των όρων εκ των υστέρων που εάν ίσχυαν από την αρχή θα είχαν ως αποτέλεσμα διαφορετική ταξινόμηση, θα πρέπει να θεωρηθούν ως νέα σύμβαση. Ενδεικτικά, ορισμένοι οροι που μπορεί να αναγράφονται στη

σύμβαση μίσθωσης και οι οποίοι είτε κατά μόνος είτε από κοινού παρέχουν ενδείξεις ότι πρόκειται για χρηματοοικονομική σύμβαση, μπορεί να είναι :

- Η κυριότητα του στοιχείου του ενεργητικού μετά τη λήξη της σύμβασης μίσθωσης επέρχεται στον μισθωτή
- Κατά την έναρξη της μίσθωσης, η παρούσα αξία των ελάχιστων μελλοντικών πληρωμών ισούται με την εύλογη αξία του μισθίου
- Δικαίωμα αγοράς του στοιχείου του ενεργητικού από τον μισθωτή μελλοντικά σε τιμή η οποία θεωρείται μικρότερη της εύλογης αξίας και ως εκ τούτου καθιστά την εξάσκηση του δικαιώματος βέβαιη κατά την έναρξη της μίσθωσης
- Η διάρκεια της μίσθωσης ξεπερνά σημαντικό κομμάτι της αξίας του μισθίου ή έστω ένα σημαντικό κομμάτι της οικονομικής ζωής του στοιχείου του ενεργητικού
- Τα μισθωμένα στοιχεία του ενεργητικού είναι ειδικής φύσης σε σημείο που μόνο ο μισθωτής μπορεί να κάνει χρήση τους χωρίς ουσιαστικές διαφοροποιήσεις
- Ο μισθωτής διαθέτει το δικαίωμα να συνεχίσει τη μίσθωση για μια δεύτερη περίοδο με μικρότερο μίσθωμα από το ανάλογο της αγοράς (Keller, 1999)

Λογιστική Αναγνώριση των Χρηματοοικονομικών και Λειτουργικών Συμβάσεων Μίσθωσης

Ο λογιστικός χειρισμός εξαρτάται από τον τύπο της μισθωτικής σύμβασης (χρηματοοικονομικής ή λειτουργικής) αλλά και από τους συμβαλλόμενους (μισθωτής ή εκμισθωτής).

Αναγνώριση Χρηματοοικονομικής Μίσθωσης από τον Μισθωτή :

- ✓ Ο μισθωτής αναγνωρίζει στις οικονομικές του καταστάσεις πάγια στοιχεία του ενεργητικού και υποχρεώσεις ίσης αξίας, η οποία είναι το μικρότερο ποσό ανάμεσα στην παρούσα αξία των ελάχιστων πληρωμών και της εύλογης αξίας του στοιχείου του ενεργητικού. Εάν υπάρχουν και άμεσες δαπάνες για τη σύναψη της σύμβασης, αυτές κεφαλαιοποιούνται.
- ✓ Κατά τη διάρκεια της μίσθωσης θα πρέπει να αναγνωρίζονται και οι αποσβέσεις σύμφωνα με το ΔΛΠ.16 ή του ΔΛΠ.38. Εάν, μετά το πέρας της μίσθωσης δεν μεταφέρεται και η κυριότητα του πάγιου στοιχείου του ενεργητικού, τότε οι αποσβέσεις θα πρέπει να κατανεμηθούν στη μικρότερη περίοδο ανάμεσα στη διάρκεια της μίσθωσης και της ωφέλιμης ζωής του παγίου στοιχείου του ενεργητικού.

- ✓ Τα καταβαλλόμενα μισθώματα διαχωρίζονται σε ποσά που αφορούν στη μείωση της υποχρέωσης και σε ποσά που αφορούν χρηματοοικονομικό έξοδο, το οποίο κατανέμεται με σταθερό επιτόκιο. (Krimpmann, 2015)

Αναγνώριση Λειτουργικής Μίσθωσης από τον Μισθωτή : Εν προκειμένω, ο μισθωτής δεν υποχρεούται να αναγνωρίσει κανένα πάγιο στοιχείο εκτός από τις περιπτώσεις που έχει προκαταβάλει μισθώματα. (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

Αναγνώριση Χρηματοοικονομικής Μίσθωσης από τον Εκμισθωτή :

- ✓ Ο εκμισθωτής, το πρώτον, θα πρέπει να παύσει να αναγνωρίζει στον ισολογισμό του το στοιχείο του ενεργητικού καθώς, τόσο τα οικονομικά οφέλη όσο και οι κίνδυνοι ιδιοκτησίας έχουν μεταφερθεί στον μισθωτή. Θα εμφανίσει απαιτήσεις από ισόποση πίστωση του μισθωμένου πάγιου στοιχείου.
- ✓ Το ποσό της απαίτησης θα πρέπει να είναι ίσο με την παρούσα αξία της μκτής επένδυσης στη μίσθωση του μισθωμένου πάγιου στοιχείου
- ✓ Μισθώματα που εισπράττονται θα πρέπει να διαχωριστούν στο ποσό που αφορά σε μείωση της απαίτησης και στο ποσό του χρηματοοικονομικού εσόδου, κατανεμόμενο με σταθερό επιτόκιο. (Krimpmann, 2015)

Αναγνώριση Λειτουργικής Μίσθωσης από τον Εκμισθωτή : Το πάγιο στοιχείο παραμένει στην κυριότητα του εκμισθωτή και παρακολουθείται λογιστικά σύμφωνα με τις διατάξεις του ΔΛΠ.16 και ΔΛΠ.38. (Krimpmann, 2015)

Μισθώσεις Διενεργούμενες από Κατασκευαστές ή Εμπόρους Παγίων

Πρόκειται για τη δυνατότητα σύναψης χρηματοοικονομικής σύμβασης που προτιμάται από εμπορικές ή βιομηχανικές επιχειρήσεις εναλλακτικά αντί της απευθείας πώλησης των προϊόντων τους. Στις περιπτώσεις αυτές το έξοδο θα πρέπει να διαχωριστεί :

Α.κέρδος ή ζημία, το οποίο προκύπτει από την πώληση των προϊόντων

Β.χρηματοοικονομικά έσοδα, τα οποία προκύπτουν από όλη τη διάρκεια της μίσθωσης (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις σύμφωνα με το ΔΛΠ.17 θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζει η επιχείρηση,

αναφορικά με τις μισθώσεις, ενώ γίνεται διάκριση ανάμεσα στις γνωστοποιήσεις του μισθωτή και του εκμισθωτή, στις χρηματοοικονομικές και λειτουργικές μισθώσεις. (Βλάχος, 2007)

Για την Χρηματοοικονομικές Μισθώσεις :

Ο μισθωτής γνωστοποιεί :

- την καθαρή λογιστική αξία για κάθε κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού
- τη συμφωνία ανάμεσα στο σύνολο των ελάχιστων μελλοντικών πληρωμών στην ημερομηνία του Ισολογισμού και στην παρούσα αξία, καθώς επίσης παρουσιάζονται και τα μισθωμένα στοιχεία, κατανεμημένα στις πληρωμές για το επόμενο έτος, για την περίοδο από ένα ως πέντε έτη και για μετά από πέντε έτη
- ενδεχόμενα μισθώματα που αναγνωρίστηκαν στα αποτελέσματα χρήσης
- το σύνολο των μελλοντικών ελάχιστων εισπράξεων από υπομισθώματα που αναμένεται να γίνουν σύμφωνα με μη ακυρώσιμες υπομισθώσεις κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού
- γενική περιγραφή των σημαντικών μισθωτικών συμφωνιών του μισθωτή
- όλες τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις των αντίστοιχων Προτύπων που αναφέρονται σε αυτά τα στοιχεία του ενεργητικού (McLaney & Atrill, 2014)

Ο εκμισθωτής γνωστοποιεί :

- τη συμφωνία μεταξύ της καθαρής επένδυσης στη μίσθωση κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού με την παρούσα αξία των ελάχιστων πληρωμών μισθωμάτων
- μη δεδουλευμένους τόκους
- ενδεχόμενα μισθώματα , με τη διαφορά ότι η συμφωνία θα αναφέρεται σε ειπρακτέα μισθώματα
- τις μη εγγυημένες υπολειμματικές αξίες που δικαιούται ο εκμισθωτής
- συσσωρευμένη πρόβλεψη για ανεπίδεκτης είσπραξης απαιτήσεις ελαχίστων μισθωμάτων
- ενδεχόμενα μισθώματα που λογίστηκαν στα έσοδα
- γενική περιγραφή των σημαντικών μισθωτικών συμφωνιών του εκμισθωτή (McLaney & Atrill, 2014)

Για τις Λειτουργικές Μισθώσεις :

Ο μισθωτής γνωστοποιεί :

- το σύνολο των μελλοντικών ελάχιστων πληρωμών μισθωμάτων βάσει μη ακυρώσιμων λειτουργικών μισθώσεων κατανεμημένα σε ποσά για το επόμενο έτος, την περίοδο από ένα έτος έως πέντε έτη και για μεγαλύτερη περίοδο των πέντε ετών
- το σύνολο των μελλοντικών ελάχιστων εισρπάξεων υπομισθωμάτων που αναμένεται να γίνουν, βάσει μη ακυρώσιμων υπομισθώσεων κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού
- πληρωμές μισθωμάτων και υπομισθωμάτων, αναγνωρισμένων στα αποτελέσματα χρήσης με διαχωρισμό των ποσών σε σύνολο ελάχιστων μισθωμάτων, ενδεχόμενων ενοικίων και πληρωμές υπομισθωμάτων
- γενική περιγραφή των σημαντικών μισθωτικών συμφωνιών του μισθωτή (McLaney & Atrill, 2014)

Ο εκμισθωτής γνωστοποιεί :

- το σύνολο των ελάχιστων μελλοντικών μισθωμάτων από μη ακυρώσιμες λειτουργικές μισθώσεις και μία κατανομή αυτών σε ποσά για το επόμενο έτος, την περίοδο από ένα έτος έως πέντε έτη και για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών
- το σύνολο των ενδεχόμενων μισθωμάτων, αναγνωρισμένων στα αποτελέσματα
- γενική περιγραφή των σημαντικών μισθωτικών συμφωνιών του μισθωτή
- όλες οι απαιτούμενες γνωστοποιήσεις από τα αντίστοιχα Πρότυπα που αναφέρονται σε αυτά τα στοιχεία του ενεργητικού. (McLaney & Atrill, 2014)

2.10.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 17 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ Σύμφωνα με το Πρότυπο, γίνεται διάκριση ανάμεσα σε λειτουργικές και χρηματοδοτικές μισθώσεις ανάλογα με την οικονομική ουσία της σύμβασης, ενώ στο ελληνικό πρότυπο αυτή η διάκριση δεν υπάρχει. Κάθε μίσθωση νοείται ως λειτουργική και καταχωρείται από το μισθωτή στα έξοδα και από τον εκμισθωτή στα έσοδα

☛ η καταχώρηση των εξόδων χρήσεως καταχωρούνται με βάση την αρχή του δεδουλευμένου από τον μισθωτή, ενώ ο εκμισθωτής τα καταχωρεί στα έσοδα με βάση την ίδια αρχή. Κατά όμοιο τρόπο αντιμετωπίζεται λογιστικά και από το ελληνικό πρότυπο. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.11 ΕΣΟΔΑ

2.11.1 ΔΛΠ 18

Ορισμός

Αναφερόμενος ο καθηγητής Παπάς για τα έσοδα ορίζει ότι είναι “*κάθε εισροή οικονομικών πόρων που συνεπάγεται μετρήσιμη αύξηση του ενεργητικού και ταυτόχρονη αύξηση της καθαρής θέσης της επιχείρησης ή μετρήσιμη μείωση των υποχρεώσεών της και ταυτόχρονη αύξηση της καθαρής θέσης ή συνδυασμό των δύο.*”

Το 1982 ονομαζόταν ‘καταχώρηση των εσόδων’ και μετά τροποποιήθηκε στον σημερινό τίτλο. (Παπάς,2011)

Είδη

Τακτικά έσοδα: που αποτελούν τα συνήθη έσοδα της επιχείρησης, καθώς προέρχονται από γνωστές, επαναληπτικές και προβλέψιμες δραστηριότητες. Αυτά τα έσοδα με περιοδικότητα καταχωρούνται σε διάφορους λογαριασμούς και περιλαμβάνουν τις αμοιβές, τους τόκους, τις πωλήσεις.

Έκτακτα έσοδα: που προέρχονται από οικονομικές δραστηριότητες μη συνήθης και επαναληπτικές, με συνέπεια να είναι απρόβλεπτα. (Βασιλάτου,1996)

Κέρδη: από τα συνολικά έσοδα αν αφαιρεθεί το οικονομικό κόστος και το αποτέλεσμα είναι μεγαλύτερο του μηδέν τότε υπάρχει κέρδος. (Οικονομίδης, 2007)

Συναλλαγές εσόδων

Πώληση αγαθών

Η πώληση αγαθού είναι μία συναλλαγή της επιχείρησης και αποτελεί πηγή εσόδου ενώ το αποτέλεσμα της πώλησης είναι το έσοδο. Η επιχείρηση μπορεί είτε να παράγει η ίδια τα αγαθά της είτε να τα αγοράζει από άλλους και να τα ξαναπωλεί (χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα

με το οικόπεδο προς μεταπώληση). Για την καταχώρηση του εσόδου πρέπει να εφαρμόζονται κάποιοι κανόνες. Αρχικά, η επιχείρηση γνωστοποιεί στον αγοραστεί τους πιθανούς κινδύνους, τα αγαθά από τη χρονική στιγμή που πωλήθηκαν δεν ελέγχονται από την επιχείρηση, ύστερα τα κόστη συναλλαγής χρειάζεται να είναι υπολογίσιμα και τα οφέλη να καταλήξουν στο ενεργητικό της επιχείρησης. (Γκίνογλου, 2005)

Παροχή υπηρεσιών

Η ολοκλήρωση ενός έργου στα χρονικά συμφωνημένα πλαίσια ανάλογα με τη διάρκεια πραγματοποίησης χωρίζεται σε βραχυπρόθεσμο (ολοκλήρωση σε μία λογιστική περίοδο) ή μακροπρόθεσμο (δύο ή περισσότερες). Η συναλλαγή οφείλει να χαρακτηρίζεται από φερεγγυότητα όπου εξασφαλίζεται με τα ακόλουθα κριτήρια. Συγκεκριμένα, τα οφέλη να καταλήγουν στην επιχείρηση, η ολοκλήρωση του έργου να καταγράφεται με αληθή στοιχεία στον ισολογισμό και τα κόστη συναλλαγής να είναι πραγματικά. (Οικονομίδης, 2007)

Σύμφωνα με το Πρότυπο 18 η παροχή υπηρεσιών με μη αξιόπιστες συναλλαγές, αποτελέσματα και κόστη δεν καταχωρείται ως έσοδο. Όταν οι υπηρεσίες προσφέρονται σε άγνωστο αριθμό τότε το έσοδο χωρίζεται σε ίσα μέρη κατά μήκος της λογιστικής περιόδου. (Οικονομίδης, 2007)

Η χρησιμοποίηση από τρίτους

Τα έσοδα προκύπτουν από:

Δικαιώματα εκμετάλλευσης στα οποία αξιοποιούνται περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης σε μεγάλες χρονικές περιόδους, όπως το εκδοτικό δικαίωμα.

Τόκους που είναι ποσά σε μετρητά οφελούμενα στην επιχείρηση.

Μερίσματα στα οποία τα κέρδη διαχωρίζονται στους κατόχους ανάλογα με το διαθέσιμο κεφάλαιο. (Παλαιολόγος, 2009)

2.11.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 18 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ η βασική διαφορά του ΔΛΠ.18 και του ελληνικού προτύπου έγκειται στις προϋποθέσεις ολοκλήρωσης της πώλησης αγαθών και καταχώρησης του αντιτίμου της πώλησης στους αντίστοιχους λογαριασμούς εσόδων. Ακόμη, υπάρχουν διαφορές ως προς τον τρόπο υπολογισμού του τόκου στις πωλήσεις επί πιστώσει.

☛ στο ελληνικό λογιστικό πρότυπο προκειμένου να ολοκληρωθεί η πώληση αγαθών και να καταχωρηθεί το αντίτιμο της πώλησης στους λογαριασμούς εσόδων πρέπει να γίνει μεταβίβαση της κυριότητας του πωληθέντος πράγματος από τον πωλητή στον αγοραστή. Αντίθετα, στο Πρότυπο ελάχιστη προϋπόθεση είναι η μεταβίβαση των ουσιαστικών κινδύνων και του οφέλους της κυριότητας στον αγοραστή. (Γρηγοράκος, 2005)

2.12 ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

2.12.1 ΔΛΠ 19

Χρήση Προτύπου

Το ΔΛΠ.19 ομοιάζει με το ΔΛΠ.26 κατά τρόπο που φαινομενικά πραγματεύονται το ίδιο αντικείμενο, ωστόσο έχουν διαφορετικό σκοπό και περιεχόμενο. Ως εκ τούτου, η μελέτη τους θα γίνει ξεχωριστά. Με το ΔΛΠ.19 καθορίζεται η λογιστική απεικόνιση και οι γνωστοποιήσεις σχετικά με τις παροχές από έναν εργοδότη προς τους εργαζόμενους. (Νιάρχος, 2009)

Οι παροχές αυτές διακρίνονται στις ακόλουθες πέντε κατηγορίες :

Βραχυχρόνιες Παροχές σε εργαζόμενους

Αφορούν σε συμβατικές υποχρεώσεις εργοδοτών προς εργαζόμενους σχετικά με :

- ημερομίσθια, μισθούς και εργοδοτικές εισφορές
- αποζημιώσεις βραχυχρόνιων απουσιών, οι οποίες αναμένεται να συμβούν εντός δώδεκα μηνών μετά το τέλος της χρήσης στην οποία οι εργαζόμενοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους
- διανομή κερδών και έκτακτες παροχές πληρωτέες μέσα σε δώδεκα μήνες μετά τη λήξη της χρήσης κατά την οποία οι εργαζόμενοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους
- μη νομισματικές παροχές προς τους εργαζόμενους (π.χ. ιατρική περίθαλψη, κατοικία, αυτοκίνητα) (Κυριακόπουλος & Π. Κυριακόπουλος, 2003)

Παροχές λόγω λήξης της εργασιακής σχέσης
--

Αφορά περιπτώσεις στις οποίες η επιχείρηση επιθυμεί τη διακοπή της εργασιακής σχέσης με ορισμένους ή με το σύνολο των εργαζόμενων. Βασική προϋπόθεση για την αναγνώριση των συγκεκριμένων παροχών, αποτελεί η προηγούμενη λεπτομερής και επίσημη δήλωση (πρόγραμμα) της επιχείρησης ότι λήγει η εργασιακή σχέση, χωρίς πιθανότητα απόσυρσης της απόφασης. Το εν λόγω καταρτισμένο πρόγραμμα θα πρέπει να αναφέρει :

- τον τόπο εργασίας και λειτουργίας, καθώς και τον κατά προσέγγιση αριθμό εργαζόμενων με τους οποίους θα διακοπεί η εργασιακή σχέση
- τις παροχές για κάθε κατηγορία εργασιακής σχέσης η οποία θα διακοπεί
- το χρόνο και τη διάρκεια εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος έτσι ώστε να μην υπάρχουν πιθανότητες ουσιώδους μεταβολής του προγράμματος (Κυριακόπουλος & Π. Κυριακόπουλος, 2003)

Παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους

Για τις συγκεκριμένες παροχές το ΔΛΠ.19 δεν παρέχει συγκεκριμένες προϋποθέσεις αναγνώρισης (παρέχονται όμως από το ΔΛΠ.2). Για το λόγο αυτό θα πρέπει να γνωστοποιούνται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις τα ακόλουθα :

- η φύση και οι όροι των προγραμμάτων παροχών σε συμμετοχικούς τίτλους
- χρησιμοποιούμενες λογιστικές πολιτικές
- ποσά που αναγνωρίζονται στις οικονομικές καταστάσεις
- ο αριθμός και οι όροι των ιδίων μετοχών της επιχείρησης και αναφέρονται στα προγράμματα αυτά
- ο αριθμός, οι ημερομηνίες άσκησης και οι τιμές άσκησης των μετοχικών δικαιωμάτων προαίρεσης (Κυριακόπουλος & Π. Κυριακόπουλος, 2003)

Παροχές μετά τη λήξη της απασχόλησης

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται συντάξεις ή άλλες παροχές (π.χ.ασφάλεια ζωής, ιατρική περίθαλψη) τις οποίες δίνει η επιχείρηση ως αντάλλαγμα μετά τη λήξη της εργασιακής σχέσης.

Ο λογιστικός χειρισμός κρίνεται ανάλογα με το διακανονισμό των εισφορών και των παροχών τους. (Κυριακόπουλος & Π. Κυριακόπουλος, 2003)

Τα προγράμματα παροχής μετά τη λήξη της απασχόλησης χωρίζονται σε δύο κατηγορίες :

A. Προγράμματα Καθορισμένων Εισφορών : Η υποχρέωση της επιχείρησης (νομική ή τεκμαιρόμενη) μπορεί να προσδιοριστεί με το συμφωνημένο ποσό με το φορέα (π.χ.ταμείο) που είναι αρμόδιο να διαχειρίζεται τις εισφορές και να χορηγεί παροχές. Επομένως, το ποσό παροχών προσδιορίζεται τόσο από το καταβληθέν ποσό της επιχείρησης ως εισφορά, όσο και από τις αποδόσεις της επένδυσης των εισφορών που έχουν καταβληθεί. Ως προς το λογιστικό χειρισμό σημειώνουμε ότι η πληρωτέα εισφορά της επιχείρησης αναγνωρίζεται ως μία υποχρέωση (έξοδο πληρωτέο) μετά την αφαίρεση της καταβληθείσας ή καταβαλλόμενης εισφοράς και ως ένα έξοδο (με την επιφύλαξη να προβλέπει άλλο πρότυπο καταχώρηση στο κόστος ενός στοιχείου του ενεργητικού). (Νιάρχος, 2009)

B. Προγράμματα Καθορισμένων Παροχών : Η υποχρέωση της επιχείρησης γεννάται από την τεκμαιρόμενη ή νομική δέσμευσή της στο να καλύψει τις συμφωνημένες παροχές. Ο λογιστικός χειρισμός πραγματοποιείται με την αναγνώριση μίας υποχρέωσης και ενός εξόδου, τα οποία περιλαμβάνουν τα εξής στοιχεία :

→ Υποχρέωση στον Ισολογισμό : Παρούσα αξία της υποχρέωσης καθορισμένων παροχών κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, πλέον ή μείον οποιοδήποτε αναλογιστικό κέρδος ή ζημία που έχει αναγνωριστεί στα αποτελέσματα, μείον οποιοδήποτε κόστος προϋπηρεσίας το οποίο δεν έχει αναγνωριστεί και μείον την εύλογη αξία κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού των στοιχείων του ενεργητικού του προγράμματος.

→ Έξοδο στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης : Το κόστος τρέχουσας υπηρεσίας, πλέον το χρηματοοικονομικό κόστος, μείον την αναμενόμενη απόδοση από κάθε στοιχείο του ενεργητικού προγράμματος και κάθε δικαίωμα αποζημίωσης, μείον ή πλέον τα αναλογιστικά κέρδη ή ζημιές που έχουν αναγνωριστεί, πλέον το κόστος προϋπηρεσίας που έχει αναγνωριστεί και πλέον τις συνέπειες οποιασδήποτε περικοπής ή διακανονισμού των παροχών του προγράμματος. (Νιάρχος, 2009)

Άλλες μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους
--

Έχουν το χαρακτήρα έκτακτων μακροχρόνιων παροχών ή παροχών που προκύπτουν κατόπιν ειδικών συμφωνιών (π.χ. μακροχρόνιες απουσίες επί πληρωμή, παροχές μακρόχρονης ανικανότητας κλπ) και, ως προς το λογιστικό χειρισμό, το ποσό που θα αναγνωριστεί ως υποχρέωση για τις διάφορες μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους θα πρέπει να συντελείται από το καθαρό σύνολο : της παρούσας αξίας της υποχρέωσης καθορισμένης παροχής κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού –μείον- την εύλογη αξία των στοιχείων του ενεργητικού του προγράμματος από τα οποία πρόκειται να γίνει ο διακανονισμός των υποχρεώσεων. (Κυριακόπουλος & Π. Κυριακόπουλος, 2003)

Ορισμοί

Ως “βραχυχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους” ορίζονται “*οι παροχές, οι οποίες λήγουν στο σύνολό τους εντός χρονικού διαστήματος δώδεκα μηνών μετά από το τέλος της χρήσης μέσα στην οποία οι εργαζόμενοι έχουν προσφέρει τις σχετικές υπηρεσίες*”.

Αντίστοιχα, ως “μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους” ορίζονται “*οι παροχές οι οποίες λήγουν, μετά από δώδεκα μήνες από το τέλος της χρήσης στην οποία οι απασχολούμενοι έχουν προσφέρει τη σχετική υπηρεσία*”.

Ως “παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους” αναγνωρίζονται “*οι παροχές σε εργαζόμενους σύμφωνα με τις οποίες α. οι εργαζόμενοι δικαιούνται να λάβουν τίτλους ιδίων κεφαλαίων που εκδίδονται από την επιχείρηση (ή τη μητρική τους) ή όταν β. το ποσό της υποχρέωσης της επιχείρησης προς τους εργαζόμενους εξαρτάται από τη μελλοντική τιμή των τίτλων ιδίων κεφαλαίων που εκδίδονται από την επιχείρηση*”. (Borjas, 2003)

Εφαρμογή

Το ΔΛΠ.19 μπορεί να εφαρμοστεί σε περιπτώσεις που αφορούν :

- ◆ είτε επίσημες συμφωνίες της επιχείρησης με τους εργαζομένους της συνολικά ή ατομικά
- ◆ είτε παροχές οι οποίες προέρχονται από νομοθετικές ρυθμίσεις (π.χ. συλλογικές συμβάσεις εργασίας)
- ◆ είτε πρακτικές της επιχείρησης οι οποίες δημιουργούν μια τεκμαιρόμενη δέσμευση (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Για τα *Προγράμματα Καθορισμένων Εισφορών* η επιχείρηση γνωστοποιεί το ποσό που έχει αναγνωριστεί ως έξοδο.

Για τα *Προγράμματα Καθορισμένων Παροχών* η επιχείρηση γνωστοποιεί :

- μία γενική περιγραφή του προγράμματος
- λογιστικές πολιτικές αναγνώρισης αναλογιστικών κερδών και ζημιών
- μία συμφωνία στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων (θα πρέπει να περιέχουν την παρούσα αξία των υποχρεώσεων καθορισμένων παροχών, χρηματοδοτούμενες και μη, την εύλογη αξία των στοιχείων του ενεργητικού του προγράμματος, τα αναλογιστικά κέρδη (ή ζημίες) και το κόστος προϋπηρεσίας, μη αναγνωρισμένο στον Ισολογισμό, και κάθε ποσό μη αναγνωρισμένο ως στοιχείο του ενεργητικού.
- την εύλογη αξία οποιωνδήποτε δικαιωμάτων αποζημίωσης τα οποία αναγνωρίζονται ως στοιχεία του ενεργητικού
- ανάλυση από διάφορες επενδύσεις που περιλαμβάνονται στα στοιχεία του ενεργητικού του προγράμματος
- τη μεταβολή της αναγνωρισμένης στον Ισολογισμό υποχρέωσης
- το συνολικό αναγνωρισμένο στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης έξοδο, κάθε στοιχείο που τη συνθέτει αλλά και σε ποιά κονδύλια Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης περιλαμβάνονται
- την πραγματική απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού του προγράμματος
- βασικές αναλογιστικές παραδοχές, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν κατά την ημερομηνία κατάρτισης του Ισολογισμού, καθώς και τα προεξοφλητικά επιτόκια, τις αναμενόμενες αποδόσεις στοιχείων ενεργητικού κλπ. (Thornton, 2004)

2.13 ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

2.13.1 ΔΛΠ 20

Χρήση Προτύπου

Το πρότυπο αυτό χρησιμοποιείται για τη λογιστική παρακολούθηση και γνωστοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων, αλλά και για τη γνωστοποίηση άλλων μορφών κρατικής υποστήριξης. (Krimpmann, 2015)

Ορισμοί

Ως κρατική υποστήριξη νοείται “το μέτρο που λαμβάνεται από το κράτος προκειμένου να παράσχει οικονομική βοήθεια ή πλεονέκτημα σε μία επιχείρηση ή επιχειρήσεις. Το μέτρο αυτό μπορεί να έχει τη μορφή επιχορήγησης και συχνά ονομάζεται ενίσχυση, επιδότηση ή πριμοδότηση”. (Σακέλλης, 2002)

Ως κράτος νοείται το σύνολο των υπηρεσιών του Δημοσίου, οι δημόσιες υπηρεσίες, τοπικές, εθνικές και διεθνείς αρχές. (Σακέλλης, 2002)

Εφαρμογή

Οι κρατικές επιχορηγήσεις θα πρέπει να πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις προκειμένου να καταχωρηθούν στα βιβλία, όπως :

- η επιχείρηση θα πρέπει να συμμορφωθεί με τους όρους που προβλέπει η επιχορήγηση
- η επιχορήγηση θα πρέπει να είναι βέβαιο ότι θα εισπραχθεί (Krimmel et. Al, 2013)

Ωστόσο, η είσπραξη της επιχορήγησης δεν αποδεικνύει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις χορήγησής της. Προκειμένου για επιχορηγήσεις που αφορούν σε απόκτηση περιουσιακών στοιχείων η καταχώρηση θα πρέπει να γίνεται ως εξής :

- είτε στην πίστωση μεταβατικού λογαριασμού παθητικού με τη μορφή εσόδων επόμενων χρήσεων
- είτε αφαιρετικά από τη λογιστική αξία των επιχορηγούμενων περιουσιακών στοιχείων

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι οι επιχορηγήσεις δεν θα πρέπει να καταχωρούνται απευθείας στο λογαριασμό ιδίων κεφαλαίων (αντίθετα από ότι ορίζει το Ε.Γ.Λ.Σ), ενώ σε περίπτωση που η επιχορήγηση καταχωρείται ως έσοδο χρήσης, η μεταφορά στα έσοδα θα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο συστηματικό. Κάθε επιχορήγηση που δεν εισπράττεται, αλλά εκπίπτει από υποχρεώσεις προς το δημόσιο, θα πρέπει να εξομοιώνεται με την εισπραττόμενη επιχορήγηση. Τυχόν χαριστικό δάνειο που παρέχεται από το δημόσιο θα πρέπει να εξομοιώνεται με επιχορήγηση, ενώ η επιχείρηση έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί τη μέθοδο με την οποία πραγματοποιεί την λογιστική παρακολούθηση της επιχορήγησης. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

Οι επιχορηγήσεις είναι δυνατό να καταχωρηθούν :

- είτε στην πίστωση λογαριασμού εσόδου,
 - είτε στην πίστωση των λογαριασμών των δαπανών στις οποίες αφορούν οι επιχορηγήσεις.
- ✓ Για κάθε επιχορήγηση η οποία παρέχεται από το κράτος για άμεση οικονομική ενίσχυση και όχι για παροχή κινήτρου για συγκεκριμένη δαπάνη, θα πρέπει να καταχωρείται στα αποτελέσματα χρήσεως στην οποία η επιχείρηση μπορεί να την εισπράξει.
- ✓ για την επιχορήγηση η οποία δίνεται από το κράτος για την κάλυψη εξόδων ή ζημιών προηγούμενων χρήσεων, η καταχώρηση πραγματοποιείται στην χρήση που δημιουργείται δικαίωμα είσπραξης της και εμφανίζεται στα αποτελέσματα χρήσεως ως έκτακτο έσοδο.
- ✓ για επιχορήγηση η οποία παρέχεται από το κράτος προκειμένου να καλυφθούν πραγματοποιημένα έξοδα ή ζημιές, θα πρέπει να λογίζεται ως ανόργανο έσοδο της χρήσεως στην οποία δημιουργείται το δικαίωμα είσπραξης της. (Σακέλλης, 2002)

Μη νομισματικές κρατικές επιχορηγήσεις

Στις περιπτώσεις στις οποίες οι κρατικές επιχορηγήσεις δεν έχουν νομισματική μορφή απόδοσης, αλλά μπορεί να είναι οικόπεδο ή άλλο πάγιο στοιχείο προς εκμετάλλευση από την επιχείρηση, η εκτίμηση του μη νομισματικού περιουσιακού στοιχείου, η λογιστική καταχώρηση της επιχορήγησης και του περιουσιακού στοιχείου γίνεται με την ακριβοδίκαιη αξία του στοιχείου. Εναλλακτικά, η καταχώρηση τόσο του περιουσιακού στοιχείου όσο και της επιχορήγησης γίνεται με αξίες μνείας. (McLaney & Atrill, 2014)

Περιπτώσεις Επιστροφής Κρατικών Επιχορηγήσεων

- ✓ Η επιστρεφόμενη κρατική επιχορήγηση πρέπει να απεικονίζεται λογιστικά ως αναθεώρηση λογιστικής εκτίμησης (βλέπε ΔΛΠ 8 σχετικά με το “καθαρό κέδρος ή ζημία, βασικά λάθη και μεταβολές λογιστικών μεδόθων)
- ✓ Η επιστρεφόμενη κρατική επιχορήγηση που αφορά στα αποτελέσματα : Αρχικά γίνεται συμψηφισμός του τυχόν πιστωτικού υπολοίπου του σχετικού με την επιχορήγηση αυτή λογαριασμού εσόδων επόμενων χρήσεων. Εάν το επιστρεφόμενο ποσό είναι μεγαλύτερο από το υπόλοιπο του λογαριασμού αυτού ή εάν δεν υπάρχει τέτοιο υπόλοιπο, τότε η διαφορά ή ολόκληρο το ποσό της επιστρεφόμενης επιχορήγησης πρέπει να καταχωρηθεί αμέσως στα έξοδα της χρήσεως.
- ✓ Η επιστρεφόμενη επιχορήγηση που αφορά σε περιουσιακό στοιχείο : πρέπει να φέρεται σε αύξηση της λογιστικής αξίας του στοιχείου αυτού ή σε μείωση του πιστωτικού υπολοίπου του σχετικού λογαριασμού εσόδων επόμενων χρήσεων, ανάλογα με το λογιστικό χειρισμό που εφαρμόστηκε κατά τη λήψη της επιχορήγησης. (Libby et. Al, 2013)

Περιπτώσεις κρατικής επιχορήγησης μη επιδεκτικής αποτίμησης

Για τις κρατικές επιχορηγήσεις οι οποίες δεν μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήμα (π.χ. δωρεάν παροχή τεχνικής και εμπορικής συμβουλευτικής υποστήριξης ή εγγυήσεων από το Δημόσιο προς την επιχείρηση) δεν καταχωρούνται λογιστικά, ενώ το ίδιο ισχύει και στην κρατική υποστήριξη υπό τη μορφή συναλλαγής με το Δημόσιο όταν δεν είναι δυνατή η διάκριση από τις συνήθεις συναλλαγές της επιχείρησης.

Δεν αποκλείεται το μέγεθος της ωφέλειας της επιχείρησης να επιβάλλει την γνωστοποίηση του είδους, της έκτασης και της διάρκειας της υποστήριξης προκειμένου να μην υπάρξουν τυχόν παρερμηνείες των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης.

Άτοκα δάνεια ή με χαμηλό επιτόκιο μπορεί να αποτελούν μορφές κρατικής επιχορήγησης στις οποίες δεν προσδιορίζεται ποσοτικά η σχετική ωφέλεια με βάση ένα τεκμαρτό επιτόκιο. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Το πρότυπο επιβάλλει τη γνωστοποίηση :

- ✓ της ακολουθούμενης λογιστικής μεθόδου σχετικά με την κρατική επιχορήγηση, καθώς και τον τρόπο εμφάνισής τους στις οικονομικές καταστάσεις
- ✓ τη μορφή, το μέγεθος των κρατικών επιχορηγήσεων καθώς και πληροφορίες για άλλες κρατικές επιχορηγήσεις που μπορεί να είχε η επιχείρηση άμεση ωφέλεια
- ✓ όρων που δεν έχουν εκπληρωθεί και συνακόλουθες υποχρεώσεις απορρέουσες από τις κρατικές επιχορηγήσεις, οι οποίες έχουν απεικονιστεί λογιστικά (Thornton, 2004)

2.13.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 20 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ στο Πρότυπο προβλέπεται ότι η καταχώρηση της κρατικής επιχορήγησης πραγματοποιείται μόνο με την ύπαρξη εύλογης βεβαιότητας ότι θα υπάρξει συμμόρφωση της επιχείρησης με τους όρους της επιχορήγησης και όταν η είσραξή της θεωρείται βέβαιη. Κατά το ελληνικό πρότυπο αρκεί να πληρούται η δεύτερη προϋπόθεση, δηλαδή η βεβαιότητα είσπραξης της επιχορήγησης και όχι η συμμόρφωση με τους όρους.

☛ η επιχορήγηση για απόκτηση στοιχείων του ενεργητικού καταχωρείται είτε στην πίστωση λογαριασμού “έσοδα επόμενων χρήσεων”, είτε αφαιρετικά από τη λογιστική τους αξία. Στο ελληνικό πρότυπο καταχωρείται άμεσα στην πίστωση ιδίων κεφαλαίων, χωρίς δυνατότητα καταχώρησης στην πίστωση επιχορηγούμενων στοιχείων ενεργητικού.

☛ η κρατική επιχορήγηση για κάλυψη εξόδων ή ζημιών αναγνωρίζεται ως ανόργανο έσοδο της χρήσεως, ενώ στο ελληνικό πρότυπο η κρατική επιχορήγηση καταχωρείται στην πίστωση του λογαριασμού εσόδων “επιχορηγήσεις και διάφορα έσοδα πωλήσεων”.

☛ οι μη εισπαχθείσες επιχορηγήσεις που εκπίπτουν από υποχρεώσεις στο Δημόσιο εξομοιώνονται με εισπραττόμενες επιχορηγήσεις, ενώ στο ΕΛΠ η έκπτωση αυτή δεν αναγνωρίζεται ως επιχορήγηση

☛ στο ΕΛΠ δεν προβλέπεται χαριστικό δάνειο από το Δημόσιο (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.14. ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΞΕΝΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

2.14.1 ΔΛΠ 21

Χρήση Προτύπου

Το ΔΛΠ.21 έχει ως στόχο τον καθορισμό του πρότυπου λογιστικού χειρισμού σχετικά με την αναγνώριση και γνωστοποίηση των οικονομικών καταστάσεων μίας επιχείρησης, των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα αλλά και των εργασιών στο εξωτερικό. Επιπλέον, καθορίζονται και οι γνωστοποιήσεις σχετικά με τις επιδράσεις από τις μεταβολές στις τιμές του συναλλάγματος, οι οποίες θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις που συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης. (Σακέλλης, 2002)

Ορισμοί

Ως “ισοτιμία κλεισίματος” νοείται “*η τρέχουσα τιμή του συναλλάγματος κατά την ημερομηνία κλεισίματος του Ισολογισμού*”.

Με την έννοια “Spot ισοτιμία” νοείται “*η αναλογία ανταλλαγής νομισμάτων συναλλάγματος με άμεση παράδοσή της*”. (Guillochon et. Al, 2015)

Εφαρμογή

Εφαρμόζεται στις περιπτώσεις :

- κατά τη λογιστικοποίηση των συναλλαγών και των υπολοίπων σε ξένα νομίσματα, εκτός από τις συναλλαγές που αναφέρονται σε παράγωγα και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΔΛΠ.39.
- κατά τη μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της αλλοδαπής που ενσωματώνονται στις οικονομικές καταστάσεις μίας επιχείρησης με οποιαδήποτε μέθοδο (αναλογική ενοποίηση, ολική ενοποίηση ή με τη Μέθοδο της Καθαρής Θέσης).
- Κατά τη μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης σε ένα άλλο νόμισμα, στο οποίο και γίνεται η παρουσίαση (Thornton, 2004)

Παρουσίαση Συναλλαγών σε Ξένο Νόμισμα στο Νόμισμα Λειτουργίας

Αρχική Αναγνώριση

Η αρχική αναγνώριση πραγματοποιείται μέσω της μετατροπής των μονάδων του ξένου νομίσματος στο νόμισμα λειτουργίας, με τη χρήση της spot ισοτιμίας μεταξύ των δύο νομισμάτων κατά την ημέρα της συναλλαγής. (Krugman et. Al, 2015)

Μεταγενέστερη Παρουσίαση Κατά την Ημερομηνία του Ισολογισμού

Σε κάθε ημερομηνία του Ισολογισμού θα πρέπει :

- ✓ τα νομισματικά στοιχεία τα οποία είναι σε ξένο νόμισμα να μετατρέπονται με τη χρήση της ισοτιμίας κλεισίματος του Ισολογισμού
- ✓ τα μη νομισματικά στοιχεία σε ξένο νόμισμα που αποτιμώνται σε αξίες ιστορικού κόστους να μετατρέπονται με τη χρήση της ισοτιμίας κατά την ημέρα της συναλλαγής (κατά την ημέρα της αγοράς τους)
- ✓ τα μη νομισματικά στοιχεία σε ξένο νόμισμα που αποτιμώνται σε εύλογες αξίες να μετατρέπονται με τη χρήση ισοτιμίας κατά την ημέρα που είχε προσδιοριστεί η εύλογη αξία τους (Kimmel et. Al, 2013)

Αναγνώριση Συναλλαγματικών Διαφορών

Ο λογιστικός χειρισμός των συναλλαγματικών διαφορών διακρίνεται στις ακόλουθες κατηγορίες:

- Νομισματικά Στοιχεία : Οι συναλλαγματικές διαφορές οι οποίες προκύπτουν από κατά το διακανονισμό ή τη μετατροπή των νομισματικών στοιχείων της επιχείρησης και είναι σε διαφορετικές ισοτιμίες από εκείνες που χρησιμοποιήθηκαν κατά την αρχική αναγνώριση, θα πρέπει να στα κέρδη (ή τις ζημίες) της χρήσης κατά την οποία προέκυψαν.

- Μη Νομισματικά Στοιχεία : Συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των μη νομισματικών στοιχείων μπορεί να προκύψουν στην περίπτωση που τα στοιχεία αυτά μπορεί να αποτιμηθούν σε αξία διαφορετική από το κόστος κτήσης τους.
- Νομισματικά Στοιχεία που αποτελούν μέρος της καθαρής επένδυσης σε μία επιχειρηματική δραστηριότητα στο εξωτερικό : Οι συναλλαγματικές διαφορές οι οποίες προκύπτουν κατά τη μετατροπή των νομισματικών στοιχείων πρέπει να αναγνωρίζονται στα κέρδη (ή τις ζημίες) της χρήσης κατά την οποία προέκυψαν, ως προς τις ατομικές οικονομικές καταστάσεις των δύο επιχειρηματικών μονάδων. Ωστόσο, κατά την ενοποίηση οι συναλλαγματικές διαφορές θα πρέπει να αναγνωρίζονται ως ξεχωριστό τμήμα των ιδίων κεφαλαίων και στις περιπτώσεις εκποίησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εξωτερικού τα ανάλογα ποσά θα πρέπει να μεταφέρονται στα αποτελέσματα της χρήσης. (Marrewijk, 2007)

Αλλαγή στο Νόμισμα Λειτουργίας

Με δεδομένο ότι το νόμισμα λειτουργίας μίας επιχείρησης αντανakλά τις συναλλαγές, τα οικονομικά γεγονότα και τις οικονομικές συνθήκες, υπάρχει δυνατότητα το νόμισμα λειτουργίας να αλλάξει μόνο στην περίπτωση μεταβολής των οικονομικών συνθηκών ή συναλλαγών. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εφαρμόζονται οι διαδικασίες μετατροπής στο νέο λειτουργικό νόμισμα, από την ημερομηνία της αλλαγής και μεταγενέστερα. (Abel et. Al, 2010)

Γνωστοποιήσεις

Οι υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις θα πρέπει να αναγράφονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις. Αυτές οι γνωστοποιήσεις είναι :

- ✓ το ποσό των συναλλαγματικών διαφορών που αναγνωρίστηκαν στα αποτελέσματα της χρήσης
- ✓ το καθαρό ποσό των συναλλαγματικών διαφορών που αναγνωρίστηκαν ως ιδιαίτερο στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων, καθώς και μία συμφωνία μεταξύ του υπολοίπου έναρξης και λήξης του σχετικού λογαριασμού

- ✓ σε περίπτωση που η επιχείρηση χρησιμοποιεί διαφορετικό νόμισμα παρουσίασης των οικονομικών της καταστάσεων εν σχέσει με το νόμισμα λειτουργίας της, τότε το γεγονός αυτό γνωστοποιείται μαζί με παράθεση των λόγων αλλαγής
- ✓ σε περίπτωση που σε μία επιχείρηση ή σε μία σημαντική επιχειρηματική δραστηριότητα του εξωτερικού πραγματοποιείται αλλαγή νομίσματος λειτουργίας, τότε το γεγονός αυτό γνωστοποιείται μαζί με παράθεση των λόγων αλλαγής.

Στις περιπτώσεις που παρουσιάζονται πρόσθετες πληροφορίες σε άλλο νόμισμα, οι γνωστοποιήσεις θα πρέπει να αναφέρουν ότι οι καταστάσεις αυτές είναι σύμφωνες με το Δ.Π.Χ.Π., μόνο εφόσον υπάρχει απόλυτη συμμόρφωση με όλες τις διατάξεις των Προτύπων και των Διερμηνειών. (Keller, 1999)

2.15 ΚΟΣΤΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ

2.15.1 ΔΛΠ 23

Χρήση Προτύπου

Βασικός σκοπός του Προτύπου είναι να καθοριστεί ο λογιστικός χειρισμός του δανειακού κόστους, στηριζόμενο στον ορισμό του κόστους δανεισμού και στην αναγνώριση και απεικόνιση του κόστους δανεισμού στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης που το εφαρμόζει. Στο Πρότυπο απαιτείται η αναγνώριση του κόστους δανεισμού ως χρηματοοικονομικό έξοδο. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “κόστος δανεισμού” νοούνται “*οι τόκοι που απορρέουν από τον δανεισμό, καθώς και τα λοιπά έξοδα που πραγματοποιούνται από μία επιχείρηση για τη λήψη των δανείων*”. Στον ορισμό περιλαμβάνονται και τόκοι βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων τραπεζικών δανείων, αλλά και τόκοι υπεραναλήψεων, η απόσβεση της διαφοράς υπό το άρτιο ή υπέρ το άρτιο ομολογιακών δανείων, η απόσβεση συμπληρωματικών εξόδων που έγιναν για τη λήψη δανείων, οι χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις από χρηματοοικονομικές μισθώσεις, καθώς και οι συναλλαγματικές διαφορές δανείων σε ξένο νόμισμα. (Καζαντζής & Σώρρος, 2009)

Εφαρμογή

Μπορεί να εφαρμοστεί σε όλες τις επιχειρήσεις με δανειακό κόστος, χωρίς όμως να αναγνωρίζει ως κόστος δανεισμού το πραγματικό ή υπολογιστικό κόστος των ιδίων κεφαλαίων, στο οποίο εντάσσεται και το προνομιούχο κεφάλαιο που δεν έχει αναγνωριστεί ως υποχρέωση. (Μπιτζένης, 2014)

Λογιστικός Χειρισμός

Προβλέπονται δύο διαφορετικές μέθοδοι λογιστικού χειρισμού :
--

Α.Βασική Μεθοδος : Το κόστος δανεισμού αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα της χρήσης στην οποία πραγματοποιείται και εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε μορφή δανεισμού

Β.Επιτρεπόμενη Εναλλακτική Μέθοδος : Επιτρέπεται η μεταφορά του κόστους δανεισμού το οποίο σχετίζεται άμεσα με την αγορά, κατασκευή ή παραγωγή των επιλέξιμων στοιχείων του ενεργητικού σε αύξηση του κόστους των στοιχείων αυτών υπό την προϋπόθεση (α) να υπάρχει πιθανότητα η επιχείρηση να έχει οικονομικά οφέλη από τα στοιχεία αυτά στο μέλλον, και (β) το κόστος δανεισμού το οποίο επρόκειτο να αυξήσει την αξία των επιλέξιμων στοιχείων του ενεργητικού μπορεί να προσδιοριστεί αξιόπιστα.

Εάν η επιχείρηση επιλέξει τη δεύτερη μέθοδο, τότε θα πρέπει : α. η μέθοδος να ακολουθείται για όλα τα στοιχεία του ενεργητικού που ανήκουν στα επιλέξιμα στοιχεία, β.να κεφαλαιοποιούνται όλα τα κόστη δανεισμού τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις κεφαλαιοποίησης, και γ.να υπάρχει συνεπής εφαρμογή της μεθόδου από χρήση σε χρήση. (Keller, 1999)

Έναρξη Κεφαλαιοποίησης του Κόστους Δανεισμού

Προκειμένου να αναγνωριστεί το κόστος δανεισμού σε αύξηση του κόστους των επιλέξιμων στοιχείων του ενεργητικού θα πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις :

- ✓ Να έχει ξεκινήσει η πραγματοποίηση των εξόδων που αφορούν το στοιχείο του ενεργητικού είτε με τη μορφή πληρωμών είτε με τη μορφή ανάληψης έντοκων υποχρεώσεων
- ✓ Να έχει πραγματοποιηθεί το κόστος δανεισμού
- ✓ Να έχουν ξεκινήσει οι απαραίτητες διαδικασίες για την αγορά, κατασκευή ή παραγωγή του επιλέξιμου στοιχείου του ενεργητικού (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις που θα αναφέρονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις και θα συνοδεύουν τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων θα πρέπει να αναφέρουν τα εξής :

- τις ακολουθούμενες λογιστικές αρχές της επιχείρησης σε σχέση με το κόστος δανεισμού
- το κεφαλαιοποιημένο κόστος δανεισμού κατά τη διάρκεια της χρήσης
- το επιτόκιο της κεφαλαιοποίησης που χρησιμοποιήθηκε (Σακέλλης, 2002)

2.15.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 23 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ σύμφωνα με το Πρότυπο, οι τόκοι που αντιστοιχούν στις πιστώσεις για τις χρηματοδοτικές μισθώσεις αποτελούν χρηματοοικονομικά έξοδα, ενώ σύμφωνα με το ΕΛΠ οι καταβληθείσες δόσεις για τις εν λόγω μισθώσεις που αφορούν τόκους, κεφάλαιο και έξοδα θεωρούνται έξοδα.

☛ το Πρότυπο για δάνεια σε ξένο νόμισμα αναγνωρίζει τις συναλλαγματικές διαφορές των τόκων ως χρηματοοικονομικά έξοδα και λογίζονται μαζί με τους τόκους, ενώ, αντίθετα το ΕΛΠ τέτοιες διαφορές δεν επιδρούν στους τόκους. Ωστόσο, όσον αφορά δάνεια για πάγια σε ξένο νόμισμα, η μεταφορά γίνεται στα έξοδα εγκατάστασης

☛ κατά το Πρότυπο, η απόσβεση των εξόδων του δανείου εξαρτάται από τη διάρκεια της σύμβασης του δανείου και η επίδραση στα αποτελέσματα είναι τμηματική. Στο ΕΛΠ, τα αντίστοιχα έξοδα επιβάρυναν τα αποτελέσματα στο χρόνο της πραγματοποίησής τους (Γρηγοράκος, 2005)

2.16 ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ**2.16.1 ΔΛΠ 24**Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο έχει ως στόχο να θέσει το πλαίσιο αρχών και κανόνων, σύμφωνα με το οποίο θα διασφαλίζεται ότι οι οικονομικές καταστάσεις θα περιλαμβάνουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και γνωστοποιήσεις. Στις καταστάσεις αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνονται οι απαιτούμενες γνωστοποιήσεις ώστε οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων μίας επιχείρησης να κατανοήσουν εάν η χρηματοοικονομική θέση και τα αποτελέσματα χρήσης αυτής έχουν

επηρεαστεί από την ύπαρξη συνδεδεμένων μερών και από συναλλαγές με αυτά τα μέρη. (Libby et. Al, 2013)

Ορισμοί

Ως “Συνδεδεμένο Μέρος” ορίζεται “μία επιχείρηση η οποία άμεσα ή έμμεσα ελέγχει, ελέγχεται ή βρίσκεται κάτω από κοινό έλεγχο με την επιχείρηση, κατέχει ένα ποσοστό μίας επιχείρησης και το ποσοστό αυτό της δίνει ουσιώδη επιρροή πάνω στην επιχείρηση, είναι συγγενής επιχείρηση (ορίζεται στο ΔΛΠ.28), είναι μία κοινοπραξία (ορίζεται στο ΔΛΠ.31), είναι βασικό μέλος διοικητικού προσωπικού της επιχείρησης ή της μητρικής της, είναι κοντινό μέλος της οικογένειας προσώπων της πρώτης και δεύτερης περίπτωσης, είναι μία επιχείρηση η οποία ελέγχεται (από κοινού έλεγχο ή κάτω από ουσιώδη επιρροή) από πρόσωπο της τέταρτης και πεμπτης περίπτωσης και είναι ένα πρόγραμμα καθορισμένων παροχών προς τους εργαζόμενους της επιχείρησης με στόχο το οικονομικό όφελος”.

Ως “συναλλαγή συνδεδεμένων μερών” νοείται “μία μεταφορά πόρων, υπηρεσιών ή υποχρεώσεων ανάμεσα σε συνδεδεμένα μέρη, ανεξάρτητα από το εάν επιβάλλεται ένα τίμημα ή όχι”. (Thornton, 2004)

Εφαρμογή

Το Πρότυπο εφαρμόζεται προκειμένου να :

- αναγνωρίζονται οι σχέσεις και οι συναλλαγές ανάμεσα στα συνδεδεμένα μέρη
- αναγνωρίζονται τα διαιτητικά υπόλοιπα στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης και των συνδεδεμένων μερών
- αναγνωρίζονται οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες επιβάλλεται η γνωστοποίηση των παραπάνω σχέσεων και των ανοιχτών υπολοίπων
- καθορίζονται οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις για τις παραπάνω περιπτώσεις (Σινανιώτη & Μαρούδη, 2010)

Γνωστοποιήσεις

- ✓ Υποχρέωση γνωστοποίησης οιασδήποτε σχέσης μητρικής, θυγατρικής ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή όχι συναλλαγών. Ταυτόχρονα, η επιχείρηση θα πρέπει να γνωστοποιεί το όνομα της μητρικής ή της επιχείρησης που τελικά την ελέγχει.

- ✓ Θα πρέπει να αποκαλύπτονται παροχές προς τα βασικά μέλη της διοίκησης για τις βραχυπρόθεσμες παροχές, τα προγράμματα παροχών μετά την αποχώρησή τους, τις άλλες μακροπρόθεσμες παροχές, τα προγράμματα συνταξιοδότησης και τις παροχές με τη μορφή αγοράς μετοχών της επιχείρησης.

Οι ελάχιστες προς γνωστοποίηση πληροφορίες είναι :

- ✓ το ύψος των συναλλαγών
- ✓ τα υπόλοιπα που εμφανίζονται στον Ισολογισμό, αλλά και οι όροι των συναλλαγών
- ✓ οι προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις σχετικά με υπόλοιπα που εμφανίζονται στον Ισολογισμό
- ✓ τα έξοδα που αναγνωρίζονται κατά τη διάρκεια της χρήσης και αφορούν επισφαλείς απαιτήσεις από συνδεδεμένα μέρη (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Οι παραπάνω γνωστοποιήσεις θα πρέπει να καλύπτονται ξεχωριστά για τη μητρική επιχείρηση, τις επιχειρήσεις που έχουν κοινό έλεγχο ή ουσιώδη επιρροή πάνω στις δραστηριότητες της επιχείρησης, τις θυγατρικές, συγγενείς και κοινοπραξίες στις οποίες συμμετέχει η επιχείρηση, τα βασικά μέλη της διοίκησης τόσο της επιχείρησης όσο και της μητρικής της, και ,τέλος, άλλα συνδεδεμένα μέρη. (Thornton, 2004)

2.17 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

2.17.1 ΔΛΠ 26

Χρήση Προτύπου

Το ΔΛΠ.26 χρησιμοποιείται προκειμένου να γίνει μία αναφορά στον τρόπο παρουσίασης των οικονομικών εκθέσεων των προγραμμάτων παροχών αποχώρησης απο την υπηρεσία, όταν επιβάλλεται να καταρτιστούν τέτοιες εκθέσεις. Επί της ουσίας διέπει τις οικονομικές εκθέσεις που θα καταρτιστούν από το φορέα του προγράμματος (ταμείο). Το ΔΛΠ.19 και το ΔΛΠ.26 πραγματεύονται το ίδιο αντικείμενο, ωστόσο, διαφέρουν ως προς το περιεχόμενο και το σκοπό. Για το λόγο αυτό, η μελέτη των δύο Προτύπων γίνεται συνδυαστικά. (Krimpmann, 2015)

Εφαρμογή

Το εν λόγω Πρότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για όλες τις παροχές προς το προσωπικό οι οποίες μπορεί να αφορούν :

- τις επίσημες συμφωνίες της επιχείρησης με τους εργαζομένους της συνολικά ή ατομικά
- τις παροχές που προέρχονται από νομοθετικές ρυθμίσεις (π.χ.συλλογικές συμβάσεις εργασίας)
- τις πρακτικές της επιχείρησης οι οποίες δημιουργούν τεκμαιρόμενη δέσμευση (Kimmel et. Al, 2013)

Λογιστική και Πληροφόρηση των Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης από την Υπηρεσία

Σύμφωνα με το ΔΛΠ.26, ο διαχειριστικός τομέας (ταμείο) αναγνωρίζεται ως ξεχωριστή οντότητα από την επιχείρηση που έχει υιοθετήσει το πρόγραμμα και στόχος του είναι η κάλυψη της πληροφόρησης την οποία πρέπει να παρέχουν τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών και τα προγράμματα καθορισμένων παροχών. (Σακέλλης, 2002)

Προγράμματα Καθορισμένων Εισφορών

Εν προκειμένω, οι μελλοντικές παροχές των εργαζομένων καλύπτονται από τις εισφορές των εργοδοτών, αλλά και από τις επανεπενδύσεις της περιουσίας του φορέα (ταμείου) και η υποχρέωση του εργοδότη εξαντλείται στις παρεχόμενες εισφορές προς τον τομέα. (Κυριακόπουλος & Π. Κυριακόπουλος, 2003)

Στα προγράμματα αυτά ο φορέας θα πρέπει να καταρτίσει μία έκθεση προκειμένου να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της καθαρής περιουσίας που είναι διαθέσιμη για παροχές, καθώς και με την περιγραφή των μεθόδων χρηματοδότησης. Αυτή η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει :

Α.μία περιγραφή με τις σημαντικότερες δραστηριότητες και τις επιδράσεις οιασδήποτε μεταβολής σχετιζόμενης με το πρόγραμμα

Β.καταστάσεις συναλλαγών και απόδοση επενδύσεων κατά τη χρήση, καθώς και την καθαρή θέση του προγράμματος στο τέλος χρήσης

Γ.μία περιγραφή της πολιτικής των επενδύσεων (Μπιτζένης, 2014)

Πρόγραμμα Καθορισμένων Παροχών

Ο φορέας του εν λόγω προγράμματος θα πρέπει να παρέχει τις ακόλουθες πληροφορίες :

Α.μία κατάσταση που να αναφέρει την καθαρή, διαθέσιμη προς παροχές, περιουσία, την αναλογιστική παρούσα αξία των υπεσχημένων παροχών (κατοχυρωμένων και μη) που πρόκειται να δοθούν και το έλλειμμα ή το πλεόνασμα που προκύπτει ή

Β.μία κατάσταση της καθαρής περιουσίας, στην οποία θα συμπεριλαμβάνεται η πληροφορία αναφορικά με την αναλογιστική παρούσα αξία των υπεσχημένων παροχών (κατοχυρωμένων ή μη) που πρόκειται να δοθούν. Η σχετική πληροφόρηση δύναται να εμφανιστεί σε ξεχωριστή σημείωση ή σε συνημμένη αναλογιστική μελέτη. (Thornton, 2004)

2.18 ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

2.18.1 ΔΛΠ 27

Χρήση Προτύπου

Στόχος του Προτύπου είναι η περιγραφή της λογιστικής αναγνώρισης των ενοποιημένων και ξεχωριστών χρηματοοικονομικών καταστάσεων μίας επιχείρησης. Επίσης, περιγράφεται ο λογιστικός χειρισμός για την απεικόνιση των επενδύσεων σε θυγατρικές, συγγενείς και κοινοπραξίες στις ατομικές καταστάσεις της μητρικής επιχείρησης. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “ενοποιημένες ατομικές καταστάσεις” ορίζονται “*οι οικονομικές καταστάσεις ενός ομίλου επιχειρήσεων παρουσιάζόμενες ως να αφορούν μία επιχείρηση*”.

Ως “ατομικές οικονομικές καταστάσεις” ορίζονται “*οι καταστάσεις που παρουσιάζονται από τη μητρική επιχείρηση, στις οποίες οι επενδύσεις σε θυγατρικές, συγγενείς και κοινοπραξίες απεικονίζονται στη βάση του άμεσου μεριδίου της στα ίδια κεφάλαια, παρά στη βάση των αποτελεσμάτων και των ιδίων κεφαλαίων των επενδύσεων αυτών*”.

Ως “έλεγχος” σύμφωνα με το ΔΛΠ.27 ορίζεται “η δυνατότητα να κατευθύνεται η οικονομική και επιχειρηματική πολιτική μίας επιχείρησης, έτσι ώστε να προκύπτουν οφέλη από τις δραστηριότητές της”. (Libby et.Al, 2013)

Εφαρμογή

Κάθε μητρική επιχείρηση θα πρέπει να παρουσιάζει τις ενοποιημένες και οικονομικές καταστάσεις της, εκτός από τις κάτωθι περιπτώσεις :

- Μητρική η οποία να είναι θυγατρική στο σύνολό της ή σχεδόν στο σύνολό της, μίας άλλης μητρικής επιχείρησης, εφόσον έχει την έγκριση των μετόχων ή εταίρων της μειοψηφίας
- Μητρική η οποία δεν είναι εισηγμένη σε κάποια χρηματιστηριακή αγορά
- Μητρική η οποία δεν βρίσκεται στο στάδιο εισαγωγής σε κάποια χρηματιστηριακή αγορά
- Μητρική η οποία είναι θυγατρική κάποιας άλλης επιχείρησης και η τελική ή κάποια ενδιάμεση μητρική να συντάσσει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις (Σινανιώτη, 2010)

Διαδικασία Ενοποίησης

Η διαδικασία ενοποίησης πραγματοποιείται μέσα από συγκεκριμένα βήματα, κατά την οποία αθροίζονται γραμμή προς γραμμή όλα τα κονδύλια απαιτήσεων, υποχρεώσεων, ιδίων κεφαλαίων και αποτελεσμάτων χρήσης της μητρικής και των ενοποιούμενων θυγατρικών. Τα βήματα είναι τα εξής :

1ο Βήμα. Καθορισμός Ενοποιούμενου Ποσοστού : Είναι απαραίτητο να γίνει ορθός υπολογισμός, ειδικά υπάρχει ο κίνδυνος λανθασμένης παρουσίασης των υπόλοιπων μεγεθών (Υπεραξία, Δικαιώματα Μειοψηφίας κλπ). Εάν υπάρχουν μόνο άμεσες συμμετοχές, η διαδικασία είναι απλή. Ωστόσο, αν η συμμετοχή των θυγατρικών στο κεφάλαιο επιτυγχάνεται μέσω άλλων θυγατρικών, ο όμιλος θα απεικονιστεί με ιδιαίτερη προσοχή.

2ο Βήμα. Εξάλειψη αξίας συμμετοχής : Το κόστος κτήσης των θυγατρικών στην ενοποίηση εξαλείφεται και η λογιστική εγγραφή πραγματοποιείται με βάση τα δεδομένα κατά την ημερομηνία της αγοράς και επαναλαμβάνεται σε κάθε μεταγενέστερη ενοποίηση.

3ο Βήμα. Προσδιορισμός των Δικαιωμάτων Μειοψηφίας κατά την ημερομηνία της αγοράς : Ο όμιλος θα πρέπει να προσδιορίσει το μερίδιο των ιδίων κεφαλαίων το οποίο ανήκει στη μειοψηφία κατά την ημερομηνία της αγοράς, το οποίο θα υπολογιστεί πάνω στις τρέχουσες αξίες της θυγατρικής.

4ο Βήμα. Εξάλειψη Διεταιρικών Συναλλαγών : Από τα στοιχεία που εμφανίζονται στις ενοποιημένες καταστάσεις (στοιχεία του ενεργητικού, υποχρεώσεις, έσοδα, έξοδα) θα πρέπει πρώτα να έχουν εξαλειφθεί όλα τα διεταιρικά υπόλοιπα, οι διεταιρικές συναλλαγές και τα απραγματοποίητα κέρδη.

5ο Βήμα. Υπολογισμός Δικαιωμάτων Μειοψηφίας στα αποτελέσματα της χρήσης και στα ίδια κεφάλαια : Μετά τον υπολογισμό των Δικαιωμάτων της Μειοψηφίας κατά την ημέρα της απόκτησης, ακολουθεί ο υπολογισμός του μεριδίου της μειοψηφίας επί των κερδών κάθε περιόδου, αλλά και σε κάθε άλλη μεταβολή στα ίδια κεφάλαια της θυγατρικής. Τα εν λόγω δικαιώματα παρουσιάζονται σε ξεχωριστή κατηγορία, ήτοι στον ενοποιημένο ισολογισμό και η κατηγορία αυτή εντάσσεται μέσα στα ίδια κεφάλαια του ομίλου.

-Δικαιώματα μειοψηφίας επί των στοιχείων του ενεργητικού της θυγατρικής = εφαρμογή του ποσοστού που κατέχεται από τη μειοψηφία της λογιστικής αξίας των ιδίων κεφαλαίων της θυγατρικής

-Δικαιώματα μειοψηφίας επί των αποτελεσμάτων = αποτελέσματα μετά φόρων της κάθε θυγατρικής, με βάση το ποσοστό το οποίο αναλογεί στη μειοψηφία και με αφαίρεση των διεταιρικών συναλλαγών.

6ο Βήμα. Αποτίμηση της Υπεραξίας Αγοράς : Η υπεραξία θα πρέπει να αποτιμάται στο κόστος και να εξετάζεται για το αν συντρέχουν λόγοι μείωσης της αξίας της.

7ο Βήμα. Κατάρτιση ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων : Μετά το πέρας των προηγούμενων βημάτων ακολουθεί γραμμή προς γραμμή η ενοποίηση θυγατρικής και μητρικής με τη μέθοδο της αγοράς. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν :

- ✓ την αιτία βάσει της οποίας δεν ενοποιήθηκε η θυγατρική
- ✓ συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις των μη ενοποιηθέντων θυγατρικών

- ✓ τη φύση του ελέγχου της μητρικής προς τη θυγατρική, για την περίπτωση στην οποία η πλειοψηφία των δικαιωμάτων μειοψηφίας δεν ανήκουν στη μητρική
- ✓ την αιτία βάσει της οποίας δεν υφίσταται σχέση μητρικής – θυγατρικής αν και υπάρχει πλειοψηφία στα δικαιώματα ψήφου
- ✓ την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων της θυγατρικής σε περίπτωση που δεν είναι ίδια από της μητρικής
- ✓ τη φύση και το εύρος απαγορεύσεων που δεν επιτρέπουν τη μεταφορά κεφαλαίων από τη θυγατρική στη μητρική (Σακέλλης, 2002)

2.19 ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

2.19.1 ΔΛΠ 28

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται για τη λογιστική απεικόνιση επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις, με εξαίρεση τις επενδύσεις που κρατούνται : α.από εταιρείες venture capital, β.από αμοιβαία κεφάλαια, πιστωτικά συγκροτήματα επενδύσεων και συναφείς επιχειρήσεις συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών κεφαλαίων, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί σύμφωνα με το ΔΛΠ.39 ως κατεχόμενα για εμπορικούς σκοπούς. Η χρήση του Προτύπου είναι υποχρεωτική για τις χρήσεις που αρχίζουν μετά την 01/01/2005, ενώ δεν αποκλείεται αναδρομική χρήση του Προτύπου με την προϋπόθεση αυτό να αναφέρεται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης. (Σακέλλης, 2002)

Ορισμοί

“Συγγενής” ονομάζεται η επιχείρηση στην οποία *“η επενδύτρια επιχείρηση ασκεί ουσιώδη επιρροή και η οποία δεν είναι ούτε θυγατρική, ούτε κοινοπραξία”*,

Ως “κοινοπραξία” χαρακτηρίζεται *“ένας συμβατικός διακανονισμός, σύμφωνα με τον οποίο δύο ή περισσότερα μέρη αναλαμβάνουν μία οικονομική δραστηριότητα που υπόκειται σε από κοινού έλεγχο”*.

Ως “Μέθοδος της Καθαρής Θέσης” χαρακτηρίζεται *“μία λογιστική πολιτική κατά την οποία η επένδυση αναγνωρίζεται αρχικά στο κόστος κτήσης και αναπροσαρμόζεται μεταγενέστερα*

(απεικονίζοντας τις μεταβολές στα ίδια κεφάλαια της επένδυσης), για τη μεταβολή που επήλθε μετά από την απόκτηση της επενδύτριας επιχείρησης, στην καθαρή θέση της επενδύμενης επιχείρησης.” (Thornton, 2004)

Η έννοια της Ουσιώδους Επιρροής

Α.Όταν μία επενδύτρια επιχείρηση κατέχει άμεσα ή έμμεσα μέσω θυγατρικών ποσοστό $\geq 20\%$ των δικαιωμάτων ψήφου επενδύμενης επιχείρησης $\rightarrow$ τεκμαίρεται ότι αυτή ασκεί ουσιωδώς επιρροή, εκτός αν δύναται να αποδειχθεί το αντίθετο

Β.Όταν μία επενδύτρια επιχείρηση κατέχει άμεσα ή έμμεσα μέσω θυγατρικών ποσοστό $< 20\%$ των δικαιωμάτων ψήφου $\rightarrow$ τεκμαίρεται ότι δεν ασκεί ουσιώδη επιρροή

Γ. Επιπλέον αποδείξεις ουσιώδους επιρροής μπορεί να είναι :

- η αντιπροσώπευση στο Δ.Σ. ή σε ισοδύναμο διοικητικό όργανο της επενδύμενης επιχείρησης
- συμμετοχή στις διαδικασίες χάραξης πολιτικής
- συναλλαγές μείζονος σημασίας ανάμεσα στην επενδύτρια και την επενδύμενη επιχείρηση
- ανταλλαγή διευθυντικού προσωπικού
- παροχή ουσιαστικής τεχνικής πληροφόρησης (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Εφαρμογή της Μεθόδου της Καθαρής Θέσης

Προκειμένου να αναγνωριστούν οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, εφαρμόζεται η Μέθοδος Καθαρής Θέσης. Τα βήματα εφαρμογής είναι τα εξής :

1ο Βήμα. Προσδιορισμός Μεριδίου του Ομίλου : Γίνεται συνυπολογισμός των μεριδίων της μητρικής και των θυγατρικών της, στην αγοραζόμενη συγγενή και κατ'αυτό τον τρόπο προσδιορίζεται το ποσοστό ενοποίησης.

2ο Βήμα. Προσδιορισμός Υπεραξίας : Κατά την ημέρα της απόκτησης η επενδύτρια εταιρεία πρέπει να προσδιορίσει το κατεχόμενο μερίδιο επί της καθαρής περιουσίας της συγγενούς. Ο υπολογισμός της καθαρής περιουσίας θα γίνει με βάση τις εύλογες αξίες κατά την ημέρα της απόκτησης. Αυτή η υπεραξία δεν απεικονίζεται στις οικονομικές καταστάσεις, αλλά η απόσβεσή της ή μειωσή της επηρεάζει τα ενοποιημένα αποτελέσματα χρήσης.

3ο Βήμα. Εφαρμογή της Μεθόδου της Καθαρής Θέσης :

α.Στον Ισολογισμό οι επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις εμφανίζονται ως ιδιαίτερο κονδύλι των μακροπρόθεσμων στοιχείων του ενεργητικού.

β.Στην κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης αναγνωρίζεται το μερίδιο επί των αποτελεσμάτων της συγγενούς πριν από το φόρο και η αναλογία του φόρου εισοδήματος. Ως εκ τούτου, στα αποτελέσματα πραγματοποιούνται οι κατάλληλες διορθώσεις ούτως ώστε να λογιστούν :

- Επιπλέον αποσβέσεις επί της διαφοράς μεταξύ εύλογων αξιών των παγίων της συγγενούς και των αντίστοιχων λογιστικών αξιών κατά την ημέρα της αγοράς
- Αποσβέσεις επί της υπεραξίας
- Μη πραγματοποιημένα διαιτηρικά κέρδη, αναγνωρισμένα αποκλειστικά στο μερίδιο που ανήκει σε επενδυτές εκτός ομίλου. (Thornton, 2004)

- Αναγνώριση Ζημιών

✓ Η επενδύτρια επιχείρηση αναγνωρίζει τις ζημίες της συγγενούς μέχρι το σημείο που έχει μηδενική συμμετοχική αξία, ενώ τυχόν επιπλέον ζημίες δεν αναγνωρίζονται από την επενδύτρια.

✓ Μετά την εφαρμογή της Μεθόδου της Καθαρής Θέσης, η επενδύτρια επιχείρηση εφαρμόζει τις απαιτήσεις του ΔΛΠ.39 προκειμένου να αναγνωρίσει τυχόν επιπρόσθετες ζημίες και να εμφανίσει μειωμένη επενδυτική αξία στη συγγενή.(Οικονομίδης, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Η επενδύτρια επιχείρηση θα πρέπει να αναφέρει στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών της καταστάσεων τα εξής :

- ✓ την εύλογη αξία των επενδύσεων, όταν αυτές διαπραγματεύονται σε χρηματιστηριακές αγορές
- ✓ συνοπτικές οικονομικές αναφορές των συγγενών επιχειρήσεων που να περιλαμβάνουν τη συσσωρευμένη αξία των στοιχείων του ενεργητικού, των υποχρεώσεων, των εσόδων και των κερδών ή ζημιών της χρήσης
- ✓ αποδεικτικούς λόγους ότι η επενδύτρια επιχείρηση δεν ασκεί ουσιώδη επιρροή έστω και αν κατέχει περισσότερο του 20% των δικαιωμάτων ψήφου
- ✓ αποδεικτικούς λόγους ότι ο επενδυτής κατέχει ουσιώδη επιρροή έστω και αν διαθέτει ποσοστό μικρότερο του 20% των δικαιωμάτων ψήφου

- ✓ ημερομηνία κατά την οποία καταρτίστηκαν οι οικονομικές καταστάσεις της συγγενούς επιχείρησης
- ✓ τη φύση και το είδος σημαντικών περιορισμών της μεταφοράς κεφαλαίων από τη συγγενή επιχείρηση
- ✓ το ποσό ζημιών το οποίο δεν έχει αναγνωριστεί από τη συγγενή επιχείρηση (Thornton, 2004)

2.20 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΜΕ ΥΠΕΡΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ

2.20.1 ΔΛΠ 29

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο έχει ως στόχο τον καθορισμό ενός πρότυπου λογιστικού χειρισμού στις οικονομικές καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων οιασδήποτε επιχείρησης η οποία δραστηριοποιείται σε μία υπερπληθωριστική οικονομία. Ειδικότερα, το Πρότυπο υποδεικνύει μεθόδους προσαρμογής των οικονομικών καταστάσεων προκειμένου οι χρήστες τους να είναι σε θέση να εξασφαλίζουν τη βέλτιστη πληροφόρηση αναφορικά με την οικονομική θέση και απόδοση των επιχειρήσεων, οι οποίες δραστηριοποιούνται σε υπερπληθωριστικές οικονομίες. Επίσης, στο Πρότυπο ορίζονται και οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις που συμπεριλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων μίας επιχείρησης. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Γενικά χαρακτηριστικά υπερπληθωριστικής οικονομίας :

- ο πληθυσμός προτιμά να διατηρεί την περιουσία του σε μη νομισματική μορφή (π.χ. ακίνητα, χρυσός κλπ) ή σε σταθερό ξένο νόμισμα, ενώ το εγχώριο νόμισμα το επενδύει άμεσα προκειμένου να διατηρεί την αγοραστική του αξία.
- ο πληθυσμός εκτιμά τα χρηματικά ποσά στην αγοραστική δύναμη ενός ξένου σταθερού νομίσματος και όχι στο εγχώριο
- επιτόκια, μισθοί και τιμές ενδέχεται να συνδέονται με ένα δείκτη τιμών

- αγοραπωλησίες επί πιστώσει ενδέχεται να πραγματοποιούνται σε τιμές στις οποίες συμψηφίζουν την αναμενόμενη απώλεια της αγοραστικής δύναμης κατά τη διάρκεια της περιόδου πίστωσης, όσο μικρή και αν είναι αυτή
- πληθωρισμός που έχει συσσωρευθεί εντός τριών ετών, πλησιάζει ή ξεπερνά το 100% (Abel et.AI, 2010)

Εφαρμογή

Το Πρότυπο εφαρμόζεται στις βασικές οικονομικές καταστάσεις κάθε επιχείρησης η οποία δραστηριοποιείται σε υπερπληθωριστική οικονομία. από την έναρξη της χρήσης κατά την οποία διαπιστώνεται υπερπληθωρισμός. (Marrewijk, 2007)

Βασικοί Κανόνες Παρουσίασης Οικονομικών Καταστάσεων

1.εάν οι οικονομικές καταστάσεις βασίζονται είτε στο ιστορικό κόστος, είτε στο τρέχον κόστος, θα πρέπει να εμφανίζονται βάσει των τρεχουσών μονάδων μέτρησης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού

2.τόσο τα συγκριτικά ποσά της προηγούμενης χρήσης όσο και κάθε σχετική πληροφόρηση, θα πρέπει να εμφανίζονται βάσει των τρεχουσών μονάδων μέτρησης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού

3.στα αποτελέσματα θα πρέπει να συμπεριληφθεί το κέρδος ή η ζημία της καθαρής νομισματικής θέσης και να γνωστοποιείται ξεχωριστά

4.με δεδομένο ότι η προσαρμογή των οικονομικών καταστάσεων συνιστά πολύπλοκη διαδικασία, το ΔΛΠ.29 δέχεται την εφαρμογή ορισμένων παραδοχών κατά την εκτέλεση των υπολογισμών με βασική προϋπόθεση την εφαρμογή των εν λόγω παραδοχών με συνέπεια από χρήση σε χρήση. (Thornton, 2004)

Μετατροπή Στοιχείων Ισολογισμού

Τα στοιχεία του Ισολογισμού που έχει συνταχθεί με βάση την αρχή του ιστορικού κόστους, μπορεί να μετατραπούν με βάση τους ακόλουθους κανόνες :

- για την αναπροσαρμογή ποσών του Ισολογισμού τα οποία δεν είναι εκφρασμένα σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, εφαρμόζεται ένας γενικός δείκτης τιμών

- νομισματικά στοιχεία (χρήματα που κατέχονται ή κονδύλια που εισπράττονται) δεν αναπροσαρμόζονται
- οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις οι οποίες είναι συνδεδεμένες με τις μεταβολές των τιμών εμφανίζονται στον Ισολογισμό με την αναπροσαρμοσμένη αξία η οποία προκύπτει με βάση τη συμφωνία
- μη νομισματικά στοιχεία του ενεργητικού δεν αναπροσαρμόζονται, διότι είναι ήδη εκφρασμένα σε τρέχουσες νομισματικές μονάδες
- μη νομισματικά στοιχεία του ενεργητικού, εμφανιζόμενα σε αναπροσαρμοσμένες τιμές, αναπροσαρμόζονται από την ημερομηνία της τελευταίας προσαρμογής
- για τον προσδιορισμό άλλων στοιχείων του Ισολογισμού τα οποία εμφανίζονται στο κόστος κτήσης ή στο κόστος κτήσης μείον τις αποσβέσεις, το αναπροσαρμοσμένο κόστος προσδιορίζεται με την εφαρμογή στο ιστορικό τους κόστος και στις συσσωρευμένες αποσβέσεις αυτών, της μεταβολής ενός γενικού δείκτη τιμών από την ημερομηνία απόκτησης μέχρι και την ημερομηνία του Ισολογισμού. (Kimmel et. Al, 2013)

Μετατροπή Στοιχείων Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης

Τα στοιχεία αυτά αναπροσαρμόζονται σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού με εφαρμογή ενός γενικού δείκτη τιμών, διότι η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης πριν την αναπροσαρμογή απεικονίζει τα τρέχοντα κόστη κατά τον χρόνο στον οποίο συνέβησαν οι αντίστοιχες συναλλαγές ή οικονομικά γεγονότα. (Kimmel et. Al, 2013)

Μετατροπή Στοιχείων Κατάστασης Μεταβολών των Ιδίων Κεφαλαίων

Για την εν λόγω μετατροπή εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες :

- 1.το αναμορφώσιμο υπόλοιπο του κονδυλίου “Κέρδη εις νέον” ενδέχεται να προκύπτει από τις αναμορφώσεις που πραγματοποιούνται σε όλα τα επιμέρους στοιχεία
- 2.γίνεται συμψηφισμός τυχόν αποθεματικών από αναπροσαρμογή με τα αναμορφωμένα “Κέρδη εις νέον”
- 3.κατά την πρώτη χρήση του ΔΛΠ.29 κάθε επιμέρους στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων αναπροσαρμόζονται με την εφαρμογή ενός γενικού δείκτη τιμών από την ημερομηνία εισφοράς ή δημιουργίας των στοιχείων αυτών

4.μετά την πρώτη χρήση και για τις επόμενες χρήσης, η αναπροσαρμογή πραγματοποιείται μέσω της εφαρμογής γενικού δείκτη τιμών από την αρχή της χρήσης ή της ημερομηνίας συνεισφοράς τους (Kimmel et. Al, 2013)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις του Προτύπου είναι αναγκαίες προκειμένου να αποσαφηνιστεί ο τρόπος αντιμετώπισης των επιδράσεων του πληθωρισμού στις οικονομικές καταστάσεις, ενώ παρέχουν πρόσθετη πληροφόρηση προκειμένου να γίνει κατανοητή η βάση και τα ποσά που προκύπτουν.

Οι γνωστοποιήσεις γίνονται στα Επεξηγηματικά Σημειώματα των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης και είναι οι ακόλουθες :

- ✓ την αναπροσαρμογή των οικονομικών καταστάσεων και των αντίστοιχων κονδυλίων των προηγούμενων χρήσεων. Ως εκ τούτου, τα αντίστοιχα κονδύλια εμφανίζονται σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού
- ✓ την ταυτότητα και το επίπεδο του γενικού δείκτη τιμών κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού καθώς και τη μεταβολή του δείκτη κατά τη διάρκεια της τρέχουσας και της προηγούμενης χρήσης
- ✓ αν οι οικονομικές καταστάσεις έχουν βασιστεί στην προσέγγιση είτε του ιστορικού κόστους είτε του τρέχοντος κόστους
- ✓ σε περίπτωση που παρουσιάζεται διαφορετικό νόμισμα στις οικονομικές καταστάσεις από το νόμισμα λειτουργίας, θα πρέπει να αιτιολογείται (Σακέλλης, 2002)

2.21 ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

2.21.1 ΔΛΠ 30

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο εφαρμόζεται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις των τραπεζών και σε παρόμοια χρηματοοικονομικά ιδρύματα και η σημασία του έγκειται στο γεγονός ότι οι τράπεζες αντιπροσωπεύουν έναν σημαντικό και με επιρροές επιχειρηματικό τομέα διεθνώς. Επιπλέον, το

Πρότυπο αναγνωρίζει τις ανάγκες των τραπεζών και ως εκ τούτου θεσπίζει κανόνες παρουσίας και απεικόνισης λογιστικών πληροφοριών στις οικονομικές καταστάσεις τους.

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται για τις ιδιαίτερες αλλά και ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις των τραπεζών και αντίστοιχων χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων, εφόσον συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις των Δ.Π.Χ.Π. Το ΔΛΠ.30 χρησιμοποιείται συνδυαστικά με άλλα Πρότυπα, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν από τράπεζες προκειμένου να συντάξουν τις οικονομικές τους καταστάσεις. (Κόντος, 2010)

Ορισμοί

Με τον όρο “Τράπεζες” νοούνται *“όλα τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα, τα οποία έχουν ως κύρια δραστηριότητα μεταξύ άλλων να δέχονται καταθέσεις με σκοπό την παροχή δανείων, τη διενέργεια επενδύσεων και τη διεξαγωγή όλων των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο αντικείμενο της τραπεζικής νομοθεσίας.”*

Ως “ρευστότητα” χαρακτηρίζεται *“η διαθεσιμότητα επαρκών ρευστών κεφαλαίων για την αντιμετώπιση των αναλήψεων καταθέσεων και την ικανοποίηση άλλων οικονομικών υποχρεώσεων, καθώς αυτές καθίστανται πληρωτέες”*

Ως “φερεγγυότητα” νοείται *“το πλεόνασμα των στοιχείων ενεργητικού πάνω από τις υποχρεώσεις και συνεπώς η επάρκεια του τραπεζικού κεφαλαίου”* (Thornton, 2004)

Οικονομικές Καταστάσεις

Κάθε τράπεζα θα πρέπει να συντάσσει οικονομικές καταστάσεις, όπως και κάθε άλλη επιχείρηση, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ΔΛΠ.1. Ωστόσο, η ουσιαστική διαφορά με τις άλλες επιχειρήσεις έγκειται στις επιμέρους πληροφορίες που οφείλει μία τράπεζα να παράσχει κατά τρόπο που να βοηθούν τους χρήστες να εκτιμήσουν τη ρευστότητα και τη φερεγγυότητά τους. Έτσι, προκειμένου να είναι πλήρεις οι παρεχόμενες πληροφορίες, θα πρέπει να αναφέρονται τα εξής :

- η Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης (με βάση τις απαιτήσεις των Δ.Π.Χ.Π. θα πρέπει στις Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης να παρουσιάζει μία ομαδοποίηση των εσόδων και των εξόδων κατά είδος, καθώς και μία γνωστοποίηση των ποσών των κύριων κατηγοριών εσόδων και εξόδων)

- ο Ισολογισμός (σύμφωνα με το Δ.Π.Χ.Π. οι τράπεζες θα πρέπει να αναφέρουν ομαδοποιημένα τα στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις, ενώ η καταγραφή των στοιχείων αυτών θα πρέπει να γίνει κατά τρόπο ώστε να παρουσιάζεται η ρευστότητά τους. (Keller, 1999)

Τα στοιχεία του ενεργητικού προς παρουσίαση είναι το ταμείο και τα λοιπά διαθέσιμα στην κεντρική τράπεζα, κρατικά και άλλα έντοκα γραμμάτια ή ομόλογα, κρατικά και άλλα χρεόγραφα, τοποθετήσεις, δάνεια και προκαταβολές σε άλλες τράπεζες, άλλες τοποθετήσεις σε αγορές χρήματος, δάνεια και προκαταβολές σε πελάτες, επενδυτικοί τίτλοι. (Keller, 1999)

Τα στοιχεία του παθητικού προς παρουσίαση είναι οι καταθέσεις σε άλλες τράπεζες, άλλες καταθέσεις από αγορές χρήματος, ποσά οφειλόμενα σε άλλους καταθέτες, πιστοποιητικά καταθέσεων, υποσχετικές και άλλες υποχρεώσεις αποδεικνυόμενες εγγράφως, άλλα δανεισμένα κεφάλαια)

- ☛ η Κατάσταση Μεταβολών ιδίων Κεφαλαίων
- ☛ η Κατάσταση Ταμειακών Ροών
- ☛ οι Επεξηγηματικές Σημειώσεις. (Thornton, 2004)

Το ΔΛΠ.30 προβλέπει ότι είτε στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης είτε στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις θα πρέπει να αναφέρονται :

- ✓ έσοδα τόκων και συναφή έσοδα
- ✓ τόκοι και συναφή έξοδα
- ✓ έσοδα από μερίσματα
- ✓ έσοδα από αμοιβές και προμήθειες
- ✓ έξοδα για αμοιβές και προμήθειες
- ✓ κέρδη μείον ζημιές από την αγοραπωλησία (εμπορία) χρεογράφων
- ✓ κέρδη μείον ζημιές από αγοραπωλησία ξένων νομισμάτων
- ✓ άλλα λειτουργικά έσοδα
- ✓ ζημιές από δάνεια και προκαταβολές
- ✓ γενικά έξοδα διοίκησης
- ✓ διάφορα λειτουργικά έξοδα (Thornton, 2004)

Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις, Δεσμεύσεις και Στοιχεία του Ισολογισμού

Η τράπεζα είναι πρέπει να γνωστοποιήσει :

- το είδος και το ποσό των δεσμεύσεων παροχής πίστωσης που χαρακτηρίζονται ως ανέκκλητες (η ανάκλησή τους δεν ανήκει στην διακριτική ευχέρεια της τράπεζας, χωρίς ποινές και έξοδα)
- το είδος και το ποσό δεσμεύσεων και υποχρεώσεων εκτός στοιχείων του Ισολογισμού συμπεριλαμβάνοντας όσα αφορούν άμεσα πιστωτικά υποκατάστατα, ενδεχόμενες υποχρεώσεις συνδεδεμένες με συγκεκριμένες συναλλαγές, βραχυχρόνιες αυτοεξοφλούμενες ενδεχόμενες υποχρεώσεις, συμφωνίες πωλήσεων και επαναγορών μη αναγνωρισμένων στον Ισολογισμό, στοιχεία περί επιτοκίων και τιμών ξένου συναλλάγματος, λοιπές εγγυήσεις). (Κόντος, 2010)

Γνωστοποιήσεις

Ανάμεσα στις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις των τραπεζών, το ΔΛΠ.30 απαιτεί τη γνωστοποίηση ποσών σχετικά με ζημιές ή προβλέψεις για ζημιές από δάνεια ή προκαταβολές (ανείσπρακτα δάνεια και προκαταβολές που αναγνωρίζονται ως έξοδα και διαγράφονται, λεπτομέρειες των μεταβολών κατά στη διάρκεια της χρήσης στην πρόβλεψη για ζημιές από δάνεια και προκαταβολές, το συνολικό ποσό της πρόβλεψης για ζημιές από δάνεια και προκαταβολές κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, το συνολικό ποσό για δάνεια και χορηγηθείσες προκαταβολές το οποίο περιλαμβάνεται στον Ισολογισμό, ποσά που κρατούνται για την αντιμετώπιση ζημιών από δάνεια και προκαταβολές). (Κόντος, 2010)

Γνωστοποιούνται ξεχωριστά ποσά προορισμένα για την κάλυψη γενικών τραπεζικών κινδύνων μαζί με μελλοντικές ζημιές και άλλους απρόβλεπτους κινδύνους ή ενδεχόμενα οικονομικά γεγονότα. (Κόντος, 2010)

Γνωστοποιείται το συνολικό ποσό των εγγυημένων και εμπράγματα καλυμμένων υποχρεώσεων, καθώς και το είδος και η λογιστική αξία ενεχυριασμένων στοιχείων του ενεργητικού της. (Κόντος, 2010)

2.22 ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΕ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΕΣ

2.22.1 ΔΛΠ 31

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο έχει στόχο τη λογιστική αναγνώριση των δικαιωμάτων σε κοινοπραξίες καθώς και τον τρόπο παρουσίασης των στοιχείων του ενεργητικού, των υποχρεώσεων, των εσόδων και των εξόδων των κοινοπραξιών στις οικονομικές καταστάσεις της επενδύτριας εταιρείας. (Σακέλλης, 2002)

Ορισμοί

Ως “κοινοπραξία” ορίζεται “ένας συμβατικός διακανονισμός, σύμφωνα με τον οποίο δύο ή περισσότερα μέρη αναλαμβάνουν μία οικονομική δραστηριότητα που υπόκειται σε από κοινού έλεγχο”.

Ως “μέθοδος της αναλογικής ενοποίησης” ορίζεται “η λογιστική μέθοδος, όπου το μερίδιο του κοινοπρακτούντος στα στοιχεία του ενεργητικού, στις υποχρεώσεις, στα έσοδα και στα έξοδα της κοινοπραξίας, είτε προστίθεται γραμμή προς γραμμή με τα αντίστοιχα στοιχεία στις οικονομικές καταστάσεις του κοινοπρακτούντος είτε παρουσιάζεται ως ξεχωριστό κονδύλι στις οικονομικές καταστάσεις του κοινοπρακτούντος”.

Ως “συμβατικό διακανονισμός” ορίζεται “το χαρακτηριστικό γνώρισμα των δικαιωμάτων που εμπεριέχουν τον από κοινού έλεγχο από τις επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις στις οποίες η επενδύτρια επιχείρηση ασκεί ουσιώδη επιρροή”. (Thornton, 2004)

Μορφές Κοινοπραξίας

Οι μορφές κοινοπραξίας που συναντιούνται στην πράξη και έχουν τα τυπικά χαρακτηριστικά, είναι τρεις :

- Α. ελεγχόμενες από κοινού λειτουργικές δραστηριότητες
- Β. ελεγχόμενα από κοινού στοιχεία του ενεργητικού
- Γ. Ελεγχόμενες από κοινού επιχειρηματικές οντότητες (Σινανιώτη, 2000)

Οι παραπάνω μορφές κοινοπραξίας έχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά τα οποία συνοψίζονται ως εξής :

- ◆ δέσμευση μέσω συμβατικού διακανονισμού για δύο ή περισσότερους κοινοπρακτούντες

◆ ο από κοινού έλεγχος καθορίζεται βάσει του συμβατικού διακανονισμού (Σινανιώτη, 2000)

Από Κοινού Ελεγχόμενες Λειτουργικές Δραστηριότητες

Σε αυτή τη μορφή κοινοπραξίας, κάθε μέλος εκ των κοινοπρακτούντων :

- χρησιμοποιεί τα δικά του ενσώματα πάγια
- εμφανίζει τα δικά του αποθέματα
- δημιουργεί τα δικά του έξοδα (Σακέλλης, 2002)

Κάθε μέλος έχει την ευθύνη να αποδώσει τα δικά του έξοδα, ενώ δύο ή περισσότεροι κοινοπρακτούντες συνδυάζουν τους δικούς τους πόρους και την εμπειρία τους προκειμένου να κατασκευάσουν ένα συγκεκριμένο προϊόν. Για το λόγο αυτό, κάθε μέλος ξεχωριστά θα πρέπει να εμφανίζει στις δικές του οικονομικές καταστάσεις τα εξής :

- στοιχεία του ενεργητικού τα οποία ελέγχει και τις ειλημμένες υποχρεώσεις του
- έξοδα και το μερίδιό του από τα έσοδα της κοινοπραξίας που έχει κερδίσει (Σακέλλης, 2002)

Από κοινού ελεγχόμενα Στοιχεία του ενεργητικού

Κάθε μέλος της κοινοπραξίας ενδέχεται να έχει την από κοινού κυριότητα ενός ή περισσότερων στοιχείων του ενεργητικού, ταυτόχρονα με τον από κοινού έλεγχο. Τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού, εισφέρονται εντός της κοινοπραξίας, αγοράζονται γι' αυτή και χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της. Κάθε μέλος ελέγχει το μερίδιο του προϊόντος των στοιχείων του ενεργητικού, ενώ, παράλληλα, το κάθε μέλος φέρει την ευθύνη για κάθε έξοδο ανάλογα με το συμφωνηθέν μερίδιο. Κάθε μέλος της κοινοπραξίας θα πρέπει να αναγνωρίζει στις ατομικές ή ενοποιημένες καταστάσεις τα εξής :

- το μερίδιο που του αναλογεί στα από κοινού ελεγχόμενα στοιχεία του ενεργητικού
- τις ειλημμένες υποχρεώσεις
- το μερίδιο επί των ειλημμένων υποχρεώσεων από κοινού με τους άλλους κοινοπρακτούντες
- το έσοδο που προέκυψε από την πώληση ή χρησιμοποίηση του μεριδίου του για σκοπούς της κοινοπραξίας μαζί με το μερίδιο στα έξοδα

- τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε αναλογικά με τα δικαιώματα στην κοινοπραξία (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Από κοινού ελεγχόμενες Επιχειρηματικές Οντότητες

Αυτή η μορφή κοινοπραξίας, σε σχέση με τις προηγούμενες, έχει το βασικό χαρακτηριστικό της ίδρυσης μίας ανώνυμης ή προσωπικής επιχείρησης στην οποία κάθε μέλος έχει συμμετοχικό δικαίωμα. Για μία από κοινού ελεγχόμενη επιχειρηματική οντότητα μπορεί να ισχύουν τα εξής :

- ο έλεγχος βρίσκεται πάνω στα στοιχεία του ενεργητικού της
- μπορεί να αναλάβει υποχρεώσεις και να πραγματοποιεί έσοδα και έξοδα
- μπορεί να συνάπτει συμβάσεις εξ ονόματός της και να χρηματοδοτείται για τους σκοπούς των δραστηριοτήτων της κοινοπραξίας
- κάθε μέλος της κοινοπραξίας δικαιούται μερίδιο εκ του αποτελέσματος της από κοινού ελεγχόμενης επιχειρηματικής οντότητας (Thornton, 2004)

Αναγνώριση των Επενδύσεων σε Κοινοπραξίες στις οικονομικές καταστάσεις του Κοινοπρακτούντος

Σύμφωνα με το Πρότυπο, υπάρχουν δύο μέθοδοι ενοποίησης οικονομικών καταστάσεων :

A. Αναλογική Ενοποίηση : Σημαίνει ότι α. ο ενοποιημένος ισολογισμός του μέλους της κοινοπραξίας θα πρέπει να περιλαμβάνει το μερίδιό του στα στοιχεία του ενεργητικού για τα οποία έχει τον από κοινού έλεγχο, καθώς επίσης και το μερίδιο των υποχρεώσεων που φέρει την από κοινού ευθύνη. Η αναλογική ενοποίηση αναγνωρίζεται εναλλακτικά με δύο τρόπους :

- ενσωμάτωση γραμμή προς γραμμή στα στοιχεία του ενεργητικού, το μερίδιό από τα στοιχεία του ενεργητικού, τις υποχρεώσεις, τα έσοδα και τα έξοδα του μέλους της από κοινού ελεγχόμενης επιχείρησης
- θα πρέπει να συμπεριληφθούν ξεχωριστές σειρές κονδυλίων στις οικονομικές καταστάσεις για το μερίδιο μέλους στα στοιχεία του ενεργητικού, στις υποχρεώσεις, στα έσοδα και στα έξοδα της από κοινού ελεγχόμενης επιχείρησης. (Thornton, 2004)

B. Μέθοδος της Καθαρής Θέσης : Η εν λόγω μέθοδος επιλέγεται διότι δεν θεωρείται ορθή η ενοποίηση αποκλειστικά ελεγχόμενων στοιχείων από την επενδύτρια επιχείρηση, στοιχεία τα οποία ελέγχονται από κοινού με άλλες επιχειρήσεις. Ωστόσο, το ΔΛΠ.31 δεν συνιστά τη χρήση αυτής της μεθόδου, διότι η αναλογική ενοποίηση παρουσιάζει πληρέστερα την οικονομική

πραγματικότητα της επένδυσης του κοινοπρακτούντος σε μία από κοινού ελεγχόμενη επιχείρηση. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων πρέπει να αναφέρεται :

- ✓ θα πρέπει να εμφανίζεται ξεχωριστά το συνολικό ποσό των ακόλουθων ενδεχόμενων υποχρεώσεων από το ποσό άλλων ενδεχόμενων υποχρεώσεων (ενδεχόμενες ειλημμένες υποχρεώσεις από κοινού με άλλα μέλη και ενδεχόμενες ειλημμένες υποχρεώσεις από το μέλος της κοινοπραξίας, το μερίδιο μέλους της κοινοπραξίας για το οποίο ενδέχεται να βαρύνεται, ενδεχόμενες υποχρεώσεις που προκύπτουν επειδή το μέλος μπορεί να βαρύνεται για υποχρεώσεις άλλων μελών της κοινοπραξίας)
- ✓ τα ποσά των κεφαλαιακών δεσμεύσεων, ειλημμένων από κοινού με άλλα μέλη της κοινοπραξίας, καθώς και το μερίδιο του μέλους της κοινοπραξίας στις κεφαλαιακές δεσμεύσεις
- ✓ κατάσταση στην οποία θα αναφέρονται οι κοινοπραξίες και τα ποσοστά ιδιοκτησίας για κάθε μία
- ✓ στοιχεία του παγίου και κυκλοφορούντος ενεργητικού, τις μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις, τα έσοδα και τα έξοδα τα οποία σχετίζονται με τα συμφέροντα του μέλους σε κοινοπραξίες (Thornton, 2004)

2.22.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 31 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

- ☛ το Πρότυπο περιλαμβάνει αναλυτική περιγραφή, οριοθέτηση και λογιστική αντιμετώπιση των κοινοπραξιών, ενώ στο ΕΛΠ δεν γίνεται καμία σχετική αναφορά.
- ☛ στο Πρότυπο η απαλλαγή για ενοποίηση κοινοπραξίας γενικά, ενώ στο ΕΛΠ η τυπική αυτή υποχρέωση ακολουθείται με τη μέθοδο της καθαρής θέσης στις περιπτώσεις που το ποσοστό συμμετοχής υπερβαίνει το 20%.
- ☛ κατά το Πρότυπο οι συμμετοχές σε κοινοπραξίες δύναται να εμφανίζονται στο κόστος ή σε εύλογη αξία, ενώ στο ΕΛΠ οι συμμετοχές εμφανίζονται στη μικρότερη αξία κατά είδος, μεταξύ της αξίας κτήσεως και της τρέχουσας αξίας

- ☛ το Πρότυπο ορίζει αναφορικά με τις εξαιρέσεις στην ενοποίηση των Κοινοπραξιών ότι δεν μπορεί να γίνει ενοποίηση όταν υπάρχει υποχρεωτική αναδιοργάνωση ή δεν υπάρχει δυνατότητα μεταβίβασης κεφαλαίου, ενώ δεν υπάρχει σχετική αναφορά στο ΕΛΠ.
- ☛ στο Πρότυπο ως βασική μέθοδο ενοποίησης ακολουθείται η αναλογική ενοποίηση, ενώ στο ΕΛΠ δεν υπάρχει σχετική αναφορά (Γρηγοράκος, 2005)

2.23 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

2.23.1 ΔΛΠ 32

Χρήση Προτύπου

Το ΔΛΠ.32 εφαρμόζεται συνδυαστικά με το ΔΛΠ.39 προκειμένου να γίνει κατανοητή η σημασία και η επίδραση των χρηματοοικονομικών μέσων, στην οικονομική θέση, στα αποτελέσματα αλλά και στις ταμειακές ροές μίας επιχείρησης. Οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν το Πρότυπο για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις τους που αρχίζουν μετά την 01/01/2005, ενώ τόσο το ΔΛΠ.32 όσο και το ΔΛΠ.39 πρέπει να εφαρμόζονται αναδρομικά. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “χρηματοοικονομικό μέσο” θεωρείται *“κάθε σύμβαση που δημιουργεί ένα χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού σε μία επιχείρηση και μία χρηματοοικονομική υποχρέωση ή ένα συμμετοχικό τίτλο σε μία άλλη επιχείρηση”*.

Κάποιο χρηματοοικονομικό στοιχείο του ενεργητικού μπορεί να αφορά ταμειακά διαθέσιμα, συμβατικό δικαίωμα λήψης μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού στοιχείου, κάθε τίτλος συμμετοχής σε άλλη επιχείρηση, σύμβαση προς διακανονισμό ή ενδεχόμενο διακανονισμό με συμμετοχικούς τίτλους της επιχείρησης.

Ως “συμμετοχικός τίτλος” ορίζεται *“κάθε σύμβαση που αποδεικνύει το καθαρό δικαίωμα στα ίδια κεφάλαια μίας άλλης επιχείρησης”*.

Ως “αναπόσβεστο κόστος μίας χρηματοοικονομικής απαίτησης ή υποχρέωσης” ορίζεται *“το ποσό στο οποίο αποτιμάται το στοιχείο κατά την αρχική αναγνώριση, μείον τις αποπληρωμές*

κεφαλαίου, πλέον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις, μείον κάθε ζημία λόγω μείωσης της αξίας του ή αδυναμίας είσπραξης”. (Thornton, 2004)

Εφαρμογή

Το ΔΛΠ.32 και το ΔΛΠ.39 εφαρμόζονται συνδυαστικά για όλους τους τύπους χρηματοοικονομικών μέσων **εκτός** από τις ακόλουθες περιπτώσεις :

- δικαιώματα και υποχρεώσεις εργαζόμενων προερχόμενα από προγράμματα παροχών (εφαρμόζεται το ΔΛΠ.19)
- απαιτήσεις και υποχρεώσεις από ασφαλιστικές συμβάσεις
- συμβόλαια καταρτισμένα για ενδεχόμενη αγορά σε μία επιχειρηματική συνένωση
- συμβόλαια με πληροφορίες αναφορικά με κλιματολογικές, γεωλογικές ή άλλες φυσικές μεταβολές
- επενδύσεις σε θυγατρικές, συγγενείς και κοινοπραξίες στις οποίες εφαρμόζονται τα ΔΛΠ.27,29 και 31. (Kimmer et.Al, 2013)

Κριτήρια Ταξινόμησης Χρηματοοικονομικών Μέσων

Προκειμένου να χαρακτηριστεί ένα χρηματοοικονομικό μέσο ως συμμετοχικός τίτλος θα πρέπει:

- το χρηματοοικονομικό μέσο να μην περιέχει συμβατική υποχρέωση προς παράδοση χρημάτων ή άλλου χρηματοοικονομικού στοιχείου σε άλλη επιχείρηση
- το χρηματοοικονομικό μέσο να μην περιέχει συμβατική υποχρέωση προς ανταλλαγή με χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού
- το χρηματοοικονομικό μέσο να διακανονιστεί με στοιχεία ιδίων κεφαλαίων του εκδότη
- λαμβάνεται πάντοτε υπόψη η οικονομική ουσία και οι όροι εκπλήρωσης του μέσου (Krimpmann, 2015)

Αναγνώριση Χρηματοοικονομικών Μέσων

Κατά την αρχική αναγνώριση, η επιχείρηση αποτιμά τα χρηματοοικονομικά μέσα στην εύλογη αξία τους πλέον τα άμεσα αποδοτέα έξοδα στη διενέργεια της συγκεκριμένης συναλλαγής. (Krimpmann, 2015)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης. Είναι σημαντικό να γίνονται οι γνωστοποιήσεις προκειμένου να πληροφορούν τους χρήστες σχετικά με :

- ✓ τη χρηματοοικονομική θέση
- ✓ την απόδοση
- ✓ τις μελλοντικές ταμειακές ροές ως προς το χρόνο, το ύψος και τη βεβαιότητα ότι θα πραγματοποιηθούν (Thornton, 2004)

Επιπλέον, βοηθούν στην κατανόηση και εκτίμηση της έκτασης των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η επιχείρηση. Το ΔΛΠ.32 παρέχει πληροφορίες σχετικά με το είδος των κινδύνων, όπως :

- ✓ κίνδυνοι που προκύπτουν από την αγορά, όπως κίνδυνοι από μεταβολές συναλλαγματικών ισοτιμιών, στην εύλογη αξία
- ✓ πιστωτικός κίνδυνος
- ✓ κίνδυνος ως προς τη ρευστότητα λόγω μη εκπλήρωσης υποχρεώσεων χρηματοοικονομικού μέσου
- ✓ κίνδυνος ως προς τη μεταβολή των ταμειακών ροών προερχόμενος από τη μεταβλητότητα της αγοράς (Thornton, 2004)

Η επιχείρηση, επιπλέον, πρέπει να αναφέρει εφαρμοζόμενες πολιτικές για την αντιμετώπιση των χρηματοοικονομικών κινδύνων, καθώς και εναλλακτικές πολιτικές αντιστάθμισης για μελλοντικές συναλλαγές. Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί στοιχεία για κάθε τύπο χρηματοοικονομικού μέσου (στοιχεία ενεργητικού, υποχρέωσης ή συμμετοχικού τίτλου) όπως :

- ✓ κάθε σημαντικό όρο ο οποίος μπορεί να επηρεάσει το ποσό, το χρόνο και την πιθανότητα μελλοντικών ταμειακών ροών
- ✓ λογιστικές πολιτικές και υιοθετημένες μεθόδους προς την αναγνώριση και αποτίμηση αυτών των στοιχείων
- ✓ θα πρέπει να αναφέρεται για κάθε κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού, εάν η αναγνώριση κανονικών αγορών και πωλήσεων, πραγματοποιείται κατά την ημερομηνία της συναλλαγής ή κατά την ημερομηνία τακτοποίησης. (Thornton, 2004)

Κάθε επιχείρηση θα πρέπει να γνωστοποιεί πληροφορίες αναφορικά με την εύλογη αξία κάθε κατηγορίας χρηματοοικονομικού στοιχείου του ενεργητικού ή υποχρέωσης κατά τρόπο ώστε να μπορεί να γίνει αντιπαραβολή με τις λογιστικές αξίες του Ισολογισμού. (Thornton, 2004)

2.24 ΚΕΡΔΗ ΑΝΑ ΜΕΤΟΧΗ

2.24.1 ΔΛΠ33

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται προκειμένου να καθοριστούν οι αρχές βάσει των οποίων προσδιορίζονται και παρουσιάζονται τα Κέρδη ανά Μετοχή ούτως ώστε να μπορούν οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να συγκρίνουν την απόδοση μίας επιχείρησης είτε διαχρονικά είτε διαστρωματικά. (McLaney & Atrill, 2014)

Ορισμοί

Ως “κοινή μετοχή” ορίζεται *“ένας συμμετοχικός τίτλος, τα δικαιώματα του οποίου έπονται όλων των λοιπών συμμετοχικών τίτλων”*.

Ως “τίτλος δυνητικά μετατρέψιμος σε μετοχή” ορίζεται *“ένα χρηματοοικονομικό μέσο ή άλλη σύμβαση που δύναται να παράσχει στον κάτοχό της, δικαίωμα για απόκτηση κοινών μετοχών.”*

Ως “βασικά κέρδη ανά μετοχή” νοούνται *“τα κέρδη που προκύπτουν διαιρώντας το κέρδος (ή τη ζημία) της χρήσης που αναλογεί στους κοινούς μετόχους, με τον σταθμισμένο μέσο όρο των σε κυκλοφορία κοινών μετοχών κατά τη διάρκεια της χρήσης”*. (Thornton, 2004)

Εφαρμογή

Εφαρμόζεται σε κάθε επιχείρηση η οποία συντάσσει οικονομικές καταστάσεις με βάση τα Δ.Π.Χ.Π. και οι μετοχές της είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Επίσης, εφαρμόζεται σε εκείνες που βρίσκονται στη διαδικασία έκδοσης νέων τίτλων ή δυνητικά μετατρέψιμων τίτλων που πρόκειται να αναληφθούν μεταγενέστερα από δημόσια εγγραφή. (Thornton, 2004)

Υπολογισμός Κερδών Ανα Μετοχή

Το ΔΛΠ.33 προβλέπει δύο δείκτες προκειμένου να υπολογιστούν τα κέρδη ανά μετοχή :

A. Δείκτης των Βασικών Κερδών ανά Μετοχή : ο βασικός τύπος υπολογισμού των βασικών κερδών ανά μετοχή είναι : Κέρδη Χρήσης / Σταθμισμένος Μ.Ο. των σε κυκλοφορία μετοχών.

Ως “καθαρό κέρδος ή ζημία χρήσης” νοείται “το καθαρό κέρδος ή ζημία της χρήσης μετά την αφαίρεση των φόρων και των προνομιούχων μερισμάτων. (Νιάρχος et. ΑΙ, 2004)

Ο σταθμισμένος αριθμός των μετοχών προκύπτει από τον αριθμό των μετοχών τεθειμένων σε κυκλοφορία κατά την έναρξη της χρήσης, υπό τις εξής προσαρμογές :

- την πρόσθεση των μετοχών, οι οποίες εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια της χρήσης, σταθμισμένες με συντελεστή χρόνου (ο συντελεστής χρόνου προκύπτει από τη διαίρεση των ημερών κατά τις οποίες βρίσκονται σε κυκλοφορία οι εκδοθείσες μετοχές, προς το σύνολο των ημερών που αντιστοιχούν στην εξεταζόμενη περίοδο).
- την αφαίρεση των ιδίων μετοχών, αγορασμένες κατά τη διάρκεια της χρήσης, στις οποίες δεν ενσωματώνεται δικαίωμα λήψης μερίσματος
- μερικώς εξοφλημένες μετοχές οι οποίες θεωρούνται ως λόγος μίας κοινής μετοχής στην έκταση που είχαν δικαίωμα συμμετοχής στα μερίσματα, εν σχέσει με μία πλήρως εξοφλημένη μετοχή. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Το ΔΛΠ.33 προβλέπει ειδικές ρυθμίσεις για τις περιπτώσεις στις οποίες παρατηρείται μεταβολή στον αριθμό των μετοχών χωρίς μεταβολή στην καθαρή περιουσία της επιχείρησης. Τότε, πραγματοποιείται μία αναδρομική προσαρμογή του υπολογισμένου δείκτη κερδών ανά μετοχή, για όλες τις περιόδους που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

B. Δείκτης Μειωμένων Κερδών ανά Μετοχή :

Ο όρος προκύπτει από το ότι ορισμένες κατηγορίες τίτλων που κατά το χρόνο προσδιορισμού των κερδών ανά μετοχή δεν έχουν δικαίωμα συμμετοχής στη διανομή των κερδών της εξεταζόμενης χρήσης, δικαιούνται τη συμμετοχή στη διανομή των κερδών σε μελλοντικές χρήσεις. Ο υπολογισμός αυτού του δείκτη προκύπτει από την προσαρμογή των καθαρών κερδών που αναλογούν στους κοινούς μετόχους και του σταθμισμένου μέσου του σε κυκλοφορία

αριθμού μετοχών, από τις επιδράσεις όλων των δυνητικών τίτλων των μετατρέψιμων σε κοινές μετοχές, που μειώνουν τα κέρδη ανά μετοχή. (Οικονομίδης, 2007)

Προκειμένου να υπολογιστούν τα μειωμένα κέρδη με βάση το καθαρό κέρδος που αναλογεί στους μετόχους, είναι απαραίτητες οι ακόλουθες προσαρμογές :

- Πρόσθεση των τόκων (έξοδα) σχετικά με τους μετατρέψιμους τίτλους
- Πρόσθεση των μερισμάτων τα οποία αφαιρέθηκαν προκειμένου να υπολογιστούν τα καθαρά κέρδη
- Πρόσθεση ή αφαίρεση κάθε εσόδου ή εξόδου που δημιουργείται από τη μετατροπή των μετατρέψιμων τίτλων σε κοινές μετοχές (Οικονομίδης, 2007)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις που αναφέρει το Πρότυπο αναγράφονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης :

- ✓ ποσά χρησιμοποιηθέντα ως αριθμητές στον υπολογισμό των Βασικών και Μειωμένων κερδών ανά μετοχή, καθώς επίσης και τη συμφωνία αυτών των ποσών με το καθαρό κέρδος ή τη ζημία της χρήσης
- ✓ τον σταθμισμένο μέσο όρο των κοινών μετοχών που χρησιμοποιήθηκαν ως παρονομαστές στον υπολογισμό των δεικτών βασικών και μειωμένων κερδών ανά μετοχή
- ✓ το Πρότυπο ενθαρρύνει τη γνωστοποίηση όρων σχετικά με υφιστάμενα χρηματοοικονομικά μέσα και συμβάσεις που αποτελούν δυνητικούς μετατρέψιμους τίτλους σε κοινές μετοχές
- ✓ σε περίπτωση που η επιχείρηση εμφανίζει για τον προσδιορισμό των Βασικών και Μειωμένων κερδών ανά μετοχή, κέρδος το οποίο εμφανίζεται διαφορετικά στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης, τότε θα πρέπει να παρατεθεί συμφωνία του χρησιμοποιηθέντος μεγέθους με το κέρδος (ή ζημία) της χρήσης που παρατίθεται στις οικονομικές καταστάσεις. (Thornton, 2004)

2.25 ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

2.25.1 ΔΛΠ 34

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται προκειμένου να καθοριστούν οι αρχές και οι εφαρμοστέοι κανόνες για την αποτίμηση, την παρουσίαση και τη σύνταξη των ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων. Επιπλέον, στο Πρότυπο καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των καταστάσεων αυτών, αλλά δεν καθορίζονται οι επιχειρήσεις οι οποίες θα πρέπει να συντάσσουν ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις. Ωστόσο, αυτή η υποχρέωση καθορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία της χώρας. Ακόμη, το Πρότυπο περιλαμβάνει τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις στις οποίες θα πρέπει να προβαίνει η επιχείρηση που το χρησιμοποιεί.

Το ΔΛΠ.34 ισχύει εάν μία επιχείρηση αναγκάζεται ή όχι να επιλέξει τη δημοσίευση ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων, οι οποίες συμμορφώνονται με τα Δ.Π.Χ.Π. (Keller, 1999)

Ορισμοί

“Ενδιάμεση Περίοδος” χαρακτηρίζεται *“μία περίοδος οικονομικής έκθεσης, η οποία είναι μικρότερη από ένα πλήρες οικονομικό έτος”*. (Κάντζος, 2011)

Ως “ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις” νοούνται οι καταστάσεις οι οποίες περιέχουν :

- είτε μία πλήρης σειρά οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ΔΛΠ.1
- είτε μία σειρά συνοπτικών καταστάσεων για μία ενδιάμεση περίοδο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο ΔΛΠ.34. (Libby et.Al, 2013)

Εφαρμογή

Σύμφωνα με όσα ορίζονται στο ΔΛΠ.34, οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής :

- Συνοπτικό Ισολογισμό : τον Ισολογισμό κατά το τέλος της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου καθώς και έναν συγκριτικό Ισολογισμό κατά το τέλος του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους
- Συνοπτική Κατάσταση Αποτελεσμάτων : Πρόκειται για κατάσταση αποτελεσμάτων της τρέχουσας περιόδου, συσσωρευτικά για το τρέχον οικονομικό έτος έως την ημερημνία

που λήγει η ενδιάμεση περίοδος, καθώς και συγκριτικές Καταστάσεις Αποτελεσμάτων για τις συγκρίσιμες ενδιάμεσες περιόδους του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους

- Συνοπτική Κατάσταση που να δείχνει είτε κάθε μεταβολή στα ίδια κεφάλαια (παρουσιάζει κάθε μεταβολή στα ίδια κεφάλαια συσσωρευτικά για το τρέχον οικονομικό έτος έως την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου) είτε άλλες μεταβολές ιδίων κεφαλαίων, με εξαίρεση αυτές που προκύπτουν από κεφαλαιακές συναλλαγές με τους μετόχους και διανομές στους μετόχους
- Συνοπτική Κατάσταση Ταμειακών Ροών : παρουσιάζονται οι ταμειακές ροές συσσωρευτικά για το τρέχον οικονομικό έτος έως την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου με μία συγκριτική κατάσταση με το αμέσως προηγούμενο οικονομικό έτος.
- Επιλεγμένες Επεξηγηματικές Σημειώσεις (Krimpmann, 2015)

Γνωστοποιήσεις

Στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων που συντάσσει η επιχείρηση θα πρέπει κατ'ελάχιστο να γνωστοποιούνται τα ακόλουθα :

- ✓ τη συμμόρφωση της επιχείρησης με κάθε εφαρμοστέο Πρότυπο και Διερμηνεία
- ✓ σύγκριση των λογιστικών πολιτικών και ακολουθούμενων μεθόδων των ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων, με τις πιο πρόσφατες οικονομικές καταστάσεις
- ✓ επεξηγηματικός σχολιασμός όλων των ενδιάμεσων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αναφορικά με την εποχικότητα και την περιοδικότητά τους
- ✓ για τα στοιχεία ενεργητικού, τις υποχρεώσεις, τα ίδια κεφάλαια και τα καθαρά κέρδη ή τις ταμειακές ροές, θα πρέπει να αναφερθούν η φύση και το μέγεθος των στοιχείων (κονδύλια) που τα επηρεάζουν
- ✓ το ποσό των μεταβολών στις εκτιμήσεις των κονδυλίων το οποίο απεικονίζεται σε προηγούμενες ενδιάμεσες περιόδους του τρέχοντος οικονομικού έτους ή μεταβολές στις εκτιμήσεις ποσών που απεικονίζονται σε προηγούμενα οικονομικά έτη, σε περίπτωση που οι μεταβολές αυτές επηρεάζουν σημαντικά την τρέχουσα ενδιάμεση περίοδο
- ✓ εκδόσεις, επαναγορές και εξοφλήσεις ομολογιών και μετοχών
- ✓ μερίσματα που πληρώνονται διαφορετικά για κοινές μετοχές και άλλες μετοχές
- ✓ έσοδα και αποτελέσματα ανά τομέα επιχειρηματικής ή γεωγραφικής δραστηριότητας

- ✓ γεγονότα μεταγενέστερα της λήξης της ενδιάμεσης περιόδου που δεν εμφανίστηκαν στις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις
- ✓ μεταβολή στη διάρθρωση της επιχείρησης κατά την ενδιάμεση περίοδο (ενοποιήσεις, αγορές ή πωλήσεις θυγατρικών και μακροπρόθεσμων επενδύσεων, αναδιαρθρώσεων και διακοπτόμενων δραστηριοτήτων
- ✓ κάθε μεταβολή σε ενδεχόμενες υποχρεώσεις ή απαιτήσεις από την ημερομηνία του τελευταίου ετήσιου ισολογισμού (Thornton, 2004)

2.26 ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΑΞΙΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

2.26.1 ΔΛΠ 36

Το Πρότυπο έχει ως στόχο τη χάραξη κανόνων, τους οποίους οφείλει να ακολουθεί μία επιχείρηση αναφορικά με την πάγια αξία στοιχείων, η οποία δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από την ανακτήσιμη αξία (recoverable amount). Σε αντίθετη περίπτωση, η αξία του περιουσιακού στοιχείου ξεπερνά την αξία χρήσης ή πώλησης και κατ'επέκταση το στοιχείο παρουσιάζεται με απομειωμένη αξία και η ζημία απομειώνεται. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “λογιστική αξία” ορίζεται “*η καταχωρημένη αξία ενός στοιχείου στον Ισολογισμό έπειτα από μείωση της σωρευμένης ζημίας απομείωσης*”

Ως “ζημία απομείωσης” χαρακτηρίζεται η περίπτωση κατά την οποία “*η αξία του στοιχείου είναι μεγαλύτερη από την ανακτήσιμη*”.

Ως “ανακτήσιμο ποσό” νοείται “*η μεγαλύτερη τική ανάμεσα στην τιμή πώλησης και χρήσης*”.

Η “αξία χρήσης” αποτελεί “*τη μελλοντική λογιστική αξία που θα ακολουθήσει με βάση την αξιοποίηση και προσφορά του στοιχείου*”

Ως “καθαρή τιμή πώλησης” ορίζεται “*το αποτέλεσμα της αφαίρεσης δαπανών από την τιμή πώλησης*”.

Ως “απόσβεση” νοείται “*η τακτική καταγραφής του αποσβεστέου ποσού καθόλη την ενεργή χρήση του στοιχείου*”

Ως “αποσβεστέο ποσό” νοείται “*το οικονομικό κόστος αφαιρώντας το υπολειμματικό ποσό*” (Σακέλλης, 2002)

Εφαρμογή

Ο καθηγητής Σακέλλης εξαιρεί από το ΔΛΠ.36 τα περιουσιακά στοιχεία αποθεμάτων, αναβαλλόμενων απαιτήσεων φόρων, παροχών εργαζόμενων, χρηματοοικονομικών μέσων, αναγνώρισης και επιμέτρησης επενδύσεων ακινήτων και βιολογικών στοιχείων.

Κανόνες Απομείωσης

- οφείλεται ο χαρακτηρισμός στοιχείων ως απομειωμένο έστω και αν υπάρχει κάποια υπόνοια, για οποιοδήποτε Ισολογισμό από την οντότητα
- για μία πιθανή απομείωση χρειάζεται να αξιολογείται το ανακτήσιμο ποσό
- στην αξιολόγηση της απομείωσης, η επιχείρηση πρέπει να δίνει βαρύτητα στην επόμενη ενότητα
- όταν το λογιστικό ποσό είναι μεγαλύτερη από το ανακτήσιμο, τότε το ποσό αυτό πρέπει να μειωθεί τόσο ώστε να είναι ισοδύναμο, δημιουργώντας τη ζημία απομείωσης
- για πιθανή απομείωση ακολουθεί αναδιαμόρφωση βασισμένη στο ΔΛΠ.36 (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Αναγνώριση πιθανού απομειωμένου περιουσιακού στοιχείου

Υπάρχουν πραγματικές ενδείξεις μείωσης της λογιστικής αξίας, οι οποίες χωρίζονται σε τρία μέρη ανάλογα με την προέλευσή τους.

Α.Εξωτερικές Πηγές Πληροφόρησης :

- ✓ Ο χρόνος είναι σημαντικός παράγοντας προκειμένου να μεταβάλλεται στο πέρας του η αξία αγοράς ενός στοιχείου.
- ✓ το περιουσιακό στοιχείο που ανήκει και εξαρτάται κατά την ωφέλιμη ζωή του από το οικονομικό τεχνολογικό περίγυρο
- ✓ η αύξηση επιτοκίων συμβάλλει στην μεταβολή της αξίας χρήσεως καθώς συνδέεται με το προεξοφλητικό επιτόκιο. (Καζαντζής & Σώρρος, 2009)

Β.Εσωτερικές Πηγές Πληροφόρησης :

- ✓ φυσική καταστροφή του περιουσιακού στοιχείου ή οποιαδήποτε υποβάθμιση
- ✓ υποψίες ή πειστήρια έπειτα από έλεγχο ότι το στοιχείο θα είναι λιγότερο αποδοτικό από το προσδοκώμενο

✓ αλλαγές που γίνονται στην επιχείρηση με βάση τη χρήση του περιουσιακού στοιχείου (π.χ.η πρόωρη λήξη και ο επαναπροσδιορισμός του πριν την καθορισμένη ημερομηνία) (Καζαντζής & Σώρρος, 2009)

Γ.Ενδείξεις από την Έκθεση Εσωτερικού Ελέγχου :

✓ οι ταμειακές ροές που κατέληξαν μεγαλύτερες από τις προβλεπόμενες με σκοπό αγοράς, χρήσης ή διατήρησης του στοιχείου

✓ τα δυσμενή τελικά αποτελέσματα που δίνονται από τη μείωση του κέρδους ή των καθαρών ταμειακών ροών, ή το μεγαλύτερο ποσό ζημίας από τα προβλεπόμενα, που πραγματοποιούνται λόγω του περιουσιακού στοιχείου. (Καζαντζής & Σώρρος, 2009)

Σύνδεση της αρχής σημαντικότητας με τα Περιουσιακά Στοιχεία, χαρακτηρισμένα με απομειωμένη αξία

Βασιζόμενοι στην αρχή σημαντικότητας που πραγματοποιείται την περίοδο αναγνώρισης δεν απαιτείται εκτίμηση για την αποδεδειγμένη ανάκτηση του στοιχείου. Δηλαδή, αν το ανακτήσιμο ποσό είναι υψηλότερο σε σχέση με την αξία τότε η επιχείρηση δεν οφείλει να εκτιμήσει ξανά το ποσό καθώς δεν έχει γίνει καμία σημαντική μεταβολή.

Όταν τα επιτόκια αγοράς ή τα αποδιδόμενα επενδυτικά στοιχεία είναι υψηλά κατά την ωφέλιμη ζωή, στα παρακάτω γεγονότα η επιχείρηση δεν αναγκάζεται να εκτιμήσει το ποσό :

- όταν το ποσοστό αγοράς με το προεξοφλητικό επιτόκιο δεν αλληλοεξαρτώνται. Επεξηγηματικά, μία άνοδος των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων δεν επηρεάζει το προεξοφλητικό για ένα μακροπρόθεσμο περιουσιακό στοιχείο
- αντίθετα, αν αλληλοεξαρτώνται τότε πιθανολογείται πως δεν θα μειωθεί σημαντικά το ανακτήσιμο ποσό διότι οι προβλεπόμενες ταμειακές ροές δεν θα μεγαλώσουν εξίσου σημαντικά. (Thornton, 2004)

Υποχρέωση Εκτίμησης

Εξετάζονται όλες οι ημερομηνίες ισολογισμού από την επιχείρηση για ενδεχόμενη πιθανότητα απομειωμένου στοιχείου και όταν βρεθεί πιθανό περιστατικό μη κατατασσόμενο στο Πρότυπο, τότε γίνεται η εκτίμηση. Εν αντιθέσει, αν δεν βρεθεί περιστατικό απομείωσης, συνεπάγεται πως δεν χρειάζεται να πραγματοποιηθεί καμία ενέργεια. (Σακέλλης, 2002)

Εκτίμηση Ανακτήσιμου Ποσού

Δοθέντος του ορισμού του ανακτήσιμου ποσού και της απομείωσης, μπορούν να παρουσιαστούν οι περιπτώσεις εκτίμησης. Αρχικά, δεν είναι αδήριτη ανάγκη να υπολογίζεται και η αξία πώλησης και χρήσης του περιουσιακού στοιχείου, διότι έστω και ένα να ξεπερνά τη λογιστική αξία έχει ως αποτέλεσμα να μην ονομάζεται απομειωμένο. Δεύτερον, στην περίπτωση που η τιμή πώλησης δεν γίνεται να υπολογιστεί με φερέγγυα κριτήρια, τότε ως ανακτήσιμο ποσό παρουσιάζεται η τιμή χρήσης. Τρίτον, οι ταμειακές ροές του στοιχείου το οποίο διατίθεται για πώληση, μεταβάλλονται ελάχιστα με αποτέλεσμα το ποσό χρήσης να μην είναι μεγαλύτερο από το ποσό πώλησης και το τελευταίο λαμβάνεται ως ανακτήσιμο. Τέταρτον, τα περιουσιακά στοιχεία με έλλειψη προσωπικών ταμειακών ροών οικειοποιούνται το ανακτήσιμο ποσό της ομάδας στην οποία κατατάσσεται. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Καθαρή Τιμή Πώλησης

Σε περίπτωση που η συναλλαγή πραγματοποιείται με καθορισμένα κριτήρια και από τις δύο πλευρές, η καθαρή τιμή πώλησης ισοδυναμεί με την συμφωνημένη. Από την τιμή αυτή αφαιρούνται τα (συνδεόμενα) έξοδα (μετακίνηση, φόροι). Εν αντιθέσει, σε ανυπαρξία συμφωνίας η καθαρή τιμή πώλησης στηρίζεται στο πλησιέστερο υποθετικό ποσό λαμβάνοντας πληροφορίες από διαθέσιμα, παρόμοια και τρέχοντα περιουσιακά στοιχεία. (Σακέλλης, 2002)

Αξία Χρήσης

Η αξία χρήσης των περιουσιακών στοιχείων εξαρτάται από τους ακόλουθους παράγοντες :

- αξιολόγηση μακροχρόνιων ταμειακών ροών
- σκέψεις για ενδεχόμενες αλλαγές του ποσού
- εξάρτηση με το προεξοφλητικό επιτόκιο
- το επιπρόσθετο ποσό αβεβαιότητας (Thornton, 2004)

Μακροχρόνιες Ταμειακές Ροές

Οι μακροχρόνιες ταμειακές ροές στηρίζονται σε τεκμηριωμένες και λογικές διατυπώσεις, οι οποίες είναι αποτέλεσμα του διοικητικού προσωπικού της επιχείρησης, σχετικά με τα οικονομικά δρώμενα που θα ακολουθήσουν στην υπόλοιπη ζωή του περιουσιακού στοιχείου.

Επιπρόσθετα, στηρίζεται σε κοντινούς οικονομικούς προϋπολογισμούς, οι οποίοι είναι σύμφωνοι από τα διοικητικά μέλη.

Οι προβλέψεις συνήθως αφορούν μία πενταετία διότι τα αποτελέσματα είναι πιο έγκυρα και αξιόπιστα. Μόνο αν τα διοικητικά μέλη έχουν ισχυρές αποδείξεις και παρόμοια περιστατικά στο παρελθόν θα μπορέσουν να στηριχθούν σε προϋπολογισμούς πέραν της πενταετίας.

Τέλος, όταν τελειώσει το χρονικό διάστημα των πέντε ετών του προϋπολογισμού, οι μακροχρόνιες ταμειακές ροές εκτιμώνται με ένα συντελεστή ανάπτυξης. Ο συντελεστής είναι κατά κύριο λόγο σταθερός ή φθίνων και δεν ξεπερνά το μακροπρόθεσμο μέσο. Είναι δυνατόν σε σπάνιες περιπτώσεις (δικαιολογημένες) να εμφανίζεται αρνητικός ή θετικός ο συντελεστής. (Thornton, 2004)

Κανόνες Μελλοντικών Ταμειακών Ροών

1ος Κανόνας : Η αξιολόγηση των μελλοντικών ταμειακών ροών αποτελείται από τον προϋπολογισμό καθαρών ταμειακών ροών εξερχόμενων, εξαιρώντας τις σχετικές με υποχρεώσεις όπως συντάξεις και εισερχόμενων, εξαιρώντας τα περιουσιακά στοιχεία που χρησιμοποιούνται συνέχεια.

2ος Κανόνας : Η μελλοντική αξιολόγηση των ταμειακών ροών γίνεται στην παρούσα κατάσταση που βρίσκεται το στο εξαιρώντας μία μακροχρόνια ρύθμιση και δαπανών.

3ος Κανόνας : Η αξιολόγηση λαμβάνει χώρα σε ροές μη οικονομικής ασχολίας και φόρων εισοδήματος, αγνοώντας το προεξοφλητικό επιτόκιο

4ος Κανόνας : Αξιολογείται η καθαρή ταμειακή ροή που διατίθεται το στοιχείο στην διμερή συναλλαγή κατά τη λήξη της ωφέλιμης ζωής. Η τιμή πώλησης καθορίζεται από τα ανταγωνιστικά προϊόντα και τον πληθωρισμό.

5ος Κανόνας : Όταν η οντότητα μεταβαίνει σε αναδιαρθρωτικές ενέργειες με σκοπό νέες αρμοδιότητες και διοικητικά μέσα τότε υπολογίζονται οι μελλοντικές ταμειακές ροές.

6ος Κανόνας : Τόσο οι μακροχρόνιες ταμειακές ροές όσο και το προεξοφλητικό επιτόκιο υπολογίζονται στο ίδιο νόμισμα. (Σακέλλης, 2002)

Προεξοφλητικό Επιτόκιο

Το προεξοφλητικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο πριν από το φόρο που φαίνεται η παρούσα αξία του χρήματος και οι κίνδυνοι που επιφυλάσσονται για το στοιχείο. Επιπλέον, είναι η απόδοση

που λαμβάνουν υπόψιν τους τα ενδιαφερόμενα μέρη συγκρίνοντας τις επενδύσεις με ακόλουθες ταμειακές ροές, με τις αμαμενόμενες. Υπολογίζεται από το παρόμοιο επιτόκιο σε άλλα περιουσιακά στοιχεία ή από το σταθμισμένο μέσο κόστος που η οντότητα είναι ενταγμένη στο χρηματιστήριο. (Thornton, 2004)

Η χρήση

Όταν η εκτιμώμενη αξία χρήσης επηρεάζεται έντονα από κινδύνους τότε η οντότητα βασίζεται σε ποικίλα επιτόκια και όχι στο αναμενόμενο. Η διαδικασία που τα κεφάλαια διανέμονται στο αγοραστικό περιβάλλον για τα στοιχεία γιατί οι αναμενόμενες μακροχρόνιες ταμειακές ροές είναι ανεξάρτητες. Σημαντικό χαρακτηριστικό του προεξοφλητικού επιτοκίου είναι η μη σύνδεση με τη διαδικασία. (Thornton, 2004)

Κανόνες της Ζημίας απομείωσης ενός Περιουσιακού Στοιχείου

1ος Κανόνας : όταν η εύλογη αξία είναι μεγαλύτερη από το ανακτήσιμο, συνεπάγεται μείωσή της έως το σημείο της ανάκτησης. Η απόκλιση αυτή ονομάζεται ζημία απομείωσης.

2ος Κανόνας : η ζημία απομείωσης χαρακτηρίζεται ως έξοδο στα αποτελέσματα χρήσης. Εξαιρούνται τα στοιχεία στο ΔΛΠ.16 που θα ορίζεται ως αλλαγές αναπροσαρμογής.

3ος Κανόνας : το ΔΛΠ.36 δεν απαιτεί να καταγράφονται η διαφορά που δημιουργείται από τη ζημία αποτίμησης με την εύλογη αξία, όταν η μείωση είναι μεγαλύτερη, παρά μόνο αν αναγράφεται σε άλλα Πρότυπα.

4ος Κανόνας : ύστερα από την καταγραφή της ζημίας απομείωσης, είναι αδήριτη η ανάγκη επαναδιατύπωσης της δαπάνης απόσβεσης σε μακροχρόνιες χρήσεις.

5ος Κανόνας : με την καταγραφή της, η εύλογη αξία φθίνει (Thornton, 2004)

Μονάδες Ταμειακών Ροών

Σημασία
Η πιο μικρή ενεργή σε χρήση ομάδα στοιχείων, η οποία προκαλεί εισερχόμενες ανεξάρτητες ταμειακές ροές ονομάζεται Μονάδα Δημιουργίας Ταμειακών Ροών.
Προϋποθέσεις Υπολογισμού

Όταν το στοιχείο απομειώνεται τότε η ανακτήσιμη αξία υπολογίζεται από αυτό. Σε αντίθετη περίπτωση, υπολογίζεται κατά προσέγγιση από την ομάδα που κατατάσσεται το περιουσιακό

στοιχείο. Για να συμβεί αυτό, προϋποτίθεται ότι η εύλογη αξία πλησιάζει την κατώτερη μονάδα πώλησης και να έχει συνεχόμενες εξερχόμενες ταμειακές ροές. (Thornton, 2004)

Παράγοντες

Οι παράγοντες που καθορίζουν την ταυτοποίηση της εξαρτημένης ή ανεξάρτητης ταμειακής εισροής είναι οι ακόλουθοι :

- η διαχείριση εργασιών από τα διοικητικά μέλη (π.χ.επιχειρηματικές ενέργειες)
- και οι τελικές ενέργειες που λαμβάνονται με βάση την κατάληξη του στοιχείου (πώληση, χρήση, διάθεση) (Σακέλλης, 2002)

Ενδιάμεσα Προϊόντα

Κατά τη χρήση, κάποιου ή όλου του μέρους ενός από περιουσιακού στοιχείου από διαφορετικές μονάδες αποτελεί την ιδιαίτερη μονάδα ταμειακών ροών. Δηλαδή, το στοιχείο δύναται να εξάγει ανεξάρτητες ταμειακές ροές από την ενδιάμεση χρήση της ωφέλιμης ζωής του (ενδιάμεσο στάδιο). (Σακέλλης, 2002)

Από χρήση σε χρήση

Η επιχείρηση αν διαπιστώσει αλλαγές στη μονάδα ταμειακών ροών που κατατάσσεται το στοιχείο από τις προγενέστερες, οφείλει να αντιμετωπίζει τη χρήση σε χρήση με αξιοπιστία και ακρίβεια. (Σακέλλης, 2002)

Υπεραξία (Ταμειακές Ροές μη αλληλένδετες με τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία)

Ύστερα από την αγορά, έπεται η υπεραξία που αναφέρεται σε μία πληρωμή με σκοπό μακροχρόνια οικονομικά πλεονεκτήματα. Επειδή από την υπεραξία δεν ακολουθούν ταμειακές ροές μη αλληλένδετες με τα διαφορετικά περιουσιακά στοιχεία, συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να βρεθεί το ανακτήσιμο ποσό της υπεραξίας. Τελικώς, στο ενδεχόμενο απομειωμένης υπεραξίας το ανακτήσιμο ποσό ορίζεται για την κατατασσόμενη ομάδα ταμειακής ροής. (Σακέλλης, 2002)

Επαγωγική Εξέταση

Επαγωγική Εξέταση ονομάζεται η έρευνα για υπεραξία ταμειακών ροών που είναι περασμένες στις καταστάσεις. Κανόνες της έρευνας είναι :

1ον.η σαφήνεια και λογική δομή της εύλογης αξίας

2ον.η καταγραφή ζημίας απομείωσης που προκύπτει από τη σύγκριση ανάμεσα στο ανακτήσιμο ποσό και την εύλογη αξία. (Σακέλλης, 2002)

2.27 ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ, ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

2.27.1 ΔΛΠ 37

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο έχει ως στόχο τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής κριτηρίων και βάσεων εκτίμησης με τη μέγιστη δυνατή ακρίβεια, ούτως ώστε να μπορεί να εκτιμηθεί και λογιστικά μία πρόβλεψη, μία ενδεχόμενη υποχρέωση και μία ενδεχόμενη απαίτηση. Επίσης, το Πρότυπο εστιάζει ιδιαιτέρως στη διάκριση ανάμεσα στην πρόβλεψη και την ενδεχόμενη υποχρέωση, ενώ, παρατίθενται και οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις. (Libby et. Al, 2013)

Η αναγκαιότητα του Προτύπου συνίσταται και στην συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων, με δεδομένο ότι οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν τα Δ.Π.Χ.Π. διενεργούν προβλέψεις κάτω από τους ίδιους κανόνες και προϋποθέσεις, βελτιώνει τη σχετικότητα των οικονομικών καταστάσεων ανάμεσα στις επιχειρήσεις, ενώ, ταυτόχρονα, εμποδίζεται η σκόπιμη αποφυγή αναγνώρισης γεγονότων προκειμένου να επέλθει ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα. (Libby et. Al, 2013)

Το ΔΛΠ.37 εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις αναγνώρισης των προβλέψεων, ενδεχόμενων υποχρεώσεων και ενδεχόμενων απαιτήσεων, εκτός από :

- τα χρηματοοικονομικά μέσα απεικονίζονται στην εύλογη αξία τους
- μη επαχθείς συμβάσεις που δεν έχουν εκτελεστεί (στις εκτελεστέες συμβάσεις κανένα μέρος δεν έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή του ή η υποχρέωση έχει εκπληρωθεί τμηματικά αμφότερα και ισομερώς)
- όσες ανακύπτουν από ασφαλιστικές επιχειρήσεις στα πλαίσια ορισμένης ασφαλιστικής σύμβασης
- όσες καλύπτονται από διαφορετικό Πρότυπο (Libby et. Al, 2013)

Ορισμοί

Ως “δεσμευτικό γεγονός” χαρακτηρίζεται “το γεγονός βάσει του οποίου συστήνεται μία νομική υποχρέωση ή τεκμαιρόμενη υποχρέωση για την επιχείρηση, με βάση την οποία η επιχείρηση δεν θα έχει άλλη εναλλακτική λύση από το να διακανονίσει την υποχρέωση αυτή”.

Ως “νομική υποχρέωση” νοείται “είτε ορισμένο συμβόλαιο μέσα από ρητούς ή σιωπηρούς όρους, είτε η ισχύουσα νομοθεσία, είτε άλλη λειτουργία του νόμου”.

Ως “ενδεχόμενη απαίτηση” ορίζεται “μία πιθανή απαίτηση η οποία προκύπτει από το παρελθόν, ωστόσο είναι βέβαιο ότι επήλθε όταν πράγματι επέλθει η πραγματοποίησή της. Πρόκειται για μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα που δεν καθορίζονται από την επιχείρηση”. (Thornton, 2004)

Αναγνώριση Προβλέψεων

Το Πρότυπο ορίζει ότι η αναγνώριση των προβλέψεων στηρίζεται στον τρόπο και στο χρόνο κατά τον οποίο θα περιληφθεί ορισμένη πρόβλεψη στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης. Οι όροι που θα πρέπει να ικανοποιούνται είναι οι εξής :

- ☛ παρούσα νομική ή τεκμαιρόμενη υποχρέωση της επιχείρησης από παρελθούσες ενέργειες
- ☛ ο διακανονισμός της υποχρέωσης επέρχεται με την εκροή πόρων η οποία ενσωματώνει σημαντικά οικονομικά οφέλη
- ☛ η υποχρέωση μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα

Σε περίπτωση που η ύπαρξη παρούσας υποχρέωσης δεν είναι σαφής παρά τις ενδείξεις και τις κατεχόμενες πληροφορίες, τότε η υποχρέωση μπορεί να θεωρηθεί παρούσα όταν οι ενδείξεις καθιστούν σαφή την ύπαρξη της υποχρέωσης κατά την ημερομηνία σύνταξης του Ισολογισμού. (Kimmel et. Al, 2013)

Αποτίμηση των Προβλέψεων

Προκειμένου να αποτιμηθεί η πρόβλεψη θα πρέπει να υπολογιστεί το ποσό παρουσίας στις οικονομικές καταστάσεις. Το ποσό αυτό θα πρέπει να υποδηλώνει την μέγιστη δυνατή ακρίβεια του εξόδου κατά το οποίο θα πραγματοποιηθεί ο διακανονισμός της παρούσας υποχρέωσης στην ημερομηνία κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων. Η εκτίμηση του εξόδου μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της διοίκησης και έμπειρων στελεχών της επιχείρησης, οι οποίοι γνωρίζουν ανάλογες περιπτώσεις του παρελθόντος που συνάδουν με το προς εκτίμηση έξοδο. (Keller, 1999)

Στην περίπτωση που πρέπει να γίνει προσαρμογή της πρόβλεψης, το επιτόκιο προεξόφλησης θα πρέπει να είναι προ φόρων, να αντικατοπτρίζει τρέχουσες εκτιμήσεις της αγοράς ως προς την χρονική χρηματική αξία και να αντικατοπτρίζει συνδεδεμένους κινδύνους με την εν λόγω υποχρέωση. (Keller, 1999)

Εάν η επιχείρηση προσβλέπει στην εκποίηση περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει τα κέρδη που θα φέρει η εκποίηση να μην συμπεριληφθούν στην εκτίμηση (καθορισμό) μίας πρόβλεψης, ακόμη και αν τα κέρδη συνδέονται άμεσα με την δημιουργία της πρόβλεψης. (Keller, 1999)

Γνωστοποιήσεις

Η επιχείρηση οφείλει να συμπεριλάβει στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών της καταστάσεων τα εξής :

- ✓ τη λογιστική αξία τόσο κατά την έναρξη όσο και κατά τη λήξη της χρήσης
- ✓ επιπλέον προβλέψεις οι οποίες δημιουργήθηκαν κατά την χρήση, καθώς και ενδεχόμενες αυξήσεις σε προβλέψεις που υπήρχαν
- ✓ πραγματοποιηθέντα ποσά καθ'όλη τη διάρκεια της χρήσης
- ✓ ανεστραμμένα ποσά μη χρησιμοποιημένα καθ'όλη τη διάρκεια της χρήσης
- ✓ αύξηση που μπορεί να προκύπτει στο προεξοφλημένο ποσό και κάθε μεταβολή στο επιτόκιο
- ✓ περιγραφή της υποχρέωσης και του χρόνου που πρόκειται ή ενδέχεται να γίνει η εκροή οικονομικών οφελών
- ✓ μεγαλύτερες πραγματοποιηθείσες παραδοχές αναφορικά με μελλοντικά γεγονότα
- ✓ το ύψος της αποζημίωσης που πρόκειται να δοθεί και τα ποσά για κάθε αναγνωρισμένη απαίτηση αναφορικά με την εν λόγω αποζημίωση (Thornton, 2002)

2.27.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 37 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ στο Πρότυπο ορίζεται διαφορετικά η έννοια της πρόβλεψης εν σχέσει με την έννοια στο ΕΛΠ. Ειδικότερα, κατά το Πρότυπο η πρόβλεψη αποτελεί μία βέβαιη υποχρέωση και η αβεβαιότητα αναφέρεται αποκλειστικά στο χρόνο και στο ποσό. Αντιθέτως, στο ΕΛΠ στην έννοια της αβεβαιότητας περιλαμβάνεται και η ύπαρξη του ζημιογόνου γεγονότος

- ☛ σύμφωνα με το Πρότυπο στις περιπτώσεις που η επίδραση από τη διαχρονική αξία του χρήματος εκτιμάται ουσιώδεις, το ποσό της πρόβλεψης είναι η παρούσα αξία της εκτιμώμενης δαπάνης. Στο ΕΛΠ δεν πραγματοποιείται προεξόφληση των εκτιμώμενων ποσών της δαπάνης.
- ☛ αναφορικά με τους κανόνες που διέπουν τις προβλέψεις, το Πρότυπο αναφέρει τη μη διενέργεια προβλέψεων ως προς τα λειτουργικά έξοδα που πρόκειται να πραγματοποιηθούν, όπως και τις μελλοντικές ζημίες, ενώ στο ΕΛΠ οι προβλέψεις σχηματίζονται σε κάθε χρήση και στο κατάλληλο ύψος, χωρίς να εξαρτάται από το αποτέλεσμα χρήσεως.
- ☛ στο Πρότυπο ορίζεται επανεκτίμηση των προβλέψεων σε κάθε ημερομηνία Ισολογισμού και αντίστοιχος αναλογισμός, ενώ στο ΕΛΠ οι προβλέψεις επανεκτιμώνται και προσαρμόζονται στο τέλος της χρήσης.
- ☛ στο Πρότυπο αναφέρεται η υποχρέωση γνωστοποίησης της κίνησης των προβλέψεων, ενώ στο ΕΛΠ η επιχείρηση απαραίτητα γνωστοποιεί στο Προσάρτημα μία ανάλυση του ποσού των προβλέψεων
- ☛ στο ΕΛΠ δεν γίνεται σαφής διάκριση ανάμεσα στην πρόβλεψη και την ενδεχόμενη πρόβλεψη, ενώ στο ΔΛΠ υπάρχει σχετική διάκριση
- ☛ οι επαχθείς συμβάσεις, κατά το Πρότυπο, επιφέρουν έξοδα εκπλήρωσης τα οποία δεν καλύπτονται από τα οικονομικά οφέλη τα οποία θα προκύψουν από την εκπλήρωση της σύμβασης. Στο ΕΛΠ δεν αντιμετωπίζεται το ζήτημα. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.28 ΑΥΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

2.28.1 ΔΛΠ 38

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται προκειμένου να καθοριστούν τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να χαρακτηριστεί ένα στοιχείο του ενεργητικού ως άυλο, ενώ παράλληλα καθορίζεται ο χειρισμός, η λογιστική αντιμετώπιση αυτών των στοιχείων αλλά και οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις. Το ΔΛΠ.38 εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρήσεις οι οποίες ακολουθούν τις απαιτήσεις των Δ.Π.Χ.Π. για την αναγνώριση των άυλων στοιχείων του ενεργητικού, με εξαίρεση περιπτώσεις στοιχείων τα οποία απεικονίζονται στον Ισολογισμό ή πραγματεύονται σε άλλα ΔΛΠ. (Βλάχος, 2007)

Ορισμοί

Ως “άυλο στοιχείο του ενεργητικού” χαρακτηρίζεται “ένα διακριτό, μη νομισματικό στοιχείο του ενεργητικού, χωρίς φυσική υπόσταση, το οποίο κατέχεται προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών, προκειμένου να μισθωθεί σε άλλους ή για να χρησιμοποιηθεί για διοικητικούς σκοπούς”.

“Νομισματικό Στοιχείο του ενεργητικού” θεωρούνται “μετρητά τα οποία κατέχονται από την επιχείρηση, καθώς και στοιχεία του ενεργητικού για τα οποία θα εισπραχθούν συγκεκριμένα ή προκαθορισμένα ποσά χρημάτων.” (Σακέλλης, 2002)

Προϋποθέσεις Αναγνώρισης

Τα άυλα στοιχεία του ενεργητικού δύναται να αναγνωριστούν στις οικονομικές καταστάσεις υπό τις εξής προϋποθέσεις :

- είναι πιθανό να εισρεύσουν μελλοντικά οικονομικά οφέλη στην επιχείρηση τα οποία αποδίδονται στο στοιχείο του ενεργητικού
- αξιόπιστη εκτίμηση του κόστους του στοιχείου του ενεργητικού (Σακέλλης, 2002)

Το άυλο στοιχείο του ενεργητικού θα πρέπει να ενσωματώνει στοιχεία όπως :

- η αναγνωρισιμότητα (με την έννοια είτε ότι αποτελεί ξεχωριστό, διακριτό στοιχείο πωλούμενο, μεταβιβαζόμενο, ανταλλάξιμο ή προς μίσθωση, αυτούσια ή ως μέρος συμβολαίου, είτε ότι προκύπτει από νομικά κείμενα)
- ο έλεγχος από την επιχείρηση (η επιχείρηση μπορεί να λάβει μελλοντικά οικονομικά οφέλη απ' αυτό κατ' αποκλειστικότητα. Ο έλεγχος ασκείται μέσω νομικών δικαιωμάτων)
- οι οικονομικές προσδοκίες από το στοιχείο (η αναγνώριση γίνεται με την πιθανή είσρευση οικονομικού κέρδους στην επιχείρηση)
- αξιόπιστο μετρήσιμο κόστος (ήτοι του αποδίδεται αξία και δύναται να αναγνωριστεί στις οικονομικές καταστάσεις) (Σακέλλης, 2002)

Αναγνώριση των άυλων στοιχείων του ενεργητικούΑρχική Αναγνώριση

Το Πρότυπο ορίζει ότι η αρχική αναγνώριση πραγματοποιείται στο κόστος. Για την αρχική αναγνώριση το άυλο στοιχείο θα πρέπει να αποφέρει μελλοντικά κέρδη τα οποία θα εισρεύσουν στην επιχείρηση. Για το λόγο αυτό, η επιχείρηση θα πρέπει να εκτιμά ανά τακτά χρονικά διαστήματα την πιθανότητα αυτή. Παράλληλα, θα πρέπει να είναι δυνατή μία αξιόπιστη εκτίμηση του κόστους. (Keller, 1999)

Οι μορφές απόκτησης που προβλέπονται είναι :

- Μεμονωμένη αγορά
- Απόκτηση κατά την ενοποίηση επιχειρήσεων
- Απόκτηση με κρατική ενίσχυση
- Απόκτηση με ανταλλαγή
- Άυλα στοιχεία που δημιουργήθηκαν εσωτερικά (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

Γνωστοποιήσεις

Το Πρότυπο απαιτεί τη γνωστοποίηση της ωφέλιμης ζωής, των μεθόδων απόσβεσης, τις λογιστικές αξίες, τις αποσύρσεις και διαθέσεις, τις αυξήσεις ή μειώσεις της αξίας και τα ποσά των αποσβέσεων των άυλων παγίων. Για κάθε κατηγορία άυλων παγίων θα πρέπει να υπάρχουν και συμφωνίες της λογιστικής αξίας κατά την έναρξη και τη λήξη της χρήσης. Επιπλέον, θα πρέπει να αναλύονται τα εξής :

- ✓ κατά πόσο οι ωφέλιμες ζωές των άυλων στοιχείων μπορεί να προσδιοριστούν και αν δεν μπορούν να προσδιοριστούν, τους συντελεστές και τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο απόσβεσης.
- ✓ διάκριση προσθηκών από εσωτερική ανάπτυξη και από ενοποίηση επιχειρήσεων
- ✓ αποσύρσεις και διαθέσεις
- ✓ αυξήσεις ή μειώσεις απορρέουσες από αναπροσαρμογές και ζημίες εξαιτίας της μείωσης της αξίας
- ✓ αναγνωρισμένες ζημίες στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης σύμφωνα με το ΔΛΠ.36 εξαιτίας της μείωσης της αξίας

- ✓ αναστρεφόμενες ζημίες στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης σύμφωνα με το ΔΛΠ.36 εξαιτίας της μείωσης της αξίας.
- ✓ αναγνωρισμένη απόσβεση κατά τη διάρκεια χρήσης
- ✓ καθαρές συναλλαγματικές διαφορές που προέρχονται από τη μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων αλλοδαπής επιχείρησης
- ✓ λοιπές μεταβολές στην λογιστική αξία (Thornton, 2002)

2.29 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

2.29.1 ΔΛΠ 39

Χρήση Προτύπου

Το ΔΛΠ.39 εφαρμόζεται συνδυαστικά με το ΔΛΠ.32 και έχει ως στόχο τον προσδιορισμό των λογιστικών πολιτικών προκειμένου να αναγνωριστούν και να επιμετρηθούν χρηματοοικονομικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις αλλά και ορισμένες συμβάσεις αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικών στοιχείων. Οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν το Πρότυπο για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις τους που αρχίζουν μετά την 01/01/2005, ενώ τόσο το ΔΛΠ.39 όσο και το ΔΛΠ.32 πρέπει να εφαρμόζονται αναδρομικά. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “παράγωγα χρηματοοικονομικά μέσα” ορίζονται τα χρηματοοικονομικά μέσα ή συμβόλαια των οποίων :

- η αξία μεταβάλλεται σε συνάρτηση με τη μεταβολή ενός συγκεκριμένου επιτοκίου, της αξίας χρηματοοικονομικού μέσου, της τιμής του αγαθού, των συναλλαγματικών ισοτιμιών, του δείκτη τιμών καταναλωτή, των αριθμοδεικτών ή τη μεταβολή κάποιας άλλης μεταβλητής
- δεν απαιτεί αρχική επένδυση ή αυτή είναι μικρή
- η εκπλήρωσή τους επέρχεται μελλοντικά

Ως “λογιστική των παραγώγων” ορίζονται “τα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού τα οποία αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους μέσω της Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης”.

Ως “δικαίωμα προαίρεσης” αποτελούν “*συμφωνίες αγοράς ή πώλησης ενός χρηματοοικονομικού μέσου, σε προκαθορισμένη μελλοντική περίοδο ή ημερομηνία σε ορισμένη τιμή*”.

Ως “συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης” ορίζονται “*οι συμφωνίες αγοράς ή πώλησης σε μία προκαθορισμένη ημερομηνία και σε ορισμένη τιμή, ενός συγκεκριμένου ποσού ενός χρηματοοικονομικού μέσου*”.

Ως “προθεσμιακά συμβόλαια” ορίζονται “*τα συμβόλαια που υποχρεώνουν τον ένα συμβαλλόμενο να αγοράσει και τον άλλο να πωλήσει το υποκείμενο προϊόν*”

Ως “ανταλλαγές (swaps)” ορίζονται “*οι συμφωνίες μεταξύ δύο μερών για ανταλλαγή, κεφαλαίων ή αξιών μελλοντικά με προσυμφωνημένους όρους. Δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης οργανωμένων αγορών*”. (Thornton, 2004)

Εφαρμογή

Το ΔΛΠ.39 και το ΔΛΠ.32 εφαρμόζονται συνδυαστικά για όλους τους τύπους χρηματοοικονομικών μέσων **εκτός** από τις ακόλουθες περιπτώσεις :

- δικαιώματα και υποχρεώσεις εργαζόμενων προερχόμενα από προγράμματα παροχών (εφαρμόζεται το ΔΛΠ.19)
- απαιτήσεις και υποχρεώσεις από ασφαλιστικές συμβάσεις
- συμβόλαια καταρτισμένα για ενδεχόμενη αγορά σε μία επιχειρηματική συνένωση
- συμβόλαια με πληροφορίες αναφορικά με κλιματολογικές, γεωλογικές ή άλλες φυσικές μεταβολές
- επενδύσεις σε θυγατρικές, συγγενείς και κοινοπραξίες στις οποίες εφαρμόζονται τα ΔΛΠ.27,29 και 31. (Thornton, 2004)

Αναγνώριση Χρηματοοικονομικών Μέσων

Η μεταγενέστερη αποτίμηση εξαρτάται από την κατάταξη των χρηματοοικονομικών μέσων στις ακόλουθες κατηγορίες που προβλέπει το Πρότυπο :

1η Κατηγορία : Χρηματοοικονομικά μέσα που μπορεί να αποτιμηθούν στην εύλογη αξία τους μέσω της Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης

Πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που πληρούν μία εκ των ακόλουθων προϋποθέσεων :

- ☛ Χαρακτηριζόμενα ως κατεχόμενα για εμπορικούς σκοπούς από την επιχείρηση

☛ Στοιχείο που αποτιμάται στην εύλογη αξία κατά την αρχική αναγνώριση από την επιχείρηση, με αναγνώριση των μεταβολών στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης.

2η Κατηγορία : Κατεχόμενες Επενδύσεις έως τη λήξη

Συνηθέστερη περίπτωση της εν λόγω κατηγορίας αποτελούν τα ομόλογα (εταιρικά ή κρατικά). Επί της ουσίας πρόκειται για μη παράγωγα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού με καθορισμένες πληρωμές και λήξη, για τα οποία η επιχείρηση έχει πρόθεση να τα κρατήσει μέχρι τη λήξη τους.

3η Κατηγορία : Δάνεια και απαιτήσεις

Αποτελούν μη παράγωγα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού με σταθερές και καθορισμένες πληρωμές, οι οποίες δεν αναφέρονται σε μία ενεργό αγορά. Σε αυτή την κατηγορία δεν περιλαμβάνονται απαιτήσεις από προκαταβολές για αγορά αγαθών ή υπηρεσιών, απαιτήσεις σχετικά με δοσοληψίες φόρων που έχουν επιβληθεί από το κράτος με νόμο, αλλά και οτιδήποτε που δεν καλύπτεται από σύμβαση (τυπικής ή άτυπης μορφής) και δημιουργεί στην επιχείρηση δικαίωμα λήψης μετρητών ή άλλων χρηματοοικονομικών στοιχείων του ενεργητικού

4η Κατηγορία : Χρηματοοικονομικά μέσα προς πώληση

Αποτελούν μη παράγωγα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού και ταξινομούνται ως διαθέσιμα προς πώληση. Τα στοιχεία αυτά δεν θα πρέπει να έχουν χαρακτηριστεί ως :

☛ χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού που μπορεί να αποτιμηθούν στην εύλογη αξία μέσω της Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης

☛ Κατεχόμενες επενδύσεις μέχρι τη λήξη

☛ Δάνεια και Απαιτήσεις (Keller, 1999)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης. Είναι σημαντικό να γίνονται οι γνωστοποιήσεις προκειμένου να πληροφορούν τους χρήστες σχετικά με :

- ✓ τη χρηματοοικονομική θέση
- ✓ την απόδοση
- ✓ τις μελλοντικές ταμειακές ροές ως προς το χρόνο, το ύψος και τη βεβαιότητα ότι θα πραγματοποιηθούν (Thornton, 2004)

2.29.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 39 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ σύμφωνα με το Πρότυπο πρόκειται για χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία έχουν καθορισμένες ή προσδιορίσιμες πληρωμές και καθορισμένες λήξεις, τις οποίες η επιχείρηση είναι διατεθειμένη να διατηρήσει έως τη λήξη. Στο ΕΛΠ η λογιστική παρακολούθηση πραγματοποιείται με τη διάκριση σε χρεόγραφα, τίτλους με χαρακτήρα προθεσμιακής κατάθεσης και τίτλους με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων.

☛ σύμφωνα με το Πρότυπο, η μεταγενέστερη αποτίμηση πραγματοποιείται στο αναπόσβεστο κόστος όπως προβλέπει η μέθοδος του πραγματικού επιτοκίου υποκείμενο σε μείωση. Στο ΕΛΠ οι τίτλοι μετοχών αποτιμώνται σε κάθε περίπτωση στην χαμηλότερη τιμή κατ'είδος, ανάμεσα στην τιμή κτήσης και την τρέχουσα τιμή. Αντίστοιχα, οι τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων αποτιμώνται στη χαμηλότερη τιμή, οι τίτλοι προθεσμιακής κατάθεσης αποτιμώνται στην παρούσα αξία σύμφωνα με το ετήσιο επιτόκιο ανά τίτλο, ενώ οι διαφορές αποτίμησης καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσεως

☛ ως προς τις εισπρακτέες αξίες και απαιτήσεις, η μεταγενέστερη αποτίμηση σύμφωνα με το Πρότυπο πραγματοποιείται στο αναπόσβεστο κόστος το οποίο προσδιορίζεται με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου, ενώ, στο ΕΛΠ αποτιμώνται στο αναπόσβεστο κόστος, ανεξάρτητα από το αν έχουν ή όχι καθορισμένη λήξη. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.30 ΑΚΙΝΗΤΑ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΗ

2.30.1 ΔΛΠ 40

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται για ακίνητα τα οποία κατέχονται ή νοικιάζονται από μία επιχείρηση με χρηματοοικονομική μίσθωση προκειμένου είτε να αποφέρουν εισόδημα μέσω της μίσθωσης είτε να ενισχύσουν ορισμένο κεφάλαιο. Επιπλέον, το Πρότυπο αναφέρει τον τρόπο αποτίμησης μίας επένδυσης σε ακίνητα και παραθέτει τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις από την πλευρά της επιχείρησης. (Μπιτζένης, 2014)

Ορισμοί

Ως “ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα” χαρακτηρίζονται “τα ακίνητα τα οποία χρησιμοποιούνται (από τον ιδιοκτήτη ή τον μισθωτή σε περίπτωση χρηματοοικονομικής μίσθωσης) στην παραγωγή ή την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών στη διοίκηση”.

Ως “εύλογη αξία” νοείται “το ποσό με το οποίο ένα στοιχείο του ενεργητικού μπορεί να ανταλλαχθεί ή μία υποχρέωση να διακανονιστεί στο πλαίσιο ορισμένης αμοτεροβαρούς συναλλαγής σε εμπορική βάση ανάμεσα σε δύο μέρη με πλήρη γνώση περί του αντικειμένου και ενεργούν εθελούσια”.

Ως “λογιστική αξία” ενός στοιχείου του ενεργητικού θεωρείται “το ποσό με το οποίο ένα στοιχείο του ενεργητικού αναγνωρίζεται, έπειτα από αφαίρεση των συσσωρευμένων αποσβέσεων και των συσσωρευμένων ζημιών λόγω μείωσης της αξίας του”. (Μπιτζένης, 2014)

Εφαρμογή

Το ΔΛΠ.40 εφαρμόζεται προκειμένου να γίνει αναγνώριση, αποτίμηση και γνωστοποίηση των επενδύσεων σε ακίνητα εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις με τις οποίες ασχολείται το ΔΛΠ.17 :

- κριτήρια διάκρισης χρηματοοικονομικών ή λειτουργικών μισθώσεων
- έσοδα μισθωμάτων προς αναγνώριση προερχόμενα από επενδύσεις σε ακίνητα
- επενδύσεις κατεχόμενες με λειτουργική μίσθωση από τον εκμισθωτή οι οποίες είναι προς αποτίμηση
- επενδύσεις προς αποτίμηση, εκμισθωμένες στις οικονομικές καταστάσεις του εκμισθωτή βάσει χρηματοοικονομικής μίσθωσης
- η λογιστική της συναλλαγής πώλησης και επαναμίσθωσης
- οι γνωστοποιήσεις αναφορικά με τις χρηματοοικονομικές και λειτουργικές μισθώσεις

Το Πρότυπο δεν εφαρμόζεται σε βιολογικά στοιχεία συνδεδεμένα με τη γεωργική δραστηριότητα, καθώς και σε δικαιώματα ορυχείων-μεταλλείων και αποθεμάτων μεταλλευμάτων. (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

Αναγνώριση και Αποτίμηση

Οι επενδύσεις σε ακίνητα μπορεί να αναγνωριστούν ως στοιχεία του ενεργητικού αποκλειστικά όταν θεωρείται μελλοντικά βέβαιο ότι θα εισπρέσουν κέρδη στην επιχείρηση και όταν μπορεί να

πραγματοποιηθεί αξιόπιστη αποτίμηση του κόστους τους. Προκειμένου να αναγνωριστούν οι επενδύσεις σε ακίνητα, αυτό θα πρέπει να πραγματοποιείται κατά πρώτον στο κόστος κτήσης τους προσαυξημένο με τα έξοδα σχετικά με τη συναλλαγή για την απόκτησή τους. (Μπιτζένης, 2014)

Σε δεύτερο στάδιο, ήτοι μετά την αρχική αναγνώριση, οι επενδύσεις σε ακίνητα αποτιμώνται είτε εφαρμόζοντας την πολιτική του κόστους κτήσης είτε την πολιτική της εύλογης αξίας, η οποία θα εφαρμόζεται σε όλες τις επενδύσεις σε ακίνητα. Σύμφωνα με την πολιτική του κόστους κτήσης, η επιχείρηση μετά την αρχική αναγνώριση πρέπει να αποτιμήσει τα ακίνητά της στο κόστος κτήσης μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις και τις συσσωρευμένες ζημιές από μείωση της αξίας τους. (Μπιτζένης, 2014)

Αντίστοιχα, στην πολιτική της εύλογης αξίας, η επιχείρηση αποτιμά τα ακίνητά της στην εύλογη αξία τους εκτός και αν δεν μπορεί αξιόπιστα και με βεβαιότητα να προσδιορίσει την εύλογη αξία σε μία συνεχή βάση. Ως εύλογη αξία ορίζεται η τιμή με την οποία το ακίνητο μπορεί να ανταλλαχθεί ανάμεσα σε ενήμερα και πρόθυμα μέρη σε μία συνήθη εμπορική συναλλαγή. Ο προσδιορισμός της εύλογης αξίας πραγματοποιείται μέσω της τρέχουσας αξίας όμοιων ακινήτων σε μία ενεργό αγορά, στην ίδια τοποθεσία και στην ίδια κατάσταση. Σε περίπτωση που δεν μπορούν να εφαρμοστούν τα παραπάνω κριτήρια τότε θα χρησιμοποιούνται :

- οι τρέχουσες τιμές στην ενεργό αγορά διαφορετικών ακινήτων επί των οποίων θα γίνουν οι ανάλογες προσαρμογές προκειμένου να εντοπιστούν οι διαφορές
- πρόσφατες τιμές σε λιγότερο ενεργή αγορά με τις ανάλογες προσαρμογές προκειμένου να ανανακλώνται οι διαφορές στις οικονομικές συνθήκες εν σχέσει με την ημερομηνία διενέργειας των συναλλαγών
- ταμειακές ροές οι οποίες είναι προεξοφλημένες και προκύπτουν από τρέχουσες συμβάσεις μίσωσης σε όμοια ακίνητα, στην τοποθεσία και κατάσταση

Η διαγραφή μίας επένδυσης ακινήτου από τις οικονομικές καταστάσεις γίνεται είτε με την πώληση είτε με την εκμίσθωση σε τρίτο μέρος μέσω χρηματοοικονομικής μίσθωσης. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Το Πρότυπο απαιτεί να γραφούν στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων οι ακόλουθες γνωστοποιήσεις οι οποίες εφαρμόζονται επιπλέον με όσες προβλέπονται στο ΔΛΠ.17 :

- ✓ αναφορά στις περιπτώσεις που η επιχείρηση εφαρμόζει την πολιτική του κόστους κτήσης και την πολιτική της εύλογης αξίας
 - ✓ στην περίπτωση εφαρμογής της πολιτικής της εύλογης αξίας, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ταξινομούνται και αναγνωρίζονται τα δικαιώματα σε ακίνητα, τα οποία βρίσκονται σε καθεστώς λειτουργικής μίσθωσης, ως επενδύσεις σε ακίνητα
 - ✓ εάν η ταξινόμηση σε πάγιο στοιχείο είναι δύσκολη, γνωστοποιούνται τα χρησιμοποιηθέντα κριτήρια ώστε να γίνει διάκριση ανάμεσα στην επένδυση σε ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα και σε ακίνητα κατεχόμενα προς εκποίηση κατά τη συνήθη λειτουργία της επιχείρησης
 - ✓ εφαρμοζόμενες μεθόδους προσδιορισμού της εύλογης αξίας της επένδυσης
 - ✓ κατά πόσο η εύλογη αξία εκτιμήθηκε από ανεξάρτητο και αναγνωρισμένο επαγγελματία εκτίμησης, ειδικά το γεγονός αυτό πρέπει να γνωστοποιηθεί
 - ✓ περιλαμβανόμενα ποσά στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης (έσοδα μισθωμάτων προερχόμενα από επένδυση, άμεσα λειτουργικά έξοδα από την επένδυση ή έσοδα προερχόμενα από μισθώματα, ποσά από περιορισμούς ρευστοποίησης της επένδυσης ή τη διανομή των αποτελεσμάτων χρήσης, συμβατικές υποχρεώσεις σχετικά με την αγορά, κατασκευή ή αξιοποίηση της επένδυσης ή για επισκευές, συντήρηση και αναβάθμιση)
- (Μπιτζένης, 2014)

Σε περίπτωση που η επιχείρηση εφαρμόζει την πολιτική της εύλογης αξίας, θα πρέπει να γνωστοποιήσει μία συμφωνία της λογιστική αξία της επένδυσης στην αρχή και στο τέλος της χρήσης παρουσιάζοντας τις προσθήκες, τις διαθέσεις, κέρδη ή ζημίες προερχόμενες από αναπροσρμογή της εύλογης αξίας, καθαρές συναλλαγματικές διαφορές, μεταφορές προς και από τα αποθέματα και ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα και λοιπές μεταβολές. (Μπιτζένης, 2014)

Σε περίπτωση που η επιχείρηση εφαρμόζει την πολιτική κτήσης του κόστους, εκτός από τις προαναφερθείσες γνωστοποιήσεις, θα πρέπει να γνωστοποιεί επιπλέον τις μεθόδους απόσβεσης, την ωφέλιμη ζωή των παγίων, την λογιστική αξία τόσο προ αποσβέσεων αλλά και τις

συσσωρευμένες αποσβέσεις, συμφωνία της λογιστικής αξίας κατά την έναρξη και λήξη της χρήσης καθώς και την εύλογη αξία της επένδυσης. (Thornton, 2004)

2.30.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΛΠ 40 ΜΕ ΤΟ ΕΓΛΣ

☛ σύμφωνα με το Πρότυπο, η επένδυση σε ακίνητα μπορεί να αφορά κατεχόμενα ακίνητα προς ενοικίαση ή για κεφαλαιακή ενίσχυση ή και για τα δύο. Στο ΕΛΠ, τα ακίνητα διακρίνονται σε λειτουργικά και μη λειτουργικά. Τα μη λειτουργικά είναι πάγια στοιχεία τα οποία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθούν παραγωγικά για τις ανάγκες της βασικής δραστηριότητας της επιχείρησης αλλά ούτε και για παρεπόμενες ασχολίες.

☛ σύμφωνα με το Πρότυπο, μετά την αρχική καταχώρηση, η επιχείρηση έχει τη διακριτική ευχέρεια να ακολουθήσει είτε τη μέθοδο της εύλογης αξίας, είτε τη μέθοδο του κόστους κτήσης. Στο ΕΛΠ η αρχική καταχώρηση πραγματοποιείται πάντοτε στο κόστος κτήσης, ενώ το ίδιο συμβαίνει και με τη μεταγενέστερη αποτίμηση, η οποία εφόσον πραγματοποιείται με την εναλλακτική μέθοδο του ΔΛΠ.40, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά με το ΕΛΠ. (Καραγιώργος & Πετρίδης, 2006)

2.31 ΓΕΩΡΓΙΑ

2.31.1 ΔΛΠ 41

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται προκειμένου να αποδοθεί ο λογιστικός χειρισμός και η αναγνώριση των γεωργικών δραστηριοτήτων στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων, ενώ, παράλληλα, αναλύονται και τα βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού, τα γεωργικά προϊόντα κατά το στάδιο της συγκομιδής, καθώς και οι κρατικές επιχορηγήσεις αναφορικά με γεωργικά προϊόντα και βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού. Τέλος, το Πρότυπο αναφέρει τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων. (McLaney & Atrill, 2014)

Ορισμοί

Ως “γεωργική δραστηριότητα” νοείται “η διαχείριση από μία επιχείρηση του βιολογικού μετασχηματισμού των βιολογικών στοιχείων του ενεργητικού σε γεωργικά προϊόντα ή σε πρόσθετα βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού ή για πώληση”.

Ως “βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού” χαρακτηρίζονται “τα ζώα και τα φυτά τα οποία διαχειρίζεται μία επιχείρηση”.

Με την έννοια του “βιολογικού μετασχηματισμού” ορίζονται “οι διαδικασίες ανάπτυξης, παραγωγής και αναπαραγωγής που είναι υπαίτιες για ποιοτικές και ποσοτικές μεταβολές σε βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού”. (Κιτσοπανίδης & Καμενίδης, 2003)

Εφαρμογή

Το Πρότυπο εφαρμόζεται από επιχειρήσεις γεωργικής δραστηριότητας και ειδικότερα :

- για βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού
- για γεωργικά προϊόντα κατά το στάδιο της συγκομιδής
- για τις κρατικές επιχορηγήσεις σχετικά με βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού

Ενώ, δεν εφαρμόζεται :

- για το έδαφος επί του οποίου πραγματοποιείται η γεωργική δραστηριότητα
- για άυλα στοιχεία του ενεργητικού σχετικά με τη γεωργική δραστηριότητα (Krimpmann, 2015)

Αναγνώριση και Αποτίμηση

Σύμφωνα με το ΔΛΠ.41 μία επιχείρηση δύναται να αναγνωρίσει ένα βιολογικό στοιχείο του ενεργητικού, αποκλειστικά, όταν πρόκειται για βιολογικό στοιχείο αποκτηθέν από παρελθοντικό γεγονός εκ του οποίου θα εισρεύσουν οικονομικά οφέλη στην επιχείρηση μελλοντικά και δύναται, η εύλογη αξία του, να αποτιμηθεί αξιόπιστα. (Libby et. Al, 2013)

Για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι επιχειρήσεις συμφωνούν την πώληση γεωργικών προϊόντων ή βιολογικών στοιχείων σε ορισμένη τιμή αλλά με μεταγενέστερη ημερομηνία πώλησης, το Πρότυπο αναφέρει ότι αν υπάρχει ενεργός αγορά τότε ως εύλογη αξία θεωρείται η τρέχουσα και επικρατούσα στην αγορά. Αντιθέτως, αν δεν υπάρχει ενεργός αγορά, η επιχείρηση δύναται να χρησιμοποιήσει ένα εκ των κάτωθι στοιχείων :

- την τιμή της τελευταίας συναλλαγής της αγοράς με την προϋπόθεση μη σημαντικών μεταβολών στις οικονομικές συνθήκες μεταξύ της ημερομηνίας συναλλαγής και του Ισολογισμού
- την αντίστοιχη αγοραία αξία σε παρόμοια στοιχεία με τις ανάλογες αναπροσαρμογές
- βασικά σημεία αναφοράς

Στις περιπτώσεις μη δυνατής αξιόπιστης εκτίμησης της εύλογης αξίας λόγω ανύπαρκτων τιμών στην αγορά ή αξιών, το Πρότυπο προβλέπει ότι το βιολογικό στοιχείο του ενεργητικού αποτιμάται στο κόστος του μείον κάθε συσσωρευμένης απόσβεσης και κάθε συσσωρευμένης ζημίας λόγω μείωσης της αξίας. (Libby et. Al, 2013)

Κρατικές Επιχορηγήσεις

Οι κρατικές επιχορηγήσεις διακρίνονται σε δύο κατηγορίες :
--

A. Κρατικές Επιχορηγήσεις άνευ όρων : πρόκειται για εκείνες που χορηγήθηκαν για βιολογικά στοιχεία του ενεργητικού και αναγνωρίζονται ως έσοδο όταν αυτές καταστούν εισπρακτέες.

B. Κρατικές Επιχορηγήσεις υπό όρους : πρόκειται για τις επιχορηγήσεις που απαιτούν τη μη απασχόληση της επιχείρησης σε καθορισμένη γεωργική δραστηριότητα και αναγνωρίζονται ως έσοδο με την εκπλήρωση των όρων. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις που προβλέπονται στο Πρότυπο πρέπει να αναφερθούν στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων. Η επιχείρηση πρέπει να διατηρεί μία περιγραφή για κάθε κατηγορία βιολογικών στοιχείων και γεωργικών προϊόντων και να γνωστοποιεί το συσσωρευμένο κέρδος ή ζημία που προκύπτει κατά το διάστημα της χρήσης τόσο από την αρχική αναγνώριση των βιολογικών στοιχείων του ενεργητικού και του γεωργικού προϊόντος, όσο και από την μεταβολή στην εύλογη αξία τους μείον τα εκτιμώμενα έξοδα των βιολογικών στοιχείων του ενεργητικού μέχρι την πώληση. (Σακέλλης, 2002)

2.32 ΠΡΩΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ Δ.Π.Χ.Π.

2.32.1 ΔΠΧΠ 1

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο εφαρμόζεται προκειμένου να διασφαλιστεί η παροχή πληροφοριών υψηλής ποιότητας αναφορικά με τις οικονομικές καταστάσεις όσων κάνουν χρήση του Προτύπου, οι οποίες θα πρέπει να είναι διαφανείς στους χρήστες και να μπορούν να συγκριθούν με τις παρουσιαζόμενες περιόδους καθώς και να δίνουν την ορθή βάση έναρξης για την μελλοντική λογιστική πολιτική της επιχείρησης. Επίσης, διασφαλίζεται ότι αυτές οι πληροφορίες δημιουργούνται με κόστος το οποίο δεν υπερβαίνει τα σχετικά οφέλη που προκύπτουν για τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

Επιπλέον, το Πρότυπο εφαρμόζεται για την κατάρτιση των πρώτων ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης, σύμφωνα με το ΔΠΧΠ, καθώς και για τις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις οι οποίες μπορεί να παρουσιάζουν πληροφορίες για τμήμα της περιόδου που καλύπτεται από τις πρώτες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις. (Βλάχος, 2007)

Ορισμοί

Ως “ημερομηνία μετάβασης” χαρακτηρίζεται “η έναρξη χρήσης για την οποία η επιχείρηση παρέχει συγκριτικές πληροφορίες με βάση τα ΔΠΧΠ”.

Ως “εκτιμώμενο κόστος” ορίζεται “το ποσό που υποκαθιστά το κόστος κτήσης σε μία συγκεκριμένη ημερομηνία”. (Σακέλλη, 2002)

Εφαρμογή

Το Πρότυπο προβλέπει συγκεκριμένη διαδικασία την οποία πρέπει να ακολουθήσει οποιαδήποτε επιχείρηση επιθυμεί να το εφαρμόσει :

1ο Βήμα : Θα πρέπει να καθοριστεί ημερομηνία μετάβασης : Η επιχείρηση συντάσσει Ισολογισμό Έναρξης κατά το ΔΠΧΠ κατά την ημερομηνία μετάβασης, η οποία επί της ουσίας είναι η απογραφή έναρξης σύμφωνα με τα οριζόμενα των νέων λογιστικών αγορών

2ο Βήμα : Θα πρέπει να επιλεγούν οι Λογιστικές Αρχές σύμφωνα με τις απαιτήσεις των ΔΠΧΠ

3ο Βήμα : Θα πρέπει να πραγματοποιηθούν αλλαγές και εξαιρέσεις από την πλήρη συμμόρφωση με άλλα Πρότυπα

4ο Βήμα : Θα πρέπει να καταρτιστεί Ισολογισμός Έναρξης

5ο Βήμα : Θα πρέπει να καταρτιστούν οι πρώτες οικονομικές καταστάσεις με βάση τα ΔΠΧΠ με συγκριτικές πληροφορίες (Σακέλλη, 2002)

Επιπλέον, το Πρότυπο απαγορεύει την αναδρομική εφαρμογή σημείων των άλλων Προτύπων και αναφέρονται ως εξής :

- Απαγόρευση διαγραφής συμμετοχών και άλλων χρηματοοικονομικών απαιτήσεων και υποχρεώσεων με μακροπρόθεσμο χαρακτήρα : Σε περίπτωση που μία επιχείρηση έχει διαγράψει από τις οικονομικές της καταστάσεις χρηματοοικονομικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις σύμφωνα με τις λογιστικές πολιτικές άλλων Προτύπων για χρήσης έως την 31/12/2003, τότε αυτές δεν θα πρέπει να αναγνωριστούν σύμφωνα με το ΔΠΧΠ.
- Απαγόρευση της λογιστικής εξισορρόπησης των κινδύνων : Επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να αναγνωρίσουν στον Ισολογισμό Έναρξης μία σχέση αντιστάθμισης κινδύνων όπως προβλέπονται στις απαιτήσεις του ΔΛΠ.39 κατά την ημερομηνία μετάβασης. Ωστόσο, σε περίπτωση που η επιχείρηση επιλέξει μία καθαρή θέση ως αντισταθμιζόμενο στοιχείο, μπορεί να επιλέξει βάσει των ΔΠΧΠ συστατικό στοιχείο κατά την ημερομηνία μετάβασης
- Εκτιμήσεις : Η επιχείρηση προκειμένου να αποτιμήσει στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού της θα πρέπει να προβεί σε ορισμένες εκτιμήσεις, ήτοι εκτιμήσεις οι οποίες θα είναι σύμφωνες με τις υπάρχουσες συνθήκες κατά την ημερομηνία μετάβασης στα Νέα Πρότυπα. (Σακέλλη, 2002)

Γνωστοποιήσεις

Το Πρότυπο προβλέπει και ορισμένες γνωστοποιήσεις από την πλευρά των επιχειρήσεων. Αυτές θα πρέπει να καταγράφονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών τους καταστάσεων και είναι οι εξής :

- ✓ συμφωνία ως προς τα ίδια κεφάλαια με τις εφαρμοσμένες λογιστικές αρχές και τα ΔΠΧΠ, τόσο ως προς την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΠΧΠ, όσο και ως προς τη λήξη της τελευταίας περιόδου η οποία παρουσιάστηκε στις πιο πρόσφατες καταστάσεις με βάση τις προηγούμενα αποδεκτές λογιστικές αρχές
- ✓ συμφωνία του κέρδους ή της ζημίας που καταγράφηκε κατά την κατάρτιση των τελευταίων οικονομικών καταστάσεων όπως προβλέπεται από τις προγενέστερα

αποδεκτές λογιστικές αρχές, με το κέρδος ή τη ζημία που προβλέπουν τα ΔΠΧΠ για το ίδιο χρονικό διάστημα

- ✓ γνωστοποίηση τυχόν αναγνώρισης ή αναστροφής αναγνώρισης ζημίας από την επιχείρηση εξαιτίας της μείωσης της αξίας στοιχείων του ενεργητικού για πρώτη φορά κατά την κατάρτιση του Ισολογισμού Έναρξης, όπως προβλέπουν τα ΔΠΧΠ και οι γνωστοποιήσεις του ΔΛΠ.36 (Thornton, 2004)

2.33 ΠΛΗΡΩΜΗ ΣΕ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΜΕ ΜΕΤΟΧΕΣ

2.33.1 ΔΠΧΠ 2

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται προκειμένου να συμβάλει στον τρόπο αναγνώρισης και μέτρησης στις οικονομικές καταστάσεις, των υποχρεώσεων προς τρίτους οι οποίες παρέχονται μέσω της αξίας μετοχών της επιχείρησης ή δικαιωμάτων απόκτησης μετοχών. Ακόμη, το Πρότυπο προβλέπει τις απαραίτητες γνωστοποιήσεις αναφορικά με τις πληρωμές οι οποίες βασίζονται σε συμμετοχικούς τίτλους. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Το Πρότυπο εφαρμόζεται σε όλους τους τύπους συναλλαγής μέσω συμμετοχικών τίτλων και αναφέρει τους παρακάτω τρόπους τακτοποίησης :

- ☛ Διευθέτηση Συναλλαγής με συμμετοχικούς τίτλους : η επιχείρηση λαμβάνει υπηρεσίες ή αγαθά έναντι συμμετοχικών τίτλων
- ☛ Ταμειακή Σιευθέτηση Συναλλαγής με συμμετοχικούς τίτλους : για αγαθά και υπηρεσίες τα οποία λαμβάνει η επιχείρηση και η πληρωμή πραγματοποιείται με μετρητά. Όμως, η αξία των οποίων καθορίζεται βάσει της τιμής ή αξίας συμμετοχικών τίτλων
- ☛ Η επιχείρηση για αγαθά και υπηρεσίες που λαμβάνει, αποπληρώνει είτε σε μετρητά είτε με άλλα χρηματοοικονομικά μέσα (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “συμμετοχικοί τίτλοι” χαρακτηρίζονται “*οι συμβάσεις που αποδεικνύουν την ύπαρξη συμφέροντος στα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης*”.

Ως “παραχώρηση συμμετοχικών τίτλων” νοείται “η μεταβίβαση δικαιώματος σε συμμετοχικούς τίτλους, από την επιχείρηση σε τρίτο μέρος βάσει μίας συμφωνίας πληρωμής η οποία στηρίζεται σε συμμετοχικούς τίτλους”.

Ως “ημερομηνία αποτίμησης” θεωρείται “η ημερομηνία κατά την οποία αποτιμάται η εύλογη αξία των συμμετοχικών τίτλων που παραχωρούνται για τους σκοπούς που προβλέπει το ΔΠΧΠ 2. Για συναλλαγές με υπαλλήλους και λοιπούς τρίτους οι οποίοι παρέχουν παρεμφερείς υπηρεσίες, η ημερομηνία αποτίμησης συμπίπτει με την ημερομηνία παραχώρησης”.

Η “οικονομική αξία της μετοχής” ορίζεται ως “η διαφορά ανάμεσα στην εύλογη αξία των μετοχών βάσει των οποίων ο αντισυμβαλλόμενος αποκτά το δικαίωμα εγγραφής ή το δικαίωμα να λάβει την τιμή την οποία θα καταβάλει ο αντισυμβαλλόμενος προκειμένου να αποκτήσει αυτές τις μετοχές”. (Thornton, 2004)

Αναγνώριση

Η αναγνώριση των αγαθών και υπηρεσιών της επιχείρησης πραγματοποιείται με την απόκτηση αυτών, ενώ, στην περίπτωση έκδοσης συμμετοχικών τίτλων αντί ανταλλάγματος, η αναγνώριση πραγματοποιείται με την αύξηση των στοιχείων του ενεργητικού με αντίστοιχη αύξηση των ιδίων κεφαλαίων. Και στις δύο περιπτώσεις, οι αναγνώριση γίνεται άμεσα στην εύλογη αξία των αγαθών και υπηρεσιών, ενώ, αν δεν είναι δυνατή η αξιόπιστη αποτίμηση της εύλογης αξίας, τότε η αναγνώριση θα γίνεται έμμεσα με σχετική αναφορά στην εύλογη αξία των παραχωρηθέντων συμμετοχικών τίτλων. (Σακέλλης, 2002)

Για κάθε συναλλαγή η οποία πραγματοποιείται μεν σε μετρητά αλλά βασίζεται στην αξία συμμετοχικών τίτλων, η επιχείρηση θα πρέπει να αποτιμά τα αγαθά, τις υπηρεσίες και τις αποκτώμενες υποχρεώσεις στην εύλογη αξία της υποχρέωσης. Η επιχείρηση θα πρέπει να επανεξετάζει την εύλογη αξία της υποχρέωσης για τυχόν μεταβολές κατά την ημερομηνία κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων και κατά την ημερομηνία της τακτοποίησης, ενώ σε περίπτωση που υπάρχει αλλαγή στην εύλογη αξία, αυτή καταχωρείται στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης. (Σακέλλης, 2002)

Γνωστοποιήσεις

Το ΔΠΧΠ απαιτεί ορισμένες γνωστοποιήσεις από την πλευρά των επιχειρήσεων, οι οποίες θα καταγράφονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης και είναι οι εξής :

- ✓ περιγραφή των συναλλαγών που αποπληρώθηκαν με συμμετοχικούς τίτλους
- ✓ αναφορά στον τρόπο υπολογισμού της εύλογης αξίας του αγαθού ή της υπηρεσίας ή του συμμετοχικού τίτλου που παραχωρήθηκε κατά την αναφερόμενη ημερομηνία
- ✓ αναφορά στον τρόπο επίδρασης ορισμένης πληρωμής με συμμετοχικούς τίτλους ως προς τα αποτελέσματα χρήσης και τη χρηματοοικονομική θέση της επιχείρησης (Thornton, 2004)

Η επιχείρηση θα πρέπει να γνωστοποιεί κατά το ελάχιστο τα εξής :

- ✓ το συνολικό έξοδο που προέρχεται από πληρωμές μέσω συμμετοχικών τίτλων, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα αποκτηθέντα αγαθά ή υπηρεσίες δεν αναγνωρίστηκαν ως στοιχεία του ενεργητικού αλλά ως έξοδο στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης
- ✓ τη λογιστική αξία στο τέλος της περιόδου αλλά και τη συνολική οικονομική αξία για υποχρεώσεις απορρέουσες από πληρωμές μέσω συμμετοχικών τίτλων (Thornton, 2004)

2.34 ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ**2.34.1 ΔΠΧΠ 3**Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο εφαρμόζεται προκειμένου να παρουσιαστούν οι ενοποιημένες επιχειρήσεις με τη μέθοδο της απόκτησης. Με τη μέθοδο αυτή αναγνωρίζονται όλοι οι επιχειρηματικοί συνδυασμοί και η αποκτώσα επιχείρηση οφείλει να αναγνωρίσει τα στοιχεία του ενεργητικού, τις υποχρεώσεις και τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις της αποκτώμενης επιχείρησης σε εύλογες αξίες κατά την ημερομηνία της απόκτησης, αναγνωρίζοντας επιπλέον και την υπεραξία της. (Keller, 1999)

Το Πρότυπο δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επιχειρήσεις δημιουργούν μία κοινοπραξία, σε ενοποιημένες επιχειρήσεις που λειτουργούν υπό κοινό έλεγχο, σε ενοποιημένες επιχειρήσεις με αμοιβαίες επιχειρηματικές οντότητες, καθώς επίσης και σε επιχειρήσεις

συνδεόμενες με σύμβαση χωρίς υπάρχουσα ιδιοκτησιακή σχέση με κάποιο από τα συνδεόμενα μέρη. (Keller, 1999)

Ορισμοί

Ως “ενοποίηση επιχειρήσεων” νοείται “η συσπείρωση ξεχωριστών επιχειρήσεων σε μία επιχειρηματική οντότητα, η οποία καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις. Σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 3 γίνεται ιδιαίτερη μνεία και στις ενοποιημένες επιχειρήσεις υπό κοινό έλεγχο, οι οποίες εν προκειμένω ελέγχονται από το ίδιο μέρος ή μέρη, τόσο πριν όσο και μετά την ενοποίηση, και ο έλεγχος αυτός δεν έχει προσωρινό χαρακτήρα”.

Ως “απόκτηση” ορίζεται “η ενοποίηση επιχειρήσεων στην οποία μία από τις επιχειρήσεις (η αποκτώσα επιχείρηση) κατέχει τον έλεγχο επί της καθαρής περιουσίας και πάσης δραστηριότητας μίας επιχείρησης (αποκτώμενη) με αντάλλαγμα τη μεταβίβαση στοιχείων του ενεργητικού, την ανάληψη υποχρεώσεων ή την έκδοση μετοχών”. (Thornton, 2004)

Προϋποθέσεις Αναγνώρισης

Το Πρότυπο προβλέπει για την αναγνώριση των ενοποιημένων επιχειρήσεων τη μέθοδο της αγοράς, ήτοι την απόκτηση από την πλευρά της αποκτώσας επιχείρησης, στοιχείων του ενεργητικού, υποχρεώσεων και ενδεχόμενων υποχρεώσεων από την αποκτώμενη, μαζί με στοιχεία που δεν είχαν αναγνωριστεί από την αποκτώμενη επιχείρηση. (McLaney & Atrill, 2014)

Τα βήματα που προβλέπει το Πρότυπο για να εφαρμοστεί η μέθοδος της αγοράς είναι τα ακόλουθα :

1ο Βήμα : Προσδιορισμός της Αποκτώσας Επιχείρησης : η αποκτώσα επιχείρηση είναι εκείνο το μέρος στις ενοποιημένες επιχειρήσεις όπου αποκτά τον έλεγχο και συγκεκριμένα μπορεί είτε να αποκτά την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου μίας άλλης αποκτώμενης επιχείρησης, είτε να εξασφαλίζει το έλεγχο της πλειοψηφίας των ψήφων σε συμφωνία με άλλους, είτε να κατευθύνει την οικονομική και επιχειρηματική πολιτική της αποκτώμενης επιχείρησης με σύμβαση ή νόμο, είτε μπορεί να διορίζει ή να παύει την πλειονότητα των μελών του Δ.Σ. της αποκτώμενης επιχείρησης, είτε έχει τον έλεγχο της πλειοψηφίας των μελών του Δ.Σ. της αποκτώμενης επιχείρησης.

2ο Βήμα : Προσδιορισμός του κόστους απόκτησης : το κόστος απόκτησης προσδιορίζεται από το άθροισμα των μετρητών ή ταμειακών ισοδύναμων καταβληθέντων ή της εύλογης αξίας οποιουδήποτε άλλου μεταβιβασθέντος στοιχείου από την αποκτώσα επιχείρηση, προκειμένου να αποκτηθεί ο έλεγχος της αποκτώμενης επιχείρησης, αλλά και από τα επιπλέον έξοδα τα οποία σχετίζονται άμεσα με τη συγκεκριμένη ενοποίηση.

3ο Βήμα : Κατανομή του κόστους απόκτησης στα στοιχεία του ενεργητικού, τις υποχρεώσεις και τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις οι οποίες αποκτήθηκαν κατά την ενοποίηση επιχειρήσεων. (McLaney & Atrill, 2014)

Γνωστοποιήσεις

Οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις που ορίζει το Πρότυπο και πρέπει να καταγραφούν στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης είναι οι εξής :

- ✓ ονόματα και περιγραφή των δραστηριοτήτων των ενοποιημένων επιχειρήσεων
- ✓ ημερομηνία αγοράς
- ✓ ποσοστό αποκτηθέντων δικαιωμάτων ψήφου
- ✓ κόστος απόκτησης
- ✓ πληροφορίες αναφορικά με δραστηριότητες τις οποίες η επιχείρηση σκοπεύει να τερματίσει λόγω εξαγοράς
- ✓ την αξία των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων της θυγατρικής κατά την ημερομηνία της απόκτησης, αλλά και τις αξίες στις οποίες αυτά τα στοιχεία εμφανίζονται πριν την απόκτηση. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό, τότε θα πρέπει να γνωστοποιηθεί η αιτία
- ✓ ενδεχόμενη μείωση της αξίας της υπεραξίας και του λογαριασμού στον οποίο έχει αναγνωριστεί
- ✓ το ποσό των αποτελεσμάτων των ενοποιηθέντων στοιχείων της θυγατρικής στον ενοποιημένο Ισολογισμό από την ημερομηνία της απόκτησης (Thornton, 2004)

2.35 ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

2.35.1 ΔΠΧΠ 4

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο συνιστά την πρώτη φάση της λογιστικής των ασφαλιστικών συμβάσεων το οποίο βρίσκεται εν εξελίξει. Μέχρι την ολοκλήρωση και της δεύτερης φάσης, βασικός στοχος του Προτύπου είναι η βελτίωση της λογιστικής αναγνώρισης των ασφαλιστικών συμβάσεων. Ακόμη, το Πρότυπο μπορεί να εφαρμοστεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις σε όλες τις εκτελεσθείσες ασφαλιστικές συμβάσεις. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “ασφαλιστική σύμβαση” νοείται *“μία σύμβαση βάσει της οποίας ο ένας συμβαλλόμενος αποδέχεται σημαντικό ύψος ασφαλιστικού κινδύνου από τον αντισυμβαλλόμενο, με ταυτόχρονη δέσμευση για αποζημίωση σε περίπτωση που επέλθει ένα συγκεκριμένο αλλά αβέβαιο μελλοντικό γεγονός, το οποίο θα επηρεάσει δυσμενώς τον ασφαλιζόμενο”*.

Ως “άμεση ασφαλιστική σύμβαση” χαρακτηρίζεται *“η ασφαλιστική σύμβαση η οποία δεν είναι αντασφαλιστική”*.

Ως “ασφαλιστικός κίνδυνος” ορίζεται *“ο κίνδυνος ο οποίος μπορεί να μεταβιβασθεί από τον ασφαλιζόμενο στην ασφαλιστική επιχείρηση”*.

Η “αντασφαλιστική σύμβαση” είναι επί της ουσίας *“η ασφαλιστική σύμβαση την οποία εκδίδει μία ασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου να αποζημιώσει μία άλλη ασφαλιστική επιχείρηση από ζημίες ασφαλιστικών συμβάσεων, εκδοθείσες από τον αντασφαλιζόμενο”*. (Κάντζος, 2011)

Αναγνώριση και Αποτίμηση

Η λογιστική αναγνώριση σύμφωνα με το Πρότυπο δεν προϋποθέτει αυστηρούς όρους αναγνώρισης μίας ασφαλιστικής σύμβασης, αλλά παρέχει εναλλακτικές στον εκδότη είτε να επιλέξει την κατάλληλη λογιστική αρχή, είτε να μην εφαρμόσει ορισμένες αρχές που προβλέπονται σε άλλα Πρότυπα ούτως ώστε να αναγνωρίσει τις ασφαλιστικές συμβάσεις. (Thornton, 2004)

Το Πρότυπο απευθύνεται στις εξής περιπτώσεις :
--

☛ *ασφαλιστικές συμβάσεις οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν ή να αποτελούν οι ίδιες παράγωγα χρηματοοικονομικά μέσα (σύνθετα παράγωγα) :* σε αυτές τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται οι αρχές του ΔΛΠ.39 ανάλογα με το υπερισχύον στοιχείο

☛ *διαχωρισμός στοιχείων που περιλαμβάνονται σε ασφαλιστικές συμβάσεις :* πρόκειται για ασφαλιστικές συμβάσεις που περιλαμβάνουν τόσο το στοιχείο της ασφάλισης όσο και το στοιχείο της καταβολής

☛ *έλεγχος επάρκειας της ασφαλιστικής υποχρέωσης :* πρόκειται για εκτίμηση την οποία διενεργεί η ασφαλιστική επιχείρηση στο τέλος κάθε χρήσης αναφορικά με την επάρκεια των αναγνωρισμένων ασφαλιστικών υποχρεώσεων. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η επιχείρηση προκειμένου να διενεργείται ο έλεγχος είναι : α. θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τρέχουσες εκτιμήσεις των ταμειακών ροών όπως προκύπτουν από τις ασφαλιστικές συμβάσεις, τα έξοδα διαχείρισης των απαιτήσεων και τα δικαιώματα ή τις εγγυήσεις που προβλέπονται από τις συμβάσεις.

☛ *αλλαγές στις λογιστικές πολιτικές :* το Πρότυπο παρέχει τη δυνατότητα στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να μεταβάλλουν τις ακολουθούμενες λογιστικές πολιτικές κατά τις περιπτώσεις στις οποίες με τη μεταβολή καθίστανται οι οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης σχετικές ως προς τη λήψη χρηματοοικονομικών αποφάσεων από τους χρήστες. Οι προϋποθέσεις που τίθενται στο ΔΛΠ.8.

☛ *όροι διακριτικής ευχέρειας συμμετοχής :* πρόκειται για επιπλέον στοιχεία σε μία ασφαλιστική σύμβαση τα οποία ορίζουν επιπλέον παροχές. Το Πρότυπο διακρίνει ανάμεσα σε ασφαλιστικές συμβάσεις με όρους διακριτικής ευχέρειας συμμετοχής και σε χρηματοοικονομικά μέσα με όρους διακριτικής ευχέρειας συμμετοχής. (Σακέλλης, 2002)

Α. Ασφαλιστικές Συμβάσεις με Όρους Διακριτικής Ευχέρειας Συμμετοχής : Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μία σύμβαση προβλέπει όρους και εγγυήσεις διακριτικής ευχέρειας, η ασφαλιστική επιχείρηση έχει τις εξής επιλογές :

✓ αρχικά, γίνεται διάκριση των εγγυήσεων από τους όρους και σε περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό, τότε αναγνωρίζονται από κοινού ως υποχρέωση. Αν ο διαχωρισμός είναι δυνατός, οι εγγυήσεις αναγνωρίζονται ως υποχρέωση

✓ στην περίπτωση που ο διαχωρισμός μπορεί να πραγματοποιηθεί, τότε ο όρος διακριτικής ευχέρειας θα αναγνωριστεί είτε ως υποχρέωση, είτε ως στοιχείο ιδίων κεφαλαίων, είτε ως ένα τμήμα αυτού θα αναγνωριστεί ως υποχρέωση και ένα τμήμα ως στοιχείο ιδίων κεφαλαίων.

✓ προβλέπεται η δυνατότητα από την πλευρά της επιχείρησης να αναγνωρίσει όλα τα ασφάλιστρα ως έσοδα.

✓ τυχόν μεταβολές στην αξία της υποχρέωσης θα πρέπει να αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα της χρήσης. (Σακέλλης, 2002)

B. Χρηματοοικονομικά Μέσα με Όρους Διακριτικής Ευχέρειας Συμμετοχής : Οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις, ισχύουν και σε αυτή την κατηγορία. Επιπλέον, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι όροι στην ασφαλιστική σύμβαση αναγνωρίζονται ως υποχρέωση, τότε διενεργείται σε όλη την σύμβαση έλεγχος επάρκειας της υποχρέωσης, ενώ, σε περίπτωση που ένα μέρους ή το σύνολο του όρου διακριτικής ευχέρειας αναγνωριστεί στα ίδια κεφάλαια, τότε η προς αναγνώριση υποχρέωση δεν θα πρέπει να είναι μικρότερη από το αντίστοιχο ποσό που θα προέκυπτε από την εφαρμογή του ΔΛΠ.39 στο εγγυημένο ποσό. Τέλος, στην περίπτωση που η σύμβαση αναγνωριστεί ως χρηματοοικονομικά μέσα τότε ο εκδότης έχει τη δυνατότητα να αναγνωρίζει ως έσοδα τα ποσά των ασφαλιστρών και ως έξοδα την αύξηση της λογιστικής αξίας της υποχρέωσης. (Σακέλλης, 2002)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις που προβλέπει το Πρότυπο πρέπει να αναφέρονται στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων μίας επιχείρησης. Οι γνωστοποιήσεις αυτές, διακρίνονται στις εξής κατηγορίες :

Γνωστοποιήσεις για Αναγνωρισμένα Ποσά

- ✓ τις λογιστικές πολιτικές σχετικά με τις ασφαλιστικές συμβάσεις και τα στοιχεία του ενεργητικού, τις υποχρεώσεις, τα έσοδα και τα έξοδα
- ✓ τα αναγνωρισμένα στοιχεία του ενεργητικού, τις υποχρεώσεις, τα έσοδα και τα έξοδα τα οποία προέρχονται από τις ασφαλιστικές συμβάσεις
- ✓ διαδικασίες σχετικά με τους παράγοντες επίδρασης στην αποτίμηση των κερδών ή ζημιών

- ✓ συμφωνίες ως προς τις μεταβολές των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, τα αντασφαλιστικά στοιχεία του ενεργητικού και, ενδεχομένως, τα σχετικά έξοδα χρήσεων απόκτησής τους (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις σχετικά με τις Ταμειακές Ροές
--

Οι γνωστοποιήσεις αυτές παρέχουν χρήσιμες πληροφορίες προκειμένου οι χρήστες να κατανοούν το ποσό, το χρονικό ορίζοντα και την αβεβαιότητα των ταμειακών ροών από τις ασφαλιστικές συμβάσεις. Ειδικότερα :

- ✓ ο σκοπός της ασφαλιστικής σύμβασης και οι πολιτικές μείωσης των κινδύνων
- ✓ στοιχεία των ασφαλιστικών συμβάσεων τα οποία επιδρούν στο ποσό, στο χρονικό ορίζοντα και στην αβεβαιότητα των ταμειακών ροών
- ✓ στοιχεία πριν και μετά τη μείωση των κινδύνων μέσω της αντασφάλισης
- ✓ στοιχεία αναφορικά με τον κίνδυνο από μεταβολή του επιτοκίου και τους πιστωτικούς κινδύνους κατά το ΔΛΠ.32
- ✓ στοιχεία αναφορικά με τον κίνδυνο μεταβολής του επιτοκίου ή μεταβολής της αγοράς σχετικά με ένα σύνθετο παράγωγο μίας ασφαλιστικής σύμβασης και αν το παράγωγο αυτό δεν αποτιμάται στην εύλογη αξία του. (Thornton, 2004)

2.36 ΜΗ – ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

2.36.1 ΔΠΧΠ 5

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο χρησιμοποιείται για την αναγνώριση, αποτίμηση και γνωστοποίηση πάγιων στοιχείων του ενεργητικού τα οποία κατέχονται προς πώληση καθώς και των διακοπεισών δραστηριοτήτων. Εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις αναφορικά με όλα τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία είτε είναι κατεχόμενα προς πώληση είτε αποτελούν διακοπείσα δραστηριότητα. Οι απαιτήσεις που προβλέπει το Πρότυπο δεν εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις αυτών των στοιχείων αλλά σύμφωνα με τα υπόλοιπα Πρότυπα και τις εξής περιπτώσεις :

- ☛ Αναβαλλόμενη Φορολογία (ΔΛΠ.12)

- ☛ Παροχές προς εργαζόμενους (ΔΛΠ.19)
- ☛ Χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού (ΔΛΠ.39)
- ☛ Πάγια στοιχεία του ενεργητικού τα οποία αποτιμώνται σύμφωνα με τη μέθοδο της εύλογης αξίας (ΔΛΠ.40)
- ☛ Πάγια στοιχεία του ενεργητικού τα οποία αποτιμώνται σύμφωνα με το ΔΛΠ.41
- ☛ Συμβατικά δικαιώματα που απορρέουν από ασφαλιστικές συμβάσεις σύμφωνα με το ΔΠΧΠ.4 (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

Ορισμοί

Ως “συστατικό στοιχείο μίας επιχειρηματικής οντότητας” ορίζεται “η λειτουργία και οι ταμειακές ροές, οι οποίες είναι σαφώς διακριτές, από την υπόλοιπη επιχειρηματική οντότητα”.

Ως “διακοπείσα δραστηριότητα” θεωρείται “ορισμένο συστατικό στοιχείο μίας επιχειρηματικής οντότητας, το οποίο είτε έχει πωληθεί είτε χαρακτηρίζεται ως κατεχόμενο προς πώληση και α.αντιπροσωπεύει μία ξεχωριστή γραμμή επιχειρηματικής δραστηριότητας ή μία ορισμένη γεωγραφική περιοχή δραστηριοτήτων, β.αποτελεί τμήμα ενός μοναδικού και συντονισμένου σχεδίου διάθεσης μίας ξεχωριστής επιχειρηματικής δραστηριότητας ή μίας γεωγραφικής περιοχής δραστηριοτήτων και γ.είναι θυγατρική η οποία αποκτήθηκε με τη διαδικασία της επαναπώλησης”.

Ως “ομάδα στοιχείων ενεργητικού προς διάθεση” ορίζεται “μία ομάδα στοιχείων η οποία διατίθεται ως σύνολο σε μία μοναδική συναλλαγή. Στα στοιχεία αυτά, εκτός από τα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, μεταβιβάζονται επιπλέον και οι υποχρεώσεις.” (Σακέλλης, 2002)

Προϋποθέσεις Χαρακτηρισμού

Προκειμένου ένα πάγιο στοιχείο του ενεργητικού να αναγνωριστεί ως κατεχόμενο προς πώληση θα πρέπει η λογιστική του αξία να ανακτηθεί μέσω ορισμένης συναλλαγής πώλησης. Το Πρότυπο θέτει τα ακόλουθα κριτήρια :

- το στοιχείο του ενεργητικού θα πρέπει να διατίθεται άμεσα προς πώληση, ήτοι η επιχείρηση να δύναται να μεταβιβάσει το στοιχείο άμεσα και αυτούσια στον αγοραστή.
- η πώληση θα πρέπει να θεωρείται πιθανή, γεγονός το οποίο πιθανολογείται όταν η Διοίκηση έχει καταρτίσει ένα δεσμευτικό σχέδιο πώλησης του στοιχείου και όταν έχει κινηθεί διαδικασία εντοπισμού του αγοραστή.
- να υπάρχει αντιστοιχία της τιμής του προς πώληση στοιχείου με την εύλογη αξία του

- η πώληση να έχει πραγματοποιηθεί μετά το πέρας ενός έτους από τον χαρακτηρισμό του στοιχείου ως κατεχόμενο προς πώληση (Βλάχος, 2007)

Ο καθορισμός της ημερομηνίας του προς πώληση στοιχείου πραγματοποιείται σύμφωνα με τα αναφερθέντα κριτήρια. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που η επιχείρηση αποφασίσει να υπαναχωρήσει από τη διαδικασία, τότε γίνεται λόγος για “διακοπείσα δραστηριότητα”. Το Πρότυπο διακρίνει τις περιπτώσεις ανάλογα με το αν πρόκειται για θυγατρική επιχείρηση η οποία αποκτήθηκε με αποκλειστικό σκοπό τη μεταπώληση, ή αν πρόκειται για ξεχωριστή γραμμή επιχειρηματικής δραστηριότητας ή γεωγραφική περιοχή δραστηριοτήτων,

→ τότε η επιχείρηση θα παρουσιάσει τις ταμειακές της ροές και τα αποτελέσματα των στοιχείων του ενεργητικού ως διακοπείσα δραστηριότητα, όπως και τη σχετική γνωστοποίηση. (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Στις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις, πρέπει να γίνει ξεχωριστή μνεία για τις διακοπείσες δραστηριότητες στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης. Ειδικότερα :

- ✓ παρουσίαση των καθαρών ταμειακών ροών από λειτουργικές, επενδυτικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες των διακοπεισών δραστηριοτήτων
- ✓ στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης θα πρέπει να προβλέπεται ένα συγκεντρωτικό ποσό το οποίο θα αποτελεί ένα σύνολο του μετά φόρων αποτελέσματος των διακοπεισών δραστηριοτήτων, του μετά φόρων αποτελέσματος αναγνωρισμένου από την αποτίμηση στην εύλογη αξία τους μειωμένη με τα έξοδα της πώλησης, καθώς και του μετά φόρων αποτελέσματος αναγνωρισμένου από την πώληση ή διάθεση στοιχείων του ενεργητικού (Thornton, 2004)

Επιπλέον, στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης θα πρέπει να περιλαμβάνεται κάθε κέρδος από στοιχείο χαρακτηρισμένο ως κατεχόμενο προς πώληση, το οποίο ωστόσο δεν εμπίπτει στην κατηγορία των διακοπεισών δραστηριοτήτων. Ξεχωριστεί αναφορά στον Ισολογισμό γίνεται και στα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία χαρακτηρίζονται ως κατεχόμενα προς πώληση καθώς και οι υποχρεώσεις της ομάδας στοιχείων, τα οποία όμως δεν θα πρέπει να εμφανίζονται συμψηφιστικά στις οικονομικές καταστάσεις. (Kimmel et. Al, 2013)

Πρόσθετες γνωστοποιήσεις που προβλέπει το Πρότυπο μπορεί να είναι :

- ✓ αναφορά στις διακοπείσες δραστηριότητες

- ✓ αναφορά σε λεπτομέρειες σχετικά με την αναμενόμενη πώληση
- ✓ την ημερομηνία της αναμενόμενης πώλησης
- ✓ σε περίπτωση μείωσης της αξίας ή αναστροφής προηγούμενης μείωσης της αξίας θα πρέπει να αναφερθεί το κέρδος ή η ζημία
- ✓ σύμφωνα με το ΔΛΠ.14 θα πρέπει να αναφερθεί ο γεωργικός ή επιχειρηματικός τομέας παρουσίας των κατεχόμενων στοιχείων προς πώληση
- ✓ αναφορά σε περίπτωση μεταβολής ή τροποποίησης του αρχικού σχεδίου πώλησης των στοιχείων, η οποία θα περιλαμβάνει την αφορμή και τις αιτίες της τροποποίησης, αλλά και τις επιπτώσεις τόσο στα αποτελέσματα χρήσης όσο και στα αποτελέσματα προηγούμενων χρήσεων. (Krimpmann, 2015)

2.37 ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΗΓΩΝ ΟΡΥΚΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

2.37.1 ΔΠΧΠ 6

Χρήση Προτύπου

Το Πρότυπο εφαρμόζεται προκειμένου να αποδοθεί ο λογιστικός χειρισμός των κονδυλίων για την έρευνα και αξιολόγηση των ορυκτών πόρων. Επιπλέον, εφαρμόζεται από κάθε επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται αποκλειστικά με το χώρο των ορυκτών πόρων. (McLaney & Atrill, 2014)

Αναγνώριση

Η αρχική αναγνώριση των στοιχείων του ενεργητικού πραγματοποιείται στο αρχικό κόστος και στη συνέχεια, η επιχείρηση έχει τη διακριτική ευχέρεια, είτε να εφαρμόσει τη μέθοδο του κόστους είτε τη μέθοδο της επανεκτίμησης. Στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην εξερεύνηση και αξιολόγηση θα πρέπει να αξιολογηθούν για απομείωση σε περίπτωση που υπάρχουν ενδείξεις ότι η λογιστική αξία ενός στοιχείου του ενεργητικού μπορεί να υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό του. (Libby et. Al, 2013)

Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει ότι οι δαπάνες για την έρευνα και αξιολόγηση ορυκτού πλούτου θα πρέπει να καταχωρούνται σε λογαριασμό “ασώματων ακινητοποιήσεων” στο κόστος κτήσης και αποσβένονται είτε εφάπαξ είτε τμηματικά και ισόποσα μέσα σε χρονικό διάστημα

πέντε ετών. Επί της ουσίας, η επιχείρηση που θα εφαρμόσει το ΕΛΓΣ εκπίπτει μεγαλύτερο ποσό από τα ακαθάριστα έσοδά της κάθε χρόνο εν σχέσει με μία επιχείρηση η οποία εφαρμόζει το Πρότυπο και κατανέμει την απόσβεση των στοιχείων κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. (Βλάχος & Λουκάς, 2007)

2.38 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ: ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

2.38.1 ΔΠΧΠ 7

Χρήση Προτύπου

Στο Πρότυπο ορίζεται το πλαίσιο πληροφοριών αναφορικά με τους κινδύνους που αντιμετωπίζει μία μονάδα καθώς και τις εφαρμοστέες λογιστικές πολιτικές χειρισμού αυτών των περιπτώσεων. Οι αρχές που διέπουν το εν λόγω Πρότυπο λειτουργούν συμπληρωματικά με εκείνες του ΔΛΠ 32 ως προς τις αρχές αναγνώρισης, επιμέτρησης και παρουσίασης των χρηματοοικονομικών περυσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων. Επιπλέον, το Πρότυπο μπορεί να εφαρμοστεί από όλες τις επιχειρήσεις και για όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα με εξαίρεση τις κάτωθι περιπτώσεις :

- περιπτώσεις θυγατρικών, συγγενών εταιριών και κοινοπραξιών, οι οποίες αναγνωρίζονται λογιστικά από το ΔΛΠ.27, το ΔΛΠ.28 και το ΔΛΠ.31
- αναφορικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εργοδοτών προς τους εργαζομένους τους, τα οποία ρυθμίζονται από το ΔΛΠ.19
- περιπτώσεις συμβάσεων ενδεχόμενης αντιπαροχής σε συνένωση επιχειρήσεων
- χρηματοοικονομικά μέσα, συμβόλαια και υποχρεώσεις στα πλαίσια πληρωμών που βασίζονται σε μετοχές (Σακέλλης, 2002)

Το Πρότυπο μπορεί να εφαρμοστεί τόσο για αναγνωρισμένα όσο και μη αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα. Στην πρώτη περίπτωση περιλαμβάνονται χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις που ρυθμίζονται στο ΔΛΠ.39, ενώ στη δεύτερη περίπτωση περιλαμβάνονται χρηματοοικονομικά μέσα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω ΔΠΧΠ παρά το γεγονός ότι δεν ρυθμίζονται από το ΔΛΠ.39. Ακόμη το παρόν ΔΠΧΠ εφαρμόζεται σε συμβόλαια αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικών στοιχείων τα οποία εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του ΔΛΠ.39 (Thornton, 2004)

Γνωστοποιήσεις

Οι γνωστοποιήσεις τις οποίες προβλέπει το Πρότυπο είναι συγκριτικά περισσότερες εν σχέσει με εκείνες που απαιτούνται από τα ΔΛΠ κατά είδος και περιλαμβάνονται στην έννοια των Χρηματοοικονομικών Μέσων. Κάθε γνωστοποίηση είναι απαραίτητη προκειμένου οι χρήστες να έχουν πλήρη εικόνα των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης και να μπορούν να αξιολογήσουν τη σημασία των χρηματοοικονομικών μέσων για την οικονομική της θέση και απόδοση. (Kimmer et. Al, 2013)

Στο Ισολογισμό ή στο προσάρτημά του γνωστοποιούνται :

- ✓ χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία στην εύλογη αξία τους διακρίνοντας αφενός εκείνα τα στοιχεία τα οποία προσδιορίστηκαν στην εύλογη αξία κατά την αρχική αναγνώριση και, αφετέρου, εκείνα τα στοιχεία τα οποία κατατάσσονται σε προοριζόμενα προς εμπορική εκμετάλλευση κατά το ΔΛΠ.39
- ✓ διακρατούμενες επενδύσεις έως τη λήξη
- ✓ δάνεια και απαιτήσεις
- ✓ χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία διατίθενται προς πώληση
- ✓ χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις στην εύλογη αξία τους διακρίνοντας, αφενός, εκείνα τα στοιχεία τα οποία προσδιορίστηκαν στην εύλογη αξία κατά την αρχική αναγνώριση και, αφετέρου, εκείνα τα στοιχεία τα οποία κατατάσσονται σε προοριζόμενα προς εμπορική εκμετάλλευση κατά το ΔΛΠ.39
- ✓ χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις στο κόστος που έχει αποσβεσθεί (Libby et. Al, 2013)

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

3.1 ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Η Εταιρεία ιδρύθηκε το 1990 με την επωνυμία “ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΝ”. Ήταν αποτέλεσμα συγχώνευσης των εταιριών “Ιχθυοτροφεία ΣΕΛΟΝΤΑ Ε.Π.Ε.” και “ΣΕΛΟΝΤΑ Ιχθυοτροφική Ε.Π.Ε.” και την ταυτόχρονη μετατροπή της κάθε μία από αυτές σε ανώνυμη εταιρεία.

Έδρα: Δήμος Νέας Σμύρνης, Αττικής

Διεύθυνση: Λεωφόρος Συγγρού 231

Διάρκεια: αρχικά καθορίστηκε για 50 χρόνια

Οι εγκαταστάσεις των ιχθυογεννητικών σταθμών της Εταιρείας βρίσκονται:

- στον όρμο της Σελόντα της Κοινότητας Σοφικού Κορινθίας
- στην περιοχή Μανάγουλη του Ν. Φωκίδος
- στην περιοχή Λωρίδα Σαγιάδας του Ν. Θεσπρωτίας

Οι θαλάσσιες εγκαταστάσεις εκτροφής βρίσκονται:

- στον Όρμο Σελόντα (Νομού Κορινθίας)
- στη Νήσο Πέτρο (Νομού Κορινθίας)
- στη Νήσο Οβριό (Νομού Κορινθίας)
- στον Όρμο Βουρλιάς (Νομό Αργολίδας)
- στη θέση Ορθολίθι και Φουσκί (Νομού Αρκαδίας)
- στον Όρμο Κούραμο (Νομού Θεσπρωτίας)
- στον Αστακό (Αιτωλοακαρνανίας)
- στο Πόρτο Μπούφαλο (Ν. Ευβοίας)

3.2 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Το βασικό αντικείμενο της “ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.” είναι η παραγωγή γόνου από τους ιχθυογεννητικούς σταθμούς της και η εκτροφή ευρύαλων μεσογειακών ψαριών, ιδιαίτερα της τσιπούρας, του λαβρακιού και της χιόνας και νέων ειδών όπως σαργός, φαγγρί, κέφαλος και λυθρίνι.

3.3 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1981: Ιδρύθηκε η εταιρεία Ιχθυοτροφεία Σελόντα Ε.Π.Ε. με σκοπό να δραστηριοποιηθεί στον κλάδο της εντατικής εκτροφής θαλασσινών ψαριών, ξεκινώντας την δραστηριότητα της στον τομέα των ευρύαλων ψαριών.

1982: Αποτέλεσε την πρώτη Ελληνική επιχείρηση του κλάδου των ιχθυοκαλλιεργειών η οποία υπέβαλλε επενδυτικό πρόγραμμα η επιδότηση, του οποίου εγκρίθηκε από το Γεωργικό Ταμείο της Κοινότητας (FEOGA).

1983: Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες των εγκαταστάσεων αγκυροβόλησης και εγκαταστάθηκαν οι 6 πρώτοι ιχθυοκλωβοί στον όρμο Σελόντα του Νομού Κορινθίας.

1985: Η εταιρεία πραγματοποίησε τις πρώτες εξαλιεύσεις και πωλεί τους πρώτους 5 τόνους έτοιμου ψαριού.

1986: Ιδρύθηκε η Σελόντα Ιχθυοτροφική Ε.Π.Ε.

1988: Ξεκίνησε η σχεδίαση και κατασκευή της πρώτης φάσης του ιχθυογεννητικού σταθμού.

1989: Ολοκληρώθηκε και άρχισε η λειτουργία του σταθμού.

1990: Δημιουργήθηκε η ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε από τη συγχώνευση των δύο παραπάνω εταιρειών. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως την ίδια χρονιά ολοκληρώθηκε ο πρώτος παραγωγικός κύκλος του ιχθυογεννητικού σταθμού ο οποίος απέδωσε 1,3 εκατομμύρια ιχθύδια.

1991: Υλοποιήθηκε η κατασκευή της δεύτερης φάσης του ιχθυογεννητικού σταθμού με αποτέλεσμα η παραγωγή να τριπλασιαστεί.

1993: Ανακηρύχθηκε η μονάδα της χρονιάς, κερδίζοντας το Α' βραβείο από την Ένωση Ειδικών Επιστημόνων Υδατοκαλλιεργειών Ελλάδας.

1994: Η Ιχθυοτροφεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. εισήχθη στην Παράλληλη Αγορά του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε η εξαγορά της εταιρείας “Υδατοκαλλιέργειες Δυτικής Ελλάδος Α.Ε.Β.Ε. – RIOPECCA” κατά 70% και της “Biomar Hellenic ABEEI.” (πρώην Aqualim Ελληνική Α.Ε.) με 51%. Τέλος, η εταιρεία συμμετείχε στην ίδρυση της Eurofish Hellas Α.Ε. με σκοπό την εμπορία και διανομή ψαριών στην Ευρωπαϊκή Αγορά.

1995: Εξαγόρασε το 67,53% της AQUAVEST Α.Ε.

1996: Δημιουργήθηκε η εταιρεία Eurofish Hellas - Αστάρτη Α.Ε λόγω της απορρόφησης της δεύτερης από την πρώτη. Την ίδια χρονιά, ιδρύθηκε με συμμετοχή 100% από την Εταιρεία, η Selonda International Ltd με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο.

1999: Πλέον είχε δημιουργηθεί ένας ισχυρός Όμιλος με τη διεξαγωγή των ακόλουθων σημαντικών γεγονότων.

- ❖ Η Εταιρεία σε συνεργασία με την πολυεθνική εταιρεία ιχθυοτροφών Biomar ίδρυσε γραφείο με την επωνυμία Biomar & Selonda Representative Office στην Κίνα.
- ❖ Προχώρησε στην ίδρυση της θυγατρικής κατά 40% εταιρείας «Blue Water Flat Fish Ltd»(B.F.F.) στην Ουαλία.
- ❖ Το 1999 κατείχε ποσοστό συμμετοχής 10% στην εταιρεία Sea Farm Ionian (εισηγμένη στο ΧΑΑ μεταξύ των μεγαλύτερων εταιριών ιχθυοκαλλιέργειας στην Ελλάδα).
- ❖ Εξαγόρασε 100% την εταιρεία «Ιχθυοτροφεία Οβριού Α.Ε.».
- ❖ Το 2001 εφάρμοσε το νέο μηχανογραφικό πρόγραμμα ERP στοχεύοντας στην άμεση ανταπόκριση των τεχνολογικών απαιτήσεων.
- ❖ Εξαγορά του 34% της Αγγλικής εταιρείας «International Aqua Tech Ltd» που διαθέτει το αποτελεσματικότερο Know-How στην εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων διαχείρισης νερού, τεχνολογία για την λειτουργία ιχθυοκαλλιέργειας σε χερσαίες εγκαταστάσεις.
- ❖ Στις 17 Ιουνίου 2002 ιδρύθηκε η «ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΣ ΤΟΝΟΣ» με διακριτικό τίτλο «MEDTUNA ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ» στην οποία συμμετέχουν από κοινού η Σελόντα Α.Ε. και η Νηρεύς Α.Ε. με ποσοστό 50% η κάθε μία.

3.4 ΟΜΙΛΟΣ

Ο Όμιλος Σελόντα αποτελείται από τις ακόλουθες εταιρείες:

- Ιχθυοτροφεία Σελόντα ΑΕΓΕ
- Eurofish Hellas – Αστάρτη ΑΕ
- Επενύσεις Υδατ/γειών-Aquavest ΑΕ
- Κοινοπραξία Μεσογειακή Τσιπούρα
- Ακουανέτ ΑΕ
- Selonda International Ltd
- Bluewater Flatfish Ltd

3.5 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ιχθυοτροφεία Σελόντα ΑΕΓΕ είναι πενταμελές. Στις 3 Δεκεμβρίου του 2015 αναδιαμορφώθηκε και αποτελείται από:

- τον Αθανάσιο Σκορδά (Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου)
- το Μιχάλη Παναγή (Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου)
- την Αδαμαντίνη Λαζάρη (Ανεξάρτητο- Μη Εκτελεστικό Μέλος)
- τον Παναγιώτη Αλλαγιάννη (Ανεξάρτητο-Μη Εκτελεστικό Μέλος)
- τον Μιχαήλ Κόκκινος (Μη Εκτελεστικό Μέλος)

Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι πενταετής και λήγει το πρώτο εξάμηνο του 2020.

3.6 ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2004

Το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας δηλώνει ότι τα μέλη μαζί με τους συντάκτες του έχουν λάβει γνώση των Οικονομικών Καταστάσεων, το σχετικό Προσάρτημα και το ετήσιο δελτίο του 2004 και βεβαιώνουν υπεύθυνα πως:

- Όλες οι πληροφορίες και τα στοιχεία που περιέχονται σε αυτό είναι πλήρη και αληθή.
- Δεν υπάρχουν άλλα στοιχεία και δεν έχουν λάβει χώρα γεγονότα, ή απόκρυψη ή παράλειψη των οποίων θα μπορούσε να καταστήσει παραπλανητικό το σύνολο ή μέρος των στοιχείων και πληροφοριών στο Ετήσιο Δελτίο.
- Σε βάρος της Εταιρείας δεν εκκρεμούν δικαστικές διαφορές ή διαιτησίες, οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομική τους κατάσταση.

Η Εταιρεία εφάρμοσε ορθά το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και με τη σειρά της ελέγχθηκε από ορκωτούς ελεγκτές. Τον έλεγχο των Οικονομικών Καταστάσεων που έληξε στις 31.12.2004, διενήργησε ο ορκωτός ελεγκτής κος. Αναστάσιος Επαμ. Κερατσή.

3.6.1 ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2004

ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004 - 14η ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΧΡΗΣΗ (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004 - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004) ΑΡ.Μ.Α.Ε. 23166/06/Β/90/01 - ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ	ΠΟΣΑ ΚΛΕΙΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 31/12/2004			ΠΟΣΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 31/12/2003		
	ΑΞΙΑ ΚΤΗΣΕΩΣ	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	ΑΝΑΠ. ΑΞΙΑ	ΑΞΙΑ ΚΤΗΣΕΩΣ	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	ΑΝΑΠ. ΑΞΙΑ
Β. ΕΞΟΔΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ						
1. Εξόδα ιδρύσεως & πρώτης εγκατάστασης	2.833,67	2.833,65	0,02	44.428,28	43.861,51	566,77
4. Λοιπά εξόδα εγκατάστασης	2.123.956,53	1.685.061,91	438.894,62	3.191.169,66	2.372.502,95	818.666,71
Σύνολο	<u>2.126.790,20</u>	<u>1.687.895,56</u>	<u>438.894,64</u>	<u>3.235.597,94</u>	<u>2.416.364,46</u>	<u>819.233,48</u>
Γ. ΠΑΠΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ						
Ι. Ασώματες ακιντοποιήσεις						
1. Εξόδα ερευνών & αναπτύξεως	890.103,66	533.400,79	356.702,87	924.322,66	331.901,57	592.421,09
Δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας	245.338,57	147.203,13	98.135,44	245.338,57	98.135,42	147.203,15
	<u>1.135.442,23</u>	<u>680.603,92</u>	<u>454.838,31</u>	<u>1.169.661,23</u>	<u>430.036,99</u>	<u>739.624,24</u>
ΙΙ. Ενόματες ακιντοποιήσεις						
1. Γήπεδα - Οικόπεδα	1.181.959,31	0,00	1.181.959,31	1.171.975,45	0,00	1.171.975,45
2. Κτίρια & τεχνικά έργα	8.726.878,53	6.270.914,05	2.455.964,48	8.124.228,40	5.684.200,58	2.440.027,82
4. Μηχάνητρα - τεχνικές εγκαταστάσεις						
& λοιπός μισθικός εξοπλισμός	10.746.687,19	7.384.888,48	3.361.798,71	11.282.940,26	8.459.203,98	2.823.736,28
5. Μεταφορικά μέσα	2.392.100,69	1.838.171,29	553.929,40	2.361.030,12	1.719.306,81	641.723,31
6. Επιπλή & λοιπός εξοπλισμός	2.197.105,38	1.841.971,20	355.134,18	2.140.727,27	1.752.877,73	387.849,54
7. Ακίνητες υπό εκτέλ. & πρακ/κές παγίων	1.346.239,40	0,00	1.346.239,40	1.057.936,92	0,00	1.057.936,92
Σύνολο	<u>26.590.970,50</u>	<u>17.335.945,02</u>	<u>9.255.025,48</u>	<u>26.138.838,42</u>	<u>17.615.589,10</u>	<u>8.523.249,32</u>
Σύνολο ακιντοποιήσεων (Γ+ΙΙ)	<u>27.726.412,73</u>	<u>18.016.548,94</u>	<u>9.709.863,79</u>	<u>27.308.499,65</u>	<u>18.045.626,09</u>	<u>9.262.873,56</u>
ΙΙΙ. Συμμετοχές & άλλες μακρ/σμες χρηματοοικονομικές απαιτήσεις						
1. Συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις	49.329.394,87			50.983.254,28		
2. Συμμετοχές σε λοιπές επιχειρήσεις	15.749.595,67			15.659.209,27		
	65.078.990,54			66.642.463,55		
Μείον: Πρόβλεψη υποτίμησης συμμετοχών	<u>-47.825.005,86</u>	17.253.984,68		0,00	66.642.463,55	
2α. Προκαταβολές κτήσεις συμμετοχών		4.195.968,61			3.866.348,99	
7. Λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις		73.995,67			70.455,84	
		<u>21.523.948,96</u>			<u>70.579.268,38</u>	
Σύνολο παγίων ενεργητικού (Γ+ΙΙ+ΙΙΙ)		<u>31.233.812,75</u>			<u>79.842.141,94</u>	
Δ. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ						
Ι. Αποθέματα						
2. Προϊόντα έτοιμα & ημιτελή			30.008.023,71		33.977.759,57	
3. Παραγωγή σε εξέλιξη			5.958.589,01		5.466.285,00	
4. Πρώτες και βοηθ. Υλκες - Αναλώσιμα υλικά - Αναπληρωτικά και είδη σκευάσματος			786.022,36		1.348.300,48	
5. Προκαταβολές για αγορές αποθεμάτων			491.564,48		0,00	
			<u>37.244.199,56</u>		<u>40.792.345,05</u>	
ΙΙ. Απαιτήσεις						
1. Πελάτες			7.204.514,35		9.743.072,21	
2. Γραμμάτια εισπρακτέα χαρτοφυλακίου			13.235,51		13.235,51	
3α. Επιταγές εισπρακτέες χαρτοφυλακίου			4.809.893,64		4.996.672,12	
3β. Επιταγές εισπρακτέες σε καθυστέρηση			83.047,29		727.197,56	
5. Βραχυ/σμες απαιτήσεις κατά συνδεδεμένων εν/σεων			88.543,68		0,00	
6. Βραχυ/σμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμ. ενδ. εν/σεων			200.000,00		0,00	
10. Επισφαλείς και ειδικόι πελάτες & χρεώστες		261.713,43		920.914,63		
Μείον: Προβλέψεις		0,00	261.713,43	920.914,63	0,00	
11. Χρεώστες διάφοροι			2.326.113,20		2.670.756,42	
12. Λογαριασμοί διαν/σους προκαταβολών & πιστώσεων			6.093,02		6.255,03	
			<u>14.993.154,12</u>		<u>18.157.188,85</u>	
ΙΙΙ. Χρέογραφα						
1. Μετοχές			171.167,50		151.690,75	
3. Λοιπά χρέογραφα			3.004.755,24		2.046.495,93	
			<u>3.175.922,74</u>		<u>2.338.511,12</u>	
ΙV. Διαθέσιμα						
1. Ταμείο			10.938,69		72.904,17	
3. Καταθέσεις όψεως & προθεσμίας			1.510.671,22		1.059.886,49	
			<u>1.521.609,91</u>		<u>1.132.790,66</u>	
Σύνολο κυκλοφορούντος ενεργητικού (Δ+ΙΙ+ΙΙΙ+ΙV)			<u>56.934.886,33</u>		<u>62.420.835,68</u>	
Ε. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ						
1. Εξόδα επομένων χρήσεων			117.616,98		96.440,11	
2. Εσοδα χρήσεως εισπρακτέα			9.010,23		0,00	
			<u>126.627,21</u>		<u>96.440,11</u>	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (Β+Γ+Δ+Ε)			<u>88.734.220,93</u>		<u>143.178.651,21</u>	
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΣΕΩΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ						
2. Χρεωστικοί λογ/σμοί εγγυήσεων & εμπράγματων ασφαλειών			1.395.843,29		2.303.150,06	
4. Λοιποί λογ/σμοί τάξεως			888.938,72		3.338.040,00	
			<u>2.284.782,01</u>		<u>5.641.190,06</u>	
ΠΑΘΗΤΙΚΟ						
Α. ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ						
Ι. Κεφάλαιο Μετοχικό						
(29.281.594 μετοχές του 1,00 Ευρώ)						
1. Καταβλημένο			29.281.594,00		29.281.594,00	
ΙΙ. Διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το όριο			54.802.871,18		54.802.871,18	
ΙΙΙ. Διαφ. αναπ/γής - Επικ. επενδύσεων						
2. Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων			274.390,19		56.523,00	
3. Επικ/σεις επενδύσεων πάγιου ενεργητικού			5.155.426,60		4.888.629,47	
Μείον: Αποσβέσεις επικαρ/των παγίων			-4.447.713,74		-4.039.884,58	
			<u>982.103,05</u>		<u>905.267,89</u>	
ΙV. Αποθεματικά κεφάλαια						
1. Τακτικό αποθεματικό			1.289.033,20		1.190.512,36	
2. Εκτακτο αποθεματικό			29.933,56		29.933,56	
5. Αφορ. αποθεμ/κά ειδ. διατ. νόμων			9.919.562,48		9.077.250,48	
5α. Διαφορές από αποτίμησης συμμετοχών			-48.813.094,92		-797.737,19	
6. Λοιπές Μετοχές			-13.582,30		-140.324,44	
			<u>-37.588.147,98</u>		<u>9.359.634,77</u>	
Υ. Αποτελέσματα εις νέο						
Αποτελέσματα (κέρδη) χρήσεως εις νέο			1.771.493,71		1.231.057,56	
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων (ΑΙ+ΑΙΙ+ΑΙΙΙ+ΑΙV+ΑV)			<u>49.249.913,96</u>		<u>95.580.425,40</u>	
Β. ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ & ΕΞΟΔΑ						
1. Προβλέψεις για αποζημ. προακού			422.800,70		396.138,83	
2. Λοιπές προβλέψεις			0,00		67.887,80	
			<u>422.800,70</u>		<u>464.026,63</u>	
Γ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ						
Ι. Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις						
2. Δάνεια Τραπεζών			14.000.000,00		15.750.000,00	
ΙΙ. Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις						
1. Προμηθευτές			2.921.598,33		5.520.812,29	
2α. Επιταγές πληρωτέες			5.189.193,31		7.591.600,19	
3. Τράπεζες λογ. βραχ/σμων υποχρ.			12.421.913,67		10.891.913,75	
4. Προκαταβολές πελατών			78.928,81		353.593,93	
5. Υποχρεώσεις από φόρους - τέλη			1.313.675,17		857.626,40	
6. Ασφαλιστικοί οργανισμοί			338.611,69		269.037,02	
7. Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις πληρωτέες στην επ. χρήση			1.750.000,00		1.750.000,00	
8. Υποχρεώσεις σε συνδεδ. επιχειρήσεις			0,00		2.822.225,00	
10. Μερίσματα πληρωτέα			131.859,59		506.628,28	
11. Πιστωτές διάφοροι			682.848,52		401.748,88	
Σύνολο υποχρεώσεων (ΓΙ)			<u>24.828.629,09</u>		<u>30.965.185,74</u>	
Σύνολο υποχρεώσεων (ΓΙ+ΓΙΙ)			<u>38.828.629,09</u>		<u>46.715.185,74</u>	
Δ. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ						
2. Εξόδα χρήσεως δουτεμμένα			232.877,18		278.689,00	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ (Α+Β+Γ+Δ)			<u>88.734.220,93</u>		<u>143.178.651,21</u>	
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΣΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ						
2. Πιστωτικοί λογ/σμοί εγγυήσεων & εμπράγματων ασφαλειών			1.395.843,29		2.303.150,06	
4. Λοιποί λογ/σμοί τάξεως			888.938,72		3.338.040,00	
			<u>2.284.782,01</u>		<u>5.641.190,06</u>	

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: 1) Οι βασικές λογιστικές αρχές που ακολουθήθηκαν είναι οι ίδιες με εκείνες που αναφέρονται στην Έκθεση του Δ.Σ. και στο προσάρτημα του Ισολογισμού της χρήσεως 2004. 2) Ορισμένα κονδύλια του Ισολογισμού της προηγούμενης χρήσεως έχουν τροποποιηθεί για να βρίσκονται σε αντιστοιχία με αυτά της παρούσας χρήσεως. 3) Το σύνολο των παγίων επενδύσεων για την χρήση 2004 ανήλθαν σε 2.715.044 ευρώ. 4) Επί των παγίων περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας δεν υφίστανται εμπράγματα βάρη. 5) Οι αποσβέσεις επί των παγίων περιουσιακών στοιχείων υπολογίστηκαν μέχρι 31/12/2004. 6) Το προσωπικό που απασχολεί η Εταιρεία ανέρχεται σε 340 άτομα. 7) Ο κύκλος εργασιών αναλύεται κατά κωδικό δραστηριότητας (ΣΤΑΚΟΔ-91) ως εξής: Α) Λειτουργία Ιχθυοτροφείων και μονάδων παραγωγής γόνου ΣΤΑΚΟΔ 050.2=36.573.525,58, Β) Χονδρικό εμπόριο τροφίμων συμπεριλαμβανομένων και ιχθύων ΣΤΑΚΟΔ 513.8=418.051,68, Γ) Χονδρικό εμπόριο τροφίμων ζωοτροφών ΣΤΑΚΟΔ 512.1=370.398,84 Δ) Δραστηριότητες επιχειρηματικών και διαχειριστικών συμβούλων ΣΤΑΚΟΔ 741.4=228.624,75 ευρώ. 8) Δεν υπάρχουν επίδοτες ή υπό διαπίστωση διαφορές της Εταιρείας ή και αποφάσεις δικαστικών ή διαπικτικών οργάνων που να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομική κατάσταση της Εταιρείας. 9) Η εταιρεία έχει ελεγχθεί φορολογικά έως και την χρήση του 2002. 10) Η τελευταία αναπροσαρμογή της αξίας κτήσεως και των αποσβέσεων των ακινήτων της Εταιρείας έγινε την 31.12.2004 με βάση τις διατάξεις του Ν. 2065/1992. 11) Ο λογαριασμός του Κυκλοφορούντος Ενεργητικού "Λοιπά χρέογραφα" περιλαμβάνει μόνο καταθέσεις σε τρεπς και επενδυτικά προγράμματα διαχείρισης διαθεσίμων.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2004 (1/1/2004 - 31/12/2004) (Λ/86)						ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ		
		ΠΟΣΑ ΚΛΕΙΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 31/12/2004		ΠΟΣΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 31/12/2003		ΧΡΗΣΕΩΣ 2004	ΧΡΗΣΕΩΣ 2003	
I. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ						Καθαρά αποτελέσματα (κέρδη) χρήσεως	3.031.410,38	1.631.195,58
Μείον: Κόστος πωλήσεων						Πλέον: Υπόλοιπο (κερδών) προηγ. χρήσ.	1.231.057,56	799.929,39
Μικτά αποτελέσματα (κέρδη) εκμ/σεις						Μείον: Υπόλοιπο (ζημιών) προηγ. χρήσεως		
Πλέον: Άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως						απορροφ. εταιρείας	0,00	-21.167,29
Σύνολο						Μείον: Διαφορές φορολογικού ελέγχου	364.515,70	12.355,40
Μείον: 1. Έξοδα διοικητικής λειτουργίας						Μείον: Αποθεματικό εκ πωλήσεως		
2. Έξοδα λειτουργίας ερευνών και αναπτύξεως						χρεογράφων Α.Ν. 148/67	53.321,80	4.612,12
3. Έξοδα λειτουργίας διαθέσεως						Σύνολο	3.844.630,44	2.392.990,16
Μερικά αποτελέσματα (κέρδη) εκμ/σεις						Μείον: 1. Φόρος εισοδήματος	822.009,68	606.344,70
Πλέον: 1. Έσοδα συμμετοχών						2. Λοιποί μη ενάριθμοι στο λογ. κόστος φόροι	20.294,21	7.074,38
2. Έσοδα χρεογράφων						Κέρδη προς διάθεση	3.002.326,55	1.779.571,08
3. Κέρδη εκ πωλήσεως συμμετ/ών & χρεογράφων						Η διάθεση των κερδών γίνεται ως εξής:		
4. Πιστωτικοί τόκοι & συναφή έσοδα						1. Τακτικό αποθεματικό	98.520,84	53.013,86
Σύνολο						2. Πρώτο μέρος	0,00	352.542,14
Μείον: 1. Διοφ. αποτ. συμμετ. & χρεογράφων						3. Πρόσθετο μέρος	0,00	13.477,79
2. Έξοδα & ζημιές συμμετ. & χρεογρ.						6. Αφορολόγητο αποθεματικό Ν. 3220/2004	750.000,00	0,00
3. Χρεωστικοί τόκοι & συναφή έξοδα						6β. Αποθεμ. από απώλ/να της φορολογίας έσοδα	75.605,94	29.479,73
Ολικά αποτελέσματα (κέρδη) εκμ/σεις						6γ. Αποθεμ. από έσοδα φορ/ητα κατ' ειδικό τρόπο	16.706,06	0,00
II. ΠΛΕΟΝ: ΕΚΤΑΚΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ						7. Αρριβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου	270.000,00	80.000,00
1. Εκτακτα και ανόργανα έσοδα						7α. Διανομή στο προσωπικό	20.000,00	20.000,00
2. Εκτακτα κέρδη						8. Υπόλοιπο κερδών εις νέο	1.771.493,71	1.231.057,56
3. Έσοδα προηγούμενων χρήσεων						Σύνολο	3.002.326,55	1.779.571,08
4. Έσοδα από προβλέψεις προηγ. χρήσεων								
Μείον: 1. Εκτακτα και ανόργανα έξοδα								
2. Εκτακτες ζημιές								
3. Έξοδα προηγ. χρήσεων								
Οργανικά & εκτακτα αποτελέσματα (κέρδη)								
Μείον: Σύνολο αποβέσεων παγίων στοιχείων								
Μείον: Οι από αυτές ενάριθμοι στο λογ. κόστος								
ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (Κέρδη) ΧΡΗΣΕΩΣ προ φόρων								
Νέα Σύμψη, 24 Φεβρουαρίου 2005								
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.		Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ		Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.		Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.		
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ Α.Δ.Τ. Σ. 042835		ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ Α.Δ.Τ. Τ. 037899		ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Δ.Τ. Π. 270787		ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΠΙΠΑΣ Α.Δ.Τ. Ξ. 665473		
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟΥ ΟΡΚΩΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΗ ΛΟΓΙΣΤΗ								
Προς τους κ.κ. Μετόχους της Ανώνυμης Εταιρείας "ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε."								
Ελέγχω τις ανωτέρω Οικονομικές Καταστάσεις, το σχετικό Προσάρτημα καθώς και την Κατάσταση Τομεακών Ροών της Ανώνυμης Εταιρείας "ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε." της εταιρικής χρήσεως που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2004. Ο έλεγχος μας, στα πλαίσια του οποίου λάβαμε γνώση του πλήρους λογιστικού απολογισμού των εργασιών των υποκαταστημάτων της Εταιρείας, έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του Κ.Ν.2190/1920 «περί Ανωνύμων Εταιρειών» και τις ελεγκτικές διαδικασίες που κρίναμε κατάλληλες, βάσει αρχών και κανόνων ελεγκτικής που ακολουθεί το Σύστημα Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών και που είναι σύμφωνοι με τις βασικές αρχές των Διεθνών Ελεγκτικών Προτύπων. Τέθηκαν στη διάθεσή μας τα βιβλία και στοιχεία που τήρησε η Εταιρεία και μας δόθηκαν οι αναγκαίες για τον έλεγχο πληροφορίες και επεξηγήσεις που ζητήσαμε. Η Εταιρεία εφάρμοσε ορθά το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, εκτός από την περίπτωση της σημειώσεως με αριθ. 2, δεν τροποποιήθηκε η μέθοδος απογραφής σε σχέση με την προηγούμενη χρήση και το κόστος παραγωγής που προκύπτει από τα λογιστικά βιβλία προσδιορίστηκε σύμφωνα με τις παραδεγμένες αρχές λογισμού του κόστους. Επαληθεύσαμε τη συμφωνία του περιεχομένου της Εκθέσεως Διαχειρίσεως του Διοικητικού Συμβουλίου προς την Τακτική Γενική Συνέλευση των Μετόχων, με τις σχετικές Οικονομικές Καταστάσεις. Το Προσάρτημα περιλαμβάνει τις πληροφορίες που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 43α του κωδ. Ν. 2190/ 1920. Από τον έλεγχο μας προέκυψαν τα εξής: 1. Με βάση τις διατάξεις του Ν. 2065/1992 έγινε στην παρούσα χρήση αναπροσαρμογή της αξίας κτήσεως των γηπέδων, των κτιρίων, και των σωρευμένων αποβέσεων των κτιρίων, εξαιτίας της οποίας αυξήθηκε η αξία κτήσεως των γηπέδων και των κτιρίων κατά ποσό 387.648,94 ευρώ, και η αξία των σωρευμένων αποβέσεων των κτιρίων κατά 169.778,82 ευρώ και προέκυψε διαφορά αναπροσαρμογής ποσού 217.870,12 ευρώ η οποία καταχωρήθηκε στον λογαριασμό των Ιδίων Κεφαλαίων Αλλη-2 "Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων". Οι αποβέσεις της χρήσεως υπολογίστηκαν στην αναπροσαρμοσμένη αξία των κτιρίων και είναι μεγαλύτερες κατά ποσό 30.213,21 ευρώ από εκείνες που θα προέκυπταν εάν δεν είχε γίνει η αναπροσαρμογή. 2. Στους λογαριασμούς Συμμετοχών, περιλαμβάνεται και ποσό 1.864.601,06 ευρώ που αφορά σε επενδύσεις, οι Οικονομικές Καταστάσεις των οποίων δεν ελέγχονται από αναγνωρισμένους Ορκωτούς Ελεγκτές Λογιστές. Η αποτίμηση των Συμμετοχών, αλληλ και των Χρεογράφων της Εταιρείας στην παρούσα χρήση έγινε στην μικρότερη μεταξύ της τιμής κτήσεως τους και της τρέχουσας τιμής τους, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 43α του κωδ. Ν.2190/1920, εκτός από μία περίπτωση όπου η αποτίμηση έγινε στην τρέχουσα αξία με βάση προγενέστερη εκτίμηση του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, ενώ στην προηγούμενη χρήση η αποτίμηση έγινε στην τιμή κτήσεως τους. Από την αποτίμηση προέκυψαν ζημιές συνολικού ποσού 47.960.101,65 ευρώ, τις οποίες η Εταιρεία βασιζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 2992/2002 μετέφερε απευθείας σε μείωση της Καθαρής της Θέσης, και όχι σε βάρος των αποτελεσμάτων χρήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43 του Κ.Ν. 2190/1920 και του άρθρου 28 του Π.Δ. 186/1992. 3. Η μη διανομή μερίσματος οφείλεται στις απαγορευτικές διατάξεις του άρθρου 44α του Κ.Ν.2190/1920. 4. Η Εταιρεία έχει ελεγχθεί για τις φορολογικές της υποχρεώσεις μέχρι και τη χρήση 2002, επομένως τα καταβληθέντα ποσά φόρων για τις επόμενες χρήσεις (2003-2004) δεν έχουν καταστεί οριστικά. Κατά τη γνώμη μας, οι ανωτέρω Οικονομικές Καταστάσεις οι οποίες προκύπτουν από τα βιβλία και στοιχεία της Εταιρείας, αφού ληφθούν υπόψη οι παραπάνω παρατηρήσεις μας, απεικονίζουν μαζί με το Προσάρτημα και την Κατάσταση Τομεακών Ροών, την περιουσιακή διάρθρωση και την οικονομική κατάσταση της Εταιρείας κατά την 31η Δεκεμβρίου 2004, καθώς και τα αποτελέσματα της χρήσεως που έληξε αυτή την ημερομηνία, βάσει των σχετικών διατάξεων που ισχύουν και λογιστικών αρχών, οι οποίες έχουν γίνει γενικά παραδεκτές και εκτός από την περίπτωση της σημειώσεως με αριθ. 2 δεν διαφέρουν από εκείνες που η Εταιρεία εφάρμοσε στην προηγούμενη χρήση.								
Αθήνα, 25 Φεβρουαρίου 2005								
Ο ΟΡΚΩΤΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΗΣ								
								
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΠ. ΚΕΡΑΤΣΗΣ Α.Μ.Σ.Ο.Ε.Λ. 10871 Σ.Ο.Λ. Α.Ε.Ο.Ε.								

3.7 ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2005

Το 2005, τόσο η Εταιρεία Ιχθυοτροφεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. όσο και ο Όμιλος, αλλάζουν τη μορφή που παρουσιάζεται ο Ισολογισμός. Από 1/1/2005 και έπειτα εφαρμόζονται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με αποτέλεσμα οι λογιστικές αρχές που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων διαφέρουν σε σχέση με αυτές που ακολούθησαν στις προηγούμενες χρήσεις.

Ο αναγνώστης που επιθυμεί ολοκληρωμένη εικόνα της οικονομικής θέσης και των αποτελεσμάτων της Εταιρείας για το έτος 2005, πρέπει να αναζητήσει πληροφορίες από τη συγκεκριμένη ετήσια Οικονομική Κατάσταση που προβλέπουν τα ΔΛΠ καθώς επίσης και την έκθεση του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή. Το Δ.Σ. και ο ίδιος ορκωτός ελεγκτής του έτους 2004 , Κος. Αναστάσιος Επαμ. Κερατσής, επιβεβαιώνουν πως η οικονομική κατάσταση της εταιρείας έως 31/12/2005 απεικονίζει ακριβοδίκαια την οικονομική θέση της και των ενοποιημένων του Ομίλου.

3.7.1 ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2005

ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

ΑΡ.Μ.Α.Ε. 23166/06/Β/90/01

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005 ΕΩΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2005

(δημοσιευμένα βάσει του ν. 2190, άρθρο 135 για επιχειρήσεις που συντάσσουν ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, ενοποιημένες και μη, κατά το ΔΛΠ)

Τα παρακάτω στοιχεία και πληροφορίες στοχεύουν σε μία γενική ενημέρωση για την οικονομική κατάσταση και τα αποτελέσματα της ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ ΑΕΓΕ. Ο αναγνώστης που επιζητά να ανησυχά οπτικοποιημένη εκτύπωση της οικονομικής θέσης και των αποτελεσμάτων της, πρέπει να εξασφαλίσει πρόσβαση στις ετήσιες Οικονομικές Καταστάσεις που προβλέπουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα καθώς και η έκθεση ελέγχου του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή. Ενδεκτικά μπορεί να αναζητήσει στην διεύθυνση διαδικτύου της www.selonda.com όπου αναγράφονται τα ειρήσιμα στοιχεία.

Στοιχεία Εταιρείας Επωνυμία Εταιρείας Διεύθυνση Έδρας ΑΡ.Μ.Α.Ε. Εποπτεύουσα Αρχή Ημερομηνία Έγκρισης των Οικονομικών Καταστάσεων τις οποίες ανηλθάναν τα συνοπτικά στοιχεία Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής Ελεγκτική Εταιρεία Ημερομηνία λήξης τρέχουσας χρήσης Τύπος έκθεσης ελέγχου ελεγκτών Διεύθυνση Διαδικτύου		Συνθεση Διοικητικού Συμβουλίου Πρόεδρος, Δ/νων Σύμβουλοι, Μέλος, Μέλος, Μέλος, Μέλος, Μέλος, Βασίλης Στεφανής Ιωάννης Στεφανής Ιωάννης Ανδριανόπουλος Ευάγγελος Πίπας Ευάγγελος Γαλιούρας Βασίλειος Ακριβίδης Δημήτρα Τζουρακμάκου						
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ ΑΕΓΕ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ 30, ΑΘΗΝΑ, 10556 23166/06/Β/90/01 Υπουργείο Ανάπτυξης – Δ/νση Α.Ε. 13 Μαρτίου 2006 Αναστάσιος Επ. Κερασιotis Α.Μ. 10871 Συνεργαζόμενο Ορκωτό Ελεγκτές ΑΕΟΕ 31 Δεκεμβρίου 2005 Με σύμφωνη γνώμη www.selonda.com								
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ (ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ)		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΥ (ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ)						
		Ο ΟΜΙΛΟΣ		Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ				
		31/12/2005	31/12/2004	31/12/2005	31/12/2004	1/1-31/12/2005	1/1-31/12/2004	
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ								
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ								
Ενσώματα Πάγια	39.186.570,46	37.171.087,14	15.112.877,45	15.535.679,42	Κόστος Εργασιών	37.696.955,05	46.133.495,77	
Αυτο Περαισιολογικά Στοιχεία	588.185,80	98.135,43	81.267,67	98.135,43	Λοιπός πωλησιών	6.568.411,59	615.840,07	
Επενδύσεις σε Συγγαμικές	105.000,00	0,00	17.691.355,55	16.799.457,14	Σύνολο	44.265.366,64	46.749.335,84	
Επενδύσεις σε Συνδεδεμένες	854.643,00	935.329,53	820.864,56	830.164,58	Μικτά κέρδη από λοιπά εμπορεύσιμα είδη	727.509,15	172.167,24	
Επενδύσεις Διαθέσιμες Προς Πώληση	587.593,10	4.591.161,08	107.952,71	3.710.818,27	Κέρδη (Ζημιές) από την επιμέτρηση στην εύλογη			
Άλλες Επενδύσεις	1.491.787,14	209.110,33	489.682,14	178.796,77	από των βιοηολογικών περιουσιακών στοιχείων	38.530.929,35	31.788.521,30	
Άλλες απαιτήσεις	139.926,73	77.722,41	110.033,99	73.995,67	Κέρδη (Ζημιές) προ φόρων χρηματοδοτικών			
Αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις	537.181,37	813.438,82	337.821,38	609.370,54	και επενδυτικών αποτελεσμάτων και αποσβέσεων	7.778.107,03	-1.403.279,02	
Βιοηολογικά Περιουσιακά Στοιχεία	20.063.795,62	18.218.626,03	18.582.312,78	18.218.626,03	Κέρδη (Ζημιές) προ φόρων χρηματοδοτικών και			
	63.554.683,21	62.114.610,76	53.394.168,23	56.055.043,85	επενδυτικών αποτελεσμάτων	5.673.348,85	-3.132.432,21	
					Κέρδη (Ζημιές) προ φόρων σύνολο	5.517.705,75	-4.593.614,96	
Κυκλοφορούν ενεργητικό					Πλέον/Μείον: Φόροι	1.026.081,03	-1.923.806,80	
Βιοηολογικά Περιουσιακά Στοιχεία	36.006.808,84	25.953.457,55	29.619.518,05	22.010.268,30	Κέρδη (Ζημιές) μετά από φόρους σύνολο	4.491.624,73	-2.669.808,15	
Αποθέματα	1.299.042,99	898.077,32	888.715,44	786.022,36	Κατανεμημένοι σε:			
Απαιτήσεις από Εμπορικές Διαπραγμάτευσεις	21.966.842,10	16.538.311,39	18.914.777,09	12.769.355,88	Μετόχους Εταιρείας	4.636.750,61	-2.630.221,42	
Λοιπές Απαιτήσεις	5.384.329,11	823.283,76	5.326.400,47	823.283,76	Μετόχους Μεταρρυθμίσεων	-145.125,88	-39.586,73	
Προκαταβολές	2.774.272,81	2.774.534,09	2.362.688,45	1.876.891,37	Κέρδη μετά από φόρους ανα μεταβ. - βασικά (σε €)	0,15	-0,09	
Επενδύσεις καταβλημένες για Εμπορικούς Σκοπούς	857.707,65	3.512.155,14	462.825,20	3.178.092,94	Προβλεπόμενο μέρισμα ανα μεταβ. - (σε €)			
Διαθέσιμα και ισόζυγα διαθέσιμων	12.301.899,28	2.431.676,92	3.625.566,88	1.521.609,91				
	80.590.902,78	52.878.496,18	61.200.491,58	42.965.524,52				
ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ	144.145.585,99	114.993.106,94	114.534.659,81	99.020.568,37				
ΠΑΘΗΤΙΚΟ								
ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ								
Ίδια Κεφάλαια								
Μετοχικό Κεφάλαιο	29.281.594,00	29.281.594,00	29.281.594,00	29.281.594,00	Καθαρή θέση έναρξης περιόδου (01.01.05 και 01.01.04)			
Διαφορά από έκδοση μετοχών υπέρ το άρτο	17.173.613,97	54.052.264,48	17.674.827,79	54.662.546,74	Κέρδος (Ζημία) Αναγνωριζόμενο στο Ίδια Κεφάλαιο	59.498.237,70	62.702.489,05	
Αποθεματικά	11.240.680,22	11.240.680,22	11.238.529,24	11.238.529,24	Κέρδος περιόδου	-260.759,28	12.784,89	
Συνοληγοματικές Διαφορές	76.486,76	-103.383,04	0,00	0,00	Κέρδος μεταρρυθμίσεων	4.491.624,73	-2.669.808,15	
Αδυναμία κέρδη	3.231.769,27	-37.987.663,71	4.169.032,98	-39.533.607,32	Διαφορές μεταρρυθμίσεων ισολογισμών σε €	179.869,80	-103.383,04	
Ίδια Κεφάλαια αποδιδόμενα στους Μετόχους της Μητρικής	61.004.144,22	56.483.491,95	62.363.984,01	55.649.062,66	Μεταβολή δικαιωμάτων μετοχής	4.755.756,55	22.174,90	
Δικαιώματα Μετοχής	7.479.653,77	3.014.745,81			Συνολικά αναγνωριζόμενο κέρδος ή ζημία περιόδου	9.166.491,81	-2.738.231,40	
Σύνολο Ίδιων Κεφαλαίων	68.483.797,99	59.498.237,76	62.363.984,01	55.649.062,66	Μερίσματα Αμοιβές ΔΕ & Διοικητική Προσωπικού	-290.000,00	-466.019,93	
Μη Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις					Μεταβολή μετοχικού κεφαλαίου και αποθέμ. υπέρ το άρτο	109.068,44		
Δάνεια Τραπεζών	16.291.437,79	13.914.459,73	12.209.982,15	13.914.459,73	Καθαρή θέση λήξης Περιόδου (31.12.05 και 31.12.04)	68.483.797,94	59.498.237,72	
Άλλες Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις	3.294.287,70	622.450,89	112.539,12	0,00				
Αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις	7.511.053,49	7.566.594,20	5.109.235,35	3.867.863,57				
Αποζημίωση Προσωπικού	320.703,88	273.621,82	277.649,04	216.207,53				
Κρατικές Επιδότησεις	3.371.870,20	3.833.632,14	360.847,91	707.712,86				
Προβλέψεις	83.406,98	3.382,96	0,00	0,00				
	30.872.760,04	26.214.141,74	18.070.253,57	18.706.243,69				
Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις								
Εμπορικοί και άλλα Πιστωτές	20.092.183,44	11.522.417,29	15.432.809,87	8.189.720,45				
Δάνεια	20.328.912,97	13.620.065,18	14.725.532,79	12.421.913,67				
Τρέχουσες Φορολογικές Υποχρεώσεις	1.393.694,49	1.367.298,62	1.010.554,91	1.313.675,17				
Λοιπές Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις	1.224.237,07	1.020.946,35	1.181.524,66	989.952,73				
Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις Πληρωτέες την Επόμενη Χρήση	1.750.000,00	1.750.000,00	1.750.000,00	1.750.000,00				
	44.789.027,96	29.280.727,44	34.100.422,23	24.665.262,02				
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	144.145.585,99	114.993.106,94	114.534.659,81	99.020.568,37				

1. Οι εταιρείες του Ομίλου με τις αντίστοιχες διευθύνσεις τους και τα ποσοστά συμμετοχής που περιλαμβάνονται στις Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις είναι:

ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΕΔΡΑ	Ανέχμενος Φορέας	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΠΟΛΙΜΕΝΗΣ
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.	Ναύραρχο Νικολάου 30, Αθήνα	Χρήσιμος	2003-2005	Ολική Εξουσιοδότηση
EUROFISH HELLAS ASZITHA Α.Ε.	Ναύραρχο Νικολάου 30, Αθήνα	2002-2005	100,00%	Ολική Εξουσιοδότηση
AQUAVEST Α.Ε.	Ναύραρχο Νικολάου 30, Αθήνα	2000-2005	100,00%	Ολική Εξουσιοδότηση
AQUANET Α.Ε.	Ναύραρχο Νικολάου 30, Αθήνα	2003-2005	81,76%	Ολική Εξουσιοδότηση
ΙΧΘΥΟΚΑΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΣΕΛΑΝΑ ΑΕ	Ναύραρχο Νικολάου 30, Αθήνα	2004-2005	100,00%	Ολική Εξουσιοδότηση
ΠΟΛΕΜΑΡΧΑ ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ Α.Ε.	Βραδείο 3, Δήμος Αθηναίων	2003-2005	69,30%	Ολική Εξουσιοδότηση
ΥΔΑΤΟΚΑΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΚΡΟΝΙΟ ΑΕ	Κολοβά - Αργυρούλης	2005	75,00%	Ολική Εξουσιοδότηση

1. Οι εταιρείες του Ομίλου με τις αντίστοιχες διευθύνσεις τους και τα ποσοστά συμμετοχής που περιλαμβάνονται στις Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις είναι:

ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΕΔΡΑ	Αντιθέσεις Φορ/κα Χρήσης	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ	ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΝΟΠΙΩΣΗΣ
ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.	Ναύραχο Νικοδημού 30, Αθήνα	2003-2005	100,00%	Ολική Ενοποίηση
ΕΥΡΩΡΟΗ HELLAS ΑΣΤΑΡΤΗ Α.Ε.	Ναύραχο Νικοδημού 30, Αθήνα	2002-2005	100,00%	Ολική Ενοποίηση
AQUAVEST Α.Ε.	Ναύραχο Νικοδημού 30, Αθήνα	2000-2005	100,00%	Ολική Ενοποίηση
AQUANET Α.Ε.	Ναύραχο Νικοδημού 30, Αθήνα	2003-2005	81,76%	Ολική Ενοποίηση
ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΣΕΛΑΝΑ ΑΕ	Ναύραχο Νικοδημού 30, Αθήνα	2004-2005	100,00%	Ολική Ενοποίηση
ΠΟΛΙΕΛΑΡΧΙΑ ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ Α.Ε.	Βραδδα 3, Δήμος Αθηναίων	2003-2005	69,30%	Ολική Ενοποίηση
ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΑΕ	Καλλίδα - Αργολίδα	2005	75,00%	Ολική Ενοποίηση

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ (ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ)									
Ο ΟΜΙΛΟΣ					Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ				
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ	1/1 - 31/12/2005	1/1 - 31/12/2004	1/1 - 31/12/2005	1/1 - 31/12/2004	ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ	1/1 - 31/12/2005	1/1 - 31/12/2004	1/1 - 31/12/2005	1/1 - 31/12/2004
Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες					Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες				
Κέρδη Περιόδου	4.636.750,61	(2.630.221,42)	7.265.680,63	(1.080.165,52)	Κέρδη Περιόδου	4.636.750,61	(2.630.221,42)	7.265.680,63	(1.080.165,52)
Προσαρμογές για:					Προσαρμογές για:				
Φόρο	770.008,08	(1.923.806,80)	2.389.436,33	(773.212,12)	Φόρο	770.008,08	(1.923.806,80)	2.389.436,33	(773.212,12)
Αποσβέσεις ενσώματων παγίων στοιχείων	2.040.518,78	1.666.779,69	1.669.302,76	1.526.086,05	Αποσβέσεις ενσώματων παγίων στοιχείων	2.040.518,78	1.666.779,69	1.669.302,76	1.526.086,05
Αποσβέσεις άυλων περιουσιακών στοιχείων	64.239,40	62.373,50	62.867,76	62.373,50	Αποσβέσεις άυλων περιουσιακών στοιχείων	64.239,40	62.373,50	62.867,76	62.373,50
Απομειώσεις	141.814,80	0,00	141.814,80	0,00	Απομειώσεις	141.814,80	0,00	141.814,80	0,00
Κέρδη / Ζημιές από μεταβολή της εύλογης αξίας βιομηχανικών περιουσιακών στοιχείων	7.075.093,38	3.618.817,90	484.753,83	392.699,77	Κέρδη / Ζημιές από μεταβολή της εύλογης αξίας βιομηχανικών περιουσιακών στοιχείων	7.075.093,38	3.618.817,90	484.753,83	392.699,77
Κέρδη / Ζημιές εύλογης αξίας άυλων χρηματοοικονομικών στοιχείων σε εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων	(118.086,09)	0,00	(118.086,09)	0,00	Κέρδη / Ζημιές εύλογης αξίας άυλων χρηματοοικονομικών στοιχείων σε εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων	(118.086,09)	0,00	(118.086,09)	0,00
Εσοδα τόκων	(102.654,51)	(383.884,21)	(65.404,39)	(69.116,49)	Εσοδα τόκων	(102.654,51)	(383.884,21)	(65.404,39)	(69.116,49)
Εξόδα τόκων	1.479.018,69	1.535.340,27	1.315.031,96	1.306.610,45	Εξόδα τόκων	1.479.018,69	1.535.340,27	1.315.031,96	1.306.610,45
Εσοδα από μερίσματα	0,00	0,00	0,00	(231.642,26)	Εσοδα από μερίσματα	0,00	0,00	0,00	(231.642,26)
Αποσβέσεις επικυρώσεων - Παραχωρηθέντων Δικαιωμάτων	(550.843,65)	0,00	(435.946,66)	(407.829,16)	Αποσβέσεις επικυρώσεων - Παραχωρηθέντων Δικαιωμάτων	(550.843,65)	0,00	(435.946,66)	(407.829,16)
Μερίδιο αποτελέσματος σε συνδεδεμένες εταιρίες	(1.637.940,23)	0,00	0,00	0,00	Μερίδιο αποτελέσματος σε συνδεδεμένες εταιρίες	(1.637.940,23)	0,00	0,00	0,00
	13.797.919,26	1.945.398,93	12.709.450,93	725.804,22		13.797.919,26	1.945.398,93	12.709.450,93	725.804,22
Μεταβολές Βιομηχανικών περιουσιακών στοιχείων					Μεταβολές Βιομηχανικών περιουσιακών στοιχείων				
Μεταβολές γήιου	(1.845.169,59)	(7.995.129,03)	0,00	(982.659,37)	Μεταβολές γήιου	(1.845.169,59)	(7.995.129,03)	0,00	(982.659,37)
Μεταβολές αθύλων	(7.075.093,38)	15.243.163,17	(848.440,58)	9.630.785,21	Μεταβολές αθύλων	(7.075.093,38)	15.243.163,17	(848.440,58)	9.630.785,21
	(8.920.262,97)	7.248.034,14	(848.440,58)	8.648.125,84		(8.920.262,97)	7.248.034,14	(848.440,58)	8.648.125,84
Μεταβολές Κεφαλαίου κίνησης					Μεταβολές Κεφαλαίου κίνησης				
Αύξηση / (μείωση) αποθεμάτων	(597.144,89)	500.750,06	(102.693,08)	562.278,12	Αύξηση / (μείωση) αποθεμάτων	(597.144,89)	500.750,06	(102.693,08)	562.278,12
Αύξηση / (μείωση) απαιτήσεων	(19.774.509,79)	4.531.446,13	(18.696.400,07)	2.536.048,18	Αύξηση / (μείωση) απαιτήσεων	(19.774.509,79)	4.531.446,13	(18.696.400,07)	2.536.048,18
Αύξηση / (μείωση) λοιπών παγίων στοιχείων κινήσεως ενεργητικού	(52.738,72)	(2.721.534,09)	(485.797,08)	102.695,14	Αύξηση / (μείωση) λοιπών παγίων στοιχείων κινήσεως ενεργητικού	(52.738,72)	(2.721.534,09)	(485.797,08)	102.695,14
Αύξηση / (μείωση) υποχρεώσεων	15.948.800,49	(4.044.244,74)	6.841.541,09	(7.992.169,52)	Αύξηση / (μείωση) υποχρεώσεων	15.948.800,49	(4.044.244,74)	6.841.541,09	(7.992.169,52)
Εκροτή προβλεπόμενων	80.024,02	(88.393,90)	0,00	(87.887,80)	Εκροτή προβλεπόμενων	80.024,02	(88.393,90)	0,00	(87.887,80)
Εκροτή υποχρεώσεων παροχών στο προσωπικό	47.082,06	(6.189,83)	61.441,51	(17.731,33)	Εκροτή υποχρεώσεων παροχών στο προσωπικό	47.082,06	(6.189,83)	61.441,51	(17.731,33)
Λόγια συνασφάλματος	(4.348.886,84)	(1.828.166,37)	(12.381.907,63)	(4.876.767,21)	Λόγια συνασφάλματος	(4.348.886,84)	(1.828.166,37)	(12.381.907,63)	(4.876.767,21)
	529.169,44	7.365.266,70	(520.897,28)	4.497.162,85		529.169,44	7.365.266,70	(520.897,28)	4.497.162,85
Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες	529.169,44	7.365.266,70	(520.897,28)	4.497.162,85	Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες	529.169,44	7.365.266,70	(520.897,28)	4.497.162,85
Ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες					Ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες				
Αγορές ενσώματων παγίων	(4.605.676,12)	(4.481.446,71)	(1.798.526,55)	(2.794.635,59)	Αγορές ενσώματων παγίων	(4.605.676,12)	(4.481.446,71)	(1.798.526,55)	(2.794.635,59)
Αγορές άυλων περιουσιακών στοιχείων	(490.050,37)	49.067,72	16.867,76	49.067,72	Αγορές άυλων περιουσιακών στοιχείων	(490.050,37)	49.067,72	16.867,76	49.067,72
Πωλήσεις ενσώματων παγίων	491.304,50	479.050,14	572.762,60	479.050,14	Πωλήσεις ενσώματων παγίων	491.304,50	479.050,14	572.762,60	479.050,14
Μερίσματα εισπραχθέντα	0,00	0,00	0,00	231.642,26	Μερίσματα εισπραχθέντα	0,00	0,00	0,00	231.642,26
Αγορά χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων διαθέσιμων προς πώληση	0,00	0,00	0,00	(87,84)	Αγορά χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων διαθέσιμων προς πώληση	0,00	0,00	0,00	(87,84)
Αγορά χρηματοοικονομικών στοιχείων σε εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων	118.086,09	0,00	(192.799,28)	(944.057,66)	Αγορά χρηματοοικονομικών στοιχείων σε εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων	118.086,09	0,00	(192.799,28)	(944.057,66)
Αγορά / πώληση συγγενών επιχειρήσεων	80.686,53	58.880,65	9.300,02	499.573,40	Αγορά / πώληση συγγενών επιχειρήσεων	80.686,53	58.880,65	9.300,02	499.573,40
Αγορά θυγατρικών (μείον χρηματικών διαθέσιμων θυγατρικής)	(105.000,00)	880.410,86	(891.898,41)	0,00	Αγορά θυγατρικών (μείον χρηματικών διαθέσιμων θυγατρικής)	(105.000,00)	880.410,86	(891.898,41)	0,00
Πώληση θυγατρικών	0,00	0,00	0,00	524.367,83	Πώληση θυγατρικών	0,00	0,00	0,00	524.367,83
Πωλήσεις χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων διαθέσιμων προς πώληση	4.003.567,98	104.305,29	3.602.865,56	0,00	Πωλήσεις χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων διαθέσιμων προς πώληση	4.003.567,98	104.305,29	3.602.865,56	0,00
Πωλήσεις χρηματοοικονομικών στοιχείων σε εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων	2.654.447,49	(905.563,23)	2.715.267,74	0,00	Πωλήσεις χρηματοοικονομικών στοιχείων σε εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων	2.654.447,49	(905.563,23)	2.715.267,74	0,00
(Αγορές) / Πωλήσεις μεριδίων σε κοινοπραξίες	355.263,42	100.963,13	0,00	210.000,00	(Αγορές) / Πωλήσεις μεριδίων σε κοινοπραξίες	355.263,42	100.963,13	0,00	210.000,00
Τόκοι που εισπράχθηκαν	102.654,51	383.884,21	65.404,39	69.116,49	Τόκοι που εισπράχθηκαν	102.654,51	383.884,21	65.404,39	69.116,49
Εισπράξη επικυρώσεων	89.081,71	1.093.974,89	89.081,71	266.797,13	Εισπράξη επικυρώσεων	89.081,71	1.093.974,89	89.081,71	266.797,13
Καθαρές ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες	2.694.365,75	(2.236.473,05)	4.188.325,54	(1.409.166,12)	Καθαρές ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες	2.694.365,75	(2.236.473,05)	4.188.325,54	(1.409.166,12)
Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες					Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες				
Δάνεια αναληφθέντα	2.376.978,06	(3.978.896,68)	(1.591.938,46)	(1.715.747,36)	Δάνεια αναληφθέντα	2.376.978,06	(3.978.896,68)	(1.591.938,46)	(1.715.747,36)
Καθαρές Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες	2.376.978,06	(3.978.896,68)	(1.591.938,46)	(1.715.747,36)	Καθαρές Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες	2.376.978,06	(3.978.896,68)	(1.591.938,46)	(1.715.747,36)
Καθαρή (μείωση) αύξηση στα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα	3.161.374,57	(1.641.884,93)	(199.662,15)	(1.141.180,67)	Καθαρή (μείωση) αύξηση στα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα	3.161.374,57	(1.641.884,93)	(199.662,15)	(1.141.180,67)
Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα στην αρχή της περιόδου	(11.188.388,26)	(9.546.503,33)	(10.900.303,76)	(9.759.123,09)	Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα στην αρχή της περιόδου	(11.188.388,26)	(9.546.503,33)	(10.900.303,76)	(9.759.123,09)
Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα στο τέλος της περιόδου	(8.027.013,69)	(11.188.388,26)	(11.099.965,91)	(10.900.303,76)	Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα στο τέλος της περιόδου	(8.027.013,69)	(11.188.388,26)	(11.099.965,91)	(10.900.303,76)
Υπόλοιπο Απληρωτέων	(20.328.912,97)	(13.620.065,18)	(14.725.532,79)	(12.421.913,67)	Υπόλοιπο Απληρωτέων	(20.328.912,97)	(13.620.065,18)	(14.725.532,79)	(12.421.913,67)
Υπόλοιπο Διαθεσίμων	12.301.899,28	2.431.676,92	3.635.566,88	1.521.609,91	Υπόλοιπο Διαθεσίμων	12.301.899,28	2.431.676,92	3.635.566,88	1.521.609,91
Ταμειακά Διαθέσιμα και Ισοδύναμα Διαθεσίμων	(8.027.013,69)	(11.188.388,26)	(11.099.965,91)	(10.900.303,76)	Ταμειακά Διαθέσιμα και Ισοδύναμα Διαθεσίμων	(8.027.013,69)	(11.188.388,26)	(11.099.965,91)	(10.900.303,76)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΠΟΣΑ ΣΕ ΕΥΡΩ
FISH FILLET AE	Κρητικό - Κρητικό	2002-2005	2002-2005	2002-2005
SELONDA INTERNATIONAL LTD	Channel Islands, UK	-	100,00%	Ολική Εξουσιοδότηση
SELONDA UK LTD	East Riding Of Yorkshire, WALES	-	100,00%	Ολική Εξουσιοδότηση
BLUEWATER PLATFISH LTD	North Lincolnshire, WALES	-	72,40%	Ολική Εξουσιοδότηση
FOUNTAIN PROPERTIES INC	Monrovia, LIBERIA	-	100,00%	Ολική Εξουσιοδότηση
INTERNATIONAL AQUA TECH LTD	North Lincolnshire, WALES	-	34,00%	Καθαρή Θέση
BLUEFIN TUNA HELLAS A.E	Α. Βουλγαρίας 409, Ηλιούπολη	2004-2005	25,00%	Καθαρή Θέση

2. Ο Όμιλος εφαρμόζει το IFRS από 1/1/2005 και συνεπώς οι λογιστικές αρχές που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων διαφέρουν σε σχέση με αυτές που ακολουθήθηκαν στις προηγούμενες χρήσεις.

3. Δεν υπάρχει μεταβολή στις λογιστικές μεθόδους ή στις λογιστικές εκτιμήσεις.

4. Η Σελονδα ΑΕ α) στις 01/11/2005 ολοκλήρωσε την διαδικασία απόκτησης του 75% της Υδατοκαλλιέργειας Κρητικής ΑΕ αντί του ποσού των 750.000,00 ευρώ. Η συγκεκριμένη εξαγορά επέφερε θετική μεταβολή στον Κύκλο Εργασιών του Ομίλου κατά 823.460,82(1,80%) ευρώ στα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών και επενδυτικών δραστηριοτήτων 45.357,76(1,05%) ευρώ στα κέρδη προ φόρων 13.105,23(0,24%) ευρώ ενώ η καθαρή θέση του Ομίλου αυξήθηκε κατά 586.688,67 ευρώ, β) στις 10/05/2005 το 100% της εταιρείας Ινδοκαλλιέργειας Σελονδα ΑΕ αντί του ποσού των 220.000 ευρώ, η οποία ενσωματώθηκε για πρώτη φορά, η συγκεκριμένη εξαγορά δε επέφερε ουδέτερους αλλαγές στο οικονομικό μέγεθος του Ομίλου, γ) στις 26/9/2005 η οποία ενσωματώθηκε για πρώτη φορά, η συγκεκριμένη εξαγορά δε επέφερε ουδέτερους αλλαγές στο οικονομικό μέγεθος του Ομίλου.

5. Δεν υπάρχουν εμπόδια βάσει επί των περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας. Από τις εταιρείες του Ομίλου μόνο στην Κρητική ΑΕ έχουν εγγραφεί υπέχουσες ποσού 6.650.000 ευρώ για εξοφλητέα χρηματοδοτήσεις (βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες) της ΑΤΕ ποσού 6.600.000 ευρώ.

6. Δεν υπάρχουν επίδικες ή υπό διαπίστωση διαφορές της Εταιρείας, καθώς και αποφάσεις δικαστικών ή διοικητικών οργάνων που ενδέχεται να έχουν σημαντική επίπτωση στην οικονομική κατάσταση ή λειτουργία της.

7. Ο αριθμός του απασχολούμενου προσωπικού στο τέλος του 2005 ήταν 370 για την Εταιρεία και 426 για τον Όμιλο ενώ για το 2004 ήταν 340 για την εταιρεία και 372 για τον Όμιλο.

8. Τα ποσά των πωλήσεων και αγορών σωρευτικά από την έναρξη της διακεκριμένης χρήσης και τα υπόλοιπα των απαιτήσεων και υποχρεώσεων της Εταιρείας και του Ομίλου στην ήτλη της τρέχουσας περιόδου, που έχουν προκύψει από συναλλαγές τις με τα συνδεδεμένα κατά την έννοια του ΔΛΠ 24 προς αυτήν μέλη, αναφέρονται ως ακολούθως:

Πωλήσεις / Αγορές	Όμιλος	Εταιρεία
Προς/από θυγατρικές Εταιρείες Ομίλου		
Αγορές Αθύνων και Υπερπρώτων	-	360.806,91
Πωλήσεις Αθύνων και Υπερπρώτων	-	10.268.055,19
Προς/από Συγγενείς και Συνδεδεμένες εταιρείες	1.018.676,61	712.170,36
Αγορές Αθύνων και Υπερπρώτων	1.554.077,11	1.554.077,11
Απαιτήσεις / Υποχρεώσεις		
Προς/από θυγατρικές Εταιρείες Ομίλου		
Υπόλοιπα Υποχρεώσεων	-	349.613,32
Υπόλοιπα Απαιτήσεων	-	4.179.410,64
Προς/από Συγγενείς και Συνδεδεμένες εταιρείες	291.769,10	291.769,10
Υπόλοιπα Υποχρεώσεων	1.665.751,10	1.665.751,10

9. Ουσιαστικά για τους επενδυτές πληροφορία ως προς τη χρηματοοικονομική κατάσταση και την πορεία των δραστηριοτήτων της Εταιρείας μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσής των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων είναι η εξαγορά του 44,14% της εταιρείας υδατοκαλλιέργειας INTERFISH ΑΕ στις 3-2-2006 με τίμημα ύψους 1.845.862,2 ευρώ και την ανάληψη πλήρους του παραγωγικού και διαχειριστικού management της εταιρείας η οποία αυξάνει το μέγεθος του Ομίλου.

10. Δεν υπάρχει έναρξη ή παύση ενσωματώσεων, ή μεταβολής της μεθόδου ενσωματώσεων εταιριών ή κοινοπραξιών που επέφεραν μεταβολή συνολικά σε ποσοστό άνω του 25%, στην κύκλο εργασιών, ή / και στα αποτελέσματα, ή / και στην καθαρή θέση της Εταιρείας στην τρέχουσα περίοδο.

11. Για την θυγατρική εταιρεία του Ομίλου Eurofish Hellas-Ασπάρτη ΑΕ έχει ληφθεί απόφαση για απορρόφηση της από την μητρική με ημερομηνία λήξης 31.12.2005.

12. Τα επενδυτικά κεφάλαια κατά το Δ.Λ.Π., για τον Όμιλο και την Εταιρεία, όπως είναι προσαρμοστές και είναι απεικονιστές της Ενδιάμεσης Οικονομικής Κατάστασης του 31.12.2005, βάσει του πίνακα προσαρμογής της καθαρίστη θέσης έναρξης περιόδου (01/01/2005 και 01/01/2004 αντίστοιχα) μεταξύ Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων και Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, έχουν μειωθεί κατά τα ποσά:

31.12.2004	1.1.2004	31.12.2004	1.1.2004
-390.548,97	-314.548,97	-3.890.548,97	-3.814.548,97
Ο Όμιλος	Η Εταιρεία	Ο Όμιλος	Η Εταιρεία
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.	Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.	Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ
Α.Δ.Τ. Σ. 042835	Α.Δ.Τ. Σ. 037899	Α.Δ.Τ. Σ. 042835	Α.Δ.Τ. Σ. 037899</

3.8 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

Εμφανιζόμενοι οι δύο Ισολογισμοί παραπάνω , δηλαδή ο Ισολογισμός του έτος 2004, ο οποίος ακολουθεί το Ε.Γ.Λ.Σ. και ο Ισολογισμός του 2005, ο οποίος εν αντιθέσει προσαρμόστηκε στα Δ.Λ.Π. γίνονται φανερές οι διαφορές μεταξύ τους.

3.8.1 ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΟΜΗΣ

3.8.1.1 ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2005

Είναι ευδιάκριτο με βάση τον πίνακα ότι ο Ισολογισμός (2005) της Εταιρείας Ιχθυοτροφεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε ακολουθεί τη μορφή του προτύπου καθώς αποτελείται από:

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2005	Δ.Λ.Π.
Στοιχεία Ισολογισμού	Ισολογισμός (Balance sheet)
Στοιχεία Κατάστασης Αποτελεσμάτων περιόδου	Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσεως (income statement)
Στοιχεία Κατάστασης Ταμειακών Ροών	Κατάσταση Ταμειακών Ροών (cash flow statement)
Στοιχεία Κατάστασης Μεταβολών Καθαρής Θέσης	Κατάσταση Μεταβολών Ίδιων Κεφαλαίων (statement of changes in equity)
Πρόσθετα Στοιχεία	Προσάρτημα/ Σημειώσεις (Notes)

3.8.1.2 ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2004

Αντίθετα, ο Ισολογισμός (2004) ακολουθεί το Ε.Γ.Λ.Σ. έχοντας διαφορετική μορφή, αφού αποτελείται από:

- Τα Στοιχεία Ισολογισμού, όπου στην αριστερή μεριά εμφανίζεται το Ενεργητικό και στη δεξιά το Παθητικό.
- Η Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσεως
- Πίνακας Διαθέσεως Αποτελεσμάτων
- Προσάρτημα Οικονομικών Καταστάσεων

Αναλυτικότερα, το συγκεκριμένο Λογιστικό Σχέδιο υποδιαιρείται σε δέκα (10) λογαριασμούς, οι οποίοι αριθμούνται από το ένα (1) έως το εννιά (9) και το μηδέν (0).

Αρχικά, οι ομάδες ένα (1) έως οκτώ (8) αναφέρονται στη γενική λογιστική, στη συνέχεια η ομάδα εννέα (9) αναφέρεται στην αναλυτική λογιστική εκμεταλλεύσεως και τέλος η ομάδα δέκα (0) αφιερώνεται στους λογαριασμούς τάξεως.

Οι ομάδες ένα (1) έως πέντε (5) περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς του ισολογισμού, δηλαδή εκείνους που στο τέλος της χρήσεως, κατά κανόνα, παρουσιάζουν υπόλοιπα (χρεωστικά ή πιστωτικά) και οι οποία συνθέτουν τον ισολογισμό. Ειδικότερα:

- ❖ Στις ομάδες ένα (1) έως τρία (3) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του ενεργητικού.
 - 1^η Πάγιο Ενεργητικό: 893.732,95
 - 2^η Αποθέματα: 37.244.199,56
 - 3^η Απαιτήσεις και Διαθέσιμα: 19.690.686,19
- ❖ Στις ομάδες τέσσερα (4) έως πέντε (5) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί του παθητικού.
 - 4^η Καθαρή Θέση, Προβλέψεις, Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις: 63.672.714,66
 - 5^η Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις: 24.828.629,09

Οι ομάδες έξι (6) έως οκτώ (8) περιλαμβάνουν τους αποτελεσματικούς λογαριασμούς, οι 6 και 7 ανήκουν στους λογαριασμούς εκμεταλλεύσεως, ενώ ο 8 στο λογαριασμό αποτελεσμάτων, ειδικότερα:

- ❖ Στην έκτη (6) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των οργανικών εξόδων κατ' είδος.
 - 6^η Λειτουργικά (Οργανικά) Έξοδα: 5.511.462,79
- ❖ Στην έβδομη (7) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των οργανικών εσόδων κατ' είδος.
 - 7^η Λειτουργικά (Οργανικά) Έσοδα: 37.822.243,11

- ❖ Στην όγδοη (8) ομάδα περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί των εκτάκτων και ανόργανων εξόδων και εσόδων:

➤ 8^η Αποτελέσματα: 3.031.410,38

Η ομάδα εννέα (9) αφιερώνεται στη αναλυτική λογιστική εκμεταλλεύσεως.

- ❖ Η 9^η είναι η κοστολόγηση: 29.671.873,38

Στην ομάδα δέκα (0) περιλαμβάνονται οι λογαριασμοί τάξεως με τους οποίους παρέχονται σημαντικές πληροφορίες και χρήσιμα στατιστικά στοιχεία.

- ❖ Η 10^η είναι η Λογαριασμοί Τάξεως: 2.284.782,01

3.8.2 ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Γνωρίζοντας πως οι δύο Ισολογισμοί στηρίζονται σε διαφορετικά λογιστικά πρότυπα, είναι λογικό επακόλουθο το περιεχόμενό τους να διαφοροποιείται. Τα κυριότερα διαφορετικά σημεία είναι τα εξής:

- 1) Τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία εμφανίζονται μόνο στα Δ.Λ.Π. (29.619.518,05), αντίθετα στο Ε.Γ.Λ.Σ. ενσωματώνονται γενικά, στο ενεργητικό του ισολογισμού, στα περιουσιακά στοιχεία.
- 2) Τα μεταφορικά μέσα συμπεριλαμβάνονται στα ενσώματα πάγια στον ισολογισμό 2005, εν αντιθέσει στου 2004 εμφανίζονται αναλυτικά (553.929,40).
- 3) Οι κοινοπραξίες εμφανίζονται μόνο στα Δ.Λ.Π, αντίθετα στα άλλα ενοποιούνται με την Καθαρή Θέση. Το 2005 η Εταιρεία Σελόντα δεν έχει κοινοπραξίες όμως έχει ο Όμιλος 355.263,42.
- 4) Τα κέρδη του Δ.Σ. εμφανίζονται μόνο στα ελληνικά πρότυπα (270.000,00)
- 5) Τα λάθη προηγούμενων χρήσεων όταν εντοπίζονται επιδρούν στα Έκτακτα Αποτελέσματα στο Ε.Γ.Λ.Σ. τόσο τα έσοδα (44.206,40) όσο και τα έξοδα (182.838,29) γιατί έχουν ήδη εγκριθεί από το Γ.Σ. των μετόχων παλαιότερα χρόνια.....
- 6) Ο Ισολογισμός του έτους 2005, εμφανίζει στις Μεταβολές Κεφαλαίου Κίνησης την εκροή υποχρέωσης παροχών στο προσωπικό λόγω συνταξιοδότησης 61.441,51. Αυτός ο λογαριασμός είναι δυνατόν να παρουσιαστεί μόνο στα Δ.Λ.Π.

- 7) Σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. στις Μη Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις εμφανίζονται σε ζευγάρι τα Ομολογιακά Δάνεια (12.209.982,15) με τις Αναβαλλόμενες Υποχρεώσεις (5.109.235,35). Όμως στα Ελληνικά διακρίνονται μόνο τα Δάνεια (14.000.000,00).
- 8) Στα Δ.Λ.Π. οι Επιχορηγήσεις πιστώνονται στο λογαριασμό παθητικού, συγκεκριμένα στην Εταιρεία Σελόντα στις *Κρατικές Επιχορηγήσεις* (360.847,91) και στη συνέχεια μεταφέρονται στα Αποτελέσματα, στον λογαριασμό *Είσπραξη Επιχορηγήσεων* (89.081,71). Από την άλλη μεριά, στο Ε.Γ.Λ.Σ. οι επιχορηγήσεις παγίων μεταφέρονται στην Καθαρή Θέση στο λογαριασμό *Επιχορηγήσεις Επενδύσεων Παγίου Ενεργητικού* (5.155.426,60) και αποσβήνονται στον *Αποσβέσεις επιχορηγούντων παγίων* (-4.447.713,74).

3.9 ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΓΕΝΙΚΑ

Οι λογιστικές καταστάσεις παρουσιάζουν όλες τις πληροφορίες που ψάχνουν οι ενδιαφερόμενοι για την οικονομική οντότητα προκειμένου να έχουν ολοκληρωμένη άποψη και να πάρουν ορθές επιχειρηματικές αποφάσεις. Πέρα από τις λογιστικές καταστάσεις, σημαντικές πηγές είναι εξίσου και ο απολογισμός και οι εξωλογιστικές πληροφορίες. Συνεπώς, είναι αδήρητη ανάγκη να διαβάζονται οι Σημειώσεις.

ΣΚΟΠΟΣ

Κύριος σκοπός είναι η εξοικείωση των ενδιαφερόμενων με τους αριθμοδείκτες έτσι ώστε να ερμηνεύσουν τα στοιχεία σύμφωνα με τις προσωπικές τους επιδιώξεις.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΝΑΛΥΤΩΝ

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, οι ενδιαφερόμενοι – αναλυτές διαχωρίζονται με βάση τους χρηματοοικονομικούς στόχους που έχει θέσει ο καθένας. Οι βασικές κατηγορίες των αναλυτών είναι οι ακόλουθες:

- ❖ Η διοίκηση της οντότητας
- ❖ Δανειστές
- ❖ Επενδυτές
- ❖ Μέτοχοι

- ❖ Ελεγκτές λογιστικών καταστάσεων
- ❖ Οικονομικοί αναλυτές – Χρηματιστές

3.10 ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ

Η χρηματοοικονομική ανάλυση με αριθμοδείκτες είναι η πιο κοινή και ταυτόχρονα πιο σημαντική μέθοδος διότι ερμηνεύει τα στοιχεία της οικονομικής οντότητας. Με απόρροια, η ερμηνεία να οδηγεί σε πραγματικά αποτελέσματα και σε απόλυτα μεγέθη.

Ο αριθμοδείκτης εκφράζει μία σχέση ανάμεσα σε ένα κονδύλι του ισολογισμού προς ένα άλλο και παρουσιάζεται σε απλή μαθηματική μορφή. Επιπλέον, έχει ύπαρξη όταν συγκρίνει σχέσεις με χρηματοοικονομικό ενδιαφέρον προκειμένου να διεξαχθούν χρήσιμα και λογικά πορίσματα.

Καθώς λοιπόν, οι αριθμοδείκτες προσφέρουν μονάχα ενδείξεις και μεμονωμένοι δεν παρουσιάζουν ολοκληρωμένη εικόνα της οντότητας, οφείλεται να συσχετίζονται με άλλους. Για παράδειγμα, αριθμοδείκτες προηγούμενων ετών ή άλλων οντοτήτων του ίδιου κλάδου. (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

3.11 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ

Στην επιστήμη της Λογιστικής, υπάρχει εύρος αριθμοδεικτών, όμως οι πιο διαδεδομένοι για την ανάλυση λογιστικών καταστάσεων είναι οι παρακάτω:

❖ Αριθμοδείκτες Δραστηριότητας (Activity Ratios)

Μετράει σε τί βαθμό είναι αποτελεσματική η οικονομική οντότητα όσο αναφορά τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων, δηλαδή αν τα αξιοποιούν πλήρως.

❖ Αριθμοδείκτες Ρευστότητας (Liquidity Ratios)

Η χρήση τους δείχνει κατά πόσο μπορεί η οντότητα να αντεπεξέλθει στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της και ποιά είναι η θέση της σε σύντομο χρονικό διάστημα.

❖ Αριθμοδείκτες Αποδοτικότητας (Profitability Ratios)

Μετράει το βαθμό αποδοτικότητας μιας οντότητας και κυρίως την αποδοτικότητα κερδών.

❖ **Αριθμοδείκτες Διαρθρώσεως Κεφαλαίων και Βιωσιμότητας (Financial Structure and Viability Ratios)**

Η χρήση τους δείχνει κατά πόσο μπορεί η οντότητα να αντεπεξέλθει στις μακροχρόνιες υποχρεώσεις της και να υπολογίζεται ο βαθμός ασφάλειας των πιστωτών.

3.12 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Οι βασικοί αριθμοδείκτες δραστηριότητας είναι οι ακόλουθοι:

- Αριθμοδείκτης ταχύτητας εξοφλήσεως βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων
- Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων
- Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων
- Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης
- Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού
- Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων
- Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων (Νιάρχος et. Al, 2004)

3.12.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ (TRADE CREDITORS TO PURCHASES RATIO)

Αυτός ο αριθμοδείκτης δείχνει πόσες φορές το κόστος πωλήσεων καλύπτει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις.

Ορίζεται από το λόγο των συνολικών αγορών εμπορευμάτων με το ύψος των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων, με τον όρο πως οι αγορές πραγματοποιήθηκαν με πίστωση.

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων}}{\text{υποχρεώσεων}} = \frac{\text{Σύνολο αγοράς εμπορευμάτων}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

Επειδή συνήθως στους Ισολογισμούς δεν εμφανίζονται οι αγορές αλλά το κόστος πωληθέντων, αντικαθιστούμε τον αριθμητή με τα στοιχεία που παρέχονται.

Συνεπώς ο λόγος διαμορφώνεται ως εξής:

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων}}{\text{}} = \frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

Για να υπολογιστούν οι απλήρωτες υποχρεώσεις της εταιρείας θα διαιρεθούν οι ημέρες του έτους με τον παραπάνω αριθμοδείκτη.

$$\frac{\text{Διάρκεια απλήρωτων υποχρεώσεων της επιχείρησης}}{\text{}} = \frac{365}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων}}$$

3.12.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ (INVENTORIES TURNONER RATIO)

Αυτός ο αριθμοδείκτης δείχνει πόσες φορές ανανεώθηκαν τα αποθέματα σε σχέση με τις πωλήσεις κατά τη διάρκεια μιας λογιστικής περιόδου.

Ορίζεται από το λόγο του κόστους των πωλήσεων προς το μέσο αποθέματα προϊόντων.

Ως μέσο απόθεμα αναφέρεται το σύνολο των μηνιαίων αποθεμάτων διαιρούμενο με τους 12 μήνες.

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων} = \frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{Μέσο απόθεμα προϊόντων}}$$

Για τον υπολογισμό του χρονικού διαστήματος που τα αποθέματα βρίσκονται στην εταιρεία έως την ώρα πώλησής τους ή την χρονική περίοδο μέχρι να ανανεωθούν, διαιρούνται οι ημέρες του έτους με τον παραπάνω αριθμοδείκτη.

$$\text{Παραμονή αποθεμάτων στην Εταιρεία} = \frac{365}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων}}$$

3.12.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ (RECEIVABLES TURNOVER RATIO)

Ο αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων ορίζει πόσες φορές εισπράττονται οι απαιτήσεις της οντότητας κατά τη διάρκεια της λογιστικής περιόδου.

Εκφράζεται από το λόγο των Καθαρών πωλήσεων της Εταιρείας προς το Μέσο όρο των απαιτήσεων. Αν δε είναι αντιληπτές οι απαιτήσεις στην αρχή και στο τέλος της λογιστικής περιόδου, τότε διαιρούνται δια 2 οι συνολικές απαιτήσεις.

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων} = \frac{\text{Καθαρές πωλήσεις}}{\text{Μέσος όρος απαιτήσεων}}$$

Η πραγματική περίοδος που τα κεφάλαια δεσμεύονται από τους πελάτες υπολογίζεται από τη διαίρεση των 365 ημερών του έτους με τον Αριθμοδείκτη ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων.

Η Μέση διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων στην εταιρεία αναφέρεται στη χρονική περίοδο ανάμεσα στη πώληση με πίστωση και την μετατροπή σε ρευστό.

$$\text{Μέση διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων στην Εταιρεία} = \frac{365 \text{ ημέρες}}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων}}$$

3.12.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ (NET WORKING CAPITAL TURNOVER RATIO)

Ο αριθμοδείκτης κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης φανερώνει πρώτον το μέγεθος των πωλήσεων που πραγματοποίησε κάθε μονάδα καθαρού κεφαλαίου κίνησης και δεύτερον αν η εταιρεία κατέχει υψηλά κεφάλαια κίνησης. Δίνεται από τη σχέση:

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης}}{\text{Καθαρό κεφάλαιο κίνησης}} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις}}{\text{Καθαρό κεφάλαιο κίνησης}}$$

Καθαρό κεφάλαιο κίνησης = Κυκλοφορούν ενεργητικό - Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις

3.12.5 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (ASSET TURNOVER RATIO)

Ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού μιας εταιρείας φανερώνει τη σχέση ανάμεσα στα στοιχεία ενεργητικού με τις πωλήσεις. Ορίζεται από τη σχέση :

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}}$$

Σύμφωνα με το συγκεκριμένο αριθμοδείκτη, ο αναλυτής διαπιστώνει αν υπάρχει υπερεπένδυση κεφαλαίων στην εταιρεία συγκριτικά με τις πωλήσεις.

3.12.6 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ (OWNER'S EQUITY TURNOVER RATIO)

Ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων ορίζει το βαθμό που χρησιμοποιεί η Εταιρεία τα ίδια κεφάλαιά της συγκριτικά με τις πωλήσεις. Δίνεται από τη σχέση:

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων}}{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων}} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις}}{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων}}$$

3.12.7 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ (FIXED ASSET TURNOVER RATIO)

Ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων εκφράζει τη σχέση ανάμεσα στα πάγια στοιχεία της οντότητας με τις πωλήσεις. Δίνεται από τη σχέση :

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις}}{\text{Καθαρό πάγιο ενεργητικό}}$$

3.13 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

Οι βασικοί αριθμοδείκτες ρευστότητας είναι οι ακόλουθοι:

- Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας ή κεφαλαίου κίνησης
- Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας
- Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (Νιάρχος et. ΑΙ, 2004)

3.13.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ

Ο αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας φανερώνει τη ρευστότητα της εταιρείας και το μέτρο ασφαλείας σε περίπτωση ανεπάντεχου συμβάν με το κεφάλαιο κίνησης. Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας} = \frac{\text{Κυκλοφοριακά στοιχεία}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

3.13.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ (ACID - TEST RATIO)

Ο αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας εκφράζει το μέρος που καλύπτουν τα άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία (ταμείο, καταθέσεις, χρεόγραφα), τις τρέχουσες υποχρεώσεις. Η κύρια διαφορά με τον γενικής ρευστότητας είναι πως σε αυτό τον αριθμοδείκτη δεν λαμβάνονται υπόψιν τα μη άμεσα ρευστοποιήσιμα.

Δίνεται από το λόγο:

$$\text{Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας} = \frac{\text{Άμεσα ρευστοποιήσιμα ενεργητικά στοιχεία}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}$$

3.13.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

Ο αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας εκφράζει κατά πόσο τα διαθέσιμα στοιχεία της εταιρείας δηλαδή τα μετρητά καλύπτουν τις τρέχουσες και ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις.

Δίνεται από το λόγο:

$$\text{Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας} = \frac{\text{Διαθέσιμο Ενεργητικό}}{\text{Ληξιπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$$

3.14 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Οι βασικότεροι αριθμοδείκτες αποδοτικότητας είναι οι ακόλουθοι:

- Αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους
- Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους
- Αριθμοδείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων
- Αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων (Γκίκας & Παπαδάκη, 2012)

3.14.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ (NET PROFIT RATIO)

Ο αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους εμφανίζει το ποσοστό καθαρού κέρδους της εταιρείας που προέκυψε από τις πωλήσεις. Το κέρδος αυτό προήλθε από τις λειτουργικές δραστηριότητες της οντότητας.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους} = \frac{\text{Καθαρά λειτουργικά κέρδη}}{\text{Καθαρές πωλήσεις}} \times 100$$

Αρκετές φορές αντί για τα Καθαρά λειτουργικά κέρδη σαν αριθμητής ορίζονται τα καθαρά κέρδη χρήσης όταν ο αριθμοδείκτης επηρεάζει το τελικό αποτέλεσμα.

3.14.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ (GROSS PROFIT RATIO)

Ο αριθμοδείκτης μικτού κέρδους εκφράζει το μικτό κέρδος της εταιρείας από τις πωλήσεις προϊόντων

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους} = \frac{\text{Μικτά κέρδη χρήσης}}{\text{Καθαρές πωλήσεις χρήσης}} \times 100$$

Αρκετές φορές, τα μικτά κέρδη χρήσης αντικαθιστώνται με το Κόστος Πωληθέντων.

Από το συγκεκριμένο αριθμοδείκτη διαφαίνεται η λειτουργική αποτελεσματικότητα της εταιρείας και η εφαρμογή πολιτικής τιμών.

3.14.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ (RETURN ON NET WORTH RATIO)

Αποτελεί ένα βασικό αριθμοδείκτη που εμφανίζει τη κερδοφορία της εταιρείας και περιγράφει αν ολοκληρώθηκε ο στόχος της ικανοποιητικά.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων} = \frac{\text{Καθαρά λειτουργικά κέρδη}}{\text{Σύνολο ιδίων κεφαλαίων}} \times 100$$

3.14.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ (RATIO OF DEPRECIATION FIXED ASSETS)

Ο αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων εκφράζει το ποσοστό των παγίων που αποσβένεται κατά τη διάρκεια μιας λογιστικής περιόδου της εταιρείας.

Δίνεται από τη σχέση :

$$\text{Αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων} = \frac{\text{Αποσβέσεις χρήσεως}}{\text{Συνολικά πάγια}} \times 100$$

Ο αναλυτής παρατηρώντας αυτό τον αριθμοδείκτη λαμβάνει πληροφορίες για την ετήσια απόσβεση και αν η επιχείρηση ακολουθεί με το πέρασμα των ετών την ίδια πολιτική αποσβέσεων.

3.15 ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

Οι αναλυτές που επιθυμούν μακροχρόνια πληροφόρηση για την επιχείρηση λαμβάνουν υπόψιν τους ακόλουθους βασικούς αριθμοδείκτες:

- Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια
- Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια
- Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια
- Αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού προς συνολικές υποχρεώσεις (Νιάρχος et. Al, 2004)

3.15.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ (RATIO OF OWNER'S TO FIXED ASSETS)

Ο αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια εκφράζει το τρόπο χρηματοδότησης των παγίων επενδύσεων της εταιρείας.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια}}{\text{Καθαρά πάγια}}$$

Η μεταβολή του συγκεκριμένου αριθμοδείκτη προκαλείται από:

- πώληση / αγορά παγίων στοιχείων
- διανομή μερισμάτων
- εμφάνιση απρόσμενων ζημιών
- αύξηση κεφαλαίων (νέος τίτλος)

3.15.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ (RATIO OWNER'S EQUITY TO TOTAL ASSETS)

Ο αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς τα συνολικά κεφάλαια εκφράζει το ποσοστό των συνολικών ενεργητικών που έχουν χρηματοδοτηθεί από τους φορείς της εταιρείας.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια}}{\text{Συνολικά κεφάλαια}}$$

Επιπλέον, υπάρχει ένας ακόμη αριθμοδείκτης ονομαζόμενος αριθμοδείκτης δανειακών κεφαλαίων, ο οποίος εκφράζει το ποσοστό ξένων κεφαλαίων που δόθηκε από τους πιστωτές για τη χρηματοδότηση του ενεργητικού.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης δανειακών κεφαλαίων} = \frac{\text{Ξένα κεφάλαια}}{\text{Συνολικά κεφάλαια}} \times 100$$

3.15.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ (RATIO OF OWNER'S EQUITY TO TOTAL LIABILITIES)

Ο αναλυτής εφαρμόζει τον αριθμοδείκτη ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια για να πληροφορηθεί το ενδεχόμενο υπερδανεισμού της εταιρείας.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια}}{\text{Δανειακά κεφάλαια}}$$

3.15.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ (RATIO OF FIXED ASSET TO LONG TERM LIABILITIES)

Ο αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού προς συνολικές υποχρεώσεις αποκαλύπτει την ασφάλεια που κατέχουν οι μακροχρόνιοι πιστωτές της εταιρείας.

Δίνεται από τη σχέση:

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού προς συνολικές υποχρεώσεις}}{\text{Καθαρά πάγια}} = \frac{\text{Μακροχρόνιες υποχρεώσεις}}{\text{Μακροχρόνιες υποχρεώσεις}}$$

Στο πέρας των χρόνων με τη συστηματική παρακολούθηση οι αναλυτές διεξάγει πορίσματα για τη χρηματοδότηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

3.16 Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

3.16.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

Για τους αριθμοδείκτες δραστηριότητας ενδιαφέρονται η διοίκηση της εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. και διάφορα άλλα πρόσωπα που προσμένουν την αποτελεσματική χρήση των περιουσιακών στοιχείων στο έπακρον.

Οι αναλυτές βασιζόμενοι σε συγκεκριμένους αριθμοδείκτες αυτής της κατηγορίας εκφράζουν το βαθμό που τα περιουσιακά στοιχεία (αποθέματα και απαιτήσεις) μεταβάλλονται σε ρευστό.

3.16.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

Όταν ο αναλυτής επιθυμεί να παρακολουθήσει τη βραχυχρόνια οικονομική θέση της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. και την δυνατότητά της να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις σε σύντομο χρονικό διάστημα, τότε εφαρμόζει τους αριθμοδείκτες ρευστότητας (liquidity ratios). Οι συγκεκριμένοι αριθμοδείκτες συνδέουν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις με τα κυκλοφοριακά ενεργητικά.

Προκειμένου η Εταιρεία να καλύπτει τις άμεσες υποχρεώσεις χρειάζεται το απαραίτητο ρευστό, το οποίο εξασφαλίζεται από πωλήσεις αποθεμάτων και μετρητά των απαιτήσεων.

Η ρευστότητας παίζει καθοριστικό ρόλο στα κέρδη της οντότητας διότι η έλλειψη ρευστών από τα διαθέσιμα και τα κυκλοφορούν ενεργητικά στοιχεία δυσκολεύει στη τήρηση των υποχρεώσεων. Με αποτέλεσμα η εταιρεία να αποκτάει κακή φήμη και να χάνεται η εμπιστοσύνη από τους τρίτους. Για την αποφυγή των τελευταίων, οι περισσότερες εταιρείες προσπαθούν τα κυκλοφοριακά στοιχεία να είναι υψηλότερα ή περίπου ίσα με τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις.

3.16.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

Οι αναλυτές ενδιαφέρονται πολύ για αυτούς τους αριθμοδείκτες καθώς δείχνει την αποδοτικότητα κερδών και τις μελλοντικές προοπτικές. Με σκοπό να μετρηθεί η αποδοτικότητα συμβάλλουν διάφοροι παράγοντες, για παράδειγμα το μέγεθος των πωλήσεων, η παραγωγή και τα κέρδη. Όμως, οι παράγοντες αυτοί για να έχουν σημασία είναι αδήριτη ανάγκη να συσχετιστούν μεταξύ τους ή με άλλα μεγέθη.

3.16.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΕΛΟΝΤΑ Α.Ε.Γ.Ε.

Η εξέταση της Εταιρείας για μακροχρόνια περίοδο πραγματοποιείται με την ανάλυση των διαρθρωτικών της κεφαλαίων. Η διάρθρωση κεφαλαίων είναι η ποικιλία ειδών και μορφών που αξιοποιούνται για τη χρηματοδότηση. Για παράδειγμα, είναι σίγουρο ότι υπάρχουν τα ίδια κεφάλαια, οι βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις με τις μορφές ενεχύρου, υποθήκης κ.α.

Η διάρθρωση κεφαλαίων είναι αξιοσημείωτη γιατί ποικίλουν τα κεφάλαια σε ίδια, ξένα και δανειακά. Τα διαφορετικά αυτά κεφάλαια περιλαμβάνουν χωριστά και διαφορετικά τον κίνδυνο για τους πιστωτές. Αναλυτικότερα, τα ίδια κεφάλαια είναι που απορροφούν το κυριότερο επιχειρηματικό κίνδυνο γιατί δεν επιστρέφονται, αποτελούν μόνιμα κεφάλαια και προσδιορίζονται για μελλοντικές επενδύσεις. Ακολουθώντας, τα δανειακά κεφάλαια επιστρέφονται σε σύντομες χρονικές περιόδους ενσωματωμένους τους τόκους. Εάν η Εταιρεία δεν έχει κέρδος

αλλά ζημία τότε δε θα μπορεί να επιστρέψει τα χρήματα στους πιστωτές και θα ζημιωθούν τα ίδια κεφάλαια.

Συνεπώς, οι περισσότερες επιχειρήσεις φροντίζουν τα ξένα κεφάλαια να μη καταλαμβάνουν τόσο μεγάλο ποσοστό των συνολικών έτσι ώστε η οικονομική οντότητα να μη φαίνεται χρεωμένη γιατί οι υποχρεώσεις είναι ληξιπρόθεσμες.

Επιπλέον, όταν τα ξένα κεφάλαια χρησιμοποιούνται για επενδύσεις με απόδοση υψηλότερη των τόκων συνεπάγεται κέρδη των μετόχων χωρίς να έχουν επενδύσει δικά τους χρήματα και ονομάζεται “trading on the equity”.

Κάθε επιχείρηση ακολουθεί τη δική της πολιτική με στόχο να υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στο κίνδυνο και την αποδοτικότητα. Τα κριτήρια που συμβάλλουν στη λήψη κεφαλαιουχικών αποφάσεων είναι ο επιχειρηματικός κίνδυνος, η φορολογία, η αναζήτηση κεφαλαίων σε δυσμενείς συνθήκες.

3.17 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2004

3.17.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

3.17.1.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004)}}{\text{Κόστος Πωληθέντων(2004)}} = \frac{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις(2004)}}{\text{Κόστος Πωληθέντων(2004)}}$$

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004)}}{\text{Κόστος Πωληθέντων(2004)}} = \frac{49.507.336,95}{24.665.262} = 2.01$$

$$\frac{\text{Διάρκεια απλήρωτων υποχρεώσεων της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004)}}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (2004)}} = \frac{365}{2.01}$$

$$\frac{\text{Διάρκεια απλήρωτων υποχρεώσεων της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004)}}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (2004)}} = \frac{365}{2.01} = 181.5$$

3.17.1.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων (2004)} = \frac{\text{Κόστος Πωληθέντων (2004)}}{\left(\frac{\text{Απόθεμα προϊόντων (2004)}}{12}\right)}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων (2004)} = \frac{49.507.336,95}{\left(\frac{24.673.181}{12}\right)} = 24,07$$

$$\text{Παραμονή αποθεμάτων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε (2004)} = \frac{365}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων}}$$

$$\text{Παραμονή αποθεμάτων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε (2004)} = \frac{365}{24,07} = 15,16$$

3.17.1.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (2004)} = \frac{\text{Καθαρές πωλήσεις (2004)}}{\left(\frac{\text{Απαιτήσεις (2004)}}{2}\right)}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (2004)} = \frac{37.590.600}{\left(\frac{13.592.640}{2}\right)} = 5,53$$

$$\text{Διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004)} = \frac{365 \text{ ημέρες}}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (2004)}}$$

$$\text{Διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004)} = \frac{365 \text{ ημέρες}}{5,53} = 66 \text{ ημέρες}$$

3.17.1.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης (2004)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2004)}}{\text{Καθαρό κεφάλαιο κίνησης (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης (2004)} = \frac{37.592.640}{18.300.262} = 2,05$$

3.17.1.5 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε. Γ.Ε. (2004)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2004)}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε. Γ.Ε. (2004)} = \frac{37.592.640}{99.020.568} = 0,37$$

3.17.1.6 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων (2004)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2004)}}{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων (2004)} = \frac{37.592.640}{55.649.063} = 0,67$$

3.17.1.7 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων (2004)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2004)}}{\text{Καθαρό πάγιο ενεργητικό (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων (2004)} = \frac{37.592.640}{56.055.044} = 0,67$$

3.17.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ**3.17.2.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ**

$$\text{Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (2004)} = \frac{\text{Κυκλοφοριακά στοιχεία (2004)}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (2004)} = \frac{42.965.524}{24.665.262} = 1,7419$$

Σε ποσοστό ο αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (2004) είναι 174,19%

3.17.2.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (2004)} = \frac{\text{Άμεσα ρευστοποιήσιμα ενεργητικά στοιχεία (2004)}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (2004)} = \frac{18.292.343}{24.665.262} = 0,7416$$

Σε ποσοστό ο αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (2004) είναι 74,16%

3.17.2.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (2004)} = \frac{\text{Διαθέσιμο Ενεργητικό (2004)}}{\text{Ληξιπρόθεσμες Υποχρεώσεις (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (2004)} = \frac{1.521.610}{24.665.262} = 0,0617$$

Σε ποσοστό ο αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (2004) είναι 6,17%

3.17.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**3.17.3.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ**

$$\text{Αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους (2004)} = \frac{\text{Καθαρά λειτουργικά κέρδη (2004)}}{\text{Καθαρές πωλήσεις (2004)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους (2004)} = \frac{1.080.166,36}{37.590.600,01} \times 100 = 2.87\%$$

3.17.3.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους (2004)} = \frac{\text{Μικτά κέρδη χρήσης (2004)}}{\text{Καθαρές πωλήσεις χρήσης (2004)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους (2004)} = \frac{49.507.336,95}{37.590.600,01} \times 100 = 131.7\%$$

3.17.3.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (2004)} = \frac{\text{Καθαρά λειτουργικά κέρδη (2004)}}{\text{Σύνολο ιδίων κεφαλαίων (2004)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (2004)} = \frac{1.080.166,36}{55.649.063} \times 100 = 1.94\%$$

3.17.3.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων (2004)} = \frac{\text{Αποσβέσεις χρήσεως (2004)}}{\text{Συνολικά πάγια (2004)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων (2004)} = \frac{1.588.459,55}{56.055.044} \times 100 = 2,83\%$$

3.17.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ**3.17.4.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ**

$$\text{Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια (2004)} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια (2004)}}{\text{Καθαρά πάγια (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια (2004)} = \frac{55.649.063}{56.055.044} = 0,99$$

3.17.4.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια (2004)} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια (2004)}}{\text{Συνολικά κεφάλαια (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια (2004)} = \frac{29.281.594}{55.649.063} = 0,52$$

$$\text{Αριθμοδείκτης δανειακών κεφαλαίων (2004)} = \frac{\text{Ξένα κεφάλαια (2004)}}{\text{Συνολικά κεφάλαια (2004)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης δανειακών κεφαλαίων (2004)} = \frac{43.371.505}{55.649.063} \times 100 = 77,93\%$$

3.17.4.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια (2004)} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια (2004)}}{\text{Δανειακά κεφάλαια (2004)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια (2004)} = \frac{29.281.594}{43.371.505} = 0,67$$

3.17.4.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού}}{\text{προς συνολικές υποχρεώσεις (2004)}} = \frac{\text{Καθαρά πάγια (2004)}}{\text{Μακροχρόνιες υποχρεώσεις (2004)}}$$

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού}}{\text{προς συνολικές υποχρεώσεις (2004)}} = \frac{56.055.044}{18.706.243} = 2,99$$

3.18 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 2005

3.18.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

3.18.1.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων}}{\text{υποχρεώσεων της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2005)}} = \frac{\text{Κόστος Πωληθέντων (2005)}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις (2005)}}$$

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων}}{\text{υποχρεώσεων της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2005)}} = \frac{40.713.648,16}{34.100.423,00} = 1,19$$

$$\frac{\text{Διάρκεια απλήρωτων υποχρεώσεων}}{\text{της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2005)}} = \frac{365}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων}} \\ \text{υποχρεώσεων (2005)}}$$

$$\frac{\text{Διάρκεια απλήρωτων υποχρεώσεων}}{\text{της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2005)}} = \frac{365}{1,19} = 306,7$$

3.18.1.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας}}{\text{κυκλοφορίας αποθεμάτων (2005)}} = \frac{\text{Κόστος Πωληθέντων (2005)}}{\left(\frac{\text{Απόθεμα προϊόντων (2005)}}{12} \right)}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων (2005)} = \frac{40.713.648,16}{\left(\frac{11.238.529}{12}\right)} = 43,47$$

$$\begin{aligned} &\text{Παραμονή αποθεμάτων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε (2005)} \\ &= \frac{365}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων}} \end{aligned}$$

$$\text{Παραμονή αποθεμάτων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε (2005)} = \frac{365}{43,47} = 8,39$$

3.18.1.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (2005)} = \frac{\text{Καθαρές πωλήσεις (2005)}}{\left(\frac{\text{Απαιτήσεις (2005)}}{2}\right)}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (2005)} = \frac{37.202.357,57}{\left(\frac{24.241.177,56}{2}\right)} = 3$$

$$\begin{aligned} &\text{Διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2005)} = \frac{365 \text{ ημέρες}}{\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (2005)}} \end{aligned}$$

$$\text{Διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2005)} = \frac{365 \text{ ημέρες}}{3} = 121,6 \text{ ημέρες}$$

3.18.1.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης (2005)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2005)}}{\text{Καθαρό κεφάλαιο κίνησης (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας καθαρού κεφαλαίου κίνησης (2005)} = \frac{37.202.357,57}{27.100.067,56} = 1,37$$

3.18.1.5 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε. Γ.Ε. (2005)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2005)}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε. Γ.Ε. (2005)} = \frac{37.202.357,57}{114.534.660} = 0,32$$

3.18.1.6 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων (2005)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2005)}}{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ιδίων κεφαλαίων (2005)} = \frac{37.202.357,57}{62.363.984} = 0,59$$

3.18.1.7 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων (2005)} = \frac{\text{Καθαρές Πωλήσεις (2005)}}{\text{Καθαρό πάγιο ενεργητικό (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων (2005)} = \frac{37.202.357,57}{53.334.169} = 0,7$$

3.18.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ**3.18.2.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ**

$$\text{Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (2005)} = \frac{\text{Κυκλοφοριακά στοιχεία (2005)}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (2005)} = \frac{61.200.490}{34.100.423} = 1,7947$$

Σε ποσοστό ο αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (2005) είναι 179,47%

3.18.2.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (2005)} = \frac{\text{Άμεσα ρευστοποιήσιμα ενεργητικά στοιχεία (2005)}}{\text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (2005)} = \frac{28.329.569}{34.100.423} = 0,8308$$

Σε ποσοστό ο αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας (2005) είναι 83,08%

3.18.2.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (2005)} = \frac{\text{Διαθέσιμο Ενεργητικό (2005)}}{\text{Ληξιπρόθεσμες Υποχρεώσεις (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (2005)} = \frac{3.625.567}{34.100.423} = 0,1063$$

Σε ποσοστό ο αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας (2005) είναι 10,63%

3.18.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**3.18.3.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ**

$$\text{Αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους (2005)} = \frac{\text{Καθαρά λειτουργικά κέρδη (2005)}}{\text{Καθαρές πωλήσεις (2005)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης καθαρού κέρδους (2005)} = \frac{7.265.679,86}{37.202.357,57} \times 100 = 19.53\%$$

3.18.3.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

$$\text{Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους (2005)} = \frac{\text{Μικτά κέρδη χρήσης (2005)}}{\text{Καθαρές πωλήσεις χρήσης (2005)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους (2005)} = \frac{40.713.648,16}{37.202.357,57} \times 100 = 109.43\%$$

3.18.3.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (2005)} = \frac{\text{Καθαρά λειτουργικά κέρδη (2005)}}{\text{Σύνολο ιδίων κεφαλαίων (2005)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (2005)} = \frac{7.265.679,86}{62.363.984} \times 100 = 11.65\%$$

3.18.3.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ

$$\text{Αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων (2005)} = \frac{\text{Αποσβέσεις χρήσεως (2005)}}{\text{Συνολικά πάγια (2005)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης αποσβέσεως παγίων (2005)} = \frac{1.732.170,52}{53.334.169} \times 100 = 3,24\%$$

3.18.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ**3.18.4.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ**

$$\text{Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια (2005)} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια (2005)}}{\text{Καθαρά πάγια (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης ιδίων κεφαλαίων προς πάγια (2005)} = \frac{62.363.984}{53.334.169} = 1,17$$

3.18.4.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια (2005)} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια (2005)}}{\text{Συνολικά κεφάλαια (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια (2005)} = \frac{29.281.594}{62.363.984} = 0,47$$

$$\text{Αριθμοδείκτης δανειακών κεφαλαίων (2005)} = \frac{\text{Ξένα κεφάλαια (2005)}}{\text{Συνολικά κεφάλαια (2005)}} \times 100$$

$$\text{Αριθμοδείκτης δανειακών κεφαλαίων (2005)} = \frac{52.170.676}{62.363.984} \times 100 = 83,65\%$$

3.18.4.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια (2005)} = \frac{\text{Ίδια κεφάλαια (2005)}}{\text{Δανειακά κεφάλαια (2005)}}$$

$$\text{Αριθμοδείκτης Ιδίων κεφαλαίων προς δανεικά κεφάλαια (2005)} = \frac{29.281.594}{52.281.594} = 0,56$$

3.18.4.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού}}{\text{προς συνολικές υποχρεώσεις (2005)}} = \frac{\text{Καθαρά πάγια (2005)}}{\text{Μακροχρόνιες υποχρεώσεις (2005)}}$$

$$\frac{\text{Αριθμοδείκτης κυκλοφορούντος ενεργητικού}}{\text{προς συνολικές υποχρεώσεις (2005)}} = \frac{53.334.169}{18.070.253} = 2,95$$

3.19 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

3.19.1 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

3.19.1.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Από τη σύγκριση των δύο αριθμοδεικτών ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων συμπεραίνεται ότι το 2004 η Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. παρακολουθούσε στενά την περίοδο πληρωμής των υποχρεώσεων με αριθμοδείκτη ίσο με 2,01 προσπαθώντας να έχει ισορροπία ανάμεσα στα ταμειακά διαθέσιμα και ευχαριστημένους πελάτες. Αντίθετα, το 2005 ακολουθώντας τα ΔΛΠ ο αριθμοδείκτης ίσος με 1,19 φανερώνει ότι ο χρόνος πληρωμής των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων είναι μεγαλύτερος από το χρόνο είσπραξης των απαιτήσεων γιατί η εταιρεία έχει δημιουργήσει πηγή χρηματοδότησης που αποτελεί μία αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση ξένων κεφαλαίων. Συνεπώς, η διάρκεια απλήρωτων υποχρεώσεων να είναι 306,7 ημέρες για τη λογιστική περίοδο 2005 και 181,5 για το 2004.

3.19.1.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

Ο κανόνας λογιστικής αναφέρει ότι μία Εταιρεία είναι πιο αποτελεσματική όταν ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων είναι μεγάλος.

Συγκρίνοντας τους αριθμοδείκτες των δύο ετών, διαπιστώνεται πως το έτος 2005 είχε μεγαλύτερο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων ίσο με 43,47 από το έτος 2004 με 24,07. Συνεπώς, η εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. λειτουργεί αποτελεσματικότερα σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π.

Επιπλέον, οι ορθά οργανωμένες επιχειρήσεις επιθυμούν να κατέχουν το ελάχιστο ποσό αποθέματος για να μην παραμένει στις αποθήκες. Η παραμονή αποθεμάτων στην Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. (2004) είναι μικρότερη από του 2005 ($8,39 < 15,16$ σε ημέρες). Άρα, η Εταιρεία όταν ακολουθεί τα Δ.Λ.Π. είναι πιο οργανωμένη γιατί δεν διαπιστώνεται υπεραποθεματοποίηση και κατ επέκταση προβλήματα στην εξέλιξη της οντότητας.

3.19.1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

Είναι γνωστό πως η μέση διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων της Εταιρείας πρέπει να κυμαίνεται σε χαμηλούς αριθμούς, προκειμένου να μη δεσμεύονται κεφάλαια και να μπορεί η οντότητα να τα αξιοποιήσει σε επενδύσεις.

Η Εταιρεία Σελόντα το 2005 χρειάστηκε περίπου 122 ημέρες για να μετατρέψει τις πιστωτικές πωλήσεις της σε ρευστό. Αντιθέτως, την προηγούμενη χρονιά οι ημέρες ήταν πολύ λιγότερες, ανερχόμενες στις 66. Διακρίνεται λοιπόν ότι το 2004 ήταν πιο αποτελεσματική η επιχείρηση σε σχέση με την ρευστότητα. Όμως, το 2005 ακολουθώντας τα Δ.Λ.Π. αλλάζει πιστωτική πολιτική η οποία την αναγκάζει να χρειάζεται 56 ημέρες επιπλέον για την μετατροπή σε ρευστό.

Συνεπάγεται το αποτέλεσμα, ότι το 2004 η Εταιρεία ήταν πιο αποτελεσματική, βασιζόμενη στο συγκεκριμένο αριθμοδείκτη, καθώς η μετατροπή σε ρευστό ολοκληρώθηκε γρηγορότερα και επένδυσε πιο πολλά κεφάλαια.

3.19.1.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ

Ένας πολύ μεγάλος αριθμοδείκτης σημαίνει έλλειψη κεφαλαίων κίνησης, δηλαδή αυξημένες υποχρεώσεις, χαμηλή είσπραξη απαιτήσεων ή χαμηλή ανανέωση αποθεμάτων.

Η Εταιρεία Σελόντα εμφανίζει πιο μεγάλη έλλειψη κεφαλαίων το 2004 αφού ο αριθμοδείκτης είναι 2,05 και μεγαλύτερος από το 1,37 που σχετίζεται με τα Δ.Λ.Π.

3.19.1.5 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ

Συγκρίνοντας τους δύο αριθμοδείκτες διαφορετικής χρονικής περιόδου, διαπιστώνεται πως δεν υπάρχει μεγάλη απόκλιση μεταξύ τους γιατί το αποτέλεσμα 0,37 με το 0,32 είναι παρόμοια.

Ο χαμηλός αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. αποκαλύπτει τη μη εντατική χρήση των περιουσιακών στοιχείων, δηλαδή ρευστοποίηση κάποιων περιουσιακών.

Πιο συγκεκριμένα, παρακολουθείται μία μείωση του αριθμοδείκτη από τη μία χρονιά στην επόμενη όπου σημαίνει ότι το 2005 η Εταιρεία χρησιμοποίησε σε μικρό βαθμό τα ενεργητικά στοιχεία και ακολούθησε υπερεπένδυση κεφαλαίων σύμφωνα πάντα με τα Δ.Λ.Π.

3.19.1.6 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Ένας υψηλός αριθμοδείκτης προμηνύει μία υγιή οικονομική οντότητα διότι ο αριθμητής που εκφράζει τις πωλήσεις είναι μεγαλύτερος από τον παρονομαστή των ιδίων κεφαλαίων. Αυτό το φαινόμενο, δεν παρουσιάζεται ούτε το 2004 ούτε το 2005.

Όμως, λαμβάνοντας υπόψιν το παράγοντα τις ασφάλειας, όταν ο αριθμοδείκτης είναι μεγάλος η οικονομία της εταιρείας είναι σε μειονεκτική θέση καθώς στηρίζεται σε ξένα κεφάλαια.

Συνεπώς, με βάση τα Δ.Λ.Π. το 2005 η Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. εξαρτιόταν λιγότερο από ξένο δανεισμό συγκριτικά με το 2004 που εφάρμοσε τα Ε.Γ.Λ.Σ.

3.19.1.7 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΓΙΩΝ

Είναι κοινό ότι, ο μεγάλος αριθμοδείκτης φανερώνει τακτική χρήση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας Σελόντα.

Το 2005 η οικονομική οντότητα χρησιμοποιεί ποσοστό ύψους 70% των παγίων, αντιθέτως το 2004, 67%.

Συνεπώς, παρατηρείται μία αύξηση ανάμεσα στις δύο λογιστικές περιόδους που ενδείκνυται η εντατικοποίηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

3.19.2 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

3.19.2.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ Ή ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΙΝΗΣΗΣ

Η εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. διαθέτει περισσότερο ρευστό το έτος 2005 γιατί ο αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας(2005) ίσος με 1,79 είναι μεγαλύτερος από τον αριθμοδείκτη του 2004 ίσος με 1,74.

Από τα ποσοστά διακρίνεται ότι το 2004 που η εταιρεία ακολουθεί τα Ε.Γ.Λ.Σ. καλύπτονται πλήρως οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις και υπολείπεται ένα ποσοστό 74,19 κεφαλαίου κίνησης για την αντιμετώπιση τυχόν ζημιών. Το 2005 που εφαρμόζονται τα Δ.Λ.Π. τα κεφάλαια κίνησης καλύπτουν 100% τις τρέχουσες υποχρεώσεις και με το υπόλοιπο ποσοστό 79,47% τυχόν απρόβλεπτα γεγονότα.

Συνεπώς, συγκρίνοντας τους δύο αριθμοδείκτες η Σελόντα είναι σε ευνοϊκότερη οικονομική θέση το 2005 παρά το 2004.

3.19.2.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΕΙΔΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

Από τους παραπάνω λόγους προκύπτει ότι ο αριθμοδείκτης 2005 ίσος με 0,83 είναι κοντά στη μονάδα και θεωρείται ικανοποιητικός. Δηλαδή, τα άμεσα ρευστοποιήσιμα ενεργητικά στοιχεία καλύπτουν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε.

Εν αντιθέσει, ο αριθμοδείκτης 2004 ίσος με 0,74 μικρότερος του έτους 2005 και κατ' επέκταση της μονάδας δεν είναι ικανοποιητικός. Αναλυτικότερα σημαίνει ότι το ταμείο, τα χρεόγραφα και οι καταθέσεις της Εταιρείας Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. δεν καλύπτουν τις τρέχουσες υποχρεώσεις.

Συνεπώς, η οικονομική οντότητα τηρεί τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της όταν εφαρμόζονται τα διεθνή καλύτερα από τα ελληνικά.

3.19.2.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

Η Εταιρεία τη λογιστική περίοδο 2004, που εφαρμόζει το Ε.Γ.Λ.Σ. με βάση τα μετρητά της καλύπτει το 6,17% των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων. Αντιθέτως, τη λογιστική περίοδο 2005 στηριζόμενη στα Δ.Λ.Π. το ταμείο της καλύπτει το 10,63% αυτών των υποχρεώσεων.

Συμπερασματικά, η οικονομική θέση της Σελόντα είναι καλύτερη το 2005 από την προηγούμενη χρονιά γιατί ο αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας είναι υψηλότερος.

3.19.3 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

3.19.3.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

Το 2004 η Εταιρεία εμφάνισε κέρδος 2,87 ενώ συγκρίνοντας με το 2005 η διαφορά είναι αισθητή καθώς παρουσιάζεται κέρδος ύψους 19,53%. Συνεπώς, εφαρμόζοντας τα Δ.Λ.Π. η Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. ήταν πιο επικερδής και προδιαθέτει θετικά τους αναλυτές για μελλοντικές προβλέψεις.

3.19.3.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

Μέσα από τους δύο αριθμοδείκτες διαπιστώνεται πως γενικά η Σελόντα λειτουργεί αποτελεσματικά επειδή τα ποσοστά μικτού κέρδους φτάνουν υψηλά και είναι μία θετική ένδειξη για την πορεία της εταιρείας.

Τη λογιστική περίοδο 2004 η επιχείρηση κάλυπτε τα έξοδα και της περίσσευε ένα ποσοστό 31,70% για καθαρό κέρδος, αντίθετα το 2005 το ποσοστό καθαρών κερδών έπεσε στο 9,43%.

Η μείωση του αριθμοδείκτη δεν είναι απαραίτητα αρνητική γιατί η Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. βασιζόμενη στα Δ.Λ.Π. το 2005 έθεσε σκόπιμα χαμηλά το ποσοστό κέρδους, επιδιώκοντας αύξηση του μεγέθους των πωλήσεων και πέτυχε πολλές επενδυτικές κινήσεις σε σχέση με το 2004.

3.19.3.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Η διαφορά κερδοφορίας και επίτευξης του στόχους είναι μεγάλη ανάμεσα στους δύο αριθμοδείκτες. Η εταιρεία ακολουθώντας τα διεθνή πρότυπα πέτυχε ένα σημαντικά ικανοποιητικό αποτέλεσμα. Από 1,94% αυξήθηκε στο 11,65% που διαφαίνεται η αποδοτικότερη χρησιμοποίηση των ιδίων κεφαλαίων.

Συνεπώς, η επιχείρηση έκανε μία αλματώδη βελτίωση ανάμεσα σε δύο λογιστικές περιόδους.

3.19.3.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΠΑΓΙΩΝ

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα συμπεραίνεται ότι η Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. αποσβένει μεγαλύτερο ποσοστό των παγίων το έτος 2005 ύψους 3,24% από κάθε μονάδα παγίων μέσα σε μία λογιστική περίοδο, σε σχέση με το 2004 ίσο με 2,83%.

3.19.4 ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΕΣ ΔΙΑΡΘΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

3.19.4.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΓΙΑ

Η Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. το 2004 απέκτησε λιγότερα ίδια κεφάλαια από το 2005 και τα πάγια ήταν υψηλότερα συγκριτικά με την επόμενη λογιστική περίοδο. Αυτά τα δύο στοιχεία συνέβαλλαν στη διαμόρφωση των αριθμοδεικτών ιδίων κεφαλαίων προς πάγια, όπου το 2004 με τα ελληνικά πρότυπα ήταν 0,99 και το 2005 με τα διεθνή έφτασε το 1,17 .

Επειδή τα ίδια κεφάλαια της Σελόντα είναι μεγαλύτερα από το σύνολο των επενδύσεων σε πάγια, συνεπάγεται ότι μέρος των κεφαλαίων παρέχεται από τους μετόχους και όχι από ξένα, δανειακά κεφάλαια.

Συμπερασματικά, το 2005 η οντότητα επένδυσε περισσότερο τα κεφάλαιά της σε πάγια στοιχεία, ακίνητα και λοιπά συγκριτικά με τη προηγούμενη λογιστική περίοδο.

3.19.4.2 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Από τον αριθμοδείκτη ιδίων κεφαλαίων προς συνολικά κεφάλαια φαίνεται ότι η Εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε το 2004 χρησιμοποίησε, για τη χρηματοδότηση ενεργητικών στοιχείων, κεφάλαια από τους φορείς της περισσότερα από το 2005, γιατί $0,52 > 0,47$.

Ακολούθως, η επιχείρηση το 2005 ακολουθούμενη τα Δ.Λ.Π. διακρίνεται ότι χρηματοδοτήθηκαν τα περιουσιακά της στοιχεία από ξένα, δανειακά κεφάλαια (πιστωτές) σε υψηλότερο ποσοστό από τη προηγούμενη λογιστική περίοδο.

3.19.4.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Μέσα από τον αριθμοδείκτη προκύπτει η ασφάλεια που εξασφαλίζουν οι δανειστές της Σελόντα. Όσο πιο μεγάλο είναι το αποτέλεσμα του λόγου τόσο μεγαλύτερη η ασφάλεια.

Συνεπώς, το 2004 προσφέρεται μεγαλύτερη ασφάλεια σε σχέση με την επόμενη χρονιά. Αυτό οφείλεται στα ξένα κεφάλαια που αυξήθηκαν το 2005.

3.19.4.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Η διαφορά ανάμεσα στα αποτελέσματα των δύο αριθμοδεικτών είναι ελάχιστη. Θα υπήρχε καλύτερη εικόνα της ασφάλειας των πιστωτών σε διαδοχική σύγκριση.

Όμως, διαφαίνεται μία μικρή πτώση από το 2,99 στο 2,95 που σημαίνει ότι το περιθώριο ασφάλειας για τους μακροχρόνιους πιστωτές είναι μεγαλύτερο το 2004 και το 2005 πιθανών η επέκταση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων να χρηματοδοτήθηκε από δανειακά κεφάλαια.

3.20 ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Παρακολουθώντας τα συμπεράσματα των αριθμοδεικτών μεταξύ της λογιστικής περιόδου 2004 και 2005, διεξάγεται το πόρισμα πως η εταιρεία Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. σύμφωνη με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα ευνοείται περισσότερο.

Αρχικά, είναι αποτελεσματικότερη γιατί οργανώνει τα απόθέματά της ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς, με βασικό σκοπό την αποφυγή υπεραποθεματοποίησης και των εφοδιαστικών προβλημάτων. Έτσι, η υψηλή ανανέωση αποθεμάτων προκαλεί υψηλό κεφάλαιο κίνησης.

Με τη σειρά του το υψηλό κεφάλαιο κίνησης αποκαλύπτει τη γενική ρευστότητα, η οποία είναι καλύτερη το 2005, παρά το γεγονός ότι αδυνατεί να μετατρέψει γρήγορα τις απαιτήσεις σε ρευστό. Επιπλέον, η επιχείρηση διακρίνεται από φερεγγυότητα λόγω των άμεσα ρευστοποιήσιμων ενεργητικών στοιχείων γιατί καλύπτουν τις τρέχουσες υποχρεώσεις.

Η οικονομική θέση της Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. στον επιχειρηματικό κλάδο που ανήκει αναδεικνύεται καλύτερη ακολουθώντας τα ΔΛΠ εξαιτίας της υψηλής ταμειακής ρευστότητας. Πέρα από τα ταμειακά διαθέσιμα το 2005 εξασφαλίζει πηγές χρηματοδότησης για να καλύπτει βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις βοηθώντας στην αποτελεσματική χρήση των ξένων κεφαλαίων.

Τα περιουσιακά στοιχεία του ισολογισμού με τα ΔΛΠ χρηματοδοτήθηκαν με δανειακά κεφάλαια θέτοντας προβληματισμό για την ασφάλεια των πιστωτών.

Είναι γνωστό ότι τα ΔΛΠ μεταφέρουν μέρος των μισθώσεων στα πάγια ενεργητικά στοιχεία, με αποτέλεσμα ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας παγίων 2005 να είναι μεγαλύτερος του 2004 και να φανερώνει εντατικοποίηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Το γεγονός αυτό συνδέεται με την απόσβεση μεγαλύτερου ποσοστού των παγίων τη λογιστική περίοδο 2005.

Τέλος, μία οικονομική οντότητα είναι επικερδής όταν εμφανίζει κέρδος και όχι ζημία, αυτό συνέβει το 2005 στη Σελόντα Α.Ε.Γ.Ε. όπου προδιέθεσε θετικά τους αναλυτές και επενδυτές για μελλοντικές οικονομικές αποφάσεις. Εσκεμμένα η διοίκηση έδειξε πτώση του μικτού κέρδους, προκειμένου να αυξήσει τις πωλήσεις με τελικό σκοπό τις πολλαπλές επενδυτικές κινήσεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ❖ Abel, B. A., Bernanke, S. B., & Croushore, D., (2010), *Μακροοικονομική, Τόμος Β΄*, Κριτική
- ❖ Borjas, J. G. (2003), *Τα Οικονομικά της Εργασίας*, Αθήνα: Κριτική
- ❖ Guillochon, B., Kawecki, A., & Venet, B. (2015), *Διεθνής Οικονομική: Διεθνές Εμπόριο και Μακροοικονομία*, Αθήνα: Προπομπός
- ❖ Harrison, A., & Hoek V. R. (2013), *Logistics μανατζμεντ & στρατηγική*, Rosili
- ❖ Higson, A. (2003), *Corporate Financial Reporting: Theory & Practice*, Sage Publications Ltd
- ❖ Keller, P. A. (1999), *Using Financial Accounting Information: A decision case approach*, International Thomson Publishing
- ❖ Kimmel, D. P., Weygrandt, J. J., & Kieso, E. D. (2013), *Financial Accounting 7th Edition*, John Wiley & Sons (Asia) Pte Ltd.
- ❖ Krimpmann, A. (2015), *Principles of Group Accounting under IFRS*, John Wiley & Sons, Ltd
- ❖ Krugman, R. P., Obstfeld, M., & Melitz, J. M. (2015), *Διεθνής Οικονομική: Θεωρία και Πολιτική*, Αθήνα: ΚΡΙΤΙΚΗ
- ❖ Libby, R., Libby, A. P., & Short, G. D. (2013), *Financial Accounting 8th Global Edition*, McGraw-Hill Education
- ❖ Mankiw, N. G. (2002), *Μακροοικονομική Θεωρία, Τόμος Α΄*, Αθήνα: Gutenberg
- ❖ Marrewijk, Van C. (2007), *International Economics: Theory, Application and Policy*, Oxford
- ❖ McLaney, E., & Atrill P. (2014), *Accounting and Finance: An Introduction*, Pearson Education Limited
- ❖ Ratliff, L. R., Wallace, A. W., & Sumners, E. G., McFarland G. W., Loebbecke K. J. (1996), *Internal Auditing: Principles and Techniques*, The Institute of Internal Auditors
- ❖ Slack, N., Chambers, S., & Johnston, R. (2010), *Διοίκηση Παραγωγής προϊόντων και υπηρεσιών*, Αθήνα: Κλειδάριθμος

- ❖ Thornton, G. (2004), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, I.F.R.S, Τόμος Α΄*, Αθήνα: Grant Thornton A.E
- ❖ Thornton, G. (2004), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, I.F.R.S, Τόμος Β΄*, Αθήνα: Grant Thornton A.E
- ❖ Walton, P., Haller, A., & Raffournier, B. (2003), *International Accounting Standards*, Thomson

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ❖ Βασιλάτου – Θανοπούλου, Ε. (1996), *Εισαγωγή στη Χρηματοοικονομική Λογιστική: Θεμελιώδης Λογιστικές Έννοιες, Τόμος Β΄*, Αθήνα: Μπένου
- ❖ Βλάχος, Χ., & Λουκάς, Λ. (2007), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*, Αθήνα: Global Training
- ❖ Γκίκας, Δ. Χ., & Παπαδάκη, Α. Ι. (2012), *Χρηματοοικονομική Λογιστική*, Αθήνα: Μπένου
- ❖ Γκινόγλου, Δ., Ταχυνάκης, Π., & Μωυσή Σ. (2005), *Γενική Χρηματοοικονομική Λογιστική*, Αθήνα: Rosili
- ❖ Γρηγοράκος, Γ. Θ. (2005), *Ανάλυση – Ερμηνεία του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου*, Αθήνα: Αντ. Ν. Σάκκουλα
- ❖ Καββαδίας, Σπ. Λ. (2003), *Εισαγωγή στα Διεθνή Λογιστικά πρότυπα*, Ipirotiki
- ❖ Καζαντζής, Ι. Χ. (2006), *Ελεγκτική και Εσωτερικός Έλεγχος: Μία Συστηματική Προσέγγιση Εννοιών, Αρχών και Προτύπων*, Πειραιάς: Business Plus
- ❖ Καζαντζής, Χ., & Σώρρος, Ν. Ι. (2009), *Αρχές Κόστους: Έννοιες, Μεθοδολογίες και Εφαρμογές για τη λήψη αποφάσεων*, Business Plus
- ❖ Καραγιάννης, Δ. Ι. (2006), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα: Παραδείγματα, Εφαρμογές στην Πράξη*, Θεσσαλονίκη: Καραγιάννης
- ❖ Καραγιάννης, Δ. Ι., Καραγιάννη, Δ. Αικ., & Καραγιάννης, Ι. Δ. (2013), *Λογιστικά, Κοστολόγηση, Φοροτεχνικά, Γεν. Λογ. Σχέδιο – Κ.Φ.Α.Σ στη πράξη*, Θεσσαλονίκη: Καραγιάννης
- ❖ Καραγιώργος, Θ. & Πετρίδης, Α. (2006), *Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σε συνδιασμό με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο*, Θεσσαλονίκη: Γερμανός
- ❖ Κόντος, Γ., (2010), *Λογιστική τραπεζών και εταιρειών leasing and factoring*, Αθήνα: Διπλογραφία
- ❖ Κυριακόπουλος, Π., & Κυριακόπουλος, Π. Ι. (2003), *Εργατικό Δίκαιο*, Αθήνα: Σύγχρονη

- ❖ Λάιος, Λ., (1995), *Σύγχρονη Διοίκηση Προμηθειών*, Ελληνικό Ινστιτούτο Προμηθειών
- ❖ Λάιος, Λ., (2010), *Διοίκηση Εφοδιασμού*, Πειραιάς: Humantec
- ❖ Μπιτζένης, Α. (2014), *Διεθνής Επιχειρηματικότητα και Επενδύσεις*, Αθήνα: Σταμούλη
- ❖ Μποχώρης, Α. Γ., (2012), *Επιχειρηματική Αριστεία: Διοίκηση Ολικής Ποιότητας*, Μποχώρης
- ❖ Νιάρχος, Ν., Ηρειώτης, Ν., & Αλεξακης, Χ. (2004), *Ασκήσεις Χρηματοοικονομικής Λογιστικής και Ανάλυσης Λογιστικών Καταστάσεων*, Αθήνα: Κριτική
- ❖ Νιάρχος, Σ. (2009), *Πρακτικός Οδηγός Ασφαλιστικών & Εργατικών Θεμάτων (Αμοιβές – Εισφορές)*, Τόμος Α', Ρ.ι.μ
- ❖ Νικολόπουλος, Ι. Η., & Σπυριούνη, Β. Σ. (2012), *Διεθνής Οικονομικές Σχέσεις: Οικονομία και Θεσμοί την Εποχή της Παγκοσμιοποίησης*, Αθήνα: Πατάκη
- ❖ Οικονομίδης, Χ. (2007), *Εισαγωγή στο Σύστημα και την Ανάλυση Εισροών – Εκροών*, Κριτική
- ❖ Παλαιολόγος, Μ. Π. (2009), *Σύγχρονη Μικροοικονομική Θεωρία*, Αθήνα: Σταμούλη
- ❖ Παπάς, Α. Α. (2011), *Χρηματοοικονομική Λογιστική: Θεωρητικά και Πρακτικά Θέματα*, Αθήνα: Μπένου
- ❖ Σακέλλης, Ε. (2002), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Τόμος Α'*, Αθήνα: Ε. Σακέλλη
- ❖ Σακέλλης, Ε. (2002), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Τόμος Β'*, Αθήνα: Ε. Σακέλλη
- ❖ Σινανιώτη – Μαρούδη, Α. (2000), *Εμπορικό Δίκαιο*, Αθήνα – Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλας
- ❖ Σινανιώτη – Μαρούδη, Α. (2010), *Εμπορικό Δίκαιο, Τόμος Β'*, Αθήνα – Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλας
- ❖ Σταματόπουλος, Δ., & Καραβοκύρης, Α. (2007), *Φορολογία Εισοδήματος Φυσικών & Νομικών Προσώπων, Τόμος Δ'*, Αθήνα: Ιδιωτική
- ❖ Τότσης, Ν. Χ. (2003), *Ερμηνεία Φορολογίας Εισοδήματος Φυσικών και Νομικών Προσώπων, Τόμος Α'*, Αθήνα: Πάμισος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ❖ Gillis P. “Chinese Accounting Standards And IFRS”, Nov. 29, 2015. [Πρόσβαση στις 09/10/2015] <<http://www.seekingalpha.com/article/3718106-chinese-accounting-standards-ifs>>